

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 69. IZREDNA SEJA

(11. in 12. junij 2014)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJAN IN DRŽAVLJANOK.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO, DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANOK.
PO NAČELU DELITVE OBLASTI NA ZAKONODAJNO, IZVEŠILNO IN SODNO.
PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMOODLOČBE.
SLOVENIJA JE NEODtujlivi pravici slovenskega naroda do samoodločbe.
SLOVENIJA JE NEODtujlivi pravici slovenskega naroda do samoodločbe.

MANDAT

VI

IZREDNA
SEJA

69

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 69. izredna seja (11. in 12. junij 2014)

ISSN 2385-9490

Pripravi: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, mag. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 69. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA V ZVEZI Z IZVAJANJEM OKOLJSKIH PROJEKTOV, SOFINANCIRANIH IZ KOHEZIJSKIH SREDSTEV FINANČNE PERSPEKTIVE 2007–2013, EPA 2019-VI

2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE (ZPZRTH-E), NUJNI POSTOPEK, EPA 2017-VI

3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SUBVENCIONIRANJU ŠTUDENTSKE PREHRANE (ZŠŠP-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1901-VI

4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU (ZEPEP-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1940-VI

5. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI (ZŠolPre-1A), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1941-VI

6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH (ZPoIS-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1964-VI

7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE (ZON-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1883-VI

8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O USTANOVITVI CENTRA ZA RAZVOJ FINANC (CEF) (MSCEF), EPA 798-VI

9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O ZRAČNEM PREVOZU MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO DRŽAVE KUVAJT (BKWZP), EPA 1967-VI

10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZA SPREJEM AVTENTIČNE RAZLAGE PETEGA ODSTAVKA 206. ČLENA ZAKONA O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU (ORZPIZ206), EPA 1942-VI

11. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE

Predlog sklepa o imenovanju predsednice in članov Sveta Agencije za energijo, EPA 1994-VI

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	8
SREČKO MEH	8
SREČKO MEH	9
JOŽE TANKO	9
SREČKO MEH	9
JOŽE TANKO	10
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE (ZPZRTH-E), NUJNI POSTOPEK, EPA 2017-VI	10
MAG. BOJAN KUMER	10
SAMO BEVK	10
JOŽE VELIKONJA	11
SAMO BEVK	12
ALJOŠA JERIČ	12
MAG. KATARINA HOČEVAR	12
JAKOB PRESEČNIK	13
MARJANA KOTNIK POROPAT	13
IVA DIMIĆ	14
DANIJEL KRIVEC	14
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SUBVENCIONIRANJU ŠTUDENTSKE PREHRANE (ZSŠP-C), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1901-VI	15
DEJAN LEVANIČ	15
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	15
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	16
ALJOŠA JERIČ	16
BRANKO KURNJEK	17
JAKOB PRESEČNIK	17
MAG. JANA JENKO	17
JOŽEF HORVAT	18
ROMANA TOMC	18
ALENKA BIKAR	19
ROMANA TOMC	19
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVI ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU (ZEPEP-B), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1940-VI	20
ALJUŠ PERTINAČ	20
SAŠA KOS	20
ALJOŠA JERIČ	21
BRANKO KURNJEK	21
JANEZ RIBIČ	21
MARJANA KOTNIK POROPAT	22
LJUDMILA NOVAK	22
MAG. BRANKO GRIMS	22
SAŠA KOS	23
BRANKO SMODIŠ	23

5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.	24
ALJUŠ PERTINAČ	24
SAŠA KOS	24
BRANKO KURNJEK	25
JANEZ RIBIČ	25
MARJANA KOTNIK POROPAT	26
LJUDMILA NOVAK	27
IVAN GRILL	27
ALENKA LAMPE	28
MAG. MAJDA POTRATA	28
ALJOŠA JERIČ	28
MAG. MAJDA POTRATA	29
ALJUŠ PERTINAČ	29
MAG. KATARINA HOČEVAR	30
MAG. LEJLA HERCEGOVAC	30
6. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH (ZPoIS-F), SKRAJŠANI POSTOPEK, EPA 1964-VI	30
MAG. RENATA ZATLER	30
JERKO ČHOVIN	31
JANEZ RIBIČ	32
MARJANA KOTNIK POROPAT	33
JOŽEF HORVAT	33
JOŽEF KAVTIČNIK	34
MAG. KATARINA HOČEVAR	35
7. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE (ZON-C), DRUGA OBRAVNAVA, EPA 1883-VI	35
MAG. ANDREJA JERINA	36
JAKOB PRESEČNIK	36
MAG. JANA JENKO	37
IVA DIMIĆ	37
LJUBO ŽNIDAR	38
JOŽE VELIKONJA	38
DR. LJUBICA JELUŠIČ	39
ALENKA PAVLIČ	40
MAG. KATARINA HOČEVAR	41
JAKOB PRESEČNIK	41
LJUBO ŽNIDAR	42
DRAGAN BOSNIĆ	42
MIRKO BRULC	42
MAG. ANDREJA JERINA	43
LJUBO ŽNIDAR	43
BRANKO KURNJEK	43
10. točka dnevnega reda: PREDLOG ZA SPREJEM AVTENTIČNE RAZLAGE PETEGA ODSTAVKA 206. ČLENA ZAKONA O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU (ORZPIZ206), EPA 1942-VI	44
DEJAN LEVANIČ	44
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	44

IVA DIMIĆ	45
MAG. ANDREJ VIZJAK	46
ALENKA BIKAR	46
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	47
ALJOŠA JERIČ	47
BRANKO KURNJEK	48
MAG. JANA JENKO	48
DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ	49
MAG. ANDREJ VIZJAK	49

1. točka dnevnega reda: PREDLOG PRIPOROČILA V ZVEZI Z IZVAJANJEM OKOLJSKIH PROJEKTOV, SOFINANCIRANIH IZ KOHEZIJSKIH SREDSTEV FINANČNE PERSPEKTIVE 2007–2013, EPA 2019-VI	49
--	----

MAG. ANDREJ VIZJAK	50
FRANC BREZNIK	51
MAG. DEJAN ŽIDAN	52
ROBERT HROVAT	54
ALEKSANDRA OSTERMAN	56
SREČKO MEH	56
ALENKA PAVLIČ	58
MARKO PAVLIŠIČ	60
FRANC PUKŠIČ	61
IVAN HRŠAK	62
JOŽEF HORVAT	63
MAG. ANDREJ VIZJAK	65
ZVONKO LAH	67
BRANKO FICKO	69
MAG. ANDREJ VIZJAK	69
BRANKO FICKO	70
MAG. ANDREJ VIZJAK	70
MAG. KATARINA HOČEVAR	70
MAG. ANDREJ VIZJAK	71
MAG. KATARINA HOČEVAR	72
MAG. ANDREJ VIZJAK	72
FRANC JURŠA	72
JOŽEF HORVAT	73
SONJA RAMŠAK	74
ALEKSANDRA OSTERMAN	75
DR. LJUBICA JELUŠIČ	75
MARKO PAVLIŠIČ	78
ZVONKO LAH	79
ZVONKO LAH	79
MARKO PAVLIŠIČ	79
LJUBO ŽNIDAR	80
FRANC BREZNIK	80
MAG. ANDREJA JERINA	82
BRANKO SMODIŠ	83
ZVONKO LAH	84
ZVONKO LAH	84
JOŽEF JEROVŠEK	84
JAKOB PRESEČNIK	85
MIRKO BRULC	86
ZVONKO ČERNAČ	87
ALENKA JERAJ	89
MAG. ANDREJ VIZJAK	90
JOŽE TANKO	90
MAG. ANDREJ VIZJAK	91

MAG. BRANKO GRIMS	92
JOŽE TANKO	93
JAKOB PRESEČNIK	93
JAKOB PRESEČNIK	93
JAKOB PRESEČNIK	93
JOŽE TANKO	93
JANI MÖDERNDORFER	94
ZVONKO ČERNAČ	94
MAG. ANDREJ VIZJAK	95
2. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	96
3. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	96
4. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	97
5. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	97
6. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	97
7. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	97
10. točka dnevnega reda: NADALJEVANJE	98
8. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O USTANOVITVI CENTRA ZA RAZVOJ FINANC (CEF) (MSCEF), EPA 798-VI	98
9. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O ZRAČNEM PREVOZU MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO DRŽAVE KUAJIT (BKWZP), EPA 1967-VI	98
11. točka dnevnega reda: MANDATNO-VOLILNE ZADEVE	98
Predlog sklepa o imenovanju predsednice in članov Sveta Agencije za energijo, EPA1994-VI	98
JOŽE TANKO	98
SREČKO MEH	99
ZVONKO ČERNAČ	99
JOŽE TANKO	100

Državni zbor VI. mandat

69. izredna seja 11. in 12. junij 2014

Predsedujoči: Janko Veber.....predsednik Državnega zbora
Renata Brunskole..... podpredsednica Državnega zbora
Polonca Komar.....podpredsednica Državnega zbora

Seja se je začela 11. junija 2014 ob 10. uri.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam 69. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora. Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Alenka Pavlič, gospa Eva Irgl, mag. Lejla Hercegovac, dr. Ljubica Jelušič od 15.30 dalje, gospod Matjaž Han, dr. László Gönz, gospod Branko Kurnjek od 17. ure dalje in mag. Matej Tonin. Na sejo sem vabil predstavnike vlade in vse skupaj lepo pozdravljam.

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 69. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 6. junija 2014, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel, zato zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje in pred tem vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav. Postopkovno v tej fazi, gospod Meh, ni mogoče, moramo najprej sejo začeti, tako da preverite samo delovanje glasovalnih naprav. Odločamo o dnevnem redu. Ni mogoče, gospod Meh, v tej fazi. Prekinjam. Torej še enkrat glasujemo o dnevnem redu.

Glasujemo. Navzočih je 50 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 3.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je dnevni red 69. izredne seje zbora določen.

Postopkovno, gospod Srečko Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Gospod predsednik, protestiram, ker nisem mogel uveljaviti svojega stališča, ker je bil Odbor za gospodarstvo včeraj zvečer ob 19. uri in nisem mogel predlagati umika točke z dnevnega reda, ker bi jo sicer

včeraj predlagal, ker ni bilo pogojev, če bi odbor bil pravočasno sklican. Zato je danes, gospe in gospodje, danes sprejemati dnevni red, na katerem je točka, ki jo na odboru nismo zaključili, ker smo na odboru predlagali, da jo prekinemo in ker se je na odboru zgodilo to, da je glasoval na odboru poslanec, ki ni imel glasovalne pravice in da smo to točko želeli tudi prekiniti, se mi zdi, da je zaradi tega nemogoče delati na ta način. Manira, da stranka SDS ali katerakoli nenehno spodbuja razprave na izrednih sejah o točkah, o katerih smo govorili najmanj petkrat, in da potem ne moremo pravzaprav normalno delati, se mi zdi, da to ni dobro ne za demokracijo in ne za izvajanje poslovnika. Sinoči ob dvanajstih oziroma danes zjutraj smo zaključili oziroma bili na seji, na kateri smo na koncu ugotovili, da je nekdo glasoval, ki pravzaprav za to ni imel pravice. In ko danes določamo dnevni red s točko, za katero na odboru nismo sprejeli sklepov, na odboru smo pravzaprav sprejemali sklep, s katerim bi točko prekinili, dokler ne dobimo vladnega stališča, zato se mi zdi, da to, gospe in gospodje, ni dopustno in naredimo vse, da bo demokratično, da bomo uporabljali demokratična načela in da ne bomo nasedali nenehnim pobudam za izredne seje in potem pred kamerami, sinoči tudi kamer ni bilo, in to je bil eden od glavnih vzrokov. In še nekaj, sinoči ni bilo glasovalnih naprav, nismo glasovali z glasovalnimi napravami, glasovali smo z dvigom rok. Zdi se mi, da to ni dobro, ni prav in še enkrat protestiram proti takemu načinu. Vas, gospe poslanke in poslanci, pa prosim, da poskušamo preprečiti tak način delovanja v Državnem zboru. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Srečko Meh, dovolite, da vam pojasnim. Umik točke z dnevnega reda seje ni mogoč, ker je točka uvrščena na podlagi zahteve za sklic izredne seje s strani Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke oziroma poslank in poslancev te poslanske skupine. Tako vaš predlog za umik dejansko ni mogoč.

Kar se tiče poteka dela na delovnem telesu, pa je upoštevan pri poteku seje Državnega zbora, tako da bomo danes začeli z 2. točko dnevnega reda, jutri pa se seja začne s 1. točko dnevnega reda, to je ta, obravnavo katere matično delovno telo ni končalo. Tako bi se danes, potem ko bomo opravili obravnavo vseh točk dnevnega reda, lahko delovno telo ponovno sestalo – predvideno je 15 minut po tem, ko danes zaključimo sejo – in lahko pripravilo svoje poročilo za jutrišnji predviden potek seje Državnega zbora. Seveda je pa pravilno ugotovljeno, da mora delovno telo najprej zaključiti svoje delo in potem lahko začnemo tudi z obravnavo točke na seji Državnega zbora.

Postopkovno še enkrat, gospod Meh, izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Gospod predsednik, v tem trenutku ni magnetograma, ni ničesar s strani odbora, na podlagi česar bi lahko delali. Se pravi, da moramo izpolnjene imeti vse pogoje za delo odbora. Če ste napovedali to sejo do 22. ure zvečer in potem zopet sejo odbora, se mi zdi, da so to pogoji, v katerih ni prav, da delamo. Če so izredne seje odraz stanja v tej državi, potem to ni dobro. Še v vojni se po moje ni tako delalo in so imeli več časa za to, da so lahko delali. Še enkrat, protestiram, ni pogojev, da bi lahko delali. Ni pogojev, da bi lahko razpravljali o tem.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Naj še enkrat pojasnim, gospod Meh, jaz sem samo napovedal možnost, da se delovno telo sestane danes po zaključku seje Državnega zbora, kajti med sejo Državnega zbora delovna telesa ne smejo zasedati. Ali se bo to zgodilo ali ne, pa je v pristojnosti predsedujočega matičnemu odboru, ki obravnava to točko.

Predlagam, da nadaljujemo z delom, in sicer po izglasovanem dnevnem redu.

Preden preidemo na 2. točko dnevnega reda, želi postopkovno besedo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Zelo korektno ste obrazložili postopek, ki ga imamo v Državnem zboru pri obravnavi posameznih točk dnevnega reda. Bi pa ob tem bilo tudi korektno povedati, da je 10 od 11 točk za to izredno sejo predlagala koalicija – 10 od 11 točk dnevnega reda. Ta seja ni sklicana samo zaradi opozicijske stranke, zaradi SDS, pač pa ste 10 točk predlagale poslanske skupine, ki podpirate to vlado. In tak nastop, ki ga je imel kolega Meh, pomeni v bistvu obrekovanje in žalitev tistih, ki niso storili nečesa, za kar so bili obtoženi. Kako bo koalicija ravnala do konca mandata tega državnega zbora, je pač stvar koalicije. Ampak očitno je, da bo na vašo zahtevo ponovno sklicana izredna seja Državnega zbora. Je že vložena. In bi lepo

prosil vse poslance Državnega zbora, ki razpravljajo na tak način in obtožujejo SDS, da skliče nekaj in da ste žrtve ne vem česa, da najprej razčistite svoje ravnanje pri sebi. Najprej pri sebi! Ker velika večina zadev, ki jih obravnavamo po nepotrebem na izredni seji, je stvar dogovora vodij poslanskih skupin, ki podpirajo to razpadajočo koalicijo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predlagam, da zaključimo s postopkovnimi predlogi, ker to niso polemike. V zvezi s tem sem želel samo še pojasniti, da smo tudi na Kolegiju sprejeli odločitev, da Državni zbor ne zaseda več na rednih sejah v času svojega razpusta, ampak se sklicujejo izredne seje. In tako Državni zbor tudi dela. In danes smo na začetku izredne seje, ki je bila sklicana dejansko na zahtevo tako skupine poslank in poslancev iz Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke kot tudi iz ostalih poslanskih skupin, da se obravnava 11 točk dnevnega reda. Prej ko bomo začeli z obravnavo točk, prej bomo tudi zaključili to izredno sejo.

Ali je potreben še kakšen dodaten postopkovni predlog, Srečko Meh, k temu? Izvolite, gospod Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Jaz sem, gospod predsednik, poskušal povedati, da se je zgodilo dvoje. Da je odbor bil sklican sinoči ob 19. uri, da smo imeli od polnoči do danes 10 ur časa, da ni magnetograma in da je poslanec SDS glasoval na seji odbora, kjer glasovati ne bi smel. In zdaj če nekdo govori, da je bila to seja sklicana na našo zahtevo, torej koalicijskih poslancev, to ni res, ker je manira izrednih sej tista, ki nas vodi do tega, da dajemo napačen signal iz Državnega zbora, in tega napačnega signala ne bi smeli dajati. Jaz sem predvsem poskušal reči, da si tudi poslanci zaslužimo, da imamo čas razpravljati in da se lahko posvetujemo s strokovnimi službami, da lahko ugotovimo, kaj je lahko narobe pri celi tej zadevi. Od polnoči do danes pa res nisem mogel nič drugega narediti, kot da danes tukaj protestiram na način, ki ni primeren.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Tukaj se pridružujem vašemu stališču tudi iz razloga, ker v tistem trenutku ko ne delamo po programu, ki ga sprejemamo sicer, je tudi zelo velik problem, kdaj in kako organizirati delo državnega zbora oziroma sklicati delovna telesa. Zato bi bilo tudi zelo pomembno, ko se vlagajo zahteve za izredno sejo, da se tudi preveri, kdaj lahko delovna telesa v teh 15 dnevih, od kar je vložena zahteva, tudi opravijo svoje delo. Tako da, ja, delo je zahtevnejše, težje ga bo organizirati, zato bo treba kar nekaj potrpežljivosti pa tudi razumevanja, da lahko izpolnimo vsa tista pričakovanja, ki so v zahtevah za izredno sejo zapisana.

Še postopkovni predlog. Gospod Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Zahteva, ki smo jo vložili s podpisi poslancev Slovenske demokratske stranke, je bila dana v zakonodajni postopek 30. maja. Danes smo 11., včeraj smo bili 10. In če predsednica odbora gospa Alenka Pavlič ni v tem času našla primernejšega časa, kot je bilo včeraj ob sedmih zvečer, potem se to dogovorite v koaliciji, na kakšen način boste obravnavali točke dnevnega reda. To se dogovorite, ker nihče mimo predsednika odbora ne more sklicati odbora. Pooblastila ni dala nikomur. Če v času 10 dni ni našla primernejše ure za obravnavo te točke dnevnega reda, potem je nekaj v tem državnem zboru, ob tem da delujemo samo na pol še, nekaj hudo narobe z organizacijo dela in tudi s percepcijo koalicijskih poslancev, kaj in kdaj kakšno stvar procesirati, da bo pravočasno zaključena razprava in uvrščena točka pravočasno in pravilno na dnevni red seje Državnega zbora. To je vaša naloga. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE PO NUJNEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade mag. Bojanu Kumru, državnemu sekretarju na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor.

Izvolite, gospod Kumer.

MAG. BOJAN KUMER: Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovane poslanke in spoštovani poslanci!

Pred vami je predlog zakona o dopolnitvi zakona o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije.

S predlogom zakona se ureja socialna in materialna varnost skupine zaposlenih v rudniku Trbovlje-Hrastnik, krajše s kratico RTH, in se ne posega v sistemsko zakonodajo pokojninskega zavarovanja, saj bodo zavarovanci, ki so zajeti s tem zakonom, iz splošnega sistema obveznega in pokojninskega ter invalidskega zavarovanja ali poklicnega zavarovanja, ki ga ureja ZPIZ-2, dobili enako kot vsi ostali zavarovanci obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja ali poklicnega zavarovanja. Po tem posebnem zakonu bodo tako posamezniki, zaposleni v RTH, pridobili le dodatno pravico, za katero se bo tem posameznikom zagotovil dodaten proračunski transfer za pokritje razlike. Ta pravica bo priznana na podlagi dejstva, da so ti posamezniki zaposleni ali so bili zaposleni v

Rudniku RTH, ki ga država s posebnim zakonom zapira in v ta namen zagotavlja tudi finančna sredstva. Vendar vsem, ki sodijo v okviru tega posebnega zakona, pod enakimi pogoji zagotavlja enake pravice. Cilji predlaganih dopolnitev je, da se opravičencem do poklicne upokojitve upoštevajo naslednji pogoji. Da so bili zaposleni v Rudniku Trbovlje-Hrastnik na dan 1. januar 2014, da so bili od 1. januarja 2001 do 31. decembra 2013 v RTH neprekinjeno zaposleni na delovnem mestu, za katerega je določena obvezna vključitev v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje oziroma poklicno zavarovanje. Da do zaprtja RTH dopolnijo starost najmanj 49 let in 40 let pokojninske dobe. Da se odpovejo pravici do odpravnine ob upokojitvi in da pravico do poklicne pokojnine uveljavijo do zaprtja rudnika RTH. Višina poklicne pokojnine se izračuna na podlagi višine zbranih sredstev, vendar ne sme biti nižja, kot bi znašala višina starostne pokojnine, ki bi jo zavarovanec prejel v obveznem pokojninskem in invalidskem zavarovanju za dopoljenih 40 let pokojninske dobe. Če sredstva na osebem računu zavarovanca ne zadoščajo za izplačevanja tako določene višine poklicne pokojnine, primanjkljaj krije Republika Slovenija z enkratnim vplačilom sredstev na osebni račun zavarovanca. Sredstva, ki jih je Republika Slovenije dolžna zagotoviti za izplačevanje ustrezne višine poklicne pokojnine, se znižajo za znesek odpravnine ob prenehanju zaposlitve, če je bila zavarovancu takšna odpravnina izplačana. V tem primeru se ustrezno zniža višina poklicne pokojnine, ki se izračuna glede na dejansko višino sredstev, ki jo ima zavarovanec na osebem računu. Prav tako Republika Slovenija za zavarovanca z enkratnim vplačilom zagotovi sredstva za plačilo prispevka za prostovoljni vstop v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v času prejemanja poklicne pokojnine ter sredstva za dokup v okviru obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Dodatno je Republika Slovenije dolžna pokriti tudi sredstva, ki bodo potrebna za izplačilo prispevka za zdravstveno zavarovanje v času prejemanja poklicne pokojnine.

Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci! Predlagamo, da predlog zakona potrdite. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za infrastrukturo in prostor kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku odbora gospodu Samo Bevk.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor!

Odbor za infrastrukturo in prostor je na 38. nujni seji 10. junija 2014 kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju

regije, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada. Kolegij predsednika Državnega zbora je na 100. seji 30. maja sprejel odločitev, da se predlog zakona obravnava po nujnem postopku. V imenu predlagatelja je državni sekretar na Ministrstvu za infrastrukturo in prostor mag. Bojan Kumer uvodoma pojasnil, da se s predlogom zakona ureja socialna in materialna varnost skupine zaposlenih v Rudniku Trbovlje-Hrastnik, saj gre za najbolj ranljivo skupino v panogi, s specifičnimi delovnimi pogoji, ki vplivajo na zdravje zaposlenih v rudniku. Poudaril je, da se s predlogom zakona ureja poklicno upokojevanje in zagotavljanje dodatnih sredstev s strani Republike Slovenije za izplačevanje poklicnih pokojnin zaposlenih v RTH, pri čemer pa morajo zaposleni za uveljavljanje pravice do poklicne pokojnine izpolnjevati več pogojev. Na podlagi seznama zaposlenih je bilo ugotovljeno, da bi potencialno pogoje iz predlaganega zakona lahko izpolnilo okoli 180 zaposlenih, za njegovo izvedbo pa bi bilo v obdobju 2014–2018 treba v državnem proračunu zagotoviti od 6,9 do 12 milijonov. Poudaril je še, da se s predlogom zakona ne posega v sistemsko zakonodajo pokojninskega zavarovanja, saj bodo zavarovanci, ki so zajeti s tem zakonom, iz splošnega sistema obveznega pokojninskega, invalidskega zavarovanja ali poklicnega zavarovanja, ki ga ureja Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, dobili enako kot vsi ostali zavarovanci obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja ali poklicnega zavarovanja.

Predstavnik Zakonodajno-pravne službe dr. Samo Divjak je povedal, da je Zakonodajno-pravna služba podala mnenje k predlogu zakona z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajnotehničnega vidika. V zvezi s tem je izpostavil uvodno ugotovitev iz mnenja, da predlagana rešitev v predlogu zakona predstavlja odstop od sistema, ki je za poklicno upokojevanje določen v 11. poglavju ZPIZ-2. Predsednik komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj Jernej Verbič pa je poudaril, da komisija podpira predlog zakona. V razpravi so poslanci izrazili načelno enotno podporo rešitvam v predlogu zakona. V zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačevanje poklicne pokojnine, kot jo predvideva rešitev v predlogu zakona, so poslanci želeli zlasti natančneje pojasnilo, iz katerega naslova se bodo ta sredstva zagotavljala.

V nadaljevanju je odbor sprejel svoj amandma k 1. členu zakona. Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije glasoval o obeh členih predloga zakona skupaj in ju sprejel. Glede na sprejeti amandma je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega je vključen sprejeti amandma.

Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Gospod Jože Velikonja bo predstavil stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Spoštovani predsednik, spoštovani državni sekretar s sodelavko, spoštovane poslanke in poslanci! Zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik je projekt, s katerim se ukvarjajo vlade in parlament že od leta 2000. Zakon o postopnem zapiranju Rudnik Trbovlje-Hrastnik je zaradi svoje specifičnosti tako doživel niz sprememb in dopolnitev že pred mandatom parlamenta v tem sklicu. Spremembe so se v glavnem nanašale na višine financiranja zapiralnih del iz proračunov ter na spremembe obdobja proizvodnje na rudniku. V našem mandatu se srečujemo z zapiranjem rudnika vsaj četrtič. Z ZUJF smo zaradi drastičnega znižanja proračunskega vira onemogočili dokončno zaprtje rudnika in izgubili vsaj leto in pol časa. Z amandmajem na 48. člen ZUJF smo nekateri poslanci skušali opozoriti na težo problema in omogočiti iskanje rešitve zapiranja rudnika. Žal takrat neuspešno. Z vložitvijo sprememb in dopolnitev zakona o postopnem zapiranju aprila letos smo omogočili dokončanje projektov zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik, preprečili stečaj podjetja, na žalost pa nismo rešili kadrovsko-socialnega dela programa zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik. Z današnjimi spremembami se lotevamo reševanja problematike kadrovskega prestrukturiranja podjetja in omogočamo zaposlenim koriščenje poklicnih pokojnin. Ne glede na številne pomanjkljivosti pri iskanju ustreznih rešitev zapiranja RTH in prestrukturiranja zasavske energetike se današnja novela zakona loteva praktično najbolj občutljivega področja. To je iskanja ustreznih rešitev za še zaposlene na rudniku z manj kot pet let pokojninske dobe do pogoja za starostno upokojevanje. Področje poklicnih pokojnin je namenjeno ravno temu, vendar ta novela ni sistemska in ji daje zato posebno prednost. Ostalih delavcev, ki spadajo v krog delovnih mest s posebnimi pogoji drugih intenzivnih panog, pa ne bo diskriminiral. V zakonu je ocena obremenitev proračuna sicer prenapihnjena, vendar bodo po ocenah prihrankov na drugi strani obremenitve proračuna do leta 2018 po najslabših scenarijih pod 5 milijonov evrov. Ključno pri noveli pa je to, da najbolj ranljivim skupinam še zaposlenih daje možnost koriščenja poklicnih pokojnin pod posebnimi pogoji.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo predvsem zaradi tega dejstva spremembe in dopolnitve zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in prestrukturiranja regije podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Samo Bevk bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

SAMO BEVK (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani zbor!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov bomo predlagano novelo Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije podprli. Dejstvo je, da bi bilo najprimerneje reševati vprašanje upokojevanja zaposlenih preko sistema poklicnega upokojevanja in določitev posebnih pogojev za pridobitev poklicne pokojnine.

Predlagane rešitve v noveli zakona zasledujejo cilj, da se upravičencem do poklicne upokojitve upoštevajo naslednji pogoji: zaposlitev v RTH na dan 1. januarja 2014, da so bili med 1. januarjem 2001 in 31. decembrom 2013 vključeni v obvezno dodatno pokojninsko oziroma poklicno zavarovanje ter do zaprtja rudnika dopolnili najmanj 49 let in 40 let pokojninske dobe. Ob tem pa se odpovejo tudi pravici do odpravnine ob upokojitvi, pravico do poklicne pokojnine pa uveljavljajo do zaprtja RTH. S to novelo zakona se ne posega v sistemsko zakonodajo pokojninskega zavarovanja. S to novelo bodo zavarovanci dobili dodatno pravico, za katero se posameznikom zagotovi dodaten proračunski transfer za pokritje razlike, ker delajo v Rudniku Trbovlje-Hrastnik, ki ga država zapira s posebnim zakonom in v ta namen zagotavlja tudi finančna sredstva.

Kot že rečeno, bomo v Poslanski skupini Socialnih demokratov predlagani zakon podprli, vendar pa ob tem ne moremo mimo dejstva, da je ta zakon še en izmed zakonov, ki ga sprejemamo po nujnem postopku, na hitro, na eni izmed zadnjih sej Državnega zbora v tem sklicu. Zakon podpiramo, vendar pa se sprašujemo, če je treba tako pomembne zakone sprejemati na tak način in zakaj takšen zakon ni bil pripravljen že prej. Mogoče že pred tremi meseci, ko smo na seji Državnega zbora sprejemali prejšnjo novelo istega zakona. Socialni demokrati bomo zakon podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Aljoša Jerič bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala za besedo. Spoštovani!

Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije s predlaganimi dopolnitvami olajšuje pridobitev pravice do poklicne pokojnine za posamezne kategorije zaposlenih rudarjev v javnem podjetju Rudniku Trbovlje-Hrastnik, d. o. o. Dodatna sredstva za izplačevanje poklicnih pokojnin bo

zagotovila država iz državnega proračuna. Gre za skupino rudarjev v RTH, ki so težko zaposljivi, saj spadajo v skupino starejših delavcev z izrazito specifično izobrazbo, za katero je težko zagotoviti delovna mesta. Omogočilo se jim bo ob spoštovanju določenih pogojev uveljavljanje pravice do poklicne pokojnine, in sicer v višini, kot bi bila odmerjena starostna pokojnina za dopolnjenih 40 let pokojninske dobe. Že dolgo časa smo vsi vedeli in se zavedali, da je za zaposlene rudarje v rudniku v zapiranju treba najti ustrezne rešitve. Ko so se meseca marca rudarji zaprli v jamo, jih je pozno zvečer brez medijskega pompa obiskala tudi predsednica vlade mag. Alenka Bratušek, in to zato, ker se je odločila, da bo problematiko rudnika dokončno uredila. Takrat jim je obljubila, da bo uredila odpravnine in plače. In besedo je držala. Svoj odhod iz jame je podprla tudi z besedami: "To, da se morajo rudarji za uresničitev svojih pravic zapreti v jamo, se leta 2014 ne bi smelo dogajati." Ta novela zakona, ki je pred nami, pa v luči navedenih obljub vlade predstavlja dostojno rešitev usode tudi za zasavske knape, ki so se znašli tik pred upokojitvijo, saj bi jih nastala situacija lahko pahnila v socialno stisko. Ker upravljajo enega najtežjih poklicev na svetu, moramo poskrbeti tudi za njihovo dostojno preživetje.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zavezništva Alenke Bratušek bomo predlagano spremembo Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Mag. Katarina Hočevar bo predstavila stališče Poslanske skupine Državljske liste.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo in lep pozdrav vsem prisotnim!

Danes že drugič v tem koledarskem letu dopolnjujemo Zakon o postopnem zapiranju Rudnika-Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije. Sicer je bil ta zakon od leta 2000 že kar šestkrat noveliran in ob sprejetju je ta rudnik takrat zaposloval tisoč 300 ljudi, danes le še okoli 100. V marcu smo z novelo zapiralna dela podaljšali do konca leta 2018. Zapiranje rudnikov v vseh treh zasavskih občinah je poslabšalo socialno sliko te regije. Brezposelnost je med največjimi v Sloveniji. Z današnjo novelo lajšamo rak rano te regije – visoko brezposelnost. Z novelo določamo poklicne pokojnine pod posebnimi pogoji za zaposlene v rudniku. Pod t. i. posebnimi pogoji se bodo lahko upokojili tisti, ki bodo do zaprtja rudnika, to je 31. 12. 2018, stari 49 let in bodo dopolnili 40 let pokojninske dobe skupaj z dodano dobo. Biti rudar oziroma knap je od nekdaj pomenilo dvoje, v Zasavju način življenja, zunaj te regije pa le težak in umazan poklic. V 250 letih je Zasavje družbi dalo 119 milijonov ton energenta. Družba danes ne potrebuje ne

premoga in ne rudarjev. Tudi mlade Zasavce ta poklic, žal, ne zanima več. Z njim smo zgolj še solidarni. Zato je najbrž prav, da tudi družba, država na nek način svoje dolžnosti in obveznosti do te regije opravi do konca, tudi solidarnost. Ali pa so ukrepi, ki omogočajo ljudem, da prehitro odhajajo v pokoj, res solidarni ali pa so le najlažji in najhitrejši izhod za politiko, to pa je že drugo vprašanje. Rudarji, ki so za delo sposobni, si zaslužijo delo, in ne zgolj miloščine v obliki pokojnine. Rada bi namreč opozorila na to, da zakon, ki ga danes noveliramo, v svojem naslovu nosi besedno zvezo "razvojno prestrukturiranje regije". Razvojno prestrukturiranje pa se ne izvaja zgolj z upokojevanjem za delo sposobnih ljudi, temveč s privabljanjem investicij in novega kapitala. In to bi morali storiti. Ustvariti takšno okolje in pogoje, da rudarjem ne bo treba sprejemati miloščine, temveč da bodo lahko izbirali, v katerem od podjetij se bodo zaposlili. Iskreno si namreč želim, da mladih in perspektivnih Zasavcev ne bi več srečevala le v prestolnici in drugih mestih Evrope. Imamo pravico, da dobimo priložnosti tudi v domači regiji. V zgodbi prestrukturiranja regije nismo izšli kot zmagovalci, vendar nove volitve prinašajo tudi novo upanje, upanje, da bo upravljanje države zaupano v roke ljudem, ki so videli tovarno od znotraj, ki so, kamorkoli so prišli, odpirali nova delovna mesta brez državnih pomoči. Ljudem, ki razumejo gospodarstvo in vedo, da je pot iz tega brezna, v katerem smo se znašli, druga pot kot pa le z dodeljevanjem državnih pomoči. Nova delovna mesta so namreč edina možnost ne le za Zasavje, temveč za celotno Slovenijo.

V Državljanski listi bomo zakon podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Jakob Presečnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospod državni sekretar s sodelavcema, tudi iz drugega ministrstva, kolegice in kolegi!

Očitno program postopnega zapiranja in pa razvojnega prestrukturiranja regije ne poteka, kot je bilo s sprejetjem zakona predvideno. Še posebej je, kot vidimo, problematičen ta kadroviski del. S to spremembo zakona, sicer manjšo po obsegu, rešujemo predvsem to kadrovisko situacijo oziroma poklicne pokojnine pod posebnimi pogoji. Sicer ne bom našteval, kakšne so rešitve, ker je to že predstavnik Vlade storil ter predstavniki posameznih poslanskih skupin, lahko rečem samo to, da je rešitev sicer neobičajna, saj rešuje samo problem rudnika Trbovlje-Hrastnik, torej predlaga reševanje poklicnih pokojnin, ki jih pa ne rešuje sistemsko, kar nekateri sicer imenujejo kot prednost, po mojem mnenju pa je to neka hiba. Treba je reševati vse zadeve sistemsko, ker sicer v naslednjem koraku imamo

zopet v nekem drugem primeru problem. Problem je tudi nepravočasno sprejemanje takih sprememb, lahko bi rekel, na vrat na nos. Ampak ne glede na to, v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke te spremembe podpiramo, saj, kot sem uvodoma rekel, izvajanje Zakona o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije ne poteka, kot je bilo načrtovano, in v teh razmerah je treba rešiti predvsem ta socialno-kadroviski del.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke bomo predlog sprememb tega zakona podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojevcev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani predstavniki Vlade, spoštovane poslanke in poslanci!

Pred nami je Predlog zakona o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, pri katerem smo se v Poslanski skupini DeSUS znašli v težavah, kako glasovati pri tem zakonu. Ali naj prisluhnemo opozorilom Zakonodajno-pravne službe, da gre z rešitvami, ki so predlagane, za odstop od sistema, ki je za poklicno upokojevanje določen v 11. poglavju Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, in se s tem zamerimo zasavskim rudarjem? Ali naj pritrdimo predlagatelju zakona in 180 zaposlenih pošljemo v predčasni pokoj in jih s tem postavimo v privilegirani položaj v primerjavi, recimo, z delavkami iz Mure, ki bodo, kot kaže, v kratkem ostale na cesti, brez možnosti doživljenjske socialne varnosti, kot jo predstavlja poklicna upokojitev, ki je bodo deležni zaposleni v rudniku Trbovlje-Hrastnik? Ker pa je Demokratična stranka upokojevcev Slovenije konec koncev socialna stranka in nam je socialna varnost državljank in državljanov na prvem mestu, smo se odločili za podporo predlogu zakona. S tem predlogom bomo namreč vsaj za 180 zaposlenih in njihovih družin iz sicer enega socialno najbolj ogroženih območij, kakršno je Zasavje, omogočili večjo socialno varnost, kot bi jo imeli, če bi še naprej vztrajali v delovnem razmerju v družbi, ki zaradi preteklih grehov različnih vodilnih v RTH in za katere verjetno ne bodo nikoli odgovarjali, počasi pa vendar vztrajno propada.

Poslanke in poslanca Poslanske skupine Demokratične stranke upokojevcev Slovenije bomo zaradi svojega visoko razvitega socialnega čuta predlog zakona podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Iva Dimic bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

IVA DIMIC (PS NSI): Spoštovani predsedujoči, spoštovani državni sekretar, kolegice in kolegi!

Predlog novele Zakona o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije, ki jo Državni zbor tokrat sprejema po nujnem postopku, predstavlja že drugo dopolnitev oziroma spremembo tega zakona. Ob tem se kar samo poraja vprašanje, zakaj vprašanje poklicnih pokojnin za posamezne kategorije težko zaposljivih starejših delavcev s specifično izobrazbo Vlada Republike Slovenije rešuje šele sedaj. Več kot očitno je, da je država zelo slab lastnik in upravljavec svojega premoženja, saj se je aktivneje z usodo družbe Rudnika Trbovlje-Hrastnik ponovno začelo ukvarjati šele konec meseca februarja letos. Takrat je postalo jasno, da državna pomoč, ki jo je potrdila Evropska komisija leta 2011 za zapiranje jam, ekološko prostorsko sanacijo površin in kadrovsko-socialni program, ne bo zadoščala za zaprtje rudnika do 31. decembra 2015, ko so razmere že prestopile prag socialne ogroženosti zaposlenih. Takrat smo za podaljšanje zapiralnega roka in dokončno sanacijo rudnika v letih 2016–2018 dodatno namenili 45 milijonov 730 tisoč evrov, s predlogom, da s to novelo pa naj bi iz proračuna države v to vrečo brez dna dali še dodatno od 6,9 do 12,5 milijonov evrov. V Poslanski skupini Nove Slovenije se zavedamo, da s sprejetjem predlagane dopolnitve Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije tudi danes rešujemo perečo okoljsko in gospodarsko problematiko v Zasavju, od katere so odvisni nadaljnji življenjski pogoji zaposlenih rudarjev. Krščanski demokrati obžalujemo, da Vlada Republike Slovenije šele danes išče nove rešitve, kako omiliti posledice zapiranja rudnika. Sprašujemo se, zakaj ni teh posledic in možnosti pridobitve pravice do poklicnih pokojnin predvidela že prej, vsaj v postopku sprejemanja prve letošnje novele tega zakona. Vedno lovimo zadnji vlak, namesto da bi iskali sistemske rešitve, ki bi enako veljale za zaposlene v vseh rudnikih, ki jih država zapira. Krščanski demokrati smo zaskrbljeni nad brezbriznostjo te vlade, ki le gasi požare in pri tem celo grozi s težko popravljivimi posledicami za delovanje države, če poslanke in poslanci ne bomo podprli omenjene dopolnitve zakona. Zakaj tega predloga niste pripravili prej, da ga ne bi bilo treba sprejemati po nujnem postopku v času, ko Vlada Republike Slovenije v odstopu opravlja le tekoče posle? Naša poslanska skupina meni, da takšne odgovornosti za naslednja štiri leta ne moremo prevzeti.

Glede na navedeno v Poslanski skupini Nove Slovenije Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije ne bomo podprli, prav tako mu ne bomo nasprotovali. Zavedamo se namreč, da bodo socialne posledice postopnega zapiranja rudnika še nekaj let Zasavje potiskale pod prag dostojnih

in zasluženih pokojnin in hkrati opozarjamo, da takšen problem obstaja tudi na drugih območjih, kjer potekajo zapiralna dela rudnikov. Zato pričakujemo, da bo naslednja vlada Republike Slovenije ta vprašanja reševala sistemsko in predvsem z večjo odgovornostjo do vseh zaposlenih v rudarstvu.

PRESESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Danijel Krivec bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

DANIJEL KRIVEC (PS SDS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Lep pozdrav predstavnikom Vlade, lep pozdrav tudi kolegicam in kolegom!

Ponovno je pred nami na mizi zakon o spremembi Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju te regije. Kot vemo, smo zadnjo novelo o RTH sprejemali pred dobrim mesecem dni, aprila meseca, in očitno je, da dosednji ukrepi in način razvojnega prestrukturiranja regije ne dajejo rezultatov. Zato Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava zakon obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. Predlog zakona ureja ukrep, s katerim se zagotovi pridobitev pravice do poklicne pokojnine za posamezne kategorije zaposlenih v javnem podjetju Rudnik Trbovlje-Hrastnik, d. o. o., ter dodatna sredstva s strani Republike Slovenije za izplačevanje poklicnih pokojnin zaposlenih. Gre za skupino zaposlenih v RTH, ki so težko zaposljivi, saj spadajo v skupino starejših delavcev z izrazito specifično izobrazbo, za katero je težko zagotoviti delovna mesta. S tem se strinjamo, vendar se sprašujemo, ali so taki parcialni zakoni, ki rešujejo posamezno gospodarsko družbo, smiselni in prinašajo v končni fazi tudi rešitve, ki bodo tem težko zaposljivim tudi zagotovili konkretne rešitve. Predlagatelj navaja, da je cilj predlaganih dopolnitev, da se upravičencu do poklicne upokojitve upoštevajo naslednji pogoji: da so bili zaposleni v rudniku Trbovlje-Hrastnik na dan 1. januar 2014, da so bili v obdobju med 1. 1. 2001 do 31. 12. 2013 neprekinjeno vključeni v obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje oziroma poklicno zavarovanje, da do zaprtja rudnika RTH dopolnijo starost najmanj 49 let in 40 let pokojninske dobe, da se odpovedo pravici do odpravnine ob upokojitvi in pravico do poklicne pokojnine uveljavijo do zaprtja Rudnika RTH. Za izvedbo teh načrtovanih upokojitev je predvideno, da bo treba v obdobju 2014–2018 v proračunu Republike Slovenije zagotoviti od 6,9 milijonov do 12,5 milijonov evrov. Za izvajanje tega zakona za obdobje do zaprtja Rudnika Trbovlje-Hrastnik bodo finančna sredstva za leto 2014 zagotovljena v okviru sprejetega proračuna s prerazporeditvami, za leto 2015 s spremembo

proračuna 2015, do leta 2018 pa bo treba to upoštevati pri načrtovanju proračuna. V naši poslanski skupini temu predlogu zakona ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

S tem smo končali s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zborni opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O SUBVENCIONIRANJU ŠTUDENTSKO PPREHRANE PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade, gospodu Dejanu Levaniču, državnemu sekretarju Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Leto 2010 je subvencioniranje študentske prehrane prešlo v bistvu na sistem elektronicizacije. S to spremembo so se dejansko tudi ukinili študentski boni. Študentom tako ni treba v naprej kupovati bone in izbirati lokacije prehranjevanja. Na ta način pa je tudi preprečil prodajanje bonov. In izvajalec, v tem primeru Študentska organizacija Slovenije, mora tako med drugimi podatki obdelovati tudi podatke o mobilnih številkah upravičencev do subvencionirane študentske prehrane, ki le-to koristijo preko mobilnega telefona. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je pripravilo predlog zakona. Uskladili smo ga s Študentsko organizacijo Slovenije, nato še z Informacijskim pooblaščenem, tudi ostalimi ministrstvi in pa Službo Vlade Republike Slovenije za zakonodajo. Zakon je usklajen z vsemi deležniki, tako da upamo tudi na sprejetje v Državnem zboru.

Kar se tiče glavnih sprememb zakona, glede na obstoječi zakon. Drugače so opredeljeni upravičenci do subvencioniranja študentske prehrane, določeno je tudi, kdaj Študentska organizacija Slovenije vpiše upravičenca v evidenco in od kod tudi pridobi podatke ter kdaj ga iz evidence izpiše. To je evidenca, ki jo upravlja Študentska organizacija Slovenije. Dodatno se vključuje številka mobilnega telefona za uveljavljanje subvencioniranja študentske prehrane in pa izbirna številka mobilnega telefona ali naslov elektronske pošte za obveščanje upravičenca,

hkrati pa se ne vključujejo več nekateri podatki, ki jih je vključevala prej. Zakon tudi opredeljuje, da Študentska organizacija Slovenije upravlja to evidenco študentov, ki so upravičeni do dodanih subvencioniranih obrokov mesečno. Pomembna novost je tudi povezava evidenc upravičencev do subvencionirane študentske prehrane z evidenco študentov in diplomantov, ki jo opravlja ministrstvo, pristojno za višje strokovno in visoko šolstvo, izločena je tudi sankcija, ki se zaradi elektronicizacije subvencionirane študentske prehrane ne more več izrehati. Spremenjen je tudi način izrekanja sankcij. Sankcija prepovedi prodaje študentskih bonov je postala neizrekljiva, zato jo je treba tudi črtati. Glavni razlog za sprejetje predloga zakona je tako nujnost, da lahko potem tudi izvajamo Zakon o subvencioniranju študentske prehrane v prihodnje, da se med podatki, ki jih o študentih upravlja Študentska organizacija Slovenije, doda številka mobilnega telefona. Zato vas tudi prosimo za podporo temu zakonu, da bomo lahko subvencioniranje študentske prehrane izvajali tudi v prihodnje. Če to dopolnilo ne bi bilo sprejeto, nam s strani Informacijskega pooblaščenca sledi ustavitev izvajanja tega zakona.

Mogoče še nekaj zanimivih podatkov. V obdobju od 2000–2012 se je tudi povečalo število študentov, ki so upravičeni do subvencionirane študentske prehrane, in sicer s 23 tisoč na 61 tisoč povprečno mesečno, kar pomeni 161-odstotno rast. Število unovčenih subvencij pa v bistvu s 3 milijone na 6,5 milijonov letno, kar je za 75 % več. Veliko denarja se nameni tudi za subvencioniranje študentske prehrane, kar je navsezadnje tudi neka pridobitev v Sloveniji, in je prav, da jo izvajamo tudi v prihodnje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na poročilo odbora. Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide, kot matično delovno telo, je obravnaval predlog zakona.

Za predstavitev poročila dajem besedo predsednici dr. Andreji Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Spoštovani gospod predsednik, predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi, prav lep pozdrav!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je kot matično delovno telo obravnaval predlog zakona o subvencioniranju študentske prehrane, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada s predlogom za obravnavo in sprejetje po skrajšanem postopku. Pri delu odbora so sodelovali predstavniki predlagatelja z državnim sekretarjem Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, predstavnica Zakonodajno-pravne službe, predstavnik Državnega sveta in predstavnik Študentske organizacije Slovenije. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika

njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in zakonodajno tehničnega vidika. Predloženemu besedilu je podala pripombe na 2. in 3. člen.

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je v svojem mnenju, ki ga je na seji odbora predstavil predstavnik Državnega sveta, predlog zakona podprla. Komisija je bila seznanjena, da predlog zakona ni popolnoma usklajen, saj je Študentska organizacija Slovenije predlagala spremembo časa, v katerem je dovoljeno unovčevanje subvencij študentske prehrane. V razpravi so člani komisije glede predlagane spremembe časovne omejitve koriščenja pravice do subvencioniranja prehrane izrazili različna mnenja, tako pozitivna kot negativna, na koncu pa je prevladalo večinsko stališče, da predlog ŠOS ni dovolj utemeljen.

Predstavnik predlagatelja je na kratko predstavil predlog zakona, predstavnica Zakonodajno-pravne službe pa je povedala, da so v svojem mnenju predlagali nekaj sprememb in uskladitev terminologije, kar vloženi amandmaji Poslanske skupine SD, ki sledijo mnenju Zakonodajno-pravne službe, odpravljajo.

V razpravi o 1. členu predloga zakona so predstavniki Študentske organizacije Slovenije izpostavili problem glede časovne omejitve koriščenja pravice do subvencionirane prehrane, saj se je študijski proces podaljšal v popoldanske in večerne ure, zato predlagajo, da bi se subvencionirani študentski obroki nudili od 9. do 21. ure, saj je ZUJF leta 2012 omejil termin med 8. in 20. uro. Ker člen, ki ureja časovno omejitev, ni bil odprt, po Poslovniku Državnega zbora takega amandmaja ni bilo mogoče vložiti in o njem odločiti.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o vseh členih predloga zakona in jih sprejel. Na tej podlagi je pripravljen tudi dopolnjeni predlog. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Dr. Andreja Črnak Meglič bo predstavila stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD): Najlepša hvala. Spoštovani!

Zakon, ki je danes pred nami in ga je v proceduro Državnemu zboru predložila Vlada po skrajšanem postopku, vsebuje manj zahtevne spremembe zakona. Na podlagi predlaganih sprememb se drugače opredeljujejo upravičenci do subvencionirane študentske prehrane, v evidenci upravičencev, ki jo upravlja izvajalec, pa je dodana številka mobilnega telefona in izbirna številka mobilnega telefona ali naslov elektronske pošte za obveščanje upravičenca, hkrati pa evidenca ne vključuje več nekaterih podatkov, ki jih je vključevala prej. Določeno je tudi, da izvajalec upravlja evidenco

upravičencev, ki so upravičeni do dodatnih subvencioniranih obrokov mesečno. Prav tako je določeno, kdaj izvajalec vpiše upravičenca v evidenco in od kot pridobi podatke ter kdaj ga iz evidence izbriše. Predlog zakona uvaja tudi povezavo v evidenco upravičencev do subvencionirane študentske prehrane z evidenco študentov in diplomantov, s katerimi upravlja ministrstvo, pristojno za višje strokovno in visoko šolstvo. Tako na podlagi podatkov o enotni matični številki upravičenca Študentka organizacija pridobi podatke o statusu študenta. Izločena je sankcija, ki zaradi elektronicizacije subvencioniranja študentske prehrane ne more biti več izrečena, spremenjen je tudi način izrekanja sankcij.

Predstavniki študentov so na odboru predlagali sprejetje amandmaja, ki bi omogočal koriščenje bonov za prehrano do 22. ure. Žal tudi v naši poslanski skupini tega predloga nismo mogli podpreti, saj se je nanašal na člen, za katerega v zakonu ni bila predlagana sprememba, in bi bilo takšno vlaganje amandmaja v neskladju s poslovniškimi določili.

Zakon bomo v Poslanski skupini SD podprli, ne bomo pa podprli amandmaja, ki ga je vložila Poslanska skupina SDS, saj je v nasprotju z glavnim ciljem predloga zakona, kar je nemoteno izvajanje subvencioniranja študentske prehrane v skladu s sistemom elektronicizacije. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Aljoša Jerič bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala. Ponovno lep pozdrav!

Predlog novele Zakona o subvencioniranju študentske prehrane je eden izmed aktov na današnji seji, ki prinašajo na prvi pogled majhne spremembe, ki pa so zelo pomembne za uspešno izvajanje zakonov. Poglavitni namen tega predloga zakona je nemoteno izvajanje subvencioniranja študentske prehrane v skladu s sistemom elektronicizacije, kot ga poznamo od leta 2010, tudi v prihodnje. Zato se tudi na pobudo informacijske pooblaščenke ustrezno ureja uporaba osebnih podatkov, in sicer se v evidenco dodatno vključujejo številke mobilnih telefonov upravičencev, saj do zdaj ni bilo zakonske podlage za uporabo teh podatkov, ki pa so za izvajanje sistema elektronicizacije subvencioniranja študentske prehrane nujno potrebni. Ob tem se iz evidence črtajo nekateri drugi podatki, ki niso pomembni. Ob obravnavi novele zakona so bila večkrat poudarjena opozorila informacijske pooblaščenke, da je treba za nemoteno izvajanje zakona in samega sistema elektronicizacije subvencioniranja študentske prehrane ustrezno popraviti zakon in med potrebne podatke dodati v evidenco upravičencev tudi številko mobilnega telefona. Predlagana rešitev je z Uradom informacijskega pooblaščenca usklajena, zato nas nemalo čudi

ponovno vloženi amandma SDS, s katerim želijo to črtati, ker so mnenja, da bi dodana mobilna telefonska številka upravičenca v evidenci lahko vodila do zlorabe osebnih podatkov. Nadalje se v predlogu zakona povezujejo različne evidence, evidence upravičencev do subvencioniranja študentske prehrane in evidenca študentov in diplomantov, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za višje strokovno in visoko šolstvo, s čimer se bo njihova izmenjava poenostavila, podatki upravičenosti do subvencioniranja študentske prehrane pa bodo tudi bolj ažurni. Študentska organizacija Slovenije je v času obravnave predloga zakona na matičnem delovnem telesu opozorila na pomanjkljivost na področju koriščenja subvencioniranja študentske prehrane, glede na časovni interval, saj ZUJF omejuje čas, v katerem je dovoljeno unovčenje subvencij študentske prehrane, na osmo uro zvečer. To sicer ni predmet novele, bi pa bilo v prihodnosti smotno razmisliti o predlogu študentov, da se zaradi narave pedagoškega procesa, ki na številnih fakultetah poteka cel dan in se mnogokrat zavleče v večerne ure, termin koriščenja subvencionirane študentske prehrane premakne na deveto uro zvečer, s čimer bi uspešneje sledili osnovnemu cilju zagotavljanja vsaj enega toplega obroka študentom in tistim, ki obiskujejo izobraževalni proces.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek bomo novelo zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljanske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavko, kolegice in kolegi! V Državljanski listi podpiramo Predlog zakona o spremembah Zakona o subvencioniranju študentske prehrane, ki sledi spremembam pri načinu uveljavljanja pravice do subvencioniranja študentske prehrane. Klasične študentske bone je namreč zamenjalo uveljavljanje pravice s pomočjo elektronske oziroma mobilne tehnologije. Za vodenje evidenc bo po novem treba posredovati tudi številko mobilnega telefona, torej še nek dodaten osebni podatek. Uporaba tega podatka za namene vodenja evidenc je bila usklajena tudi z informacijsko pooblaščenko.

Predlog zakona natančneje določa oziroma opredeljuje upravičence do subvencionirane študentske prehrane. V sedanjem zakonu je navedeno, da so to osebe s statusom študenta, ki niso zaposlene. Predlog zakona sedaj v izogib nejasnostim podrobneje navaja, kateri študenti so oziroma kateri niso upravičeni do subvencije. V Državljanski listi smo predstavnikom ministrstva predstavili naše pomisleke, da bi lahko med naštetimi izpadle tudi nekatere določene kategorije študentov, recimo mladi prevzemniki kmetij, ki bi morda

lahko bili upravičeni do subvencionirane prehrane. Pri napovedani in tudi kasneje potrebni celoviti prenovi sistema študentske prehrane bo torej treba preveriti, ali so bili naši pomisleki upravičeni.

Na seji matičnega odbora je bilo izpostavljeno tudi vprašanje dnevne časovne pravice do koriščenja subvencionirane prehrane, ki jih pa novela tega zakona ne predvideva. Predstavniki študentske organizacije so predlagali spremembo tega časovnega okvira z osme do dvajsete na deveto do enaindvajseto uro, in sicer z obrazložitvijo, da so študentje do tako pozne ure polno obremenjeni in prej nimajo možnosti užiti toplega obroka, kar pa je v osnovi namen subvencije za študentsko prehrano, torej toplega obroka. V Državljanski listi smo nad takšno argumentacijo presenečeni, saj če to drži, potem je v našem visokošolskem sistemu nekaj hudo narobe. Ko se bo torej z naslednjim novim zakonom ali novelo sedanjega zakona odločalo tudi o dnevni časovni omejitvi koriščenja pravice, bo treba preveriti vse zorne kote tega problema in pri odločitvi upoštevati tudi pravila stroke o načinu zdravega prehranjevanja.

To novelo zakona, ki jo danes obravnavamo, pa v Državljanski listi podpiramo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Jakob Presečnik bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Še enkrat hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Gospod državni sekretar s sodelavko, kolegice in kolegi!

Jaz bom popolnoma kratek. Gre za, kot je bilo že večkrat rečeno, po moji oceni tehnični zakon v katerem je cilj nemoteno nadaljnje izvajanje subvencionirane študentske prehrane v skladu s sistemom elektronicizacije. Gre tudi za konkretnjšo opredelitev upravičencev do subvencionirane študentske prehrane in predvsem preglednejši način. Omogočena bo tudi ažurnost informacij, in to predvsem s povezavo posameznih evidenc. Seveda pri študentski prehrani ostajajo še nekatere odprte dileme, ampak v tem primeru, kot rečeno, gre za manjšo spremembo, predvsem tehnično spremembo.

V naši poslanski skupini bomo predlog tega zakona podprli.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Mag. Jana Jenko bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Vsem skupaj prav lep pozdrav!

Predlog zakona o spremembah Zakona o subvencioniranju študentske prehrane je bolj tehnične narave, saj v vsebino pravic študentov,

ki jih imajo na podlagi tega zakona, ne posega. Spremembe Zakona o subvencioniranju študentske prehrane, ki jih obravnavamo, zasledujejo naslednje cilje: nemoteno nadaljnje izvajanje subvencioniranja študentske prehrane v skladu z že uvedenim sistemom elektronicizacije, konkretnješa in zato bolj jasna opredelitev upravičencev do subvencionirane študentske prehrane, bolj transparenten sistem izrekanja sankcij v primeru kršitev in ažurnost informacij o upravičenosti do subvencionirane študentske prehrane. Nova opredelitev upravičenca do subvencionirane prehrane je bolj določna in ne dopušča različne razlage, kakor je to mogoče pri izrazu "zaposlenost", ki se uporablja v veljavnem zakonu. Nova opredelitev namreč zelo jasno sledi dejstvu, da je glavna naloga študenta študij in ne karkoli drugega. Tako se v Poslanski skupini DeSUS strinjamo z novo dikcijo upravičenosti, ki jasno opredeljuje, da študent za uveljavljanje subvencije ne more biti v delovnem razmerju, ne more opravljati gospodarske, poklicne ali kmetijske dejavnosti oziroma poslovodne funkcije kot edini ali glavni poklic in razen družinske pokojnine ne more prejemati druge.

Z elektronicizacijo subvencioniranja študentskih obrokov v letu 2010 se je izvedba precej modernizirala. Hkrati z modernizacijo pa je sistem treba narediti takšen, da bo preprečeval zlorabe in bo varen z vidika rabe osebnih podatkov. V Poslanski skupini DeSUS ugotavljamo, da je predlagatelj sledil opozorilom informacijske pooblaščenke in zadostil pogojem pravilne obdelave in varne rabe osebnih podatkov, konkretno še posebej v zvezi s številko mobilnega telefona. V Poslanski skupini DeSUS smo prepričani, da bo s povezavo evidenc med Študentsko organizacijo Slovenije in Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport ter s pridobivanjem potrebnih podatkov preko sistema neposrednih zahtevkov na Zavodu za zdravstveno zavarovanje dosežen cilj večje ažurnosti informacij o upravičenosti.

V Poslanski skupini DeSUS bomo predlog zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovana predstavnika ministrstva, spoštovane kolegice in kolegi!

Predlagane spremembe Zakona o subvencioniranju študentske prehrane prinašajo nekaj novosti predvsem na področju informatizacije postopka uveljavljanja subvencije. Drugačna je opredelitev upravičencev do subvencionirane študentske prehrane, v evidenci upravičencev, ki jo upravlja izvajalec, je dodana številka mobilnega telefona in izbirna številka mobilnega telefona ali naslov elektronske pošte za obveščanje upravičenca, hkrati pa evidenca ne vključuje več nekaterih

drugih podatkov, kot jih je doslej. Določeno je tudi, da izvajalec upravlja evidenco upravičencev, ki so upravičeni do dodatnih subvencioniranih obrokov mesečno. Prav tako je določeno, kdaj izvajalec vpiše upravičenca v evidenco in od kod pridobi podatke ter kdaj ga iz evidence izbriše. Predlog zakona uvaja tudi povezavo evidence upravičencev do subvencionirane študentske prehrane z evidenco študentov in diplomantov, ki jo upravlja ministrstvo, pristojno za višje strokovno in visoko šolstvo, tako da na podlagi podatkov o enotni matični številki občana upravičenca Študentska organizacija Slovenije pridobi podatek o statusu študenta. Ker je področje informatizacije občutljivo zaradi mnogih zlorab osebnih podatkov – vemo, da velikokrat tehnologija prehitva regulativo oziroma zakonodajo – smo krščanski demokrati zelo previdni pri odločanju o podpori spremembam na tem področju. Opozarjamo na previdnost, opozarjamo na pazljivost, opozarjamo na prave profesionalne informacijske rešitve. Pristojni naj torej zagotovijo ustrezne rešitve in pravilno izvajanje določb zakonov.

Poslanci Nove Slovenije predlogu zakona ne bomo nasprotovali.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Romana Tomc bo predstavila stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa za besedo, spoštovani predsednik. Kogecice in kolegi, državni sekretar s sodelavko, lep dober dan!

V Slovenski demokratski strani predlogu spremembe zakona ne bomo nasprotovali, vendar tako kot tudi kolegi iz Nove Slovenije tudi mi opozarjamo na morebitne pasti prevelike informatizacije v slovenskem prostoru tudi na tem področju subvencioniranja študentske prehrane. Vse mora potekati zelo transparentno in brez tega, da se posamezni izvajalci teh storitev preferirajo.

Naj pa nekaj besed namenim še siceršnji ureditvi študentske prehrane oziroma subvencioniranju v naši državi. Prav je, da vemo, da ima Slovenija to področje izjemno dobro urejeno, da na državnem nivoju iz proračuna namenimo za subvencioniranje več kot 17 milijonov evrov na leto, da znaša subvencija 2,63 evrov na posamezni obrok za študenta in da je teh, ki so upravičeni do subvencije, izjemno veliko. Takšnega sistema kot ga imamo pri nas, nimajo nikjer drugje v Evropi. Imajo približke temu, recimo v Nemčiji so subvencionirane tiste menze, ki nudijo prehrano študentom, ne pa tudi gostinski lokali, in tudi vsepovsod drugje so te stvari mnogo bolj restriktivno urejene. Zato menim, da je to področje v Sloveniji izjemno dobro urejeno. Če pa že govorimo o morebitnem izboljšanju, potem pa lahko razmišljamo v nadaljevanju o tem, da bi

izenačili na tem področju pravice študentov in dijakov. Res je, da imajo dijaki pravice po tako imenovanem Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, vendar glede na to, da gre za istovrstni problem, menim, da bi bilo primerno, da se tudi ureja na enak način.

Kot rečeno, v tem zakonu vidimo nekaj tehničnih napredkov, seveda z opombami, ki sem jih na začetku povedala, da je treba biti pri tem zelo previden. Menimo pa tudi, da bi bilo treba na tem področju narediti še kakšen korak naprej. Zato zakonu ne bomo nasprotovali in želimo uspešno pot zakonu še naprej.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Alenka Bikar bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči. Kolegice, kolegi, generalni sekretar s sodelavko, lepo pozdravljeni!

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija bomo novelo Zakona o subvencioniranju študentske prehrane podprli. V bistvu gre zgolj za nadaljevanje nemotenega izvajanja subvencionirane prehrane, ki sledi elektronicizaciji že obstoječega sistema v praksi, saj so v letu 2010 papirnate študentske bone za identifikacijo zamenjali mobilni telefoni ali brezkontaktna čipne kartice. To pomeni, da evidenca, ki jo upravlja Študentska organizacija Slovenije za uveljavljanje subvencionirane študentske prehrane, dodatno vključuje številko mobilnega telefona ali naslov elektronske pošte, hkrati pa ne vključuje več nekaterih podatkov, ki jih je vključevala prej. Zaradi večje ažurnosti določamo tudi povezavo evidence upravičencev do subvencionirane študentske prehrane z evidenco študentov in diplomantov, ki jo opravlja ministrstvo pristojno za višje in visoko šolstvo. Rešitve novele so tudi na področju konkretizacije upravičencev do te prehrane, saj so le-ti opredeljeni drugače. Po novem so to vse osebe s statusom študenta, ki se izobražujejo na višjih strokovnih šolah in visokošolskih zavodih v Sloveniji ter niso v delovnem razmerju, ne opravljajo gospodarske, poklicne ali kmetijske dejavnosti oziroma poslovodne funkcije kot edini ali glavni poklic in niso prejemniki pokojnine, razen prejemniki družinske pokojnine. Prav tako med upravičence uvrščamo vse študente tujih univerz, ki v naši državi opravljajo študijske obveznosti v okviru mednarodnih programov izmenjave. Zanje veljajo enaki pogoji kot za študente, ki se izobražujejo na slovenskih univerzah.

Na seji delovnega telesa je bilo tudi nekaj govora o času, v katerem je subvencioniranje študentske prehrane omogočeno, saj je Zakon za uravnoteženje javnih financ leta 2012 omejil ta termin med 8. in 12. uro, s čimer študentje niso najbolj zadovoljni. Ker predlog novele tega področja ne ureja, je bilo zato s strani predlagateljev dopolnilo umaknjeno.

Ob tem naj povem še, da v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija ne bomo podprli amandmaja Poslanske skupine SDS, saj dejansko črta tisto dopolnitev zakona, zaradi katere je bila novela vložena. To je mobilno številko študenta. Ob tem pa poudarjam, da je bila ta novost ustrezno skomunicirana z informacijsko pooblaščenko, zato bojzani, da bi lahko prišlo do zlorab, po naši oceni ne bi smelo biti.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija se zavedamo, da gre za področje, s katerim se Slovenija lahko pohvali, zato upamo, da bo subvencioniranje študentske prehrane omogočeno še vrsti generacij, ki prihajajo za nami oziroma za obstoječimi študenti. Kot rečeno, bomo predlog novele podprli. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupini in prehajamo na razpravo o členu in vložnem amandmaju. V razpravo dajem 2. člen ter amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke. Želi kdo razpravljati?

Gospa Romana Tomc, izvolite.

ROMANA TOMC (PS SDS): Hvala lepa.

Želela bi samo pojasniti naše stališče glede zbiranja dodatnih podatkov oziroma telefonskih števil in o vsebini našega amandmaja. Seveda se zavedamo, da v načinu, kot je v veljavi sedaj, so telefoni oziroma ta vrsta komunikacije izrednega pomena. Pravzaprav se brez tega ne da zakona niti izvajati na ta način. Mi se tega zelo dobro zavedamo. Ampak kljub vsemu, če pogledamo, kako informacijski pooblaščenec ravna v kakšnih drugih primerih, kjer je nemogoče zbirati takšne podatke, potem se nam zdi tudi na tem področju pravzaprav to na nek način odstopanje od siceršnjega ravnanja. Posebej pa je to za moje pojme vprašljivo takrat, ko ti študenti, ki posredujejo svoje telefonske številke z nekim točno določenim namenom, potem na svoje aparate oziroma na to telefonsko številko dobivajo raznorazne promocijske ponudbe kakšnih ponudnikov. To je tisto, kar nas moti pri tem sistemu, ker gre vendarle za možnost, da se ta številka uporablja tudi v druge namene, kar se nam zdi absolutno nesprejemljivo.

Kot rečeno, zakonu v celoti ne bomo nasprotovali, opozarjamo pa na te pomanjkljivosti, ki jih bo treba v nadaljevanju prav gotovo rešiti na kakšen drugačen način.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ni prijav k razpravi, zato zaključujem razpravo. O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKEM POSLOVANJU IN ELEKTRONSKEM PODPISU PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavniku Vlade. Samo trenutek. Ugotavljam, da vas trenutno nimamo v evidenci. Samo moment. Se opravičujem. Besedo ima gospod Aljuš Petrinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik Državnega zbora, spoštovane poslanke in poslanci!

Glavni namen Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu je odprava pomanjkljivosti, ki so se zaradi hitrega tehnološkega napredka pokazale pri izvajanju 31. člena Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki izdajo kvalificiranega potrdila veže le na zanesljivo ugotovitev identitete prosilca s pomočjo uradnega osebne dokumenta, ki vsebuje fotografijo fizične osebe, torej na vložitev zahtevka za izdajo potrdila v fizični obliki in ob fizični prisotnosti prosilca na prijavnih službi overitelja. Da bo mogoče izpolniti obveznosti, ki jih državam članicam nalaga direktiva o storitvah na notranjem trgu, je Ministrstvo za notranje zadeve podalo pobudo za spremembo tega zakona. Predlagana sprememba dopolnjuje predlog zakona z besedilom novega drugega, tretjega in četrtega odstavka 31. člena, skladno s katerim lahko overitelj, ki izdaja kvalificirano potrdila, ugotovi in preveri identiteto in druge pomembne lastnosti fizične osebe, ki zahteva izdajo kvalificiranega potrdila, in sicer identifikacijsko oznako, ime in priimek imetnika potrdila oziroma podjetje in sedež pravne osebe. Če podatkov ne more preveriti, se lahko na ta način izdano kvalificirano potrdilo uporablja le v sistemu, v okviru katerega je bilo izdano. Ker so to prve spremembe in dopolnitve zakona vse od njegovega sprejetja, se hkrati s tem zakonom, skladno z Zakonom o uvedbi eura, spreminja tudi valuta glob, ki so s tem zakonom določene v evrih, skladno z Zakonom o uvedbi eura, in usklajuje izrazje, ki ga zakonodaja, ki ureja

področje gospodarstva, uporablja za poslovne subjekte. Nasprotno pa s tem zakonom napovedni stavek 48. člena ne določa več organizacijske oblike, upošteva, da je imetnik potrdila fizična oseba. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Predlog zakona je obravnaval Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici Saši Kos.

SAŠA KOS (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na 17. redni seji 4. 5. 2014 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Zakonodajno-pravna služba je predloženi zakon proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno tehničnega vidika in k njemu ni imela pripomb. Predlog zakona je v svojem mnenju podprla tudi Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport in k njemu ni imela pripomb. Državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport je uvodoma povedal, da je glavni namen predlaganih sprememb in dopolnitev odpravljanje pomanjkljivosti, ki so se zaradi hitrega tehnološkega napredka pokazale pri izvajanju 31. člena Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki izdajo kvalificiranega potrdila veže na zanesljivo ugotovitev identitete prosilca s pomočjo uradnega osebne dokumenta s fotografijo za fizične osebe, torej na vložitev zahtevka za izdajo potrdila v fizični obliki in ob fizični prisotnosti prosilca na prijavnih službi overitelja. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona se tako nanašajo na možnost ugotavljanja istovetnosti prosilca na daljavo s pomočjo elektronske identifikacijske sheme in na določitev glob v evrih, skladno z Zakonom o uvedbi eura ter usklajujejo izraze, ki ga zakonodaja, ki ureja področje gospodarstva uporablja za poslovne subjekte. Razprava je potekala predvsem o načinih in nosilcih izdajanja digitalnih potrdil, možnosti elektronskih volitev, predvidenih stroških, ki jih bodo imeli javni zavodi in manjši podjetniki za vpeljavo elektronske identifikacije o raziskavah glede varnosti predlagane storitve in o poslovnih subjektih, ki elektronski podpis dejansko uporabljajo. S strani ministrstva je bilo med drugim pojasnjeno, da v povezavi z novelo, ki se sprejema, ni predvidenih dodatnih stroškov, da bo v prihodnje treba urediti tudi področje uvedbe elektronskih volitev, da hiter digitalni razvoj zahteva tudi hitro nadgradnjo potrebnih standardov in da bo v primeru nesprejetja obravnave novele poslovni subjekt moral pridobiti več potrdil za isto storitev.

Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti amandmaji, Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu sprejme v predloženem besedilu. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Aljoša Jerič bo predstavil stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala. Spoštovane, spoštovani!

Rešitve v noveli Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu predstavljajo izboljšavo elektronskega poslovanja. V skladu z direktivo o storitvah na notranjem trgu izdaja kvalificiranega potrdila ne bo več vezana na ugotavljanje identitete ob fizični prisotnosti prosilca, ampak bomo to lahko storili tudi preko overitelja, ki bo izdal kvalificirano potrdilo, in to enotno potrdilo bo veljalo za vse postopke. Digitalno potrdilo bo lahko izdal zgolj overitelj, ki je umeščen na seznam zavarovanih overiteljev v skladu z odločbo komisije s pomočjo enotnih kontaktnih točk po direktivi o storitvah na notranjem trgu.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek smo prepričani, da moramo storitve javne uprave vedno znova prilagajati času s ciljem večje uporabnosti in zadovoljstva uporabnikov, zato bomo predlagano novelo zakona podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljske liste.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani gospod državni sekretar s sodelavko, kolegice in kolegi!

V Državljski listi bomo podprli predlog zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki je v postopku sprejemanja po skrajšanem postopku. S predlogom zakona se odpravlja pomanjkljivost, saj je bilo do sedaj za izdajo kvalificiranega potrdila potrebno ugotavljati istovetnost osebe s pomočjo uradnega dokumenta za identifikacijo, ni pa bila mogoča elektronska identifikacija. V Državljski listi smo že v razpravi na matičnem delovnem telesu poudarili, da že nekaj časa živimo v elektronski dobi, in je treba temu prilagoditi in pohitriti čim več segmentov našega življenja in delovanja.

Dovolite, da izkoristim še priložnost tudi za komentar na aktualno situacijo, v kateri se je znašla država. V Državljski listi ponovno apeliramo, da stopimo v korak s časom in resno razmislimo o elektronskih volitvah. To bi bilo situacijo, v kateri smo se znašli in o kateri bo

danes odločalo tudi Ustavno sodišče, lahko enostavno razrešilo. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Predstavniki Vlade, spoštovane poslanke in poslanci!

Verjamem, da med nami ni več posameznika, ki v okviru svojega gospodinjstva, lastnega podjetja ali kako drugače ne bi opravljal elektronskega poslovanja in se podpisoval z elektronskim podpisom oziroma kvalificiranim digitalnim potrdilom. Izjemno hiter razvoj tehnologije nas namreč sili k čim večjemu obsegu poslovanja ali uporabe elektronskih storitev. Ravno razvoj tehnologije je razlog za vložitev predlagane novele zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu. Predlagani zakon namreč spreminja veljavni 31. člen zakona, ki določa način ugotovljene istovetnosti prosilca za izdajo kvalificiranega digitalnega podpisa. Vse od sprejetje Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu v letu 2000 pa vse do danes se namreč ta določba zakona, ki predpisuje ugotavljanje istovetnosti nosilca izključno s pomočjo osebne dokumenta z vložitvijo zahtevka za izdajo kvalificiranega digitalnega potrdila v fizični obliki in ob fizični prisotnosti prosilca, ni spreminjala. Kot rečeno, je zaradi tehnološkega napredka takšen način vlaganja zastarel, še posebno za prosilca, ki že ima pridobljeno kvalificirano digitalno potrdilo. To velja predvsem za poslovne subjekte, ki elektronsko poslovanje uporabljajo vsak dan in pri svojem delu uporabljajo več digitalnih potrdil. Zato predlagana novela Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu jasno določa, da se lahko istovetnost prosilca za kvalificirano digitalno potrdilo ugotavlja na daljavo s pomočjo digitalnega potrdila, ki ga prosilec že uporablja. Takšna ureditev namreč temelji na dejstvu, da je bila identiteta posameznika, ki z elektronsko podpisanim zahtevkom od overitelja zahteva izdajo novega oziroma drugega kvalificiranega potrdila, že zanesljivo ugotovljena na podlagi trenutno veljavne določbe 31. člena zakona.

Predlagana rešitev tudi sledi pravni domnevi, da je overitelj oziroma ponudnik kvalificiranih skrbniških storitev v postopku izdaje potrdila preveril istovetnost prosilca na ravni, ki jamči, da so identifikacijski osebni podatki, ki jih vsebuje potrdilo, s katerim je bil podpisan elektronski zahtevek, nedvoumno povezani s podpisnikom in da predstavljajo določeno fizično osebo. Overitelju predlagani zakon nalaga tudi obveznost preverjanja uradno dodeljenih identifikacijskih oznak pri državnem organu, ki takšno oznako podeljuje. Če tega ni

mogoče preveriti, pa predlagani zakon določa, da je lahko elektronski podpis, ustvarjen na podlagi tovrstnega kvalificiranega potrdila, izdelan le v okviru informacijskega sistema overitelja, ki je kvalificirano potrditev izdal, preverja pa se lahko tudi zunaj navedenega informacijskega sistema. Tako lahko overitelj vzpostavi sistem za varno elektronsko podpisovanje, katerega sestavni del je tudi izdajanje kvalificiranih potrdil, uporabljajo pa ga lahko tudi državljani drugih držav članic, za katere pri državni organih ni mogoče preveriti navedenih identifikacijskih podatkov. Poleg omenjenega se z navedenim zakonom spreminja še zastarela oznaka valute, pri kateri so predpisane globe iz tolarjev v evre. Predlagani noveli Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu v Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke ne bomo nasprotovali. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospa Marjana Kotnik Poropat bo predstavila stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS): Hvala za besedo. Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovana predstavnik vlade, spoštovane poslanke in poslanci!

Predlagane spremembe Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu se med drugim nanašajo na možnost ugotavljanja istovetnosti prosilca na daljavo s pomočjo elektronske identifikacijske sheme. Po novem bo lahko overitelj istovetnost prosilca za izdajo kvalificiranega potrdila preveril tudi na podlagi že izdanega kvalificiranega potrdila. Prosilci bodo zahtevek za izdajo kvalificiranega digitalnega potrdila overitelju lahko poslali s fizično ali elektronsko pisno vlogo. Novela torej omogoča poslovanje z enim samim digitalnim potrdilom. Če je kvalificirano potrdilo enkrat že bilo izdano, se tako potrdilo šteje kot pristno identično in legitimno pri vseh kasnejših postopkih in poslovanju. To nedvomno pomeni administrativno razbremenitev tako prosilcev kot tudi overiteljev.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije podpiramo vse novosti, ki pomenijo poenostavitev in pocenitev postopkov, in hkrati tudi večjo varnost uporabnikov. Menimo, da obravnavani zakon temu sledi, zato ga bomo podprli. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Ljudmila Novak bo predstavila stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovani.

Krščanski demokrati se zavedamo, da je tudi od tega, kako je urejeno elektronsko oziroma digitalno poslovanje v državi, v veliki meri odvisna rast konkurenčnosti Slovenije. V predlaganih spremembah zakona gre predvsem

za uskladitve z evropskim pravnim redom. Naj izpostavimo le najpomembnejše. Dobro je, da se novela čim prej uveljavi, da bo lahko gospodarstvo in prebivalstvo v večji meri uporabljajo digitalni elektronski podpis, saj bi s tem bilo prihranjenega veliko časa, poti in stroškov, s tem pa se bo posledično povečala konkurenčna prednost Slovenije in v končni fazi tudi Evrope. V Estoniji, na primer, je elektronsko podpisovanje splošno razširjeno in prinaša, dokazano, velike učinke na vseh področjih. Menimo, da bi bilo tovrstno poslovanje treba čim bolj podpirati in razširiti tudi v Sloveniji. Za nas krščanske demokrate je pomembno vprašanje, kdo lahko izdaja digitalna potrdila in kakšne standarde mora za to izpolnjevati. Zato sprašujemo Vlado, ali so statusi zasebnih deliteljev digitalnih certifikatov dovolj jasni. Poleg države certifikate namreč izdajajo tudi Pošta Slovenije, Halcom in nekateri drugi. Po našem mnenju je bistveno za varno poslovanje, da se ve, kdo je lastnik certifikata. Previdnost velja predvsem pri digitalnih potrdilih tujcev, ki jih ni mogoče preveriti. Evropska komisija bi morala dati tudi mehanizem medsebojne izmenjave podatkov za potrebe preverjanja, saj bo šele takrat elektronsko podpisovanje bolje zaživelo za potrebe podpisovanj med državami članicami Evropske unije. S predlogom tega zakona pa je tudi določeno, da če podatkov overitelj ne more preveriti, se na ta način izdano kvalificirano potrdilo uporablja le v sistemu, v okviru katerega je bilo izdano. To pomeni, da je lahko elektronski podpis, ustvarjen na podlagi tovrstnega kvalificiranega potrdila, izdelan le v okviru informacijskega sistema overitelja, ki je kvalificirano potrdilo izdal. Preverja pa se seveda lahko tudi zunaj navedenega informacijskega sistema. Krščanski demokrati opozarjamo, da je področje tega zakona kompleksno in zahtevno, Slovenija pa tukaj žal nima izdelanih politik oziroma strategij, kar je velika škoda za gospodarstvo in tudi za prebivalstvo. Poslanci Nove Slovenije bomo novelo podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Mag. Branko Grims bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Spoštovani, vsem prav lep pozdrav tudi v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke!

Predlog zakona, ki je danes pred nami, je najbrž v vladnem krogu nastajal pod delovnim naslovom Kovačeva kobila je vedno bosa. V Zakonu o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu se je preprosto pozabila dopustiti možnost, da se novo elektronsko potrdilo, se pravi kvalificirano potrdilo pridobi na osnovi veljavnega, že obstoječega. In to se zdaj popravlja s to novelo. Tako ne bo več treba predložiti osebne dokumenta in hkrati iti osebno iskat ob dvigu novega veljavnega elektronskega podpisa oziroma novega

kvalificiranega potrdila, ampak bo zadosti, da se uporabi že obstoječe veljavno elektronsko potrdilo in se novi ali dodatni na ta način pridobi. To bo olajšalo pridobivanje novih kvalificiranih potrdil različnim institucijam, podjetjem, podjetnikom in vsem državljanom in državljanom, ki z veljavnim kvalificiranim potrdilom že razpolagajo. Na ta način bodo lahko podjetja, podjetniki in vsi državljani prihranili tudi čas in denar. In konec koncev – tudi čas je denar.

V SDS bomo Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu, ki dela okolje podjetnikom prijaznejše, pa tudi ljudem prijetnejše in cenejše, enotno podprli.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Saša Kos bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivne Slovenije.

SAŠA KOS (PS PS): Spoštovani predsedujoči, spoštovane kolegice in kolegi!

Elektronski podpis in elektronsko poslovanje je v Sloveniji pravno urejeno od leta 2000, ko je bil sprejet veljavni Zakon o elektronskem poslovanju. Ta je skupaj z uredbo, ki je bila sprejeta kasneje, določil pogoje za izdajo in uporabo elektronskih podpisov in potrdil pravno veljavnost elektronskih dokumentov in elektronskih podpisov, infrastrukturo overiteljev potrdil in tako dalje. Današnji hitri tempo življenja in poslovanja narekuje tudi intenzivno uporabo vedno novih orodij, ki uveljavljene postopke in procese poenostavljajo in predvsem pospešujejo. Ob uveljavitvi tega zakona leta 2000 in njegovi dopolnitvi leta 2004 se najbrž nobenemu od nas ni dozdevalo, da se bo tehnologija razvijala v taki meri, da bo elektronsko poslovanje, ki je bilo takrat le izjema, postopno, vendar zanesljivo nadomestilo tako imenovano klasično poslovanje z značilnim kupom papirja in za ljudi, ki imajo obilico časa. Z leti in z globalnim razmahom elektronskega poslovanja bo to izgubilo predpono "e", saj zagotovo postaja edina učinkovita oblika poslovanja. Elektronsko poslovanje je postalo način zasebnega in javnega življenja, saj zajema elektronsko bančništvo, zavarovalništvo, trženje in trgovanje, spletno trgovino, računalniško podprtost, skupinsko delo, sodelovanje in delo, pouk, svetovanje ter avkcije na daljavo. Z razvojem tehnologij in elektronskih storitev pa se v zadnjem času pred regulativo s področja elektronskega poslovanja in elektronskega podpisa pojavljajo novi izzivi, predvsem kako znotraj obstoječe zakonodaje zaobjeti vse novonastale okoliščine. Novela zakona, ki jo danes obravnavamo, pomeni prav to – z dopolnitvijo zakona se namreč odpravljajo pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri uporabi zakona v praksi, s poenostavitvijo postopka pa se olajšuje elektronsko poslovanje.

Poslanska skupina Pozitivne Slovenije se zaveda pomembnosti elektronskega poslovanja, ki mora biti urejeno tako, da je varno in uporabnikom čim bolj prijazno. Zaradi navedenega Poslanska skupina Pozitivne Slovenije napoveduje podporo zakonu, ki ga obravnavamo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Branko Smodiš bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani prisotni, dober dan!

Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu je eden izmed tistih zakonov, ki po vsebini ne vzbujajo plemičnih razprav. Zato so redke spremembe, zadnja je bila sprejeta pred 10 leti, strokovno pripravljene prilagoditve na tehnološke novosti in zahteve evropskih direktiv.

Socialni demokrati v svojih razpravah vseskozi opozarjamo, da mora biti področju poslovanja v digitalnem okolju namenjena posebna skrb. Poenostavitve, ki jih prinaša elektronsko poslovanje, so ena izmed največjih novodobnih pridobitev, a pri tem je treba zmanjšati možnosti zlorab, zlasti glede ugotavljanja istovetnosti posameznikov, ki uporabljajo različne storitve elektronskega poslovanja. Zato je pomembno, da so postopki in tehnološka oprema natančno določeni in poenoteni. Predlagana novela administrativno poenostavlja izdajo kvalificiranega potrdila, ki overja varnost elektronskega podpisa. Ta je bil doslej vezan le na vložitev zahtevka za izdajo potrdila v fizični obliki in ob fizični prisotnosti prosilca na prijavnih službi overitelja. Po sprejetju predloga pa bo lahko overitelj, ki izdaja kvalificirana potrdila, ugotovil in preveril identiteto in druge pomembne lastnosti fizične osebe, ki zahteva izdajo kvalificiranega potrdila tudi na podlagi veljavnega kvalificiranega potrdila, ki ga je izdal overitelj, uvrščen na zanesljiv seznam nadzorovanih overiteljev. Predlagane spremembe bodo omogočile tudi izvedbo drugih projektov, kot je enotna kontaktna točka, ki bo domačim in tujim subjektom omogočila lažji vstop na trg z enostavnimi elektronsko podprtimi postopki pridobivanja dovoljenj ter tudi uporabljanja vseh drugih formalnosti v zvezi z ustanavljanjem in delovanjem poslovnih subjektov. Ne nazadnje se bo z uveljavitvijo te dopolnitve slovenskemu javnemu in zasebnemu sektorju olajšal razvoj in uporaba najsodobnejših rešitev e-poslovanja.

Poslanska skupina Socialnih demokratov bo predlog zakona podprla. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega

amandmaja, amandmajev na seji zboru ni bilo možno vlagati, zato zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zboru opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **5. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŠOLSKI PREHRANI PO SKRAJŠANEM POSTOPKU.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada.

Za dopolnilno obrazložitev predloga dajem besedo predstavniku Vlade Aljušu Pertinaču, državnemu sekretarju na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, gospod predsednik Državnega zbora.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o šolski prehrani ne posega v temeljna načela veljavnega zakona, saj se s predlaganimi spremembami z nekaterimi poenostavitvami postopka še dodatno uresničuje eden od temeljnih ciljev zakona, to pa je enostavnejši in preglednejši postopek. Prav tako niso predvidene posledice za javnofinančna sredstva. Poglavitne rešitve, ki se predlagajo, so: spremembe in dopolnitve veljavnega zakona, ki se nanašajo na uskladitve besedila veljavnega zakona o šolski prehrani z določbami zakona o uresničevanju pravic iz javnih sredstev, in sicer se v predlogu na novo oblikuje določba o upravičencih do subvencije za malico oziroma kosilo, tako da se ohrani samo tista zakonska materija, ki ni bila prenesena v zakon o uresničevanju pravic iz javnih sredstev, določbe, katerih vsebina je bila v celoti prenesena, pa se črtajo. Spremeni se določba zakona, ki določa, katere evidence morajo voditi šole v zvezi s šolsko prehrano. Do sedaj so šole iz informacijskega sistema Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti preko informacijskega sistema Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, to je aplikacija centralne evidence udeležencev vzgoje in izobraževanja, prejemale podatke o upravičenosti do subvencije iz odločbe o subvencije malice. Sedaj pa bodo prejemale podatke sicer na enak način, vendar neposredno iz odločbe o otroškem dodatku. Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev-C določa, da vračilo neupravičeno prejete pravice zahteva izplačevalec pravice, ki lahko dolg tudi deloma ali v celoti odpiše. Ker vso evidenco prijav na malico upravičencev do subvencije in dejansko prevzetih subvencioniranih obrokih vodijo šole, ki tudi izdajajo račune za razliko do subvencije staršem, so šole tiste, ki edine lahko vodijo ustrezne postopke v zvezi z morebitnimi vračili neupravičeno prejetih subvencij ali

odpisom dolgov ob posvetovanju s pristojnimi centri za socialno delo. V zvezi s tem bi želel poudariti, da je bil vložen amandma, ki predlaga, da zaradi zahtevnosti postopka postopek odpisa dolga vodi pristojno ministrstvo, to je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. Predlaga se, da se določba spremeni z amandmajem, v katerem se na šolo prenašajo samo postopki vračil sredstev. Prvotno je bilo mišljeno, da bi to uredili s spremembo Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja. Kot veste, Državni zbor spremembe Zakona o financiranju vzgoje in izobraževanja ne bo obravnaval, zato se določba ureja s predlaganim amandmajem k predlogu tega zakona.

Še posebej bi želel poudariti, da je pomembno, da se predlagane spremembe in dopolnitve sprejmejo vključno s predlaganim amandmajem, sicer šole jeseni ne bodo mogle dostopati do podatkov o upravičencih v centralni evidenci in bodo posledično morale pridobivati podatke od staršev ali pošiljati sezname na centre za socialno delo. Je pa predlagani amandma usklajen tudi z Uradom informacijskega pooblaščenca. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Predlog zakona je obravnaval tudi Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici odbora Saši Kos.

SAŠA KOS (PS PS): Spoštovani predsedujoči, spoštovane kolegice in spoštovani kolegi!

Odbor za izobraževanje, znanost, šport in mladino je na 17. redni seji 4. 5. 2014 obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o šolski prehrani, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je v svojem mnenju predlog zakona podprla ter menila, da je treba postopke v zvezi z dodeljevanjem in nadzorom nad upravičenostjo do subvencioniranja šolske prehrane poenostaviti. Komisija je izpostavila še vprašanje sistemskosti zakona, na katero je v svojem mnenju opozorila Zakonodajno-pravna služba. Državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport je uvodoma povedal, da se spremembe in dopolnitve nanašajo na uskladitve besedila veljavnega zakona z določbami Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Pojasnil je, da Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev določa, da vračilo neupravičeno prejetje pravice zahteva izplačevalec pravice, ki lahko dolg tudi deloma ali v celoti odpiše. Ker evidenco prijav na malico, upravičenost do subvencije in dejansko prevzetih subvencioniranih obrokih vodijo šole, ki tudi izdajajo račune za razliko do subvencije staršem, se določa, da so šole tiste, ki edine lahko vodijo ustrezne postopke v zvezi z morebitnimi vračili neopravičeno prejetih subvencij ali odpisom dolgov ob posvetovanju s

pristojnimi centri za socialno delo. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je predstavila njihovo mnenje in opozorila na pomembno odstopanje v noveli predlagane rešitve od systemske ureditve problematike vračil, neupravičeno izplačanih javnih sredstev, med katere sodi tudi subvencioniranje malic učencev in dijakov ter kosil učencev. V povezavi s tem je opozorila tudi na pomisleke ustavnopravne narave, povezane s spoštovanjem načela enakosti, na vidik varstva osebnih podatkov in na nejasno oblikovano besedilo. V razpravi so glede vračila neupravičeno prejete subvencije in odpisu dolga nekateri menili, da je po določbah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev določeno, da je za ukrepanje v teh primerih pooblaščen center za socialno delo ali izplačevalec pravice, kar zasleduje načelo enotnosti uveljavljanja pravic iz javnih sredstev in načelo ekonomičnosti. Uveljavljanje vseh pravic iz javnih sredstev je ob poenotenem načinu ugotavljanja materialnega položaja in kroga oseb zagotovljen na enem mestu in v enem postopku ter o njih odločeno z eno odločbo. Povedali so še, da je ob tem dosledno izpeljano tudi načelo ekonomičnosti, kar nam bi stranki zagotavljalo hiter in učinkovit postopek uveljavljanja pravic s čim manjšimi stroški. S strani ministrstva pa je bilo pojasnjeno, da gre pri subvenciji za malico oziroma kosilo za specifikko, saj gre za posredni prejemek iz javnih sredstev, o katerem se ne odloči z odločbo v upravnem postopku, ter se v celoti navezuje na priznano pravico do otroškega dodatka. Tako se upravičenost do subvencije za malico ali kosilo ugotavlja brez vloge, zgolj na podlagi veljavne odločbe o otroškem dodatku ali državni študentski stipendiji, iz katere bo razviden povprečen mesečni dohodek na družinskega člana. Pristojni center za socialno delo tako nima potrebnih podatkov glede vračila neupravičeno prejete subvencije za malico ali kosilo, in bi bilo primernejše, da bi to zahtevala šola, ki edina razpolaga s potrebnimi podatki.

Odbor je v skladu s 128. členom Poslovnika Državnega zbora glasoval o členih predloga zakona in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerem so vključeni sprejeti amandmaji. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin.

Gospod Branko Kurnjek bo predstavil stališče Poslanske skupine Državljska lista.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Gospod predsednik, ponovno vsem prav lep pozdrav!

V Državljski listi bomo podprli Predlog zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o šolski prehrani, ki je bil v potrditev posredovan po skrajšanem postopku in prinaša usklajitev z Zakonom o uveljavljanju pravic iz

javnih sredstev do začetka naslednjega šolskega leta, torej leta 2014/2015. Na pristojnem odboru je bil sprejet amandma, ki je črtal 7. člen, s katerim se spreminja 18.a člen veljavnega zakona, zaradi česar je postal brezpredmeten amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov, o katerem pa bomo danes ponovno razpravljali. Že zdaj povem, da Državljska lista daje podporo temu amandmaju.

Za pridobitev subvencije za malico oziroma kosilo, posrednih prejemkov iz javnih sredstev, ni treba oddati vloge niti se o tej pravici ne odloči z odločbo v upravnem postopku, saj se v celoti navezuje na priznano pravico do otroškega dodatka. In ker so šole tiste, ki vodijo evidence prijavljenih na šolsko prehrano, in edine, ki razpolagajo s potrebnimi podatki glede višine neupravičeno prejete subvencije, so tudi one tiste, ki lahko vodijo postopke v zvezi z morebitnimi vračili neupravičeno prejetih subvencij.

Dovolite, da opozorim še na posebnost, nenavadnost ali če hočete anomalijo, ki se tiče subvencioniranja prehrane učencev, dijakov in študentov, ki jo imamo pri nas. Če imamo namreč na eni strani sistem subvencioniranja študentske prehrane narejen tako, da na višino subvencije ne vpliva socialni položaj posameznega študenta oziroma njegovih staršev ali skrbnikov, pa je s subvencioniranjem šolske prehrane ravno obratno. Višina subvencije je odvisna od socialnega položaja staršev oziroma skrbnikov posameznega šolarja. Smiselno in tudi edino pravilno bi bilo, da se vsaj en obrok na posameznega učenca subvencionira enako kot pri študentih. Torej ne glede na socialni status. Ne nazadnje je tudi višina subvencij za prehrano ena izmed tistih stvari, ki diferencira oziroma razslojuje posamezne učence.

Kot sem napovedal že v uvodu, bomo predlog sprememb zakona v Državljski listi podprli. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Janez Ribič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik Državnega zbora. Spoštovani!

V iztekajočem se mandatu je bila problematika zagotavljanja šolske prehrane velikokrat uvrščena na dnevni red naših razprav. Samo spomnimo se žolčnih debat v času sprejemanja ZUJF-a pred dobrima dvema letoma ali pa razprav v okviru sprejemanja sprememb proračuna za leto 2013, v katerem so se zagotovila dodatna finančna sredstva za prehrano učencev in dijakov. Navedena sredstva so se nato s sprejetjem novega zakona o šolski prehrani tik pred zaključkom leta 2012 uveljavila v praksi, s čimer so se omejele tudi

razprave o lačnih otrocih, katerih smo bili deležni skozi celotno drugo polovico leta 2012.

V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke smo novi zakon o šolski prehrani soglasno podprli, saj je uveljavil prijaznejše kriterije za dostop do brezplačnih šolskih malic. Tako je bilo za učence določeno, da je do brezplačne malice upravičen vsak, pri katerem povprečni mesečni dohodek na osebo, ugotovljen v odločbi o otroškem dodatku, ne presega 53 % neto povprečne mesečne plače, pri dijakih pa se je določila polna subvencija do vključno 4. razreda otroškega dodatka oziroma do 42 % neto povprečne mesečne plače, za 5. razred naj bi bila subvencija v višini 70 % cene malice, za 6. razred pa bo malica subvencionirana v višini 40 % cene malice. V praksi pomeni, da lahko v petčlanski družini s tremi šoloobveznimi otroki oziroma mladostniki mesečni dohodek znaša okrog 2 tisoč 50, evrov pa bodo vsi otroci še vedno deležni brezplačne malice. Takšna ureditev se je v praksi pokazala za zelo uspešno, saj je odstotek vključenih učencev v shemo šolske prehrane pri malici skoraj 100-procenten, pri kosilu pa približno 68-procenten. Dijakov prijavljenih na malico je okrog 65 %, kar pomeni da vsa zagotovljena sredstva še niso popolnoma izkoriščena. Predlagane spremembe Zakona o šolski prehrani niso pretirano obširne, saj gre pri predlaganem besedilu večinoma za uskladitev z določbami Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. V zakonu o šolski prehrani se tako ohranja le tista zakonska materija, ki ni bila prenesena v prej omenjeni zakon. Poleg tega se spreminjajo še določbe, ki se nanašajo na evidence šolske prehrane, ki jih vodijo šole, ki pomenijo odstop od systemske ureditve, določene v socialni zakonodaji. Prvotno besedilo 7. člena predlaganega zakona, ki je bilo s sprejetjem amandmaja na odboru črtano iz predloga, je namreč določalo, da morajo šole voditi tudi postopke vračil neupravičeno prejetih subvencij ali postopke odpisovanja dolgov. Na to nesistemsost je opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba, saj je edini primeren pooblaščen center za socialno delo, s čimer se zagotavlja enotnost uveljavljanja pravic iz javnih sredstev. Tisti organ, ki odloči o določeni pravici, je tudi pristojen za vse spremembe, ki se na to pravico nanašajo, zato je bilo črtanje te določbe iz predlaganega zakona popolnoma razumljivo in logično. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se zavedamo, da je zdrava in redna prehrana naših šolajočih se otrok in mladine izjemnega pomena za njihovo zdravje in razvoj. Skupaj pa se moramo truditi, da jih bo v sistemu šolske prehrane vključenih čim več, s čim manjšimi administrativnimi obremenitvami za njihove starše.

Poslanka in poslanci Slovenske ljudske stranke bomo predlagano novelo Zakona o šolski prehrani podprli, ne bomo pa podprli predlaganega ... / znak za konec razprave/... ki v predlagani zakon ponovno vnaša nesistemsost

ureditev glede vračila preveč izplačanih subvencij, saj menimo da mora to ostati v izključni pristojnosti centrov za socialno delo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Stališče bo predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica Državnega zbora. Spoštovana predstavnikinja Vlade, spoštovane poslanke in poslanci!

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije bomo novosti v noveli Zakona o šolski prehrani podprli, saj menimo, da gre za nujno spremembo, ki bo olajšala izvedbo subvencioniranja šolske prehrane. Sicer ne gre za neke velike spremembe. Učenci do subvencij namreč ne pridobivajo ničesar oziroma tudi izgubljajo ne, so pa predlagane spremembe zakona potrebne zaradi uskladitve z zadnjo sprejeto novelo Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki se v delu, ki se nanaša na pravice, povezane s šolskim sistemom, začne uporabljati z novim šolskim letom, to je s 1. septembrom letos. Prvotni vladni predlog novele je še predvidel, da bi lahko šola zahtevala vračilo neupravičeno prejete subvencije in da bi šola lahko odločala tudi o morebitnem odpisu dolga posamezniku. V Poslanski skupini DeSUS se načeloma strinjamo s tem, da je treba vse postopke na vseh področjih čim bolj poenostaviti, racionalizirati ter jih voditi na enem mestu. Tak namen je imela tudi socialna zakonodaja, torej Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev in Zakon o socialnovarstvenih prejemkih, ki sta bila sprejeta v letu 2010. Dejstvo je, da situacija pri subvenciji za malico ali kosilo nekoliko odstopa od take splošnosti, in sicer zaradi tega, ker je upravičenost do subvencionirane prehrane vezana na odločbo o otroškem dodatku; o slednjem odloča center za socialno delo. V primeru razveljavitve ali odprave odločbe o otroškem dodatku bo center za socialno delo odločal samo o vračilu neupravičeno prejetega otroškega dodatka, ne pa tudi o subvenciji za prehrano. Postopek o tem bi po veljavnem zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev vodilo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. Glede na to, da o tem v praksi že sedaj odloča konkretna šola, na kateri se izobražuje upravičenec do subvencije, v Poslanski skupini DeSUS menimo, da je primerno, da tako tudi ostane, saj ima šola ne nazadnje na razpolago tudi vse potrebne podatke.

Amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov to na primeren način ureja, zato bomo v Poslanski skupini DeSUS ta amandma podprli, podprli pa bomo tudi celotno novelo zakona. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavila gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Spoštovana gospa podpredsednica, kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni!

Krščanski demokrati menimo, da je potrebna celovita ureditev problematike šolske prehrane. Pričakujemo, da bo to pomembna naloga vlade v naslednjem mandatu. Večkrat se namreč zlorablja to občutljivo področje za ceneno nabiranje političnih točk, kar škoduje celotnemu sistemu, predvsem pa s tem jemljemo dostojanstvo tistim družinam in otrokom, ki so resnično šibki in potrebni pomoči. Ureditev subvencioniranja šolske prehrane je, še zlasti zaradi neugodnih socialnih razmer, v katerih so družine s šolajočimi se otroki, še posebej občutljiva tema. V Novi Sloveniji trdimo, da bi osnovna malica morala pripadati vsakemu osnovnošolskemu otroku, tako kot dobimo delavci plačano malico, kajti starši, ki imajo višje prihodke, plačujejo tudi višje davke in prispevke državi. Žal smo v Sloveniji ta sistem res zakomplicirali do konca. Hkrati pa se moramo zavedati, da si lahko privoščimo le toliko, kolikor zmoremo plačati. Slovenci pridelujemo kvalitetno in zdravo hrano. Odločevalci smo odgovorni, da naredimo vse za bolj logične in racionalne rešitve pri izbiranju dobaviteljev šolskim kuhinjam v duhu podpiranja domačih kmetov in pridelovalcev in predelovalcev. "Zdravo prehranjevanje in priporočene oblike ter obseg gibalne ali športne dejavnosti pomembno prispevajo k preprečevanju bolezni, prezgodnji umrljivosti in invalidnosti ter h kakovosti življenja prebivalstva," je zapisano v Resoluciji o nacionalnem programu prehranske politike v Sloveniji. Krščanski demokrati vemo, da smo prvi odgovorni za otroke in s tem tudi za prehransko vzgojo starši, nato pa vzgojitelji in učitelji. Verjamemo, da bo naslednja vlada v skrbi za dobrobit otrok pripravila kvalitetne in celovite predloge ureditve področja šolske prehrane.

Poslanci Nove Slovenije bomo novelo podprli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Ivan Grill.

IVAN GRILL (PS SDS): Prav lep pozdrav vsem skupaj!

Spremembam Zakona o šolski prehrani v Poslanski skupini SDS ne bomo nasprotovali, saj gre za usklajevanje tega zakona z določbami Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. V predlogu se na novo oblikuje določba o upravičencih do subvencije za malico oziroma kosilo, spreminja se določba, ki določa, katere evidence morajo voditi šole v zvezi s šolsko

prehrano oziroma določba, po kateri bodo šole podatke o upravičenosti do subvencije prejele iz odločbe o otroškem dodatku. Zakon prinaša tudi novo določbo, s katero bi se šolam omogočilo zahtevati vračilo neupravičeno prejete subvencije in zagotovilo podlago, da se šole same odločijo o odpisu dolga. V Poslanski skupini SDS smo tej predlagani ureditvi nasprotovali. Po opozorilu Zakonodajno-pravne službe smo za drugo obravnavo na odboru vložili amandma, saj predlagana rešitev v zakonu ne sledi načelu ekonomičnosti. Po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev je za ukrepanje, povezano z vračilom neupravičeno prejetih javnih sredstev in odločanje o odpisu, pooblaščen center za socialno delo ali izplačevalec. Takšna ureditev zasleduje načelo enotnosti in načelo ekonomičnosti, kar pomeni, da je uveljavljanje pravic iz javnih sredstev zagotovljeno na enem mestu, v enem postopku in je o njih odločeno z eno odločbo, stranki pa je s tem zagotovljen hiter in učinkovit postopek s čim manjšimi stroški. Tem izhodiščem predlagana rešitev v predlogu zakona ni sledila, saj bi šolam naložila dodatno administrativno delo in navsezadnje bi šola za mnenje za delni ali celotni vpis vseeno zaprosila pristojni organ, torej center za socialno delo. V poslanski skupini smo bili zadovoljni, da je bil naš amandma očitno pomotoma sprejet na odboru, in to rešitev sedaj z novim amandmajem, ki bo s pomočjo koalicije sprejet, vrača na tisto rešitev, ki je v poslanski skupini ne podpiramo. Vsekakor pa želimo v Poslanski skupini SDS opozoriti, da ta zakon zagotovo ne bo rešil problema plačilne nediscipline ali problema lačnih otrok, pa ne lačnih otrok v šolah, ker jih tam zagotovo ni in jih ne sme biti, pač pa lačnih otrok doma. Doma je stiska ljudi vse večja, večja, kot je bila leta 2012, in ob vseh novih in višjih bremenih, s katerimi je ta vlada Alenke Bratušek v tem letu obremenila sleherno družino, je mnogim težko plačati tudi tisti del subvencionirane malice do polne cene, še posebej v srednjih šolah, kjer so zneski občutno višji kot v osnovnih šolah, zato tudi subvencije na področju srednje šole niso izkoriščene v celoti. Zavedamo se, da je finančni položaj v Sloveniji kritičen in da sredstev ni. Bo pa zaradi vedno večje stiske ljudi treba razmišljati v smeri, kako osnovnošolskim, pa tudi srednješolskim otrokom zagotoviti vsaj en brezplačen obrok na dan.

Kot smo povedali že na začetku, bomo v poslanski skupini glasovali proti vložnemu amandmaju, sprejetju tega zakona pa ne bomo nasprotovali. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo predstavila gospa Alenka Lampe.

ALENKA LAMPE (PS PS): Spoštovana podpredsednica, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi!

Šolsko prehrano v Republiki Sloveniji ureja Zakon o šolski prehrani v povezavi z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev in Zakonom za uravnoteženje javnih financ. Zakon o šolski prehrani se uporablja za vse osnovne in srednje šole ter za osnovne šole v okviru zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami v Republiki Sloveniji, ki izvajajo javnoveljavne vzgojno-izobraževalne programe. Upravičenci do subvencije za prehrano so tisti učenci in dijaki, ki se redno izobražujejo in jim je po zakonu, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev, priznana pravica do subvencije. Nazadnje je bil zakon o šolski prehrani spremenjen leta 2012. Takrat je bila tudi določena nova lestvica upravičenosti, ki je omogočila možnost pridobitve subvencionirane šolske prehrane večjemu številu učencev in dijakov. Novela je predvidela tudi bistveno enostavnejše postopke teh pravic. Trenutno se srečujemo s stanjem, da je del vsebine, ki ureja subvencije, urejen v zakonu o šolski prehrani, del pa v zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. To bi po mnenju predlagatelja, torej Vlade, lahko pomenilo težave pri izvajanju obeh zakonov v praksi oziroma povzročilo težave pri uveljavljanju pravic do subvencionirane prehrane v šolskem letu 2014/2015. Zaradi tega se predvideva uskladitev besedil. Rešitev bo torej v praksi prinesla večjo preglednost in jasnost predpisov na področju šolske prehrane, kar prispeva k pravni varnosti državljanek in državljanov.

Zaradi navedenega bomo v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija predlagani zakon podpri. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila mag. Majda Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar z direktorico direktorata, poslanke in poslanci!

Socialni demokrati smo v zakonsko materijo urejanja šolske prehrane najbolj odločilno posegli takrat, ko smo menili, da je tudi srednješolska malica tisto področje, kjer naj bo prispevek iz javnih sredstev diferenciran. Menimo, da je tako prav, to ostaja tudi za osnovne šole. Mnenje o tem, da bi bilo na enak način treba urejati tudi zadeve v študentski prehrani, pa smo slišali iz stališča kakšne druge poslanske skupine. Kakorkoli že, o šolski prehrani smo slišali v javnosti vsaj dva različna aspekta. Eno je vprašanje lačnih otrok, ki se povezuje potem tudi z dobrotelništvom in različnimi humanitarnimi akcijami. Socialni demokrati pa menimo, da se morajo te zadeve

urejati na sistemski ravni, zato je zakon o šolski prehrani zagotovo pravo mesto.

Drugo vprašanje, ki ga je treba urejati na sistemski ravni, pa je zagotovo tudi uveljavljanje ustreznih prehranskih navad, ki bi preprečevale različne civilizacijske bolezni. Zadnja takšnih je zagotovo debelost. In tu opozarjamo na to, da je po resoluciji o nacionalnem programu prehranske politike 2005/2010 zagotovo skrajni čas, da dobimo tudi novo resolucijo o nacionalnem programu o prehrani in telesni dejavnosti, ki je v pripravi za obdobje 2014–2023. Gre ne nazadnje tudi za opozorila Svetovne zdravstvene organizacije, da je treba z implementacijo strateških dokumentov na področju prehrane in telesne dejavnosti storiti več za zagotavljanje zdravja v vseh politikah. Tudi v prehranski. To zagotovo velja tudi za našo državo. Zagotovljen zdrav obrok v šolanju je bistvenega pomena. Tu se mi zdi, da je storjenega bistveno več v osnovnih šolah in srednjih šolah, pri študentski prehrani pa z zagotavljanjem bonov samo deloma.

Pa pogledjmo, kakšni so podatki o vključenosti otrok v šolsko prehrano. Zagotovo je treba povedati, da je zajetih v malico v osnovni šoli 98,30 % vpisanih učencev. Skoraj polovica teh je upravičena do popolne subvencije. Medtem ko je prijavljenih na kosilo 112 tisoč 544 učencev od malo več kot 166 tisoč vpisanih v tem šolskem letu, to pa je 67,70 % vpisanih učencev. In prav ob teh, ki so prijavljeni na kosilo, je izbruhnil drugi problem, o katerem je treba spregovoriti, to pa je tudi neplačevanje kosil. Brezplačno kosilo je zagotovljeno za 13,30 % učencev. Neplačevanje je bil problem, ob katerega trčimo tudi ob tem zakonu.

Socialni demokrati bomo podpri zakon, hkrati pa skušamo z vnovič vloženim amandmajem odpraviti vrzel, ki je nastala s sprejetjem amandmaja SDS. Prosimo za podporo temu amandmaju, ki ga je kot primerne spoznala tudi Zakonodajno-pravna služba, usklajen pa je tudi z informacijsko pooblaščenko. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev bo predstavil gospod Aljoša Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala za besedo, predsedujoča. Spoštovane in spoštovani!

Leta 2012 smo ob sprejemanju proračuna za leti 2013 in 2014 z amandmaji zagotovili dodatna sredstva za šolsko prehrano, saj je vlada Janeza Janše z Zakonom o uravnoteženju javnih financ posegla tudi v sredstva za financiranje šolske prehrane. Na podlagi povišanja sredstev je bil sprejet tudi nov zakon o šolski prehrani, ki je omogočil šolsko prehrano bistveno večjemu številu učencev in dijakov, povečal pa se je tudi krog upravičencev za subvencijo kosila v osnovni šoli. Dodatna sprememba v zakonu se nanaša na vračilo

neupravičeno prejete pravice. S sprejetjem vloženega amandmaja bomo danes omogočili, da bodo v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev šole, ki edine vodijo vse evidence prijav na malico upravičencev do subvencije in dejansko prevzetih subvencioniranih obrokih, lahko vodile postopke v zvezi z morebitnimi vračili neupravičeno prejetih subvencij ali odpisom dolgov.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek novelo zakona podpiramo in bomo glasovali za njeno sprejetje. Ob tem bi rad izrazil zadovoljstvo, da bomo s šolskim letom, ki se bo začelo jeseni, področje subvencioniranja prehrane urejali samo v tem zakonu, ki vsebuje boljše in ugodnejše rešitve za otroke. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanski skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženih amandmajih oziroma prehajamo na razpravo o členu in vloženem amandmaju k 7. členu.

V razpravo dajem 7. člen ter amandma Poslanske skupine Socialnih demokratov. Razpravljati želi mag. Majda Potrata. Morebiti še kdo?

Besedo ima mag. Potrata.

MAG. MAJDA POTRATA (PS SD) Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Besedilo amandmaja, ki je na voljo za odločanje v okviru glasovanja jutri, je predlog, ki ne posega v ekonomičnost, ne ruši tudi principa odločanja na enem mestu. Zmotno je namreč prepričanje, da bi lahko centri za socialno delo urejali stvari, ki jih predlagamo s tem amandmajem. Gre samo za en problem. To je vračilo preveč prejete subvencije. Ni pa več v tem amandmaju odpisa dolga. Na to posebej opozarjam. Gre preprosto za to, da centri za socialno delo, ki odločajo z odločbo o višini otroškega dodatka, ta odločba in višina otroškega dodatka je pa tudi izhodišče za določitev višine subvencije za malico oziroma za upravičenje do subvencioniranega kosila. Torej, center za socialno delo izda samo odločbo o otroškem dodatku. Nikjer ne zbira podatkov o tem, ali je otrok prijavljen na malico ali na kosilo, niti ne zbirajo podatkov centri o tem, kolikokrat je otrok malical ali kosil. Torej, nimajo teh konkretnih podatkov, ki jih ima samo šola. Zato je to pravica in dolžnost šole, da uredi, resda pri upravičencu do izplačila, to pa je ministrstvo za izobraževanje, ki namenja sredstva za subvencioniranje šolske prehrane, ampak kot rečeno, tisti, ki ima podatke, je samo šola, ki ima podatek za konkretnega udeleženca izobraževanja.

Ta podatek se uporablja samo v ta namen, zato tudi ne vidi ovire pri tem amandmaju informacijski pooblaščenec, ker se samo za specifičen namen uporablja ta podatek.

Socialni demokrati torej prosimo, da se popravi tisto, kar je bilo storjeno na matičnem delovnem telesu, ko je bil sprejet amandma SDS, da se črta ta cel člen. Nekje torej mora biti inštrument, mora biti urejeno, kako se vrača preplačilo iz javnih sredstev za posameznika, ki ni uporabil te pravice, ki mu je z Zakonom o šolski prehrani dana, je pa iz kakršnihkoli razlogov ostala neuporabljena, nekonzumirana ta pravica. Posebej bi poudarila, da je sam zakon – večkrat je bilo v stališčih poslanskih skupin danes pojasnjeno, kaj se pravzaprav s tem zakonom ureja. Ne ureja se nobena nova pravica do upravičenja šolske prehrane, tudi ne oži se, urejajo se samo tiste stvari, ki jih je treba urediti s 1. septembrom letošnjega novega šolskega leta, da bodo stvari lahko funkcionirale tako, kot morajo, in da bodo podatki posredovani od tistih, ki podatke imajo, da ne bomo pričakovali podatkov od tistih, ki podatka nimajo. Poudarjam, center za socialno delo tega podatka pač nima, zato je amandma tudi ustrezno sledil priporočilom Zakonodajno-pravne službe. Če boste pogledali poročilo ali če boste prebrali magnetogram, je Zakonodajno-pravna služba ugotovila že za tisti amandma, ki je bil pripravljen za matično delovno telo, da sledi pripombam Zakonodajno-pravne službe. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo je želel državni sekretar gospod Aljuš Pertinač.

ALJUŠ PERTINAČ: Hvala lepa za besedo, spoštovana gospa podpredsednica.

Da ne bi ostal kakšen dvom: nič nesistemskega se ne predlaga s tem amandmajem, ki je predlagan. Nasprotno, mi samo sledimo sistemu, ki je že. Če pogledate 44. člen Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, v drugem odstavku pravi, da se kot prejeta pravica iz javnih sredstev po tem zakonu šteje tudi posredni prejemek v obliki znižanega plačila vrtca, posredni prejemek v obliki subvencije prevozov za dijake in študente, subvencije malice učencev in dijakov, subvencije kosila za učence in tako naprej. Vračilo neupravičeno prejete pravice v obliki posrednega prejema zahteva izplačevalec pravice. Skratka, že sam Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev navaja, da gre pri posrednih prejemkih vračilo na tistega, ki pravico izplačuje. Zdaj pa 6. člen sprememb in dopolnitev Zakona o šolski prehrani, ki spreminja prvi odstavek 17. člena, navaja: "Šola vodi evidenco prijavljenih na šolsko prehrano, ki obsega podatke o otroku oziroma učencu oziroma dijaku, prijavljenem na šolsko prehrano." In potem navaja, katere vse podatke v svoji evidenci šola vodi. Skratka, šola je tista, ki razpolaga s podatki, šola je tista, ki v končni fazi izvaja sistem subvencioniranja šolske prehrane, šola je tista, ki podeljuje pravico in jo vzame.

Samo pravica je pridobljena na podlagi odločbe centra za socialno delo, kot je tudi gospa poslanka Majda Potrata ravnokar zelo lepo razložila. Skratka, nesistemske in predvsem z vidika ljudi bi bilo nerazumno, če bi imeli ureditev, po kateri bi o tem odločal kdo drug, ali resorno ministrstvo, ki ne razpolaga s podatki, s katerimi bi moralo razpolagati, da bi o tem sploh lahko odločalo. Hkrati tudi ne razpolaga s podlago, po kateri bi sploh pridobilo podatke, da bi lahko o tem odločalo. Še huje pa bi bilo, po našem mnenju, če bi o tem moral odločati center za socialno delo. V sodelovanju z Ministrstvom za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti smo si dlje časa prizadevali, da so oni svojo zakonodajo spremenili na način, ki sedaj omogoča, da se o pravici glede šolske prehrane odloči s tem, ko CŠOD izda odločbo o otroškem dodatku in se potem preko komunikacij, elektronskih sistemov prenese ta podatek na šolo in potem šola to samo izvaja. Če ne bi bil sprejet predlagani amandma k temu členu, bi storili korak nazaj, skratka, bi nekaj, kar smo že popravili v zakonodaji s področja socialnega varstva na nek način z vidika ljudi, z vidika praktičnosti izvajanja poslabšali. Zdi se nam, da to ni potrebno, ker je sistem, kakršen je predlagan, že sedaj v veljavi. Tudi šole zaradi tega ne bodo dodatno obremenjene, ker že sedaj o tem odločajo. Skratka, ne gre za nobeno dodatno breme, ki bi ga nalagali šolam, in za nobeno nesistemske rešitev, ki je predlagana. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati? Besedo ima mag. Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav državnemu sekretarju in vsem prisotnim!

Moram povedati, da me v prvi vrsti veseli, da je subvencija malice oziroma kosila vezana na pravico do otroškega dodatka. S to informatizacijo postopka smo na en način olajšali življenje naših državljanov, ko enkrat oddajo vlogo in uprava sama reši in posreduje podatke na prave naslove. O tem zakonu ne bom govorila kot specialistka oziroma kot magistra s področja javne uprave, pač pa kot mama. Ta zakon bom potrdila in potrdila bom tudi amandma Socialnih demokratov, zato ker sledi normalnim življenjskim situacijam. Starši praktično vsakodnevno do 8. ure zjutraj sporočamo, ali se bo naš otrok udeležil kosila, ali je zbolel, ali bo morda cel mesec odsoten, ali se bo udeležil kakšne druge dejavnosti, ki ni povezana s šolo. In tisti starši, ki imajo pravico do subvencionirane malice in kosila, to sporočajo šoli, in šola je edina, ki te podatke ima. Zame amandma Socialnih demokratov pomeni vse na enem mestu. To se sporoča šolam, in šola je tista, ki s temi podatki razpolaga. In če pride do neupravičenega

izplačila oziroma da se kaj vmes spremeni, je šola tista, ki bo najbolj pravilno, najbolj ažurno in seveda tudi najbolj dosledno ta morebitna preplačila lahko zahtevala nazaj.

Iz tega razloga bom podprla amandma in tudi sam zakon. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati pri vložnem amandmaju? Besedo ima mag. Lejla Hercegovac.

MAG. LEJLA HERCEGOVAC (PS PS):
Najlepša hvala za besedo. Spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice in kolegi!

Kratka bom. Pozitivna Slovenija bo podprla amandma Socialnih demokratov. Zakaj? Zato, ker se enostavno odpravlja ena anomalija, ki je bila že prej in je nepotrebna. Res, center za socialno delo ni verodostojen za take stvari. Šola je tista, ki mora voditi evidenco in tudi sprejemati povračila stroškov.

Ta amandma bomo podprli. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati pri vložnem amandmaju oziroma k 7. členu? Če ne želi, zaključujem razpravo.

O amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **6. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POLITIČNIH STRANKAH V OKVIRU SKRAJŠANEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo predstavnici Vlade, tukaj prisotni mag. Renati Zatlter, državni sekretarki na Ministrstvu za notranje zadeve.

MAG. RENATA ZATLER: Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani in spoštovane, pozdravljeni!

Vlada je v Državni zbor posredovala predlog sprememb in dopolnitev Zakona o političnih strankah, s katerimi bodo izvedeni manjši popravki veljavnega zakona, ki se predvsem nanašajo na jasnejšo določitev kriterijev, ki se nanašajo na možnost pridobivanja dodatnih sredstev iz državnega proračuna, ki so namenjena za delovanje poslanskih skupin na podlagi Zakona o poslancih, spremembo obveznosti ponudnikov plačilnih storitev glede posredovanja podatkov o plačnikih prispevkov, jasnejšo ureditev financiranja v primeru, ko več strank vloži skupno listo kandidatov oziroma predlaga

skupnega kandidata za volitve, kot organizator volilne kampanje pa je v skladu s 3. členom Zakona o volilni in referendumski kampanji določena ena stranka. In zagotovitev večjega varstva osebnih podatkov; gre za podatke o davčni številki fizičnih oseb, ki so dale posojilo stranki. Treba je poudariti, da smo z novelo Zakona o političnih strankah, ki je bila sprejeta lani decembra, upoštevali vsa priporočila Greca, ki se nanašajo na zagotovitev večje transparentnosti financiranja političnih strank, omejevanja korupcijskih tveganj, javno dostopnost podatkov iz letnega poročila stranke, višje globe za prekrške, učinkovitejši nadzor nad financiranjem političnih strank in ustrezno sankcioniranje za preprečevanje kršitev zakona.

Vlada se je pred kratkim seznanila z mnenjem Greca, in sicer da je Slovenija ustrezno, pohvale vredno spremenila zakonodajo, tako Zakon o volilni in referendumski kampanji in Zakon o političnih strankah, ter da je nova zakonodaja skladna s priporočili Greca in zagotavlja večjo transparentnost političnega financiranja. Zakaj je to pomembno? Zato, ker so bili na predlog poslancev članom odbora na seji Odbora za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo sprejeti amandmaji, ki po našem mnenju niso skladni z nameni oziroma cilji, ki jih zasleduje tako Zakon o političnih strankah kot tudi Zakon o volilni in referendumski kampanji. Neprimerne rešitve, ki jih je treba posebej izpostaviti; gre za dvig gotovinskega poslovanja oziroma vplačil s 50 evrov na 420 evrov. Menimo, da bo ta sprememba omogočila netransparentno in nenadzorovano financiranje političnih strank. Z omejenim gotovinskim poslovanjem smo dejansko želeli omejiti korupcijska tveganja, dvig prispevka v gotovini pa bi lahko pomenil obvod pri financiranju političnih strank. Po našem mnenju je sporna tudi določba, ki uvaja možnost, da bo politična stranka prepovedana vplačila nakazala v humanitarne namene šele potem, ko bo to ugotovil revizor oziroma Računsko sodišče.

Gre opozoriti, da mora stranka po sedaj veljavnem zakonu, če ugotovi, da gre za prepovedano vplačilo bodisi glede na vir financiranja s strani pravne osebe bodisi glede na dovoljeno višino, če je donator fizična oseba, ta vplačila nakazati v humanitarne namene v 30 dneh od prejetega vplačila. Obstaja bojazen, da na prepovedana plačila stranke ne bodo pozorne, morebiti celo zavestno, in bodo počakale, če bo nepravilnosti ugotovil revizor. Glede na pogostost opravljanja revizije, pravilnosti poslovanja političnih strank se bo to v povprečju lahko zgodilo enkrat na štiri leta. Menimo, da je sporna tudi določba, ki znižuje višino glob za prekrške. Globe so glede na sedaj sprejeti predlog neustrezne tudi v povezavi z Zakonom o volilni in referendumski kampanji, so prenizke. Poleg tega je pravna oseba, ki da nedovoljen prispevek stranki, sankcionirana strožje kot stranka, ki ta prispevek sprejme. Prav

tako predlagana določba, ki je sestavljena iz več odstavkov, povzroča neskladje z drugimi določbami zakona. Nižanje višine glob ter spremembe 28. člena zakona nasploh pomenijo korak nazaj in neupoštevanje priporočil Greca, jasno pa je to priporočilo, ki se nanaša na to, da je potrebno, da se dvigne zgornja meja sankcij v Zakonu o političnih strankah, da bodo te sankcije v praksi učinkovite, sorazmerne in odvračilne, in da se zagotovi, da stranka ne obdrži sredstev, ki jih je pridobila v nasprotju z Zakonom o političnih strankah. Da povzamem, predlog Vlade, ki je bil usmerjen v manjše tehnične popravke zakona, je sedaj bistveno spremenjen in po našem mnenju ni več skladen z nameni oziroma cilji, ki jih zasleduje Zakon o političnih strankah. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jerku Čehovinu.

JERKO ČEHOVIN (PS NP): Hvala, gospa podpredsednica za besedo. Lep pozdrav državnih sekretarki in seveda vsem ostalim!

Odbor za notranje zadeve, javno upravo in lokalno samoupravo je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah, ki ga je v obravnavo predložila Vlada. Odbor se je seznanil z gradivi. Predstavnica predlagatelja, državna sekretarka mag. Renata Zatler, je v dopolnilni obrazložitvi členov povedala, da predlagani zakon prinaša manjše spremembe, ki odpravljajo nekatere nedorečenosti oziroma pomanjkljivosti veljavne ureditve in bodo prispevale predvsem k lažjemu izvajanju zakona v praksi. Predlog zakona jasneje opredeljuje celotno maso sredstev, od katere lahko stranka pridobi do 50 % sredstev iz državnega proračuna, ki so namenjena za dodatno strokovno pomoč poslanskim skupinam. Predlog zakona določa, da bodo morali biti prispevki posamezne fizične osebe, višji od 50 evrov, vplačani s kreditnimi vplačili ali direktnimi obremenitvami v breme plačilnega računa plačnika preko ponudnikov plačilnih storitev, s čimer bo zagotovljen prenos celotnih in nespremenjenih podatkov o vplačilih, prav tako pa se bo preprečila možnost navajanja lažnih identifikacijskih podatkov plačnika.

Predlog zakona tudi jasneje določa, da je zavezanec za posredovanje podatkov o plačniku stranki ponudnik plačilnih storitev prejemnika. Prav tako zakon spreminja del določbe, ki se nanaša na naštevaje osebnih podatkov, ki so jih ponudniki plačilnih storitev dolžni posredovati stranki in ki omogočajo identifikacijo oseb, ki so dale prispevek stranki. Predlog zakona tudi jasno ureja financiranje v primeru, ko več strank vloži skupno listo

kandidatov oziroma predlaga skupnega kandidata za volitve, kot organizator volilne kampanje pa je določena ena stranka, in sicer tako, da splošna prepoved financiranja političnih strank s strani pravnih oseb ne velja za prenos sredstev med političnimi strankami v primeru skupnega financiranja volilne kampanje. Predlagani zakon zagotavlja večje varstvo osebnih podatkov fizičnih oseb, ki so dale posojilo strankam. Prav tako predlog zakona daje pravno podlago Računskemu sodišču, da za izvedbo revizije zbira osebne podatke, ki omogočajo identifikacijo, iz registra transakcijskih računov in iz davčnega registra, strankam pa za izpolnitev obveznosti nakazila nedovoljenih prispevkov v humanitarne namene omogoča preverjanje podatkov o državljanstvu v Republiki Sloveniji fizičnih oseb, ki niso člani stranke in so dale prispevek stranki.

Glede pripomb Zakonodajno-pravne službe je predstavnica predlagatelja menila, da popravki niso potrebni. Predstavnica predlagatelja je izrazila nasprotovanje tudi večini predlogov za amandmaje odbora, in sicer tako predlogu, ki izvršuje znesek za financiranje strank s strani fizičnih oseb v gotovini, kot tudi predlogom, ki znižujejo globe za nekatere prekrške. Rešitev je ocenila za neustrezno tudi z vidika veljavne ureditve revizije pravilnosti poslovanja strank. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe mag. Saša Bricelj Podgornik je predstavila pripombe iz njihovega pisnega mnenja. Glede vsebine določila, ki se spreminja s 1. členom predloga zakona in strankam omogoča pridobivati namenska sredstva za delo poslanskih skupin, je opozorila na pripombo, ki jo je ZPS podala v mnenju k zakonski noveli zakona. V zvezi s 3. členom predloga zakona je opozorila na nedopustno zbiranje tako osebnega podatka o EMŠU kot tudi davčne številke za identifikacijo posameznika, saj oba osebna podatka omogočata popolno identifikacijo posameznika.

V zvezi s 4. členom predloga zakona, ki se nanaša na financiranje volilne kampanje v primeru skupnih list kandidatov za volitve, je opozorila na neustrezno umestitev te določbe v Zakon o političnih strankah, saj financiranje volilne kampanje sistemsko ureja Zakon o volilni in referendumski kampanji. Glede na to, da so bile z Odlokom o razpustitvi Državnega zbora Republike Slovenije in o razpisu predčasnih volitev v Državni zbor Republike Slovenije volitve že razpisane, ZPS opozarja tudi na to, da načelo zakonitosti v volilnih postopkih zahteva, da se vsa volilna opravila odvijajo po pravilih, ki veljajo v času razpisa volitev, kar je treba upoštevati tudi v zvezi s predlaganimi rešitvami. Predstavnica ZPS je izrazila tudi nekatere pomisleke s predlaganimi amandmaji odbora. Mnenje Komisije Državnega sveta za državno ureditev je predstavil državni svetnik Jernej Verbič. Povedal je, da komisija predloga zakona ne podpira. V razpravi so bile kot ključne spremembe te novele izpostavljene rešitve, ki se

nanašajo na financiranje volilne kampanje v primeru skupnih kandidatnih list.

Predlagane spremembe omogočajo prenos sredstev s transakcijskega računa ene stranke na transakcijski račun stranke, ki je organizator volilne kampanje, s čimer se določa izjema od splošne prepovedi financiranja političnih strank s strani pravnih oseb, vpeljane z zadnjo novelo zakona. V obrazložitvi glasu pred končnim glasovanjem o vseh členih predloga zakona je predstavnica Poslanske skupine Državljske liste zaradi sprejetih amandmajev odbora izrazila nasprotovanje ... / opozorilni znak za konec razprave/ ... sprejeti amandmaji odbora rušijo rešitve, uveljavljene s predhodno novelo zakona ravno z namenom transparentnejšega poslovanja političnih strank. Odbor je na podlagi osmega odstavka 131. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel amandmaje k 1., 2., 3., 5. in 8. členu in na koncu glasoval o vseh členih predloga zakona skupaj in jih sprejel. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopoljenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del tega poročila. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Glede na to, da je nekoliko spremenjen vrstni red v povezavi z nekaterimi odjavami predstavitve stališča, bi vam povedala, da bo vrstni red predstavitve stališč naslednji: Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke, za njo Demokratične stranke upokojencev Slovenije, potem Nove Slovenije, Pozitivne Slovenije in Državljske liste.

Prvi ima besedo za predstavitev stališča Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke gospod Janez Ribič.

JANEZ RIBIČ (PS SLS): Hvala za besedo. Spoštovani!

Konec prejšnjega leta smo v Državnem zboru sprejeli revolucionarno novelo Zakona o političnih strankah, ki je zelo zaostрила nadzor nad poslovanjem političnih strank, omejila njihovo financiranje, poleg tega pa je uredila še določena vprašanja, ki so se pojavila pri izvajanju zakona. Sprejeti zakon je tako uveljavil prepoved financiranja političnih strank s strani vseh pravnih oseb in samostojnih podjetnikov, kar smo v Slovenski ljudski stranki ves čas podpirali. Smo pa ob tem opozarjali, da tako ostre prepovedi financiranja političnih strank s strani zasebnih virov nima skorajda nobena država v Evropski uniji. Poleg tega lahko to realno predstavlja večji pritisk na državne in lokalne proračune. Zakon je omejil tudi višino prispevkov fizičnih oseb, ki jih te namenjajo stranki, ter določil maksimalno višino gotovinskih prispevkov pri 50 evrih. Donacije, ki presegajo to

višino, je namreč treba obvezno vplačati preko bank, hranilnic ali drugih izvajalcev plačilnih storitev. A v praksi se je izvajanje teh določb zakona izkazalo za nemogoče, zato imamo danes na mizi novo novelo Zakona o političnih strankah, ki na podlagi priporočila Združenja bank Slovenije spreminja določbo 22. člena zakona. Tako se določa, da mora fizična oseba, ki preko banke izvede prispevek stranki, poleg njegove višine posredovati še podatke o imenu, priimku, datumu rojstva in seveda naslovu.

Drugi razlog, zaradi katerega v tako kratkem času spreminjamo Zakon o političnih strankah, je določnejša ureditev določbe 21. člena zakona, ki stranki predvideva možnost pridobitve do 50 % sredstev državnega proračuna, dodeljenih istoimenski poslanski skupini za strokovno pomoč oziroma izobraževanje poslancev, kar naj bi se določilo v pogodbi med stranko in Državnim zborom. Tudi te določbe v praksi ni bilo mogoče izvajati, saj ni bilo jasno določene skupne mase sredstev, zato se z današnjo novelo nedvoumno določa, da gre pri omenjeni zadevi za sredstva, ki so določena v finančnem načrtu za dodatno strokovno pomoč poslanskim skupinam, predlog za sklenitev pogodbe pa je v izključni pristojnosti vodje poslanske skupine in ne več posameznega poslanca. Nazadnje predlagani zakon še jasneje določa financiranje strank v času volitev, konkretno v primeru vložitve skupne liste s strani več strank. V poslanski skupini podpiramo večjo transparentnost poslovanja političnih strank, ki v javnosti, roko na srce, ne uživajo skorajda nikakršnega ugleda. To smo potrdili tudi s podporo zadnji noveli Zakona o političnih strankah.

Je pa sprejetje te novele jasno pokazalo, da je pri poskušanju zagotavljanja večje transparentnosti treba imeti v mislih predvsem izvajanje posameznih določb zakona. S katerimi težavami se bodo torej spopadali tisti, ki jih zakon najbolj zadeva – naj samo omenim obveznost številčenja volilnih plakatov, kar je v življenje spravila novela Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki je bila sprejeta v paketu z zadnjo novelo Zakona o političnih strankah. Poleg izjemnega povečanja stroškov tiska plakatov, ki jih mora plačati organizator kampanje, ta določba ni prinesla prav nobene dodane vrednosti za večjo transparentnost. V Poslanski skupini Slovenske ljudske stranke upamo, da smo se iz te lekcije nekaj naučili in nam bo to predstavljalo nauk, kako se rokohitske in vsečne poteze obnesejo bistveno bolje v teoriji kot pa v praksi.

Ne glede na to bomo poslanka in poslanci Slovenske ljudske stranke predlagano novelo Zakona o političnih strankah podprli. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije bo predstavila gospa Marjana Kotnik Poropat.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):
Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovane in spoštovani!

Ključne rešitve v smeri transparentnega financiranja političnih strank, v smeri javne dostopnosti podatkov iz letnih poročil strank in v smeri učinkovitejšega nadzora so bile vključene v novelo, ki smo jo sprejeli lansko leto. Gre za omejitve donacij političnim strankam, omejevanje pridobivanja posojil in drugačno razporeditev javnega denarja med večje in manjše stranke. Te rešitve smo v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije podprli, saj še vedno menimo, da bodo pripomogle k preprečevanju korupcije, nasprotij interesov, klientelizma in nepotizma. Navkljub temu, da so te rešitve rezultat večkratnih usklajevanj s strani predstavnikov Državnega zbora in Vlade, se je izkazalo, da so nekatere določbe v praksi neizvedljive oziroma težko izvedljive, in zgolj to je razlog, da je Vlada pristopila k ponovnemu noveliranju zakona ter da smo poslanci tudi zahtevali izredno sejo.

Gre namreč za manjše spremembe, ki vsebinsko ne posegajo v sprejete rešitve, zato Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije ne nasprotuje tako predlaganim rešitvam. Resda so bile včeraj popoldne na odboru sprejete tudi nekatere novosti. Poslanska skupina DeSUS se je strinjala z višjim pragom dovoljene donacije s strani fizičnih oseb. Kot utemeljen in upravičen predlog smo ocenili zvišanje še dovoljenega zneska gotovinskega prispevka na znesek, ki je po davčnih predpisih določen kot znesek gotovinskih plačil. Ta znesek je danes 420 evrov. Menimo namreč, da je sedaj veljavna meja 50 evrov izjemno nizka, sploh z ozirom na popolno prepoved donacij s strani pravnih oseb in omejitev donacij s strani fizičnih oseb.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah bomo v Demokratični stranki upokojencev Slovenije podprli. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Nove Slovenije bo predstavil gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, spoštovana podpredsednica. Spoštovana državna sekretarka, dragi kolegice in kolegi!

Z zadnjo novelo Zakona o političnih strankah, sprejeto v lanskem letu, smo zakonodajo s področja financiranja političnih strank bistveno izboljšali. V naš pravni red smo na podlagi priporočil Greca vnesli nekaj pomembnih novosti, ki bodo v bodoče zmanjšale možnost korupcije pri financiranju političnih strank. Ena bistvenih novosti te novele je bila

prepoved pridobivanja prispevkov in donacij s strani pravnih oseb, samostojnih podjetnikov posameznikov in posameznikov, ki opravljajo samostojno dejavnost. Na ta način se bistveno zmanjša možnost, da gospodarski subjekti pridobivajo pomembne posle preko javnih naročil, prednosti pri privatizaciji in vpliv na postopke imenovanj na položaje. Druga bistvena novost zadnje novele Zakona o političnih strankah je povečanje pooblastil in nadzora Računskega sodišča nad finančnim poslovanjem političnih strank. Letna poročila vsake od političnih strank se najmanj vsake štiri leta ne le pregledajo, pač pa obvezno tudi revidirajo s strani Računskega sodišča. Revizijo pa bo mogoče izvajati tudi pogosteje, če bo podan sum, da so v letnih poročilih katere od političnih strank nepravilnosti. Še pomembneje pa je, da bodo letna poročila vsake od političnih strank najmanj vsake štiri leta ne le pregledana, pač pa obvezno tudi revidirana s strani Računskega sodišča. Revizijo bo mogoče izvajati tudi pogosteje, če bo podan sum, da so v letnih poročilih katere od političnih strank kakšne nepravilnosti.

Tretja novost je zagotavljanje večje preglednosti finančnega poslovanja političnih strank. Gotovinski prispevki fizičnih oseb se smejo političnim strankam nakazati največ do višine 50 evrov, nad tem zneskom pa se morajo nakazati preko banke. Za tiste fizične osebe, katerih prispevek politični stranki presega povprečno mesečno bruto plačo, je treba javno objaviti podatke o donatorjih. Politične stranke morajo letna poročila javno objaviti na spletnih straneh Ajpesa. Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije – krščanskih demokratov smo te rešitve v zadnji noveli Zakona o političnih strankah podprli. Rešitve so pomemben korak v boju proti vse bolj razraščeni korupciji. Dovolj restriktivna zakonodaja, zlasti pa njeno dosledno izvajanje in sankcioniranje kršiteljev, bo zagotovo omejila pojave korupcije v naši družbi. Seveda pa je dosledno izvajanje zakonodaje v največji meri odvisno od učinkovitosti delovanja nadzornih organov, to je sodišča, inšpekcije, Ajpesa in Računskega sodišča.

Krščanski demokrati prav v slabem delovanju nadzornikov vidimo velik problem, in prav ti organi s svoji pasivnostjo in nesankcioniranjem kršiteljev namesto da bi preprečevali celo ustvarjajo pogoje za razraščanje korupcije. Pri izvajanju novele zakona so se pokazale neuskkljenosti, nedoslednosti in pomanjkljivosti, ki se odpravljajo z danes obravnavanim predlogom novele zakona. V Novi Sloveniji nismo naklonjeni pogostim spremembam zakonov, če za to ni podanih tehtnih vsebinskih razlogov, kar smo v svojih stališčih tudi večkrat poudarili. V konkretnem primeru pa menimo, da je noveliranje zakona potrebno, saj je bila zadnja novela zakona očitno neuskkljena z drugimi veljavnimi predpisi, predvsem z Zakonom o plačilnih storitvah in sistemih ter tudi z

nekaterimi uredbami Evropske unije, ki se nanašajo na izvajanje plačilnega prometa.

Noveliranje Zakona o političnih strankah je zato potrebno zaradi uskladitve zakona s temi predpisi in iz razloga, da se bodo spremembe zadnje novele zakona sploh lahko izvajale. Novela danes obravnavnega zakona torej bistvenih vsebinskih novosti ne prinaša, kljub temu pa je potrebna, da se odpravijo nedoslednosti in pomanjkljivosti, na katere pa bi morali v zakonodajnem postopku paziti predlagatelji zakona, ki bi morali vsak predlog zakona medresorsko uskladiti preden pride v odločanje v Državni zbor. Tak postopek bi bistveno zmanjšal število sprememb in dopolnitev zakona in razbremenil ne le delo Državnega zbora, pač pa olajšal tudi delo organov, ki zakon izvršujejo.

Poslanci Poslanske skupine Nove Slovenije bomo danes obravnavani predlog sprememb in dopolnitev Zakona o političnih strankah podprli.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo predstavil gospod Jožef Kavtičnik.

JOŽEF KAVTIČNIK (PS PS): Hvala lepa, podpredsednica. Lep pozdrav, kolegice in kolegi!

Zakon o političnih strankah je bil sprejet že leta 1994, od takrat že nekajkrat noveliran, nazadnje decembra lani. Zakon z vsemi spremembami vzpostavlja ustrezno pravno podlago, ki omogoča ustanavljanje, upravljanje in delovanje političnih strank ter s tem neovirano uresničevanje pravic do političnega združevanja. Zadnja novela Zakona o političnih strankah je bila sprejeta predvsem zaradi ureditve večje transparentnosti financiranja političnih strank in zagotovitve učinkovitejšega nadzora nad spoštovanjem določb zakona. Zaradi omejitve financiranja strank iz virov, ki jih zakon prepoveduje, je bila v zakon vnesena določba, ki predvideva financiranje strank preko pogodbe z Državnim zborom o zagotavljanju storitev, za katere poslanske skupine pridobivajo proračunska sredstva, za izobraževanje, strokovno pomoč, organizacijo poslanskih pisarn, pri čemer pa mora biti poraba namenska. Določba, ki v svoji biti posega v sredstva, namenjena neodvisnemu, samostojnemu in strokovnemu delovanju posameznega poslanca, je tarča sprememb tudi z novelo, ki jo obravnavamo danes.

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija se s spremembo Zakona o političnih strankah na tak način in v tem času po daljši razpravi in temeljiti razpravi ne strinjamo, saj že potekajo predvolilna opravila, s to novelo pa bi spreminjali pravila med samo igro. Ne nazadnje nas na to opozarja Zakonodajno-pravna služba, pa tudi sama Vlada kot predlagatelj. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija predloga novele ne

podpiramo, ker se neprimerno posega v sredstva, ki so namenjena delu posameznega poslanca in poslanskih skupin, za financiranje političnih strank. Naše stališče utemeljujemo tudi z opozorili Zakonodajno-pravne službe in Računskega sodišča, ki od Državnega zbora zahtevata in pričakujeta, da se sredstva, namenjena poslancem, porabijo namensko, torej za izobraževanje poslancev, za administrativno pomoč in strokovno pomoč pri delu poslanskih skupin ter organizacijo poslanskih pisarn.

Naj spomnim, da je 27. 5. 2014 Računsko sodišče izdalo Revizijsko poročilo: Učinkovitost ureditve področja zagotavljanja strokovne pomoči poslancem. Računsko sodišče je ocenilo, da se z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah, ki je začel veljati v začetku leta 2014 in omogoča drugačen način porabe sredstev za strokovno pomoč poslancev, naredi preglednost, gospodarnost, učinkovitost in uspešnost porabe teh sredstev, zato se s to novelo to ne bo povečalo. Tako Računsko sodišče pričakuje večji nadzor nad porabo teh sredstev. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija pa ne verjamemo, da bo to resnično doseženo s sedaj predlagano spremembo, saj nas na to opozarja Zakonodajno-pravna služba v svojem mnenju. V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija prav tako ne podpiramo, da se znesek anonimnih donacij zvišuje. Prav tako ne podpiramo zniževanja glob za kršitve zakona, tudi zaradi tega, ker smo poslanci brez zadržkov sprejeli višje kazni za državljane in državljanke tako glede varnosti v cestnem prometu kot pri preganjanju nedovoljenih sečenj v slovenskih gozdovih. Zakaj bi bile politične stranke pri tem izjema? Naj zaključim: v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija predloga zakona ne bomo podprli.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Državljske liste bo predstavila mag. Katarina Hočevnar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Še enkrat prav lep pozdrav!

Dovolite, da stališče začnem na področju, na katerem imajo politika in politične stranke še vedno velik vpliv. Kisik za gospodarstvo – tako se imenuje predlog ukrepov za povečanje konkurenčnosti in gospodarsko rast, ki so bili slovenski javnosti predstavljeni avgusta preteklega leta. Zahteve slovenske obrti in podjetništva 2014 so bile predstavljene javnosti maja tega leta na Forumu obrti in podjetništva. In res je, omenjena gradiva so bila predstavljena tudi Vladi Republike Slovenije, z njimi smo se seznanili tudi poslanke in poslanci. Republika Slovenija je v tem času na svetovnem zemljevidu konkurenčnosti izgubila še nekaj mest. Po analizi Svetovnega gospodarskega foruma smo še preteklo leto zasedali nezavidljivo 56. mesto, letos pa smo še rahlo

zdrsnili in pristali na 62. mestu. Med prvimi petimi najbolj problematičnimi elementi, ki negativno vplivajo na poslovno okolje, je na prvem mestu dostop do financiranja, sledi neučinkovita birokracija, rigidnost zaposlovanja, davčne stopnje in korupcija. In korupcija je povsod, tudi v okviru političnih strank.

Predvsem zaradi tega smo z zadnjo novelo Zakona o političnih strankah, ki je pričela veljati 1. januarja letos, med drugim skladno s priporočili Skupine držav za boj proti korupciji oziroma organizacije Greco zvišali globe za kršitve, omejili gotovinska plačila fizičnih oseb na 50 evrov ter prepovedali financiranje strank s strani pravnih oseb. Kazni smo povišali zato, da bi opravljale funkcijo odvračanja od kršitev, gotovinske prispevke fizičnih oseb pa smo omejili na 50 evrov, ker se zavedamo, da so gotovinska plačila težko sledljiva, povečujejo možnost pranja denarja in nelegalnega političnega financiranja. Do včeraj torej vse lepo in prav, dokler niso bili na matičnem odboru sprejeti amandmaji, s katerimi dajemo vetra in kisika ne gospodarstvu, ki ga zares potrebuje, temveč korupciji. Kazni za politične stranke bodo znižane in bodo nižje od zagroženih glob za pravne osebe. Meja gotovinskih prispevkov fizičnih oseb bo zvišana s 50 na 420 evrov, kar bo zmanjšalo preglednost financiranja političnih strank. Še najbolj absurdno pa je, da najdemo rešitev, po kateri bodo politične stranke lahko zaobšle dolžnost opraviti prenakazila nedovoljenih prispevkov v humanitarne namene. V Državljski listi se vseskozi zavzemamo za transparentnost, zavzemamo se tudi za sistemske rešitve, ki so utemeljene na strokovni ravni, in smo proti vrtičkarstvu. Žal ugotavljamo, da so podporniki amandmajev dali kisika ne gospodarstvu, ki ga potrebuje, ampak sebi, svojim političnim strankam.

In to je tudi razlog, da novele v takšni obliki ne moremo podpreti. Danes je društvo Integriteta poslankam in poslancem poslalo tudi poziv za zavrnitev predlaganih dopolnil novele Zakona o političnih strankah, ki po njihovem mnenju mehčajo ta zakon. Temu pozivu bomo sledili poslanci in poslanke Državljske liste.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, zaključujem drugo obravnavo predloga zakona. Odločanje o predlogu zakona bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora opravili v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **7. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA DRUGO OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OHRANJANJU NARAVE V OKVIRU REDNEGA POSTOPKA.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga zakona dajem besedo tukaj prisotni predstavnici Vlade mag. Andreji Jerina, državni sekretarki na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje.

MAG. ANDREJA JERINA: Hvala lepa, gospa predsedujoča. Spoštovani poslanke in poslanci!

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave, katerega boste danes obravnavali in, upam, tudi z veliko večino podprli, je prva sprememba tega systemskega zakona, ki ureja ohranjanje narave v Sloveniji, po noveli leta 2004, s katero je bila dosežena uskladitev slovenskega pravnega reda na področju varstva narave s pravom Evropske unije. Predlagana novela je del večjega zakonodajnega paketa na področju varstva okolja, s katerim želimo doseči odpravo administrativnih ovir in bremen ter povečanje učinkovitosti ukrepov na področju varstva okolja, kamor se uvršča tudi področje ohranjanja narave. Predlagana novela ohranja doseženo stopnjo zagotavljanja javnega interesa na področju ohranjanja narave. Predlagane zakonske rešitve so bile pripravljene ob upoštevanju dejstva, da ima Slovenija ohranjeno naravo z veliko stopnjo biotske raznovrstnosti in velikim številom naravnih vrednot. Tako predstavlja ohranjanje narave v Sloveniji tudi zelo pomemben del evropske in tudi svetovne naravne dediščine, saj je kar nekaj naravnih znamenitosti prepoznanih in varovanih tudi v svetovnem merilu z mednarodnimi konvencijami.

Ohranjanje narave v Sloveniji predstavlja tudi velik razvojni potencial. Predlagane zakonske rešitve za odpravo administrativnih ovir in bremen, s poenostavitvami nekaterih upravnih postopkov in deregulacijo ter povečano učinkovitostjo ukrepov varstva narave bodo po našem mnenju pripomogle k hitrejšemu in boljšemu razvoju na tem področju. Med predlaganimi rešitvami na področju deregulacije so tudi delna sprostitev prometa z zemljišči v državni lasti na naravnih vrednotah in dopustitev možnosti prodaje zemljišča v zavarovanih območjih na naravnih vrednotah pod zakonsko določenimi pogoji. Z novelo se bo izvedla tudi manjša uskladitev s pravnim redom Evropske unije, kjer slovenska ureditev ne dosega zahtevane skladnosti z evropskimi predpisi, in sicer se določa obveznost pridobitve pravnomočnega naravovarstvenega soglasja za izdajo gradbenega dovoljenja, kar je na enak način že urejeno za pridobitev okoljevarstvenega soglasja. Ker je v času od uveljavitve Zakona o ohranjanju narave leta 1999 prišlo do sprememb systemskih predpisov na področju prekrškov ter inšpekcijskega in carinskega nadzora, se s predlagano novelo ustrezno spreminjajo tudi te določbe zakona.

Področje vožnje z vozili v naravnem okolju sodi v področje ohranjanja narave, ki pa je urejeno že od leta 1995 dalje s podzakonskim

predpisom, izdanim na podlagi Zakona o varstvu okolja. Vožnja v naravnem okolju za rekreacijske namene je prepovedana, območje in infrastruktura, kjer bi se take vožnje odvijale, pa nista urejena. Tudi nadzor in sankcioniranje kršitev nista ustrezna oziroma se ne izvajata, zato je bila sprememba zakona na tem področju potrebna. Ureditev vožnje s kolesi v naravnem okolju je bila vključena v predlog zakona na predlog poslancev na seji matičnega delovnega telesa. Ministrstvo se je s tem predlogom strinjalo, saj vsebuje za resorno področje ministrstva sprejemljive rešitve, ki so tudi usklajene s predlagano ureditvijo za vožnjo v naravnem okolju z vozili na motorni pogon. Predlagane rešitve v noveli Zakona o ohranjanju narave bodo doprinesle k boljšemu poslovnemu okolju in večji učinkovitosti na področju ohranjanja narave.

Glede amandmaja, ki ga je k predlogu zakona k 40. členu, ki spreminja 161. člen zakona, vložila Poslanska skupina SDS in s katerim predlagajo znižanje zagroženih kazenskih sankcij, menimo, da predlagano znižanje ni ustrezno, ker ravnanja, ki so v naslovnem členu sankcionirana, niso tako lahka, da bi se lahko kazenske sankcije še zniževale. Enkrat so bile na predlog Poslanske skupine SDS na seji matičnega delovnega telesa kazenske sankcije že znižane. S predlaganim dodatnim znižanjem bi se ravnanja, ki se sankcionirajo, še dodatno razvrednotila, zato predlagatelj meni, da tega amandmaja ne moremo podpreti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Predlog zakona je obravnaval Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jakobu Presečniku.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospa državna sekretarka s sodelavkama! Opravičujem se, ampak današnja seja je izredno hitra, tako da sem malo zamudil, najbrž nekaj sekund.

Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje je kot matično delovno telo obravnaval Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave na 39. seji 4. junija. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je k nekaterim določbam podala konkretne pripombe in so bile ustrezno upoštewane v amandmajih Poslanske skupine SD ter jih je odbor tudi sprejel. Odbor se je seznanil tudi z mnenjem Državnega sveta. Njegov predstavnik je v razpravi poudaril, da Državni svet predlagano novelo podpira, so pa opozorili med drugim tudi na problematiko črnih odlagališč. V skladu z Zakonom o varstvu okolja je namreč lastnik zemljišča odgovoren za odpadke na svojem zemljišču, če povzročitelj nezakonito odvoženih

odpadkov ni znan. Zato bi po mnenju Državnega sveta država morala okrepiti preventivno delovanje s poostrenim nadzorom. Stališče Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije je predstavil njen direktor in poudaril, da zbornica novelo zakona sicer podpira, v organih zbornice pa je bilo največ pozornosti namenjene ureditvi vožnje v naravnem okolju in s tem povezanim vprašanjem upoštevanja interesov lastnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ter spoštovanja zasebne lastnine.

Pri izvajanju zakona v praksi pa bo nujno doreči tudi nekatera operativna vprašanja. Na primer, novela določa, da je parkiranje v naravnem okolju dovoljeno, če temu ne nasprotuje lastnik zemljišča. V zvezi s tem se zastavlja vprašanje, na kakšen način se bo to izvajalo in ali predlagana rešitev pomeni, da bodo lastniki zemljišč sami postavljali prometne znake o prepovedi parkiranja. Nedorečeno je tudi vprašanje, ali bo brez fizičnih zapor gozdnih cest sploh mogoče doseči zmanjšanje voženj v naravnem okolju. Nejasno pa je tudi, kako bo lastnik zemljišča uveljavljal povračilo za škodo, če bo do nje prišlo oziroma ali bo moral sam izvesti vse potrebne postopke ali pa bi bilo mogoče njegovo pravico do povračila škode uveljaviti s kakšnimi enostavnejšimi postopki. V razpravi so člani odbora razpravljali predvsem o vsebini 4. člena, ki se nanaša na ureditev vožnje z vozili na motorni in drug lasten pogon v naravnem okolju, in vloženi amandmajih poslanskih skupin Nove Slovenije in Slovenske ljudske stranke ter predlogu za amandma odbora k temu členu.

V nadaljevanju je bila pozornost članov odbora namenjena tudi predlaganim kazenskim določbam in amandmajem Poslanske skupine SDS k 38., 39. in 40. členu, s katerim se bistveno znižujejo kazni za storjene prekrške. Problem je v tem, da se tako visoke kazni oziroma kazenske določbe običajno sploh ne izvajajo in tako ne prispevajo k zmanjševanju prekrškov, kar je seveda glavni namen. Odbor se je opredelil do vseh vloženi amandmajev in jih tudi sprejel, ni pa se opredelil do treh amandmajev, ker so zaradi sprejetih amandmajev odbora postali brezpredmetni. Glede na sprejete amandmaje je na podlagi prvega odstavka 133. člena Poslovnika Državnega zbora pripravljeno besedilo dopolnjenega predloga zakona, v katerega so vključeni sprejeti amandmaji. Dopolnjeni predlog zakona je sestavni del poročila odbora. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokoјencev Slovenije, mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Vsem skupaj ponovno lep pozdrav!

Pred nami je druga obravnava predloga novele Zakona o ohranjanju narave, ki je v javnosti v času, ko je bila novela še v javni razpravi, sprožila burne odzive, in sicer predvsem s strani kolesarjev. Ker pa se je iz predloga novele v celoti umaknilo določbe o kolesarstvu v naravi, so se polemike o birokratskem nesmislu in pokopu turizma umirile. Vožnja s kolesi torej ostaja dovoljena po urejenih poteh in na območjih, ki so definirana kot območja športne in rekreacijske dejavnosti. Tako predlog novele odpravlja administrativna bremena in ovire pri varovanju narave, določa pa samo vožnjo z motornimi vozili v naravnem okolju. Predlog sprememb zakona med drugim odpravlja tudi neskladje z evropskimi predpisi.

V Poslanski skupini DeSUS bomo predlog zakona podprli, saj bolj strogo ureja vožnjo v naravnem okolju z vozili na motorni pogon. Na to problematiko v Poslanski skupini DeSUS že dlje časa opozarjamo, saj se z brezglavo vožnjo v naravnem okolju uničuje naravo ter ogrožajo živali in ljudje. Vožnja z motornimi vozili v Republiki Sloveniji je sicer z uredbo urejena že od leta 1995. Od takrat pa do danes se je število ljubiteljev vožnje izven urejenih cest znatno povečalo, zato se je sedanja ureditev izkazala za neustrezno. Predlog novele pa ne omejuje vožnje za motorna vozila v naravnem okolju, če gre za vozila, namenjena opravljanju gospodarske dejavnosti oziroma javne službe. Ureja se samo vožnja v rekreativne namene, ki bi bila dovoljena po cestah in prometnicah, v naravnem okolju pa s sprejetjem predloga novele le na posebej določenih območjih in prireditvah, ki bodo pridobila potrebna dovoljenja.

Naj na koncu še enkrat ponovim, da bo predlog novele dobil podporo poslank in poslancev poslanske skupine. Tik pred zdajci pa je SDS vložila amandma o znižanju kazni, ki ga ne bomo podprli. V Poslanski skupini DeSUS tako kot vedno tudi tokrat menimo, da kdor zakona ne krši, mu kazni niso potrebne. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine Nove Slovenije, ki ga bo predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, spoštovani predstavniki ministrstva, kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Krščanski demokrati podpiramo celovit in okoljsko skladen razvoj Slovenije, temelječ na naravnih danostih. Z okoljskimi spremembami se je treba soočiti in prebivalce Slovenije pripraviti na podnebne spremembe. Že sedanje razmere dokazujejo, da se je kakovost življenja v tem oziru poslabšala. Neurja in ujme uničujejo domove, kmetijske pridelke in druge dobrine.

Upoštevati je treba spremenjene vremenske razmere in večjo možnost poplav, viharjev, toče, žleda in plazov. Uspešna prilagoditev bo mogoča le z učinkovitimi, hitrimi in strokovno utemeljenimi postopki, ki jih ureja tudi predlagana novela. Naj izrazim zadovoljstvo nad kvaliteto in vsebinsko razpravo na pristojnem odboru glede nekaterih predlaganih rešitev in amandmajev Nove Slovenije. Upam, da smo jasno in nedvoumno uredili prepoved vožnje z vozili na motorni pogon v naravnem okolju. Krščanski demokrati računamo na medsebojno zaupanje in spoštovanje vseh deležnikov pri urejanju tega občutljivega področja. Enako velja za ureditev vožnje s kolesi v naravnem okolju. Za krščanske demokrate je lastnina izjemno pomembna kategorija. Ravno zaradi tega bo treba vložiti kar nekaj energije za sklenitev ustreznih dogovorov med kolesarji oziroma turističnimi ponudniki kolesarjenja v naravnem okolju na eni ter med lastniki oziroma upravljavci zemljišč in poti na drugi strani.

Verjamemo, da je mogoče doseči dogovor v dobro vseh strani, saj je kolesarjenje tudi vedno bolj priljubljeno v okviru domače turistične ponudbe. Poudarjamo pa, da je vožnja ob ustreznem dogovoru z lastnikom oziroma upravljavcem dovoljena le po utrjenih poteh, ne pa kjerkoli. Nova Slovenija je v svojem programu predstavila odgovore za prihodnost, poleg nizkih davkov in odprtega gospodarstva še enostavne postopke. Konkretnije je tukaj mišljena pot k učinkovitejši javni upravi. Nešteto procesov in postopkov je treba deregulirati, znižati stopnjo birokracije in ponovno uvesti načelo zdrave kmečke pameti. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona po besedah predlagateljev uvajajo rešitve, katerih posledica bo razbremenitev več ravni odločanja. Uvedba predlaganih rešitev naj bi pomenila dolgoročno poenostavitev oziroma zmanjšanje števila postopkov, odpravila administrativne ovire, ki so bile zaznane v praksi, ter zagotovila uskladitve z drugo sistemsko zakonodajo in postopki, pri čemer mora biti varstvo narave zagotovljeno v najmanj enakem obsegu in kakovosti.

Ker te rešitve sledijo usmeritvi našega programa, bomo tudi poslanci Nove Slovenije podprli predlagane spremembe Zakona o ohranjanju narave.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo predstavil gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovana državna sekretarka, kolegice in kolegi!

Zakon o ohranjanju narave odpravlja administrativne ovire in povečuje učinkovitost ukrepov varstva narave s poenostavitvami postopkov in deregulacijo ter uvaja druge poenostavitve na področju ohranjanja narave.

Zakon ureja tudi ureditev posebnega dogovora o izvajanju ukrepov varstva naravnih vrednot državnega pomena s strani lokalnih skupnosti, poenostavitve na področju sklepanja skrbniških pogodb. Z novelo se izvedejo tudi deregulacije in povečuje učinkovitost ukrepov varstva narave z delno sprostivijo prometa z zemljišči v državni lasti na naravnih vrednotah in dopustitev možnosti prodaje zemljišča v zavarovanih območjih in naravnih vrednotah pod zakonsko določenimi pogoji. V Sloveniji je vožnja v naravnem okolju urejena že od leta 1995 dalje z Uredbo o prepovedi vožnje z vozili v naravnem okolju.

V zadnjem desetletju se je zelo povečalo število ljubiteljev ter različnih oblik športa in rekreacije z motornimi vozili, ki omogočajo tudi vožnjo izven cest. Posledica tega je, da se število voženj izven cest v naravi stalno povečuje, s tem pa se sorazmerno povečujejo tudi motnje v naravi in pritiski na okolje, neurejeno pa je tudi evidentiranje vozil za vožnjo v naravnem okolju, ki jih ni treba registrirati, ker niso namenjeni vožnji po cesti. V samem predlogu zakona so bile kazni občutno previsoke, nesorazmerne in nerazumne v primerjavi z ostalimi prekrški, tudi na področju cestnega prometa. Na odboru za kmetijstvo in okolje smo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke z amandmaji predlagali kar občutno znižanje kazni, in so bili ti amandmaji tudi sprejeti. Ker pa še vedno menimo, da so kazni za manjše prekrške previsoke, z dodatnim amandmajem predlagamo v tem segmentu še dodatno znižanje.

Tako dopolnjen in spremenjen Zakon o ohranjanju narave bomo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke tudi podprli.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija bo predstavil gospod Jože Velikonja.

JOŽE VELIKONJA (PS PS): Spoštovana predsedujoča, spoštovane predstavnice Vlade, poslanke in poslanci!

Ko govorimo o varstvu narave, so nas v Sloveniji velikokrat polna usta o tem, kako jo je treba ohraniti čim bolj neokrnjeno in jo moramo nasploh in povsod varovati. Žal praksa potem ni vedno takšna. Zadeva se namreč pogosto zaplete že, ko je treba upoštevati vsa obstoječa zakonska določila pri načrtovanju posegov v naravo. Res je, da se velikokrat v praksi srečujemo z obsežno normiranostjo tega področja, vendar je tudi res, da nam brez natančnih določil, kaj so dovoljeni in nedovoljeni posegi v naravo, zadeva hitro uide izpod kontrole. Pri tem je treba vedno dosegati poglobljeni cilj normiranja, da je v Sloveniji varstvo narave na najvišji možni ravni, ki še dovoljuje trajnostni razvoj države. Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave določa prav to. Povečuje

učinkovitost ukrepov varstva narave in hkrati odpravlja administrativne ovire in bremena, s katerimi se dolgoročno zmanjšuje število postopkov, številni pa se poenostavljajo in deregulirajo.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona se racionalizira povečanje učinkovitosti na področju organiziranosti ohranjanja narave, odpravljajo se manjša neskladja z evropskimi predpisi, natančneje se urejajo tudi vožnje z vozili na motorni pogon v naravnem okolju. V dosedanji ureditvi je bila vožnja urejena le v 18 let stari uredbi vlade, ki je povzročala veliko nezadovoljstva v javnosti zaradi vsesplošne prepovedi. Novela zakona sedaj to področje zadovoljivo ureja, čeprav ostajajo odprta še nekatera vprašanja. Največje razbremenitve novele zakona se nanašajo na področje izdajanja naravovarstvenih soglasij, kjer se bodo lahko izdajala soglasja s pogoji, kar do sedaj ni bilo mogoče. Dodatno se bo zmanjšala obveznost pridobivanja naravovarstvenih soglasij v primerih, ko je izkustveno ugotovljeno, da posamezni posegi v prostor ne morejo povzročiti negativnih posledic za ohranitev naravnih vrednot ali drugih vrednih delov narave. Pričakuje se do 700 postopkov manj na leto. Glede predloga o znižanju glob smo v Poslanski skupini Pozitivne Slovenije že v dosedanjih razpravah ob obravnavi Zakona o gozdovih ter Zakona o vinu zagovarjali stališče, da mora biti višina glob takšna, da ima ustrezen destimulativni učinek, ki bo prispeval k uresničevanju glavnih ciljev zakonov.

Zaradi vsega navedenega bo Poslanska skupina Pozitivne Slovenije predlog novele zakona sprejela.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov bo predstavila dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

V Poslanski skupini Socialnih demokratov podpiramo spremembe in dopolnitve Zakona o ohranjanju narave, kot ga je predlagala Vlada ter dopolnil Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje na seji 5. 6. 2014. Naša podpora izhaja iz ugotovitve, da predlog sprememb zakona odpravlja določene administrativne ovire in bremena pri ohranjanju narave, da poenostavlja izdajo naravovarstvenih soglasij, za katera vemo, da so povzročala dolge postopke pridobivanja dovoljenj za različne infrastrukturne in druge gradbene projekte, pa tudi racionalizacija na področju sprejemanja ukrepov varstva narave je v teh dopolnilih opazna. Posebej želimo izpostaviti tisti del dopolnil zakona, ki se v 4. členu zakona, nanašajo pa se na 28.a do 28.d člen v Zakonu o ohranjanju narave, nanašajo na ureditev vožnje z vozili na motorni ali kakšen

drug lasten pogon vozila v naravnem okolju, potem na dovoljenje za javne prireditve vožnje z vozili na motorni pogon v naravnem okolju, na evidenco in označitev vozil na motorni pogon, ki niso registrirana v skladu s predpisi, ki urejajo motorna vozila, ter na ureditev vožnje s kolesi v naravnem okolju.

Del te problematike je doslej urejala zelo stara, kot smo že slišali, uredba vlade. Bilo pa je zelo veliko konfliktov v družbi med tistimi, ki bi želeli izvajati določene javne prireditve ali izvajajo v naravnem okolju določene športne aktivnosti, in lastniki zemljišč ali celo lovskimi organizacijami, o čemer, na primer, lahko beremo tudi danes na enem od slovenskih elektronskih portalov. Navedbe na portalu sicer niso potrjene – gre namreč za nastavljanje žebeljev gorskim kolesarjem –, vsekakor pa kažejo na določene že kar življenjsko nevarne konflikte. Ker gorski kolesarji opozarjajo, da lovci preganjajo gorske kolesarje, sami pa vozijo po gozdovih in jasah s terenskimi vozili, je treba povedati, da zakon omogoča vožnjo za potrebe lovsko-čuvajske službe, in sicer govori o tem peti odstavek novega 28.b člena v Zakonu o ohranjanju narave. Na odboru za kmetijstvo je bila odprta razprava o predlaganih kazenskih določbah. To razpravo iz drugih sej Državnega zbora že zelo dobro poznamo. Šlo je za dopolnila Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 38., 39. in 40. členu, s katerimi se bistveno znižujejo kazni za storjene hujše ali lažje prekrške. V bistvu smo na odboru zmanjšali oziroma prepolovili predvidene kazni, kot jih je predlagala Vlada. Večina članov odbora je namreč menila, da so zapisane kazni tako visoke, da se v praksi potem, vsaj v nekaterih primerih, niti ne izrekajo, zato smo tudi podprli znižanje kazni. Smo pa na sejo sedaj dobili dodaten predlog Poslanske skupine SDS, kar je predstavil kolega mag. Žnidar, in sicer za spremembo 40. člena zakona, kjer se obravnavajo lažji prekrški. SDS predlaga še dodatno znižanje, torej še dodatno prepolovitev kazni, na že močno znižane kazni na odboru za kmetijstvo. Naše mnenje je, da bi politične stranke, ko pišejo predloge dopolnil, vendarle morale ohranjati določeno mero zdravega razuma ali politične higiene.

Če je Vlada in večina na odboru za kmetijstvo pristala na precejšnje znižanje kazni za vse vrste prekrškov, potem bi bilo dobro, da se ohrani kakšna, po našem mnenju minimalna mera dobrega okusa pri zahtevah za še dodatno zniževanje kazni. Povem naj, da Socialni demokrati ne bomo pristali na takšno dopolnilo, saj novo zagrožene sankcije ne bi odvrčale potencialnih kršiteljev od dejanj, ki pa sploh niso tako lahka. Opozorim naj, da imajo kmetje veliko škode in tudi slabe volje zaradi vozil, recimo, ki so parkirana po njihovih parcelah v sezoni nabiranja različnih gozdnih sadežev, bodisi špargljev na Krasu ali gob po vsej Sloveniji, in da bi nizke zagrožene kazni v kombinaciji s premajhnim številom inšpektorjev vodile v še

hujše ropanje naravnih virov in bogastev. Tisti, ki živimo na Primorskem, se tega problema toliko bolj zavedamo, ker vemo, kako stroge so sankcije za tovrstna početja v sosednji Italiji.

Kot rečeno, soglašamo z dopolnili Zakona o ohranjanju narave, smo pa proti dopolnili SDS o dodatnem znižanju sankcij. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev bo predstavila Alenka Pavlič.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Hvala lepa.

Predlog zakona povečuje učinkovitost ukrepov varstva narave in hkrati odpravlja administrativne ovire in bremena, s katerimi se dolgoročno zmanjšuje število postopkov, številni pa se poenostavljajo in deregulirajo. S predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona se racionalizira povečanje učinkovitosti na področju organiziranosti ohranjanja narave, odpravljajo se neskladja z evropskimi predpisi, ureja pa se tudi vožnja z vozili v naravnem okolju. V zvezi s tem bi radi v Poslanski skupini nepovezanih poslancev opozorili, da se je v zadnjem desetletju zelo povečalo število ljubiteljev ter različnih oblik športa in rekreacije z motornimi vozili, ki omogočajo tudi vožnjo izven cest. Po oceni Slovenske turistične organizacije je pri nas med vsemi kolesarji polovica gorskih, zato je gorsko kolesarjenje eden od ključnih turističnih produktov pri razvoju in promociji aktivnih počitnic. Tega se zelo dobro zavedajo v nekaterih drugih evropskih državah, ki gorsko kolesarjenje prepoznavajo kot potencial za razvoj turističnih destinacij.

Gorski kolesarji v Sloveniji ugotavljajo, da zakonodaja ter organizacijski in finančni vložki v urejanje gorskega kolesarjenja v Sloveniji ne sledijo rasti priljubljenosti tega športa in trendom v kolesarskem turizmu v tujini. Tudi v agenciji Spirit pričakujejo, da bo zakonodaja omogočila razvoj gorskega kolesarjenja, da bo prijazna do gorskih kolesarjev in do drugih uporabnikov prostora ter da bo zakonodajalec z njo omogočil razvoj kolesarske infrastrukture, kot so specializirane gorske kolesarske poti. Zakonodaja bi morala biti po njihovem tudi podlaga za legalizacijo in ureditev ponudbe vodenja in vožnje po poteh zunaj klasificirane cestne infrastrukture. Trenutna uredba o prepovedi vožnje v naravnem okolju iz leta 1995 namreč določa, da je "na območju Republike Slovenije v naravnem okolju prepovedano voziti, ustavljati, parkirati ali organizirati vožnje z motornimi vozili, kolesi s pomožnim motorjem in drugimi prevoznimi sredstvi, ki omogočajo gibanje, hitrejše od hoje pešca, z močjo lastnega motorja in niso namenjena izključno vožnji po cesti in s kolesi".

Čeprav gorski kolesarji vztrajno opozarjajo, da kolesarjenja v naravnem okolju ni

mogoče metati v isti koš z brnjenjem štirikolesnikov, motorjev za motokros ali motornih sani, je 19 let stara uredba še vedno v veljavi. Uredba dodatno prepoveduje tudi organizacijo športnih prireditev z gorskimi kolesi, kar pa škoduje razvoju celotne športne panoge in pomeni tudi nepotreben izpad dohodka iz naslova turistične dejavnosti. Zato smo v Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zavezništva Alenke Bratušek vztrajali pri tem, da se pred koncem mandata tega državnega zbora sprejme novela Zakona o ohranjanju narave. Izhajajoč iz obremenjevanja, ki ga vožnja s kolesom povzroča v naravi, in upoštevajoč strokovna priporočila in stališča zainteresirane strokovne in druge javnosti, kolesarskih združenj, zvez in posameznikov, lastnikov zemljišč, kmetovalcev, njihovih asociacij, planincev, lovcev, ribičev, tabornikov, naravovarstvenikov, turističnih združenj in drugih deležnikov, smo v Zavezništvu Alenke Bratušek skupaj z nepovezanim poslancem Draganom Bosničem ob izdatni podpori Ministrstva za kmetijstvo in okolje oblikovali sprejemljiv družbeni kompromis za ureditev vožnje s kolesom v naravnem okolju.

Odbor je tako na naš skupen predlog sprejel rešitev, s katero se vožnja s kolesi dovoljuje na utrjenih poteh, če temu ne nasprotujejo lastniki ali upravljavci teh poti. Vožnja s kolesom v naravnem okolju je dovoljena tudi v okviru javne prireditve na podlagi dovoljenja za javno prireditev. Dovoljena pa je zunaj naravnega okolja, kamor se uvrščajo tudi območja, ki so s prostorskimi akti določena kot površine za šport in rekreacijo in namenjena tudi vožnji s kolesom. S tem se dopušča ustanavljanje kolesarskih parkov in drugih območij, namenjenih vožnji s kolesi, v območjih za šport in rekreacijo. Območja za šport in rekreacijo določajo občine s svojimi prostorskimi akti. Namenjena so različnim vrstam dejavnosti, lahko pa tudi ali izključno vožnji s kolesom. Ker vožnje s kolesom po planinskih poteh in v gozdnem prostoru urejata specialna zakona, se za ta dva primera določbe naslovnega člena ne uporabljajo in se specialna ureditev za ta območja ohranja v veljavi. Stara uredba oziroma vsesplošna prepoved vožnje s kolesi v naravnem okolju bo tako po 19 letih odpravljena. Novela Zakona o ohranjanju narave pa bo s sprejetimi spremembami določila, kje je vožnja s kolesi v naravnem okolju dovoljena. Pa še to, glede amandmaja, ki ga je k 40. členu predloga zakona, ki spreminja 161. člen, vložila Poslanska skupina SDS, vas obveščam, da temu amandmaju nasprotujemo. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Stališče Poslanske skupine Državljske liste bo predstavila mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Lepo pozdravljeni še enkrat!

Na seji odbora je bil vložen predlog, da točko obravnave sprememb in dopolnitev Zakona o ohranjanju narave umaknemo. V Državljanski listi smo veseli in zadovoljni, da ta umik ni bil izglasovan, saj smo mnenja, da naravovarstvena vprašanja ne smejo biti odvisna od tega, v katerem obdobju mandata smo, in da je področje ohranjanja narave tisto področje, kjer moramo tudi politiki stopiti skupaj in pridobiti čim večje soglasje. Novelo v Državljanski listi pozdravljamo, prvič zato, ker odpravlja administrativne ovire in nepotrebna bremena, in to ne na račun ohranjanja narave. Podpiramo jo tudi zato, ker poenostavlja postopke in deregulacijo. Govorniki pred menoj ste izpostavili že kar nekaj področij sprememb. Sama bi se tako omejila le na štiri zelo enostavne in praktične, recimo področje predkupne pravice za državo. Rok se z dosedanjih 60 dni skrajšuje na 30 dni. Ureditev možnosti, da lahko en javni zavod upravlja z več zavarovanimi območji, kar bo prav tako pripomoglo k potrebnim administrativnim razbremenitvam.

Z novelo, recimo, odpravljamo potrjevanje programov dela in letnih poročil javnih zavodov na vladi. Slednje ni imelo prav nobene dodane vrednosti. Ukinja se ločevanje poslovodne in strokovne funkcije pri vodenju Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, kar se v praksi žal ni izkazalo za učinkovit pristop, in to popravljamo. Zmanjšala se bo obveznost pridobivanja naravovarstvenih soglasij v primeru, ko je izkustveno ugotovljeno, da posamezni posegi v prostor ne morejo povzročiti negativnih posledic za ohranitev naravnih vrednot ali drugih vrednih delov narave. Pričakuje se, da bo teh postopkov kar 700 manj na leto. Del novele, ki pa je v javnosti dvigoval največ prahu, je ureditev vožnje z motornimi vozili. Do sedaj je to urejala vladna uredba. Z uvedbo možnosti organiziranja javnih prireditev in opredelitvijo posebnih območij za šport in rekreacijo, kjer se vožnja pod posebnimi pogoji lahko izvaja, upamo, da se razrešuje tematika, za katero je bilo doseženo dovolj visoko soglasje vseh deležnikov.

Iz vseh naštetih razlogov v Državljanski listi podpiramo to novelo in bo dobila naše glasove. Glede vloženega amandmaja k 40. členu moram uvodoma povedati, da se mi zdi prav, da smo te globe na matičnem delovnem telesu znižali oziroma popravili. Bojimo pa se, da bi dodatno zniževanje porušilo notranje razmerje med različnimi stopnjami posameznih skupin prekrškov. Tu nekako izpostavljamo, da ne želimo sodelovati, da bi bili del tistega dela tega parlamenta, ki bo vzpostavil sistem, da bodo globe pretirano razvrednotene. Tega si na tako pomembnem področju, kot je ohranjanje narave, ne smemo privoščiti in zato smo do vloženega amandmaja kolegov iz SDS skeptični in zadržani. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE: Hvala lepa.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke, katerega bo predstavil gospod Jakob Presečnik.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Še enkrat hvala lepa za besedo. Vsem prisrčen pozdrav!

Bom kratek, ker je vsebinsko že bilo mnogokrat razloženo na današnji seji, ampak spremembe tega zakona, ki je pomemben za nas vse, za našo naravo, ljudi in za vse, kar se dogaja na našem ozemlju, odpravljajo razne administrativne ovire in bremena ob cilju doseganja enakega učinka na področju ohranjanja narave, povečujejo učinkovitost ukrepov varstva narave s poenostavitvami postopkov in deregulacijo, uvajajo se poenostavitve pri sprejemanju aktov o ustanovitvi zavarovanega območja in pri izvajanju javne službe ohranjanja narave. Z novelo se izvedejo poenostavitve in deregulacija na področju varstva premične naravne dediščine. Nadalje se izvede deregulacija in povečana učinkovitost ukrepov varstva narave z delno sprostitvijo prometa z zemljišči v državni lasti na naravnih vrednotah in dopustitev možnosti prodaje zemljišča v zavarovanih območjih. Z novelo se pa opravi tudi manjša uskladitev s pravom Evropske unije.

To, kar želim poudariti, in o tem je bilo tudi na odboru največ govora, in tudi v današnji predstavitvi poslanskih skupin, je pa vožnja z vozili v naravnem okolju. Tu je po mojem prepričanju kljub temu, da smo sprejeli nekatere amandmaje in nekatere rešitve na odboru, še veliko nerešenega. Gre za sobivanje oziroma boljše rečeno najprej konflikt različnih interesov, ki mora biti seveda urejen v skladu z željo po sobivanju tako lastnikov, planincev v tem planinskem svetu, kolesarjev, lastnikov vozil na motorni pogon, organizatorjev različnih prireditev in tako dalje. Dejstvo je, da so s tehnološkim napredkom in pa dostopnostjo teh vozil na motorni pogon ta vozila dostopna širšemu krogu ljudi in se je število teh voženj seveda povečalo, in tudi število kritičnih dogodkov v naravi se na ta način povečuje glede na to, da infrastruktura za take vožnje ni urejena. Zaradi tega se stalno povečujejo motnje v naravi in pritiski na okolje.

Glede kazenskih določb. Ta palica ima dva konca; predvsem morajo biti te kazni sorazmerne s kršitvami, morajo pa tudi onemogočiti želje po kršitvah. In to, kar je bilo rečeno predvsem na nekaterih območjih, kjer tujci veselo izkoriščajo tudi našo nekaznovalno politiko do vseh tistih, ki kvarno vplivajo na naravo s svojo prisotnostjo in s prisotnostjo svojih motornih vozil, da pa morajo biti te kazni take, da bodo nas vse odklanjale od takih ravnanj. Če so kazni previsoke, ni kaznovanj, če so prenizke, pa nič ne zaleže, in potem je seveda krog sklenjen. Tako da jaz mislim, da bo treba v bodoče še kar nekaj navora vložiti v to, da se ti vplivi na okolje z motornimi vozili in z

vsemi dejavnostmi, ki se izvajajo v okolju, zmanjšajo in da v okolju ne bo prihajalo do konfliktov, ampak do sobivanja. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o členih in vloženi amandmajih. Ob tem vas obveščam, da ste na e-klop prejeli spremembo amandmaja k dopolnjenemu Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave (ZON-C), druga obravnava, EPA 1883-VI za Državni zbor, in sicer gre za 40. člen. Ta amandma pa nadomešča amandma Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke z dne 10. junija.

Prehajamo torej na razpravo o omenjenem amandmaju k 40. členu. Sprašujem, če želi kdo razpravljati. Vidim željo po razpravi, zato bom odprla možnost za prijavo. Prosim za prijavo k razpravi k 40. členu. Prijavljena imamo dva razpravljavca, kot prvi gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani!

Naj obrazložim ta predlog amandmaja k 40. členu, ki ga je predlagala naša poslanska skupina. Na matičnem odboru za kmetijstvo in okolje so bili naši amandmaji vloženi k znižanju kazni pri hujših prekrških. Dejansko so bili ti predlogi podprti in je s tem zakon bolj operativen, ker tam, kjer so kazni previsoke, se potem kazni ne sprovajajo in to ni uporaben zakon, ki bi se tudi v praksi sprovajal, uporabljal oziroma dajal svoje učinke. Ta naš predlog k 40. členu ravno tako znižuje zgornjo mejo teh kazni, s tem da gre tu za manjše prekrške, in tudi te kazni so nižje. Če kar, recimo, povem primerjavo. Recimo za kazen, če kdo vozi, ustavi ali parkira vozilo v naravnem okolju in da se za to samostojni podjetnik lahko kaznuje s tisoč evri ali posameznik s 400 evri – ta kazen se mi zdi še dokaj visoka. Ali pa, recimo, če se uporablja vozilo, ki ni vpisano v evidenco in ni označeno, je kazen ravno tako lahko maksimalna za samostojnega podjetnika tisoč evrov oziroma za vsakega posameznika 400 evrov. Ravno tako tudi višje kazni za pravne osebe, kjer je lahko najvišja izrečena kazen 2 tisoč evrov. Sam menim, da če so kazni razumne, se tudi te kazni nalagajo oziroma izvajajo in potem je tudi sam zakon v praksi operativen. Če pa so te kazni previsoke za dokaj majhne prekrške, potem pa zakon ni operativen v praksi. Tako da naš predlog je, da se zgornja meja teh kazni zmanjša za polovico. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Gospod Dragan Bosnić, izvolite.

DRAGAN BOSNIĆ (NeP): Hvala za besedo.

Jaz tega amandmaja ne bom podprl. Vzrok je zelo enostaven; namreč, vse aktivnosti, ki so usmerjene zoper naravo, so podcenjene.

Upam, da smo se razumeli pravilno. Tukaj ne bi mogli govoriti o neki sorazmernosti, ne vem o čem, ampak tukaj gre zdaj za neko barantanje v smislu nekih vrednot v naravi. Se pravi vse, kar je usmerjeno zoper biodiverzitetu, je ireverzibilna zadeva, ki nima tržne vrednosti, narava sama po sebi nima tržne vrednosti. Na samem odboru nisem mogel glasovati o takratnem predlogu za znižanje, ker te pravice nimam, ampak tukaj jo pa imam, in tega amandmaja ne bom podprl. Je pa pri tem amandmaju še tveganje za sprejetje ZON v celoti, zato bi predlagal umik tega amandmaja. Še eno zadevo bi omenil. Ni splošna razprava, ampak bilo je govora o urejanju vožnje v naravnem okolju. Eno dejstvo; nekaj dni nazaj sta slovenski gorski kolesarki Tanja Žakelj in Blaža Klemenčič stali na odru na evropskem prvenstvu. Žakljeva je zmagala, Klemenčičeva je bila druga, in jaz si ne znam predstavljati, recimo, kako se ti dve počutita ob čestitkah sotekmovalk in kako odgovarjata na vprašanja, kje trenirata, kje so primerne proge za vožnjo in podobno. Zato z veseljem pozdravljam sprejetje amandmaja k 4. točki, ki je bila takrat na odboru sprejeta, kot je prej povedala kolegica Alenka Pavlič.

V perspektivi bi pa mogoče kazalo razmišljati enkrat, ko bo treba zopet reševati probleme okolja oziroma probleme narave, mogoče razmišljati malo v tej smeri, da se naravi dejansko podeli tisto, kar ji pripada, status živega bitja, in s tem tudi vse kazni oziroma ukrepi, ki se potem predvidevajo, kot to poznajo samo v enem primeru na svetu. Mogoče smo lahko drugi, mogoče pa lahko naredimo še kaj boljšega. Še enkrat, kazen, ki se določa z vrednostjo, recimo, organizmov v naravi, ni nikdar previsoka. Se pa strinjam s tem, da če je težko opredeliti, je mogoče potem bolje vzgajati v tem smislu, da do tovrstnih škod, povzročenih naravi, pač ne bi prihajalo. Ker logika je izredno preprosta; namreč, če izhajamo iz tiste paradigme, ki je bila tukaj večkrat povedana – kdor uničuje, kdor onesnažuje, naj plača –, potem jasno z elementarno logiko pridemo do tistega, ki ima denar in si to lahko privoščiti. S tem ničesar ne zaščitimo, se pravi samo naredimo nek apartheid tistih, ki lahko in tistih, ki ne morejo.

Zato tega amandmaja ne bom podprl, zakon kot trenutno dobro rešitev pa bom. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Bi želel morda še kdo razpravljati? Še je želja. Bom odprla možnost za razpravo, če bi morda še kdo. Prosim za prijavo.

Gospod Mirko Brulc, izvolite.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo.

Veste, ko se pogovarjamo o kaznih, potem smo vedno na dveh straneh. Eni so tisti, ki želijo biti všečni, in drugi smo tisti, ki želimo, da bi kazni bile odvrtačalne, vzgojne in kolikor toliko normalne. Poglejte, čisto drugo področje,

prometne nesreče, toliko kot jih je, pa reševalci ne morejo priti do kraja nesreče na avtocesti, ker se ljudje vozijo po odstavnem pasu in tako dalje. In če rečem sedaj, da bi takemu bilo nujno treba odvzeti vozniško dovoljenje, bo kdo rekel, da so te kazni prehude. Če pa sem jaz tam na cesti, ležim in čakam na pomoč, potem pa ta kazen ne bi bila prehuda. Veste, mi moramo omogočiti, da se lahko v naravi dogaja marsikaj, vendar vse v skladu s predpisi. Nihče nikogar ne sili, da teh predpisov ne spoštuje. Kdo mene sili, da parkiram na eni zelenici, tam, kjer kmet kosi travo, in se lepo sprehajam ali kakorkoli že. Saj me v to nihče ne sili. Zato mislim, da so te kazni, ki so bile znižane z amandmajem na odboru, primerne, da so odvrtačne. Če moram tisoč evrov plačati, potem bom premislil, če bom delal neumnosti na neki zelenici ali pa se z motorjem vozil. Jaz živim na podeželju na Goriškem, vam povem, z motornimi kolesi, kros motorji čez vinograde, čez rodovitna polja in tako dalje – več kot je blata, lepše je in več škode se naredi s tem. Naš problem pa je v vsem tem, da ne bo inšpektorjev, ki bi to preganjali in ne nazadnje tudi kasirali.

Jaz tega amandmaja ne bom podprl, se pa zelo strinjam z ostalo vsebino tega zakona. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Bi morda še kdo želel razpravljati? Še predstavница Vlade?

Lahko, izvolite, imate besedo.

MAG. ANDREJA JERINA: Naj samo še enkrat, lepo prosim, posebej poudarim, da v zvezi z vloženim amandmajem Poslanske skupine SDS k 40. členu predlaganega zakona, s katerim se predlaga dodatno znižanje – enkrat smo že znižali na odboru za 5-krat, za lažje prekrške –, sodimo, da je tako nadaljnje znižanje nesprejemljivo. Namreč, narava je tista, ki jo je treba nedvomno spoštovati, in kot je bilo danes že večkrat povedano, nikjer ni zaveze, da se te določbe, ki so zakonske, v resnici kršijo. In če govorimo samo o lažjih prekrških, to so sicer tisti, kjer se ne povzroči nepopravljiva škoda – nepopravljiva škoda je tista, ki smo jo opredelili pod težje prekrške, s katerimi se ključno spremeni naravno ravnotežje. Ne nazadnje je treba vedeti, da je tudi človek sestavni del tega naravnega ravnotežja, in nepredvidljivi vplivi, ki se dogajajo v ekosistemu, imajo lahko tudi zelo negativne vplive na človeka, človeško bivanje in njegovo sposobnost ravnanja in delovanja. Pri lažjih prekrških, za katere se predvideva zmanjšanje sankcij, pa lahko navedem samo dva iz tistega sklopa, ki sta uvrščena med lažje prekrške, in sicer če se ne obvesti ministrstva o nameravani doselitvi rastlin ali živali tujerodnih vrst oziroma če se doseli rastline ali živali tujerodnih vrst, ki jih je prepovedano doseliti. Sami veste, kakšne težave imamo in s kakšnimi se že srečujemo, ne samo na področju okolja,

tudi na področju zdravstva, zaradi tujerodnih rastlinskih vrst, od alergij do škode, ki jo povzročajo v naravnem okolju. Mogoče se zdi to res malenkostna zadeva, vendar pa so lahko posledice v naravnem ravnovesju in tudi ekonomske posledice zelo znatne.

Zato dodatnega zniževanja glob, ki je predlagano, predlagateljica, še enkrat, ne podpira. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Želi morda še kdo razpravljati?
Gospod Ljubo Žnidar, izvolite.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovani!

Rekel bi, da je lahko pogledov na te kazni več, z več zornih kotov. Sam menim, da so v tem 161. členu, kjer je navedenih 18 vrst prekrškov, tudi ti prekrški glede na težo, glede na obremenjevanje naravnega okolja različni. Se strinjam, da je tudi razpon kazni zaradi tega večji. Po drugi strani pa pogledajmo, kaj se v praksi dejansko sprovaja. Veliko imamo nekih teorij, predvidevanj in tako naprej, bi pa vprašal, koliko je pa bilo izrečenih maksimalno predpisanih kazni. Dvomim, da je sploh katera bila. Zelo dvomim, da je sploh katera bila. Pa verjamem, da so v vseh teh vrstah nekatere kazni tudi tako hude, da je mogoče tudi ta kazen prenizka. Zato bi rekel, da je tu lahko pogledov kar nekaj glede na težo tega prekrška, ki je tu, lahko rečem, kar precejšen in obširen seznam vrst teh prekrškov. Predlog tega amandmaja je zagovarjanje, da se prekrškovni sistem v praksi tudi izvaja, ne pa da imamo dokaj visoke kazni, v praksi se pa te kazni praktično ne izrekajo. Samo toliko. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Želi še kdo razpravljati?
Gospod Branko Kurnjek, izvolite.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo.

Gospod Žnidar je ravnokar povedal, da se najvišjih kazni, ki so zapisane v razponu, ne določa. Zato je treba biti pozoren na to, da so vsaj tiste najnižje, ki so odvrtačne narave, dovolj visoke, da resnično dosežejo svoj namen. Že na seji odbora, kjer smo sicer v Državlanski listi podprli amandmaje SDS o znižanju glob, sem povedal, da bi pa morali vseeno razmišljati vsaj pri težjih prekrških – saj veste, kaj piše 14. člen veljavnega zakona. Težji prekršek je, recimo, iztrebljanje rastlinske ali živalske vrste ali pa, recimo, slabšanje habitatov do te mere, da je njihova vrsta ogrožena. Pa smo ravno tako pravzaprav drastično znižali globe. Tako je pri zniževanju glob treba biti pozoren, da ne delamo tu kar neke uravnilovke vse počez.

Tako kot je že prej kolegica Katarina povedala, tega amandmaja v Državlanski listi ne bomo podprli. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Je še kakšna želja po razpravi? Vidim, da ne. Ker nihče ne želi razpravljati, zaključujem razpravo. O amandmajih bomo v skladu s časovnim potekom seje zbora odločali v okviru glasovanj, in sicer pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **10. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZA SPREJEM AVTENTIČNE RAZLAGE PETEGA ODSTAVKA 206. ČLENA ZAKONA O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU.**

Predlog za sprejem avtentične razlage je v obravnavo zboru predložila Vlada. Za dopolnilno obrazložitev predloga za sprejem avtentične razlage dajem besedo predstavniku Vlade, to je gospod Dejan Levanič, državni sekretar na Ministrstvu za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

DEJAN LEVANIČ: Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem skupaj!

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, torej ZPIZ-2, kot sistemski zakon za to področje zavarovanja ureja tudi področje poklicnega zavarovanja. Temeljna pravica, ki se zagotavlja s tem poklicnim zavarovanjem, je v bistvu pravica do poklicne pokojnine. Zavarovancem, ki še pred uveljavitvijo pravice do poklicne pokojnine izpolnijo pogoje za pridobitev starostne, predčasne, vdovske ali invalidske pokojnine, ZPIZ-2 omogoča dvig sredstev v enkratnem znesku oziroma brezplačni prenos teh sredstev v prostovoljno dodatno zavarovanje, kjer pridobijo tudi pravico do dodatne pokojnine. Posledica tega enkratnega izplačila zbranih sredstev je, da zavarovanec ne more uveljavljati pravice do poklicne pokojnine. Če gremo bolj konkretno, zakaj smo se v bistvu lotili avtentične razlage. Pomembno in številčno kategorijo zavarovancev predstavljajo tudi zavarovanci, ki so vključeni v poklicno zavarovanje na podlagi določb Zakona o službi v Slovenski vojski in opravljajo vojaško službo v Slovenski vojski ali pa so poklicni vojaki.

Za ti dve kategoriji zavarovancev je ZPIZ-2 v petem odstavku 206. člena predvidel posebno ureditev glede možnosti enkratnega izplačila sredstev še pred upokojitvijo v sistemu obveznega zavarovanja. Namreč, v skladu s petim odstavkom 206. člena ZPIZ-2 ima zavarovanec, ki je najmanj 10 let opravljal vojaško službo v Slovenski vojski in ne namerava uveljavljati poklicne pokojnine, pravico zahtevati, da se mu sredstva, ki jih ima na računu pri skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, izplačajo v enkratnem znesku. Enako pravico ima tudi zavarovanec, ki je v bistvu poklicni vojak in se mu odpove pogodba o zaposlitvi na obrambnem

področju na podlagi Zakona o obrambi zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe in v tem primeru zavarovanec ni upravičen do drugih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja. Avtentična razlaga je po našem mnenju nujna, da se predvsem zaradi mogoče nekoliko nejasnega, dvoumnega zapisa te norme prepreči napačno razumevanje petega odstavka 206. člena ZPIZ-2, ki bi bilo v nasprotju z namenom poklicnega zavarovanja.

Namen poklicnega zavarovanja je namreč zagotavljanje neke socialne varnosti, ko te osebe ne bodo več delovno aktivne, ter zaradi seveda posledic, ki jih ima takšen predčasen dvig sredstev iz namena poklicnega zavarovanja. Znotraj tega je oblikovana tudi splošna ureditev enkratnega dviga sredstev, ki pa omogoča takšen dvig šele ob upokojitvi v obveznem zavarovanju. Nekateri so to določbo tolmačili tako, da se ta sredstva lahko dvignejo kljub temu, da zavarovanec ni prenehal delovnega razmerja z Ministrstvom za obrambo, in so v ta namen že sprožili nekatere tožne postopke, kar pa moramo v sklopu tega tudi natančno obrazložiti, kaj ta določba v bistvu prinaša. Glede na napačno razumevanje tega predlagamo naslednje besedilo avtentične razlage, in to je, da jo je treba razumeti tako, da zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v Slovenski vojski ter ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, in tudi poklicni vojaki, ki se jim odpove pogodba o zaposlitvi na obrambnem področju na podlagi zakona zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe, pridobijo pravico zahtevati, da se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri skladu, izplačajo v enkratnem znesku šele po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo. Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti vas prosi, da avtentično razlago podprete. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Predlog za sprejem avtentične razlage je obravnaval Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide kot matično delovno telo. Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsednici dr. Andreji Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Spoštovana gospa podpredsednica, kolegi z ministrstva, kolegice poslanke in kolegi poslanci, ponovno lepo pozdravljeni!

Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide je kot matično delovno telo obravnaval Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki ga je Državnemu zboru predložila Vlada. Na seji odbora so sodelovali predstavniki Vlade z državnim sekretarjem Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, predstavnik Zakonodajno-pravne službe,

predstavnik Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, predstavnik Državnega sveta in predstavniki vojaških sindikatov. Odboru je bilo posredovano mnenje Zakonodajno-pravne službe, mnenje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide in pripombe Sindikata vojakov Slovenije. Zakonodajno-pravna služba, ki je navedeni predlog proučila z vidika skladnosti z ustavo in pravnim sistemom ter z zakonodajno-tehničnega vidika, je v svojem pisnem mnenju povedala, da ima predlog formalno vse elemente, ki jih mora vsebovati po drugem odstavku 149. člena Poslovnika Državnega zbora.

Po njihovem mnenju avtentična razlaga ni potrebna, pa tudi razlogi, ki jih navaja predlagatelj, ne morejo utemeljevati njenega sprejetja. Glede vprašanja dopustnosti vsebine avtentične razlage pa ugotavljajo, da predlagana avtentična razlaga ne širi ali ne spreminja pomena norme in je zato dopustna. Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je v svojem mnenju podprla predlog za sprejem avtentične razlage ter besedilo avtentične razlage. Komisija meni, da avtentična razlaga v nastali situaciji predstavlja edino tako izvedljivo in pragmatično rešitev. V dodatni obrazložitvi predloga avtentične razlage je predstavnik Vlade poudaril ključni namen avtentične razlage. Predstavnica Zakonodajno-pravne službe je podrobneje predstavila mnenje, kjer je med drugim poudarila, da se glede na namen in pravne učinke avtentične razlage zastavljata dve vprašanji, in sicer, prvič, vprašanje potrebnosti sprejetja avtentične razlage in, drugič, vprašanje dopustnosti sprejetja predložene avtentične razlage glede na predlagano vsebino. V primeru, da bo sprejeta odločitev, da je avtentična razlaga potrebna, predlagajo še terminološke uskladitve predlaganega besedila avtentične razlage z besedilom obravnavane določbe oziroma z določbami zakona, ki ureja javne uslužbenke.

Odbor je bil seznanjen tudi s pripombami Sindikata vojakov Slovenije, ki jih je na seji odbora predstavil njihov predstavnik, ki je avtentični razlagi nasprotoval. V krajši razpravi je predstavnik predlagatelja še enkrat na kratko predstavil namen norme in poudaril, da določba 206. člena sledi tudi volji socialnih partnerjev. Dodana je bila na predlog Ministrstva za obrambo. Zaradi posledic, ki jih ima predčasni dvig sredstev za zavarovance, to je izguba vseh drugih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja, je izhajajoč iz namena poklicnega zavarovanja oblikovana tudi splošna ureditev enkratnega dviga sredstev, ki omogoča takšen dvig šele ob upokojitvi v obveznem zavarovanju. Po končani razpravi je odbor sprejel sklep, da je avtentično razlago petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju treba sprejeti. Odbor je na podlagi tretjega odstavka 150. člena Poslovnika Državnega zbora sprejel svoj amandma, ki ga predlaga Državnemu zboru v sprejetje. Ker je odbor vsebinsko razpravo o

besedilu predloga avtentične razlage opravil že v okviru razprave o zgoraj navedenem predlogu sklepa, je takoj prešel na glasovanje o naslednjem predlogu sklepa: Odbor za delo, družino, socialne zadeve in invalide predlaga Državnemu zboru, da sprejme Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter predlog besedila avtentične razlage skupaj s predlaganim amandmajem odbora. Odbora je navedeni sklep sprejel s šestimi glasovi za in enim glasom proti. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Kot prva bo stališče Poslanske skupine Nove Slovenije predstavila gospa Iva Dimic.

IVA DIMIC (PS NSi): Spoštovana predsedujoča, državni sekretar, kolegice in kolegi!

Predlagatelj sprejetja avtentične razlage navaja, da pomembno in številčno kategorijo zavarovancev, ki so vključeni v poklicno zavarovanje, predstavljajo osebe, ki na podlagi določb Zakona o službi v Slovenski vojski opravljajo vojaško službo v Slovenski vojski ali so poklicni vojaki. Nadalje navaja, da je za ti dve kategoriji zavarovancev ZPIZ-2 v petem odstavku 206. člena pod določenimi pogoji predvidel posebno ureditev glede možnosti izplačila sredstev še pred upokojitvijo v sistemu obveznega zavarovanja. Po mnenju predlagatelja je ta določba ZPIZ-2 nejasna in dvoumna, zato je treba preprečiti njeno napačno razumevanje, ki bi bilo v nasprotju z namenom poklicnega zavarovanja, torej z zagotavljanjem socialne varnosti v obdobju, ko zavarovanci ne bodo več delovno aktivni, ter posledično preprečiti izgubo drugih pravic iz poklicnega zavarovanja, do katere pride ob predčasnem dvigu teh sredstev.

Krščanski demokrati se ne strinjamo s stališčem ministrstva, da je določba nejasna, in opozarjamo na mnenje Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora, ki pravi, da predlagatelj v obrazložitvi navaja, da je avtentična razlaga nujna, da se prepreči napačno razumevanje obravnavane določbe, ki bi bilo v nasprotju z namenom poklicnega zavarovanja, ne navede pa razlogov, iz katerih bi bilo razvidno, da je izvajanje te določbe v praksi oteženo oziroma da pri njenem izvajanju prihaja do nasprotujočih si razlag in kakšne so te razlage. Zakonodajno-pravna služba poda mnenje, da je v konkretnem primeru upravičenost uporabe instituta avtentične razlage sporna. Ker so razlogi za sprejetje avtentične razlage skopi, je tudi ocena o njeni potrebnosti in dopustnosti po mnenju Zakonodajno-pravne službe otežena.

Poslanci Nove Slovenije menimo, da avtentična razlaga v tem primeru ni potrebna, zato bomo glasovali proti vladnemu predlogu.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke bo stališče predstavil mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa.

Po mnenju Zakonodajno-pravne službe je avtentična razlaga zakona, ki jo sprejme Državni zbor, potrebna takrat, kadar določena norma v zakonu ni jasna. Iz samega mnenja Vlade pa izhaja, da je ta norma petega odstavka 206. člena jasna. Kaj pišejo? "Iz določb petega odstavka 206. člena ureditev predstavlja izjemo in jo je treba tolmačiti restriktivno. Takšno razlago je utemeljiti zlasti z namenom poklicnega zavarovanja, ki je v tem, da se osebam, ki opravljajo delo, ki ga po določeni starosti ni več mogoče opravljati, in osebam, ki opravljajo težka in zdravju škodljiva dela, omogoča predčasno upokožitev." Takšnemu zaključku ne nazadnje pritrjuje tudi jezikovna razlaga tega odstavka, ki pravi, da je delo opravljal, ne da delo opravlja, kar pomeni, da je več kot jasno, da gre za ljudi, katerim je prenehalo delovno razmerje in da pridobijo to pravico šele s tem.

Jaz bi ob tem opozoril, da se zelo radi zatekamo v tem parlamentu, in tudi Vlada se zelo rada zateka k nekemu prenормiranju in izredni nejasnosti slovenskega pravnega reda. Petkrat želimo eno in isto stvar napisati, na pet različnih načinov, da bo ja držala, čeprav je že en način dovolj. In sedaj imamo tu zakonsko normo, za katero tudi Zakonodajno-pravna služba meni, da ne terja dodatne pojasnitve oziroma avtentične razlage, torej da je jasna. Kljub temu pa je očitno prišlo tu do nekega kompromisa med ministrstvom in sindikati v Slovenski vojski, da je pač potrebno še neko dodatno besedilo. Verjetno s tem želijo pomiriti eni druge ali drugi prve. Seveda imamo mi relativen problem s takim načinom dela, zato smo v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke zadržani do avtentične razlage, ki želi nekaj pojasniti, kar je zelo jasno napisano.

Nekaj me pa tudi moti pri tem poklicnem zavarovanju. Poklicno zavarovanje je namenjeno temu, da nekdo pridobi pravico do poklicne pokojnine, preden pridobi pravico do starostne pokojnine, kajti če opravlja zdravju škodljiva dela ali če opravlja dela, ki jih po določeni starosti ni mogoče več opravljati, se seveda za ta namen zavaruje in potem dobi to poklicno pokojnino, preden začne prejemati starostno pokojnino. Nikakor pa ni namenjena poklicna pokojnina temu, da bi pogoje za starostno pokojnino prej izpolnil, potem dobil pa v enkratnem znesku izplačilo starostne pokojnine. In to plačuje delodajalec, beri v tem primeru država. Spoštovani predstavniki ministrstva, obvezali smo se v Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ZPIZ-2 in v pokojninski reformi, to je bila obveznost do delodajalcev, da bomo prevetrili merila in kriterije

ter posledično tudi delovna mesta, za katera so sploh vključena v poklicno zavarovanje.

Verjetno imamo tudi v Slovenski vojski še vedno primer, ko so v poklicno zavarovanje vključeni tisti, ki z nekimi operativnimi, zdravju škodljivimi posli nimajo nobene veze in so na nekih privilegijih še kar, verjetno še v kakšnem drugem poklicu tudi v zasebnem sektorju. Tehnološki napredek je šel naprej in marsikdo ne opravlja več zdravju škodljivega dela, ki ga je opravljal po klasifikaciji delovnih mest izpred 10 let. To bi znatno znižalo stroške delodajalcu in ne nazadnje prineslo kakšen prihranek v državni proračun, da se poklicno ne bi zavarovali tudi določeni javni uslužbenci, ki so danes zavarovani. Ne, namesto tega kršite že eno leto rok. Namreč, 30. junija lani je potekel polletni rok, v katerem bi morala Vlada pripraviti uredbo o merilih in kriterijih za določitev delovnih mest, za katera se obvezno vključuje v poklicno zavarovanje. To bi morali narediti v sodelovanju in v dialogu s socialnimi partnerji. Jaz sem dvakrat vprašal Vlado, kaj dela na tem področju. Vlada mi je odgovorila, da potekajo trda pogajanja s socialnimi partnerji in seveda se eno leto pravzaprav tukaj ni nič zgodilo ali pa nismo ugledali te – jaz ne vem, kaj se je zgodilo sicer, ampak uredbe, ki bi morala biti do 30. 6. lani sprejeta, še danes ni, delovnih mest seveda posledično tudi ni in to poklicno zavarovanje še vedno ostaja problem, čeprav bi ga verjetno morali rešiti.

Spoštovani! Predlagam, da se namesto takšnih avtentičnih razlag potrudimo z nekim novim seznamom delovnih mest, za katera je treba plačevati poklicno zavarovanje, ki bo odseval aktualne razmere v tehniki, stroki, torej da bodo dejansko delodajalci oziroma da bo država plačevala poklicno zavarovanje za tiste, ki so dejansko potrebni tega, ki delajo na zdravju škodljivih delih, ki delajo na delovnih mestih, ki jih po določeni starosti ni mogoče več opravljati. Jaz se vsekakor strinjam, da so to operativci, tako vojaki, policisti in še marsikdo, imam pa zadržke do tega, da so na takih delovnih mestih tudi tisti, ki sedijo po pisarnah in je seveda daleč od tega, da opravljajo kakšna dela, ki bi utemeljevala in upravičevala poklicno zavarovanje. Hvala lepa.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Naslednje je stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija.

Gospa Alenka Bikar, izvolite.

ALENKA BIKAR (PS PS): Hvala lepa za besedo, spoštovana podpredsednica. Kolegice, kolegi, ministrska ekipa, lepo pozdravljeni še enkrat!

Vlada je v parlamentarno proceduro vložila Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, kar se sicer ne dogaja pogosto. Gre namreč za razlago

člena, ki ima v obliki avtentične razlage vpliv tudi za nazaj. Na podlagi mnenja Zakonodajno-pravne službe sicer sprejetje avtentične razlage naj ne bi bilo potrebno, je pa predlagana vsebina avtentične razlage dopustna, saj ne širi ali spreminja pomena norme. Kot nam je bilo dodatno obrazloženo, je avtentična razlaga potrebna zaradi bolj razumljive norme, da se zaradi nejasnega in dvournega zapisa prepreči napačno razumevanje petega odstavka omenjenega člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Peti odstavek 206. člena je namreč nedvoumno treba razumeti tako, da imajo zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v Slovenski vojski ter ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, in poklicni vojaki, ki se jim odpove pogodba o zaposlitvi na obrambnem področju na podlagi zakona zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe, pravico zahtevati, da se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri skladu, izplačajo v enkratnem znesku šele po prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo. Omenjeno razumevanje določila bi namreč onemogočilo morebitno napačno razumevanje, ki bi lahko bilo v nasprotju z zagotavljanjem socialne varnosti v tistem obdobju, ko omenjene osebe ne bodo več delovno aktivne, kar je nedvoumno namen poklicnega zavarovanja. Poleg tega se s tako razlago prepreči tudi posledice, ki jih ima lahko tak enkraten dvig sredstev za zavarovance. Da strnem, iz omenjene določbe bi bilo treba zaključiti, da je za zavarovance enkratno izplačilo sredstev mogoče šele po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije, saj gre v tem primeru za izjemo, ki bi jo bilo treba tolmačiti restriktivno.

Zato bomo v Poslanski skupini Pozitivna Slovenija podprli sklep pristojnega delovnega telesa, da Državni zbor sprejme Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter predlog besedila avtentične razlage skupaj s predlaganim amandmajem odbora. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov bo stališče predstavila dr. Andreja Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):
Hvala lepa.

ZPIZ-2 je začel veljati 1. januarja 2014 in kot sistemski zakon za področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja ureja tudi področje obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki obsega obvezno vključitev v poklicno zavarovanje ter pravice in obveznosti zavarovanja za primer starosti in smrti, določene na podlagi vplačil v to obliko zavarovanja. V poklicno zavarovanje so

vključeni zavarovanci, ki opravljajo posebno težka in zdravju škodljiva dela, in zavarovanci, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni več mogoče uspešno opravljati. Temeljna pravica, ki se zagotavlja s poklicnim zavarovanjem, je pravica do poklicne pokojnine. Zavarovancem, ki še pred uveljavitvijo pravice do poklicne pokojnine izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do starostne, predčasne, vdovske, invalidske pokojnine, pa ZPIZ-2 omogoča dvig sredstev v enkratnem znesku oziroma brezplačni prenos teh sredstev v prostovoljno dodatno zavarovanje, kjer pridobijo pravico do dodatne pokojnine. Posledica enkratnega izplačila zbranih sredstev je, da zavarovanec ne more uveljavljati pravice do poklicne pokojnine.

Pomembno in številčno kategorijo zavarovancev predstavljajo zavarovanci, ki so vključeni v poklicno zavarovanje na podlagi določb Zakona o službi v Slovenski vojski in opravljajo vojaško službo v Slovenski vojski ali so poklicni vojaki. Za ti dve kategoriji zavarovancev je ZPIZ-2 v petem odstavku 206. člena predvidel posebno ureditev glede možnosti enkratnega izplačila sredstev še pred upokojitvijo v sistem obveznega zavarovanja. Po navedbah ministrstva je avtentična razlaga nujna, da se zaradi nejasnega in dvournega zapisa norme prepreči napačno razumevanje petega odstavka 206. člena ZPIZ-2, ki bi bilo v nasprotju z namenom poklicnega zavarovanja, to pa je zagotavljanje socialne varnosti v obdobju, ko te osebe ne bodo več delovno aktivne. Predčasni dvig sredstev za zavarovance namreč pomeni izgubo vseh drugih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja. Izhajajoč iz namena poklicnega zavarovanja je zato treba oblikovati ureditev enkratnega dviga sredstev, ki omogoča takšen dvig šele ob upokojitvi v obvezno zavarovanje. Z namenom preprečitve napačnega razumevanja in dvournega zapisa petega odstavka 206. člena ZPIZ-2 je torej treba zapisati normo, ki nedvoumno določa, da je za zavarovance iz te določbe enkratno izplačilo sredstev možno šele po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije.

V Poslanski skupini SD bomo avtentično razlago in predlagani amandma podprli, saj menimo, da sta potrebna, da se izognemo napačnemu tolmačenju in nepravilnostim pri izvajanju zakonodaje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine nepovezanih poslancev bo stališče predstavil gospod Aljoša Jerič.

ALJOŠA JERIČ (PS NP): Hvala za besedo. Še enkrat lep pozdrav!

Vlada Republike Slovenije je v sprejetje Državnemu zboru predlagala avtentično razlago petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Ta člen določa, in tako ga moramo tudi razumeti, da

imajo zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v Slovenski vojski in ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, ter poklicni vojaki, ki se jim pogodbo o zaposlitvi na obrambnem področju na podlagi zakona zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe odpove, pravico zahtevati, da se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri skladu, izplačajo v enkratnem znesku šele po prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo. S takšnim tolmačenjem člena zakona se izognemo morebitnemu napačnemu razumevanju, ki ne bi bilo skladno z namenom poklicnega zavarovanja oziroma zagotavljanja socialne varnosti v obdobju, ko posamezniki niso več delovno aktivni, ter zaradi posledic, ki jih ima takšen predčasen dvig sredstev za zavarovance, to je izguba vseh drugih pravic iz naslova poklicnega zavarovanja. Izhajajoč iz namena poklicnega zavarovanja je oblikovana tudi splošna ureditev enkratnega dviga sredstev, ki omogoča takšen dvig šele ob upokojitvi v obveznem zavarovanju. Zato je predlog za avtentično razlago člena smiseln, saj napotuje k temu, da je za zavarovance enkratno izplačilo sredstev mogoče šele po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije, saj gre v tem primeru za izjemo, ki bi jo bilo treba tolmačiti restriktivno.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznštva Alenke Bratušek bomo sklep pristojnega delovnega telesa, da Državni zbor sprejme Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ter predlog besedila avtentične razlage skupaj s predlaganim amandmajem odbora, podpri. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

V imenu Poslanske skupine Državlanske liste bo stališče predstavil gospod Branko Kurnjek.

BRANKO KURNJEK (PS DL): Hvala za besedo, spoštovana gospa podpredsednica. Spoštovani gospod državni sekretar, gospod direktor, poslanke in poslanci!

Državni zbor je Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju sprejel 4. 12. 2012, veljati pa je začel že 1. 1. 2013. Z uporabo zakona v praksi pa je prišlo do situacij, ko se je določbo petega odstavka 206. člena razlagalo drugače, kot je bil namen zakonodajalca. Zato je predlagatelj vložil predlog za sprejem avtentične razlage, da se prepreči napačno razumevanje petega odstavka 206. člena ZPIZ-2. Omenjeno določbo je po mnenju predlagatelja treba razumeti tako, da zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v Slovenski vojski ter ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, in poklicni vojaki, ki se jim odpove pogodbo o zaposlitvi na obrambnem področju

na podlagi zakona zaradi starostne omejitve opravljanja vojaške službe, pridobijo pravico zahtevati, da se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri skladu, izplačajo v enkratnem znesku šele po prekinitvi pogodbe o zaposlitvi z Ministrstvom za obrambo. Ta razlaga sledi tudi volji socialnih partnerjev, ki je bila izkazana v času sprejemanja pokojninske reforme.

Namen zakonodajalca, ki je bil dogovorjen tudi s socialnimi partnerji, je bil, da se omogoči dvig sredstev v enkratnem znesku samo v primeru, ko posamezniku preneha veljati pogodba o zaposlitvi in ostane na nek način brez ustrezne socialne varnosti. Glede na namen in pravne učinke avtentične razlage se zastavljata dve vprašanji, in sicer, prvič, vprašanje potrebnosti sprejetja avtentične razlage, in drugič, vprašanje dopustnosti sprejetja avtentične razlage glede na predlagano vsebino. Iz mnenja Zakonodajno-pravne službe izhaja, da avtentična razlaga ni potrebna, predlagano besedilo pa sicer izpolnjuje vse formalne pogoje, izpolnjen pa je tudi kriterij dopustnosti, saj predlagana avtentična razlaga ne širi ali spreminja pomena norme in je zato dopustna.

Zato bomo v Poslanski skupini Državlanske liste glasovali za sprejetje predloga avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu Poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije mag. Jana Jenko.

MAG. JANA JENKO (PS DeSUS): Gospa podpredsednica, hvala lepa za besedo. Vsem skupaj lep pozdrav, predvsem predstavnikom ministrstva za delo, družino in socialne zadeve!

V Poslanski skupini DeSUS bomo podpri sklep matičnega delovnega telesa, s katerim predlaga Državnemu zboru, da sprejme predlog za avtentično razlago besedila petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, in sicer skupaj s predlogom amandmaja, kot izhaja iz sklepa. Kljub temu, da so pravne službe Državnega zbora ugotovile, da avtentična razlaga v tem primeru ni potrebna, saj je določilo člena dovolj jasno, je dobro, da zakonodajalec z natančnejšo razlago norme, ki jo je sprejel s pokojninsko reformo, odpravi pomisleke sindikata in zavarovancev ter tudi vnaprej prepreči morebitne postopke pred sodišči v zvezi z uresničevanjem pravice do enkratnega izplačila sredstev iz naslova poklicnega zavarovanja. Poslanke in poslanca Poslanske skupine DeSUS se strinjamo, da je besedilo predlagane avtentične razlage pokojninskega zakona primerno in pravilno.

Primernost in pravilnost razlage izhajata tako iz ustaljenih metod razlage kakor

tudi iz samega namena zakonskega določila, ki ga je imel zakonodajalec v mislih ob oblikovanju norme. Poleg tega se predlagano tolmačenje potrjuje tudi z dejstvom, da je besedilo tega, tako rekoč spornega člena nastalo v sodelovanju s socialnimi partnerji, v tem primeru konkretno tudi s predstavniki sindikata vojakov Slovenske vojske. Tudi v Poslanski skupini DeSUS menimo, da je logična razlaga petega odstavka 206. člena takšna, da je eden od pogojev za uveljavitev pravice do enkratnega izplačila natečenih pokojninskih sredstev vsekakor ta, da se prekine pogodba o zaposlitvi na obrambnem ministrstvu. Izplačilo v enkratnem znesku ima namreč namen pomagati prebroditi nastalo situacijo ob izgubi službe, bodisi zaradi starostne omejitve bodisi zaradi drugih primerov prenehanja pogodbe.

Kot rečeno, se v naši poslanski skupini strinjamo z besedilom predloga avtentične razlage in tudi s predlaganim amandmajem. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Tako smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na razpravo o predlogu za sprejem avtentične razlage, o besedilu avtentične razlage ter o amandmaju Odbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide.

Kar nekaj prijavljenih razpravljavcev je odpovedalo svojo razpravo, tako da imamo na planu gospo Marjano Kotnik Poropat, dr. Andrejo Črnak Meglič in mag. Ivana Vogrina. Začeli bomo z dr. Andrejo Črnak Meglič.

DR. ANDREJA ČRNAK MEGLIČ (PS SD):

Hvala lepa, gospa podpredsednica.

Vidim, da kakšne posebne zagretosti za razpravo ni, večino smo povedali že v predstavitvi stališč poslanskih skupin. Želela bi reči le to, da navkljub nekaterim pomislekom Zakonodajno-pravne službe, da je potrebna avtentična razlaga, tudi sama menim, da v izogib temu, da bi prihajalo do dvoumnih interpretacij in da bi se tisto končno preverko opravljalo na sodišču, je boljše, da pravno normo zapišemo tako, da je nedvoumna.

Glede na to, da je vsebina bila dorečena tudi v socialnem dialogu, je pravzaprav zdaj še bolj določno zapisana v tem amandmaju, ki smo ga pripravili za avtentično razlago, to se pravi je nomotehnično usklajena tudi s priporočili Zakonodajno-pravne službe, tako da ponovno lahko izrečem samo podporo temu amandmaju oziroma sprejetju avtentične razlage. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Naslednji – ga sicer ne vidim v dvorani – je mag. Ivan Vogrin. Ga ni v dvorani. Gospod Jerko Čehovin. Se je odpovedal. Gospoda Franca Jurše tudi ne vidim. Maja Dimitrovska prav tako odpovedana.

Mag. Andrej Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa. Seveda sem bil proti koncu razpravljavcev prijavljen zaradi tega, da še kaj pojasnimo, če bo treba. Vidim, da je razprava izredno skromna, zato tudi k temu, kar sem že povedal v imenu poslanske skupine, nimam več kaj dodati. V Slovenski demokratični stranki se pridružujemo stališču Zakonodajno-pravne službe. Če Zakonodajno-pravna služba ocenjuje, da je norma v zakonu v 206. členu dovolj jasna, da ne ocenjuje, da bi bila potrebna dodatna razjasnitev z avtentično razlago, potem temu ni moč oporekati brez tehtnih argumentov. Jaz jih danes tu nisem slišal. Še več, mislim, da bi vsakršno dodatno poseganje v pravni red z nekimi razlagami dodatno krepilo nepreglednost tega pravnega reda, ki je že tako ali tako problematično, nepregledno v tej državi. Zato smo seveda v poslanski skupini zadržani do takšnih avtentičnih razlag.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Sprašujem, če morda še Vlada želi kaj dodati k razpravi? (Ne želi.)

O predlogu za sprejem avtentične razlage, o besedilu avtentične razlage ter o amandmaju bomo v skladu s časovnim potekom seje zбора odločali jutri, 12. junija 2014, v okviru glasovanj, pol ure po prekinjeni 1. točki dnevnega reda. S tem prekinjam to točko dnevnega reda. Prekinjam tudi 69. izredno sejo zбора, ki jo bomo nadaljevali jutri ob 9. uri.

Poslanke in poslanca pa obveščam, da bo čez 15 minut v velikem salonu začetek seje Odbora za gospodarstvo. Lep dan vsem skupaj in srečno!

(SEJA JE BILA PREKINJENA 11. JUNIJA 2014 OB 14.46. IN SE JE NADALJEVALA 12. JUNIJA 2014 OB 9. URI.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Začenjam z nadaljevanjem 69. izredne seje Državnega zбора.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednje poslanke in poslanci: mag. Barbara Žgajner, gospa Eva Irgl, gospa Jasmina Opec, gospa Marija Plevčak, gospod Janez Ribič, mag. Matej Tonin, gospod Samo Bevk do 14. ure, gospod Ivan Šimčič, gospod Darko Jazbec, gospod Jerko Čehovin, mag. Stanko Stepišnik in gospod Bojan Starman. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA – OBRAVNAVA PREDLOGA PRIPOROČILA V ZVEZI Z IZVAJANJEM OKOLJSKIH PROJEKTOV, SOFINANCIRANIH IZ KOHEZIJSKIH SREDSTEV FINANČNE PERSPEKTIVE 2007–2013.**

Predlog priporočila je v obravnavo zboru predložila skupina 26 poslank in poslancev s

prvopodpisanim Jožetom Tankom. V zvezi s tem predlogom priporočila je skupina 26 poslank in poslancev s prvopodpisanim Jožetom Tankom zahtevala, da Državni zbor opravi splošno razpravo. Za dopolnilno obrazložitev predloga priporočila dajem besedo predstavniku predlagatelja mag. Andreju Vizjaku. Izvolite gospod Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani minister s sodelavci, kolegice in kolegi!

Zakaj smo v Slovenski demokratični stranki predlagali v mesecu maju oziroma zdaj se dogaja to v mesecu juniju to pomembno sejo, ki govori o 11 okoljskih projektih, prepotrebni za 34 občin, za več kot pol milijona prebivalcev naše države? Zaradi tega, ker ocenjujemo, da so ti projekti izvedljivi, da se da s temi projekti začeti takoj, da so jih občine pripravile do te mere, da so seveda možni začetki delati nemudoma in zaradi tega, ker pregovorno slabo črpamo evropska sredstva. Pa še več, menimo tudi, da so ti projekti seveda ključni za zagotavljanje zdrave pitne vode več kot četrtini slovenskega prebivalstva. Poleg tega pa so ti projekti izjemno pomembni tudi za oživitve slovenskega gospodarstva. Če kdo misli, da bomo iz krča iz prezadolženih podjetij prišli tako, da bomo stali križem rok, kazali vseprek na banke, na ne vem koga še vse in mislili, da se bo zadeva sama po sebi popravila, se seveda moti. Ti okoljski projekti, ki so bili že izvajani nekateri in ki se lahko izvajajo, tudi teh 11 konkretnih projektov, lahko predstavljajo izredno velik potencial tudi za oživitve gradbenega sektorja, številnih storitvenih dejavnosti, od trgovine in prevozov in podobno, kar je vse na nek način povezano z gradbenim sektorjem. Skratka, ti okoljski projekti, ti projekti zagotavljanje zdrave pitne vode nosijo poleg tega seveda osnovnega poslanstva, da zagotavljajo zdravo pitno vodo več kot četrtini prebivalstva, tudi pomemben gospodarski impulz v času, ko se seveda gospodarstvo sooča s težko situacijo, ko primanjkuje dela in ko je seveda vsak tak projekt več kot potreben. V Slovenski demokratični stranki smo na to temo že sprožili razpravo aprila letos. Na podlagi te razprave smo dobili obljubo vlade, konkretno Ministrstva za kmetijstvo in okolje in Službe vlade za kohezijsko politiko, da se bo gotovo rešitev našla, da bodo prečesali vse projekte, ki tečejo, pogledali možne prihranke oziroma neporabljena sredstva pri teh projektih, predvideli tudi faznost izvajanja projektov, tako da bi se del obstoječih projektov izvajal v sedanjosti oziroma v perspektivi 2007–2013, del projektov pa 2014–2020. In kaj se je zgodilo do danes? Pravzaprav nič. In to je razlog, zakaj smo sklicali ponovno sejo. Ker želimo ponovno opozoriti, da bi bilo neracionalno, pravzaprav neumno zapraviti to priložnost, ko imamo kar 11 projektov, ki čakajo zgolj samo na odločitev vlade o sofinanciranju teh projektov.

In kateri so ti projekti? Mislim, da je prav, da jih povemo in ponovimo, kajti tangirajo, kot sem povedal, 34 občin in preko pol milijona Slovencev in Slovencev. Gre za hidravlične izboljšave vodovodnega sistema na območju osrednje Dolenjske, Novo mesto z okolico. Oskrba s pitno vodo na območju zgornje Save, drugi sklop, občina Radovljica. Gre za oskrbo s pitno vodo Ljubljani, prvi sklop, in seveda enako oskrbo s pitno vodo Ljubljani drugi sklop. Oskrba s pitno vodo na območju Sodražice, Ribnice, Kočevja, spoštovani predsednik Državnega zbora. Oskrba s pitno vodo na območju Domžale-Kamnik. Oskrba s pitno vodo na območju Suhe krajine. Že suha krajina pove, se mi zdi, da je ta projekt več kot potreben. Oskrba s pitno vodo na področju Drave, tretji sklop. Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju vodonosnika Ljubljanskega polja, prvi sklop. Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju vodonosnika Ljubljansko polje, drugi sklop, in seveda odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Domžale-Kamnik. Našel sem celo kopico občin, področij, celih predelov, kajti vodovodni sistemi se gradijo tudi za več občin, ki so dejansko pomembni in jih je treba po mnenju predlagateljev, Slovenske demokratične stranke, zgraditi tako ali drugače. Zgraditi jih je treba ne glede na to, ali imamo za to evropska sredstva ali imamo integralna sredstva, to se pravi sredstva slovenskega proračuna. To so projekti, ki so enostavno povedano nujni, saj zagotavljajo ljudem zdravo pitno vodo. In ko sem bil leta 2002 župan občina Brežice, smo imeli kot prvo prioriteto pri vseh investicijah zagotavljati kar se da širokemu krogu ljudi zdravo pitno vodo. To je bilo pred asfaltiranjem cest, pred javnimi razsvetjavami, pred pločniki, pred kanalizacijami, pred drugimi investicijami. Smatrali smo, da je to prva prioriteta investicij. Mislim, da je prav tako in da bi se tega moralo zavedati tudi Ministrstvo za kmetijstvo in okolje. Vendar kaj se je zgodilo? Od aprilske seje do danes se je zgodilo samo to, da je vlada, verjetno v neki paniki dva dni nazaj sprejela nek sklep, ki je bilo rečeno zavajajoč in nevaren za občine, ki so del tega projekta. Namreč iz poročila za javnost, iz javnih nastopov tako ministra za okolje kakor tudi predsednice Vlade, je bilo razbrati, češ, občine začnite s temi projekti ne glede na to, da mi za te projekte nimamo denarja oziroma nimamo alociranega denarja in ne vemo, od kod bomo ta denar vzeli, vendar vi začnite, kar bo, pač bo. Naš sklep je obvezujoč, da bomo seveda prednostno te projekte uvrstili v novo finančno perspektivo in to je to. Milo rečeno, jaz sem bil v nekaj vladah in vam povem, da tak sklep Vlade napeljuje k nezakonitim ravnanjem občin in k nevarnim, ko govorimo o finančni situaciji, nevarnim početjem občin. Kajti, če bi občine prevzele in podpisale pogodbe z izvajalci za začetek del na teh 11 projektih, bi to pomenilo, da bi seveda prevzemale tudi pogodbene obveznosti za finančno nezaprte konstrukcije izgradnje teh

projektov. Vsi ti projekti predvidevajo približno 85 % državnih oziroma evropskih sredstev, 15 % lastnih sredstev. Povejte mi, kako bo ena občina, manjša občina prevzela tveganja za to, če se slučajno v prihodnje zalomi in tega denarja ne bo, pogodbo pa podpiše. Pravzaprav tudi v skladu s predpisi ne sme podpisati, dokler ni zaprta finančna konstrukcija.

Spoštovani, ta piar vlade, češ, rešili smo problem, je nevaren. Še posebej nevaren, kadar vlada opravlja samo tekoče posle in želi z nekimi navideznimi manevri pomirjati župane in ljudi. Tako da me prav zanima, spoštovani minister, koliko županov bo sledilo vašemu napotku, da gre v projekte, da podpiše pogodbe in da se začnejo projekti izvajati. Morebiti samo tisti, ki projekt že tako ali tako izvajajo, ali pa je ta vodarski projekt del enega drugega projekta, ki že teče. Tak primer je, recimo, v občini Škofljica in mogoče še kje, ko že delajo kanalizacijsko omrežje in bodo sočasno seveda še nadaljevali s tem projektom, ker je tako ali tako del dela že narejen.

Da je problem še večji, je del nejasnosti financiranja teh 11 okoljskih projektov povezan tudi s sedanjo finančno perspektivo, 2014–2020. Mi smo junija leta 2014, torej smo že praktično pol leta zakoračili v novo finančno perspektivo, kjer imamo nekaj milijard evrov sredstev na voljo, to se pravi opredeljenih, vendar nimamo ključnih dokumentov, da bi lahko začeli ta sredstva tudi črpati. Nimamo partnerskega sporazuma, nimamo operativnega programa. Vsi se zavedamo, kako so investicije, kako so vlaganja v tehnološke posodobitve, v človeške vire pomembni, hkrati pa nismo zagotovili ustreznih dokumentov, da bi lahko črpali sredstva, ki nas čakajo v Bruslju in na katere čakajo tudi ti projekti. To je nedopustno! Mi se ukvarjamo s težavami v integralnem delu proračuna, ko zmanjkuje denarja za vse – šolske prevoze otrok, za šolstvo, za redno vzdrževanje cest, železnic, hkrati nas čakajo milijoni, desetini, stotine milijonov evrov v Bruslju, mi pa ne znamo dokumentov pripraviti oziroma celo pripravljamo takšne dokumente, ki jih evropske institucije zavračajo, raztrgajo, ker so neustrezne. Enako je tudi s tem strateškim dokumentu, ki se imenuje strategija pametne specializacije.

Torej, spoštovana vlada, vi ste neoperativni! Zaradi vas čakajo projekti, zaradi vas čaka evropski denar, mi pa tu v parlamentu opozarjamo na to, vi pa ne naredite nič oziroma nezadostno, da bi se sploh kaj v naravi zgodilo. In pridete z določenimi sklepi pred ljudi, ki jih naj bi pomirili, celo zavajali in pravite, da je s tem problem rešen.

V opoziciji oziroma predlagatelji imamo tudi predlog, kako ta problem rešiti in smo ga tudi večkrat povedali in ga bom še enkrat ponovil. Nemudoma, konkretno, nemudoma bi bilo treba izdati odločbe sofinancerske odločbe za te projekte, 7 plus 4, nemudoma bi na podlagi tega lahko podpisali tudi pogodbe in v teh

sofinancerskih odločbah bi se seveda zavezali, da bodo sredstva alocirana iz finančne perspektive 2007–2013 glede na ostanke, ki definitivno bodo, iz nove finančne perspektive 2014–2020. In če ne bo v pretekli finančni perspektivi in obstoječi dovolj denarja, se bodo sredstva za to zagotovila iz integralnega dela proračuna. To je edini način, s katerim lahko te projekte zapeljemo naprej, kajti moramo jih tako ali tako narediti. Te projekte je treba narediti, ali pač kdo misli, da katerega od teh projektov ni treba narediti. Povejte, katerega konkretno. In v sled tega, seveda bi res veljalo se tudi potruditi pri dokumentih, ki čakajo v Bruslju na sprejem, zlasti pri operativnih programih, da bo evropskih sredstev za to dovolj in da bodo ti dokumenti tudi končno požegnani in potrjeni, ne pa da dobivamo tudi s strani Bruslja vedno žogico nazaj, da smo nesposobni oziroma da ne znamo dokumentov pripraviti. Naš problem oziroma bolje povedano problem sedanje vlade je, da ne zna pripraviti dokumentov, še manj pa operativnih izvedb konkretnih projektov. Zato svetujemo, resno svetujemo vladi, da tudi te signale s strani največje opozicijske stranke vzame resno in končno na tem področju nekaj naredi. Če je treba, prinese tudi kakšen zakon v parlament, ki bo operacionaliziral možnost izvedbe teh projektov. Ne pa da čakate, da čas mine in da bodo občine, ki so izbrale izvajalce, ki so dali garancije, da bodo vsi ti napor propadli in da bodo te investicije čakale prihodnjo vlado, kar se lahko zgodi tudi čez dlje časa, kot si vsi skupaj mislimo.

Osnovna intenca predlagateljev je bila, da se tudi sklepi oziroma priporočila, ki so bila včeraj, žal, v celoti zavrnjena na seji matičnega delovnega telesa, da pride čim prej do izvedbe teh projektov. Očitno sedanji koaliciji, ki je tako ali drugače sestavljena iz takšnih in drugačnih nepovezanih skupin, ni mar do tega, zato je vse skupaj zavrnila. Tudi nima ideje, kako to narediti, in torej bomo čakali in gledali to nemogoče situacijo še naprej. Jaz upam, da bo tudi današnja razprava vsaj malo pripomogla k temu, da se bodo odgovorni na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje in v Službi Vlade za kohezijsko politiko zbudili in končno kaj operativnega naredili na teh 11 okoljskih projektih.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Predlog priporočila je 10. 6. 2014 in 11. 6. 2014 obravnaval Odbor za gospodarstvo. Ker po končani razpravi odbor ni sprejel delovnega predloga priporočila, je podpredsednik odbora ugotovil, da je obravnava predloga priporočila na seji delovnega telesa končana. Za predstavitev poročila dajem besedo podpredsedniku odbora Francu Brezniku.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovane kolegice in kolegi, spoštovani predstavniki Vlade, lep pozdrav!

Odbor za gospodarstvo je na 54. nujni seji, 10. 6. 2014, in na 1. nadaljevanju 54. nujne seje, 11. 6. 2014, kot matično delovno telo obravnaval omenjeni predlog priporočila. Odboru je bilo posredovano naslednje gradivo: mnenje Zakonodajno-pravne službe in mnenje Vlade.

K predlogu priporočila v poslovniško določenem roku kvalificirani predlagatelji niso vložili amandmajev.

Na seji je predstavnica Zakonodajno-pravne službe pojasnila, da služba k predlogu priporočila nima konkretnih pripomb, vendar opozarja, da sta dve točki predloga priporočila zelo podobni točkama priporočila, ki ga je Državni zbor sprejel na seji 29. aprila 2014.

V razpravi so sodelovali predstavniki Združenja občin Slovenije ter župani posameznih slovenskih občin, ki so opozorili, da občine ne morejo začeti izvajati projektov, ker nimajo pokrite finančne konstrukcije. Izražena je bila potreba po čimprejšnji izdaji odločb za pripravljene projekte ter izražena bojazen, da bodo morale posamezne občine za projekte evropska sredstva tudi vračati. Sodelujoči so pozvali k sprejetju ukrepov Vlade za pravočasno dokončanje omenjenih projektov. V razpravi so članice in člani odbora izrazili potrebo po sprejetju učinkovitih ukrepov za realizacijo omenjenih 11 projektov. Izraženo je bilo mnenje, da mora Vlada izdati odločbe, ki bodo občinam omogočile črpanje manjkajočega dela sredstev iz pretekle finančne perspektive in preostanek potrebnih sredstev iz nove finančne perspektive. Posamezni člani odbora so nasprotovali rešitvi, da bi država podpisovala odločbe brez predhodne potrditve vseh potrebnih programskih dokumentov. V razpravi je bila izražena tudi potreba po zavezi Vlade, ki bi občinam dala neko zagotovilo, ter po iskanju vzvodov, da bi občine s problematičnimi projekti pristale na razdelitev projektov v faze.

Odbor se je na 1. nadaljevanju 54. nujne seje najprej opredelil do prvih treh točk predloga priporočila, o katerih je bila razprava opravljena na seji 10. junija 2014. Člani odbora navedenih točk predloga priporočila niso sprejeli. V razpravi o 4. in 5. točki predloga priporočila so predstavniki lokalnih skupnosti poudarili, da so vsi, tako poslanci, Vlada in župani, odgovorni, da skupaj najdejo rešitve za nastalo situacijo v zvezi z okoljskimi projekti. Zato od predstavnikov Vlade pričakujejo zelo jasne odgovore glede izdajanja odločb, ki bi lokalnim skupnostim omogočile črpanje manjkajočega dela evropskih sredstev. Odbor je glasoval o 4. in 5. točki predloga priporočila in jo prav tako, na žalost, ni sprejel.

Kot dodatno gradivo so člani odbora prejeli na klop predlog, Poslanske skupine Pozitivne Slovenije za amandma odbora za novo točko predloga priporočila, s katerimi bi Državni zbor pozval Vlado, da nadaljuje pogovore z župani tistih občin, kjer obstaja dvom, da bodo projekti pravočasno zaključeni. Poleg tega bi se

ponovno predlagala faznost izvedbe projektov po metodologiji Službe Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politike. Ker so predlagatelji predlog za amandma odbora umaknili, odbor o njem ni glasoval. Predlog za amandma odbora za novo točko, predlog priporočila je predložila tudi ponovno Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke. Predlagano je bilo, da bi Vlada do 30. junija 2014 zagotovila izdajo odločb za dodelitev sredstev iz pretekle in nove finančne perspektive, in sicer za sedem projektov, za katere je Vlada ugotovila, da ni ovir za pričetek njihove izvedbe. Predlog amandmaja odbora na žalost prav tako ni bil sprejet.

Ker deli predloga priporočila v zvezi z izvajanjem okoljskih projektov, sofinanciranih s kohezijskih sredstev finančne perspektive 2007–2013, na matičnem delovnem telesu niso bili sprejeti, je na podlagi razlage drugega odstavka 61. člena Poslovnika v povezavi z določbami, ki urejajo obravnavo na matičnem delovnem telesu, Komisije za poslovnik z dne 9. 12. 2009 obravnava predloga priporočila na matičnem delovnem telesu končana. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Za uvodno obrazložitev mnenje Vlada, pa dajem besedo ministru za kmetijstvo in okolje, ki opravlja tekoče posle, mag. Dejanu Židanu.
Izvolite.

MAG. DEJAN ŽIDAN: Spoštovani predsednik, spoštovani poslanke in poslanci in ostali prisotni!

Ravno na področju okoljske kohezije, je vlada, ki je trenutno v odhajanju, pokazala, kako pa je učinkovita. To je treba povedati in ker besede dosti ne povedo, vam bom govoril s številkami.

Okoljska kohezija v Sloveniji za obdobje, ki se izteka, to je 2007–2013 po načelu M + 2, znaša točno dogovorjeno količino denarja, to je 548,5 milijonov evrov. Konec leta 2012 oziroma v začetku leta 2013 ne samo, da je bila izkoriščeno zelo nizka, niti sofinancerskih pogodb ni bilo. Za večino kohezije v obdobju, ki se izteka, ni bilo niti sofinancerskih pogodb. Če ne bi moj predhodnik naredil nekaterih nujno potrebnih korakov konec leta 2012, bi v začetku leta 2013 bila okoljska kohezija izgubljena priložnost za Slovenijo. Vendar kaj smo mi potem moramo narediti v letu 2013 in 2014? Pripeljati vse postopke do konca, izdati sofinancerske pogodbe iz 200 milijonov na 650 milijonov, kar je v tem trenutku, poleg tega se še aneksi podpisujejo, tako da bo sofinancerskih pogodb 680 milijonov evrov. Zakaj vam, spoštovani poslanke in poslanci, govorim te številke? Zato, da vsi skupaj razumemo, da imamo na razpolago denarja 548,5 milijonov, sofinancerskih pogodb je tudi zaradi sprejetega overcommitmenta pa že v tem trenutku 650, ki bo pa še nekaj več. Ta razlika je tista razlika, ki nam omogoča, da prihajamo v naslednjo perspektivo varni. Mi vemo, da ne moremo iz

stare perspektive izkorisiti več kot 548,5 in bo potreben prenos. Vendar ta razlika v velikosti skoraj 100 milijonov nam omogoča, čeprav so nekateri projekti mogoče tvegani in so popisani – jih je pa dosti manj, kot je te razlike –, ne vplivajo pa na izkoriščenost evropskega denarja. V tem trenutku, spoštovane gospe in spoštovani gospodje, če priznate, kar je seveda pred volitvami težko, v Sloveniji beležimo gospodarsko rast. Verjamem, da ste prebrali obrazložitev, verjamem da ste prebrali, da smo imeli v prvih treh 37 % rast gradbene aktivnosti na tem področju. Če pogledate stališče Umarja – kaj ugotovite? Govori se o okoljskih projektih. To govorim zato, ker govorite, da vlada nič ne dela. Zaradi tega, kar je vlada naredila leta 2013, imamo v tem trenutku, tudi 12 gospod Bogovič, pa tudi 13, jaz ne govorim kot tile tukaj, da ni bilo pod vami nič narejeno, ti tule to govorijo. V letu 2013 imamo sedaj rast gospodarske aktivnosti. Kaj pomeni rast gospodarske aktivnosti, spoštovani gospe in gospodje? Dodatne prihodke v proračun, da lahko država financira javne storitve, katere pač mora financirati. Zaradi uspešne okoljske kohezije se v tem trenutku gradi oziroma je že zgrajeno naslednje: milijon 195 tisoč 451 metrov vodovodnih cevi. Zaradi tega, kar se v tem trenutku gradi, spoštovani gospe in gospodje, bo 400 tisoč ljudi v Sloveniji dobilo bolj stabilno in bolj varno oskrbo z vodo. To ni vse, kar je potrebno, ampak to je to, kar se v tem trenutku dogaja. V tem trenutku se v Sloveniji gradi oziroma je že zgrajenih 43 čistilnih naprav in 621 tisoč 150 populacijskih enot, lahko to prevedemo v prebivalce, možnosti čiščenja, torej za 600 tisoč ljudi bomo lahko očistili več, kot je bilo očiščeno do sedaj. Tudi zato, ker za to gradimo 672 kilometrov takšnih ali drugačnih vodov za umazano vodo. V tem trenutku se gradijo obrambni nasipi po Sloveniji. V tem trenutku imamo dva velika sistema, da zavarujemo 33 tisoč ljudi pred visokimi vodami. Ob tem pa, tudi to je okoljska kohezija, uspešno se izvaja projekt Bober vreden 33 milijonov za to, da lahko bolj natančno napovedujemo razne klimatske nesreče, in tudi na ta način varujemo premoženje predvsem pa ljudi. Vsi skupaj se, spoštovani poslanke in poslanci, zavedamo, da v tistem pozivu iz leta 2012, ki je dal na razpolago novim okoljskim projektom za to, da so rezerva, ker se stare odločbe slabo izvajajo, je dal na razpolago 182 milijonov evrov. In vsi skupaj se verjetno zavedamo, da je prišlo v projektu v vrednosti 500 milijonov evrov, prvi del, teh slabih 200 milijonov evrov, je bil realiziran. To so projekti, ki se gradijo, in to so tudi projekti, ki pomagajo h gospodarski rasti. Ni res, da je samo 11 projektov brez odločb. Projektov je v državi še več, ki so pripravljene. Vendar se je proces sprejemanja zaustavil, ko so ugotovili, da denarja enostavno iz stare perspektive ni več na razpolago. Dejstvo je, da teh 11 projektov, o katerih se pogovarjamo, so to projekti, ki jih vodijo občine. Občine so že investirale denar v

tole. Mislim, da v tem trenutku 6 do 7 milijonov v takšne in drugačne potrebne dokumente in dovoljenja. To so tudi projekti, ki imajo gradbena dovoljenja, in to so tudi projekti, kjer tečejo garancije.

Če se spominjate tisti, ki ste bili prisotni na Odboru za kmetijstvo in okolje pred slabim mesecem dni, ko smo opravili zelo zelo temeljito razpravo, dobronamerno, ne politično, kaj narediti, da se izognemo nekaterim tveganjem. Takrat smo nekatere stvari dogovorili. Dogovorili smo, da še enkrat podobno kot konec leta 2013 vse projekte preverimo na faznost. Dogovorili smo se tudi za rok. Ta rok je bil 15. in ta proces je končan. Dogovorili smo se še nekatere druge stvari. In ena od teh stvari je bila, da damo jasno pravno podlago, da tisti, ki že investirajo, ker nekateri že investirajo, da je nedvoumno, da bodo lahko od 1. 1. 2014 upravičene stroške, ki nastajajo, razumeli in potem refundirali kot njihovo soudeležbo pri kohezijskih projektih. Dogovorili smo se še nekaj. Da najdemo pravno pot, da ko se začne nova perspektiva, ne bo minilo leto, dve ali tri, da se vloge oddajo, da se vloge ocenijo, da se izdajo odločbe in nato sofinancerske pogodbe, ker bi imeli prazen tek dve ali tri leta. In da pogledamo, pristojna služba Vlade, še druga področja kohezije, če je tam nekaj denarja. Ker razumeli verjetno ste, na okoljski koheziji je 548,5 milijona evrov. V tem trenutku podpisanih pogodb, sofinancerskih, pa je 650 milijonov evrov. Po najbolj črnem scenariju na tem delu zmanjka nekaj denarja.

Kaj je vlada naredila? Relativno dosti smo se z občinami pogovarjali, relativno dosti smo se z župani pogovarjali, skupaj iskali poti. Vsi so razumeli, da idealna pot, da izdamo vnaprej odločbe za nekaj, česar še ni, je nezakonita. Nemogoče je izdati odločbo za vir, ki ga v tem trenutku še ni. Bilo je postavljeno vprašanje, ali je Vlada poslala prepozno operativni program v Bruselj. Ga ni. Vemo, kdaj je bil rok. Konec aprila. Naš program se v tem trenutku usklajuje. Jaz verjamem, služba Vlade deluje zelo dobro, da ga bo v naslednjih tednih uskladila. Ker pa so gabariti znani, nam že omogoča neformalno usklajevanje vlog, ki jih v tem trenutku imamo. Kaj je rešitev, ki jo je Vlada našla tudi v dogovoru z občinami preko sklepov, ki so bili predvčerajšnjim sprejeti? Rešitev je takšna. Naštejejo se projekti poimensko za to, da se strah, da ne bodo prioritetni, da se ta strah odstrani. To smo naredili. Kot drugo. Notri je jasna tudi zaveza, da se upoštevajo stroški od 1. januarja 2014, seveda tisti, ki so upravičeni. Jasno je, da, predvidevam, da projekti, ki potekajo in računajo na novo kohezijo, da župani, ki so to podpisali, so podpisali samo v takšnem obsegu, kot imajo na razpolago finančna sredstva, ker se že gradi v tem trenutku. Predvidevam, da niso podpisali pogodb brez zagotovljenih finančnih sredstev. To, kaj daje dokument, ki je bil na vladi sprejet, daje pa pravno podlago, da se bodo lahko refundirala, ko bodo ti projekti postali kohezijski

projekti. Tisto, kar je pa mogoče najpomembnejše, pa tega noben ne omenja, našli smo pravno rešitev, da se umaknemo temu praznemu dvoletnemu odboju. Saj to je največji strah. Kaj narediti, da dvoletno obdobje ne bo prazno, da se ves postopek ponovi. Ta rešitev, ki je notri jasno napisana, je pa naslednja. Vloge, ki so na ministrstvu – vi poznate, ministrstvo je te vloge že pregledalo –, so bile korektne, dali smo jih naprej službi, tista, ki je upravni organ, mi nismo upravni organ, mi smo samo tehnični organ. Ko je organ upravljanja ugotovil, da enostavno denarja več ni, je to povedal. Nam so prepovedali vse nadaljnje aktivnosti in so nam tudi te vloge vrnili. Na podlagi tega sklepa in trenutne faze pogajanj okoli operativnega programa se te vloge pregledajo, kar se tiče ustreznosti z novo perspektivo, to je tako imenovani neformalni pregled, ki je pa običajen. To je tudi način dela kakršnega ima Slovenija do Evropske skupnosti, sedaj je pa to pač način dela med občinami in med državo. V tem času, dokler ne bo operativni program sprejet, po zagotovilih odgovornih bo to jeseni tega leta, nam čas omogoča, da tam, če je potrebno, se vloga kje dopolni, če pa ni potrebno, pa ne, v vsakem primeru ni potrebna nova vloga, in ko je uradno operativni program na ravni Evropske unije potrjen, nam to omogoča, da formalni postopek lahko zaključimo v najkrajšem možnem času. In to nam omogoča, da potem v najkrajšem možnem času te vloge predamo organu, ki lahko izda odločbe o dodelitvi sredstev. Poznano vam je, da je tako predsednica, kakor tudi jaz, sva povedala, da ta čas je, realno gledano, prvi kvartal naslednjega leta. Meni je poznano, spoštovani gospe in gospodje, da obstaja velika želja, da bi se odločbe izdajale takoj. Odločbe, ki nimajo zagotovljenega finančnega vira, jaz verjamem, spoštovani gospe in gospodje, razumete, da so nezakonite. V tem trenutku izdajati odločbe na novo finančno perspektivo prav tako ne gre, ker še niso dokumenti podpisani. Moram vam povedati, da ko smo se z župani pogovarjali, večino njihovih strahov smo s sklepi, ki so bili sprejeti, odpravili. Ni pa v tem trenutku pravne podlage, da, razen če seveda ne želite, da se gre v rebalans proračuna ali karkoli podobnega, to pa morate tudi jasno povedati, saj vi ste tisti, ki kar naprej govorite, da je treba varčevati, razen da se gre v rebalans proračuna in se zagotavlja denar iz integralnega dela proračuna. V tem trenutku se pogovarjamo samo še o časovnih rokih, pogovarjamo se o časovnih rokih približno pol leta in rešitev je znana.

Dovolite, da na koncu kljub vsemu povem, okoljska kohezija se leta 2007 ni pričela dobro, pa tu ne gre za iskanje krivcev, saj je bil to prvi tovrstni projekt, ki ga je država vodila z Evropsko komisijo. Odločbe so bile takrat izdane na način, kakršen je pač bil. Tisti način izdaje odločb je povzročil, da se vse investicije končujejo na koncu finančne perspektive po načelu N + 2. To ni dobro iz dveh razlogov. Prvi

razlog je, da je tudi zaradi gradbene operative v Sloveniji dobro, da investicije kolikor toliko linearno potekajo – ker sem kmetijski minister, lahko rečem –, podobno kot poteka program razvoja podeželja. Drugič, če vse investicije potekajo na koncu, je seveda prisoten strah, kaj, če katera od investicij pade. Zato je ta razlika med 548,5 milijona in teh 680 milijonov podpisanih sofinancerskih pogodb. Način, kakršnega je sedaj Vlada nastavila, pa omogoča nekaj drugega. Omogoča to, da se lahko večina investicijskega denarja porabi celo v prvi polovici naslednje kohezije. Za razliko od programa razvoja podeželja, ki je bil dobro izpogajan, količina denarja je približno podobna, za razliko od neposrednih plačil za kmetijstvo, ki so bila dobro izpogajana, kjer je količina denarja podobna kot sedaj, je pa le treba povedati, da je bila pa kohezija slabo izpogajana. Do sedaj smo imeli na razpolago 4,2 milijarde evrov, takrat ste se vi pogajali, zdaj pa imamo na razpolago 3,3 milijarde evrov za novo kohezijo. Hvala.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima gospod Robert Hrovat, ki bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke.

ROBERT HROVAT (PS SDS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovane kolegice in kolegi! Spoštovani minister, škoda, ker nas boste zapustili.

Razlogov za sklic izredne seje je več. V Slovenski demokratski stranki se upravičeno bojimo, da nekaterih projektov zaradi slabega dela vlade ne bo možno dokončati. Še večjo bojazen pa predstavljajo projekti, za katere je zmanjkalo denarja.

Najprej o treh slovenskih regijah, ki so želele s pomočjo evropskega denarja graditi regijske centre za ravnanje z odpadki. Na Koroškem, Štajerskem in v Zasavju jim grozi, da do evropskega denarja zaradi papirologije ne bodo mogli priti. Gre za Regijski center za ravnanje z odpadki Koroške, v katerega bo odpadke odlagalo vseh 12 koroških občin. Potem je Regijski center za ravnanje z odpadki Štajerske regije, v katerega bodo odlagale občine Slovenska Bistrica, Makole, Poljčane, Oplotnica, Rače-Fram, Slovenske Konjice, Vitanje do občine Zreče. In tudi Regijski center za ravnanje z odpadki v Zasavju, v katerega bodo odpadke odlagale občine Hrastnik, Litija, Radeče, Trbovlje in Zagorje ob Savi. Problem predstavlja pridobivanje okoljevarstvenih dovoljenj. Zato se v Poslanski skupini Slovenske demokratske stranke sprašujemo, kaj počneta pristojno Ministrstvo za kmetijstvo in okolje ter minister mag. Dejan Židan, kljub obljubam, da bodo znotraj lastnega proračuna preverili možnosti prerazporeditve sredstev na projekte s področja oskrbe s čisto pitno vodo in čiščenja odpadnih voda.

V nadaljevanju nekaj več o 11 projektih, pripravljenih za gradnjo, za katere se še vedno ne ve, ali se bo zadnje vendarle zbralo dovolj denarja še v tej evropski finančni perspektivi. Gre za projekte komunalne infrastrukture v skupni vrednosti 236 milijonov evrov, ki jim še pol leta od izbire izvajalcev in pridobitve pravnomočnih gradbenih dovoljenj država še vedno ni izdala odločbe o dodelitvi sredstev za začetek črpanja kohezijskega denarja, kar je tudi prvi pogoj za kasnejši podpis sofinancerske pogodbe. Prej je v imenu predlagateljev že kolega Vizjak povedal, za katere projekte gre. Gre za oskrbo s pitno vodo, in to za področje 34 slovenskih občin. To je ogromno področje. In seveda tudi za projekte odvajanja in čiščenja odpadnih voda. Pet sej na to temo smo imeli in nismo naredili niti koraka naprej. Minister Židan je podpisal soglasje za te projekte, torej dana je bila obljuba županom, da bodo dobili tudi sredstva. 6. 9. so bili vsi projekti ready-to-go, se pravi po rdeči knjigi, izbrani so bili izvajalci, gradbena dovoljenja, izvajalci so dali bančne garancije, torej garantirali so za denar. In kaj je bilo potem? Nič. Nič se ni zgodilo. Občine so čakale, da se bodo na vladi zbudili. In 4. 4. letos, se pravi 4. aprila letos je sledil šok, šok za župane, sploh potem ko je predsednica vlade Alenka Bratušek v januarju županom 34 občin rekla, da te projekte podpira in da bo naročila ministru Židanu in ministru Čufarju, da se čim prej najde ustrezna rešitev nastale situacije. Torej, kakšen šok? Župani so 4. aprila letos dobili obvestilo, da se teh 11 projektov ukinja. Ali si predstavljate, najprej jim da minister Židan soglasje in obljubo za denar, čez nekaj mesecev, ko so projekti pripravljene, gradbena dovoljenja pridobljena in izvajalci pripravljene, pa se odločijo da bodo teh 34 občin enostavno pustili na cedilu. Takrat so se župani povezali in s skupno izjavo prosili za pomoč Vlado. Prosijo Vlado, ampak žal tam ni bilo poslušanja, zato so najprej naleteli na poslušancev opozicije. Od takrat se je zvrstilo že pet sej v Državnem zboru, različni odbori in tudi plenarna seja je že bila na to temo, torej na temo črpanja kohezijskih sredstev. Ministrstvo za kmetijstvo in minister Židan se je dolgo upiral in je šele zdaj, ko se zaveda, da je treba biti všečen, če želiš kakšen glas na volitvah, spoznal svojo zmoto. Zakaj to govorim? Namreč, 23. aprila je bilo na seji Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje s strani ministrstva povedano tole, in zdaj citiram iz magnetograma: "Varianta je, da občine začnejo, ker imajo projekte pripravljene, te projekte izvajati z lastnimi sredstvi, na koncu morajo imeti tako delež sofinanciranja, ampak te razmejitve med slovenskim in evropskim mora biti na koncu, to ni potrebno, da je v vsaki situaciji, ker v momentu, ko bo nastala pravna podlaga," zdaj pa pozor, "ki je danes ni – za novo finančno perspektivo, so v bistvu aktivnosti, ki bodo ocenjene za upravičene, upravičene od 1. januarja letošnjega leta naprej." In nadaljujem:

"Se pravi, obstaja verjetnost, vendar se ne da dobiti garanta v smislu nekega papirja, da bo to povrnjeno oziroma da bo upravičeno," pozor, "ker za to pravne podlage ni. Pravna podlaga bo nastala v momentu, ko bo Evropska komisija izdala odločbo o potrditvi novega operativnega programa." To je bilo povedano na seji v mesecu aprilu. No, in predvčerajšnjim, tiskovna konferenca Alenke Bratušek, premierke, in ministra Židana, kjer svečano oznanita, da so našli rešitev za 11 okoljskih projektov. Ampak pazite zdaj, minister Židan je na tiskovni konferenci rekel takole: "Vlada Republike Slovenije daje možnost, da občine lahko same nadaljujejo projekte in ohranijo veljavna gradbena dovoljenja in garancije." Ta izjava je, kot bi se nekdo delal norca iz županov. V nadaljevanju te tiskovne konference minister Židan pove, da bo operativna potekala takole: "Odločbe, če bo še kaj denarja v stari perspektivi, se bodo izdajale za staro, če ne bo zadosti prostora, se bodo odločbe izdajale za novo perspektivo." Kako? Na kakšen način, če sploh še ni operativnega programa? Program mora biti sprejet na ravni Evropske unije. In zdaj, če ste opazili razliko med izjavo 23. aprila in včerajšnjo, nič se ni praktično spremenilo od 23. aprila do danes, le da takrat ni bilo pravne podlage, predvčerajšnjem pa so jo čudežno na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje in premierka Alenka Bratušek odkrili. Poglejte, gre za čisto zavajanje. Ali se je zavajalo aprila ali pa se je zavajalo pred dvema dnevoma. V Slovenski demokratični stranki ocenjujemo, da gre za predvolilno potezo utišanja županov z neko ustno zavezo, da nekaj bo, če bo. Z dogovorom si je želela Vlada kupiti mir v času predvolilne kampanje, zavedajoč se, da se bo s tem problemom v nadaljevanju zagotovo ukvarjal nekdo drug. No, po včerajšnji seji Odbora za gospodarstvo je jasno, da so tudi vsi župani 34 občin odkrili prevaro ministra Židana in premierke Alenke Bratušek. Zahtevajo takojšnje ukrepanje. In sklep Slovenske demokratične stranke, ki na žalost na včerajšnji seji ni bil sprejet, bi to zadrego zagotovo rešil.

Evropska sredstva ne bodo počrpana, projekti bodo propadli, izvajalci del so že napovedali, da bodo tožili občine, prav tako se nam zdi nerazumljivo, da je služba Vlade zavrnila predlog županov, po katerem bi projekte razdelili na faznost. Neuspešnost Slovenije pri črpanju evropskih sredstev je moč videti tudi v pomanjkanju nacionalnih strategij in jasnih prioritet na vseh področjih. Tudi gospodarstveniki opozarjajo, da je najhuje, kar se nam utegne zgoditi, to, da Evropska komisija oceni, da nimamo pripravljene strategije in dokumentov, ki so podlaga za črpanje evropskih sredstev v prihodnji finančni perspektivi, na kar je ob nedavnem obisku v Sloveniji tudi opozorila.

V Poslanski skupini Slovenske demokratične stranke se sprašujemo, ali je naša vlada sploh sposobna pripraviti dokumente, ki bodo zadovoljili standarde Evropske komisije. Ali

naša vlada sploh ve, kaj želi doseči z evropskimi milijardami? Prepričani smo, da ne. Hvala lepa.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospa Aleksandra Osterman bo predstavila stališče Poslanske skupine Pozitivna Slovenija. Izvolite.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, gospod predsednik. Spoštovani vsi prisotni!

V Poslanski skupini Pozitivna Slovenija smo prav gotovo prvi, ki bi si želeli storiti vse, da se takoj prične z izvajanjem 11 okoljskih projektov iz naslova overcommitmenta oziroma dodatnih pravic porabe sofinanciranih iz kohezijskih sredstev. Vendar tako imenovani overcommitment žal pomeni, da bodo sredstva sproščena šele, ko bo kdo od upravičencev, ki iz objektivnih razlogov ne bo uspel dokončati projekta, vrnil odločbo oziroma projekt razdelil na faznost.

V Pozitivni Sloveniji razumemo stisko županov, ki imajo projekte pripravljene za izvedbo in so vložili že veliko sredstev za pripravo dokumentacije, na drugi strani pa nekaterim projektom, ki imajo izdane odločbe in zagotovljena sredstva grozi, da projektov ne bodo pravočasno zaključili in bodo morali sredstva vračati. Občine, ki čakajo samo še na odločbe imajo pridobljena vsa gradbena dovoljenja in pravnomočno izbrane izvajalce, projekti pa so potrjeni s strani posredniškega organa. Na tem mestu ponovno izpostavljamo opozorilo občinam, da so v nezavidljivem položaju, saj brez odločb ne morejo podpisati pogodbe z izvajalci, ki imajo velike stroške zaradi podaljševanja bančnih garancij, poleg tega pa občine ne morejo kandidirati za druge projekte, ker imajo s temi projekti zapolnjeno kvoto bančne garancije. Edina možnost, ki jim preostane je, da vložijo lastna sredstva in upajo na ugoden razplet. Žal pa si manjše občine tega ne morejo privoščiti.

Zato v Pozitivni Sloveniji menimo, da je v tem trenutku ključnega pomena, da župani občin, ki zaostajajo z dinamiko izvedbe projekta, prepoznajo nevarnost, ki grozi s prepozno dokončanjem investicije, in projekte po metodologiji, ki jo je pripravila na svoji spletni strani in tudi objavila Služba Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, razdelijo na faznost. Služba Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, ki je pristojna za zagotavljanje učinkovitega črpanja kohezijskih sredstev, bi si sicer, mislimo da, želela izdati dodatne odločbe tudi za omenjenih enajst okoljskih projektov iz naslova dodatnih pravic porabe, vendar je prav tako kot občine zavezana delovanju v okviru zakonodaje. Služba Vlade k proaktivnemu delovanju sicer zavezuje tudi vrsta sklepov, ki smo jih sprejeli na delovnih telesih Državnega zbora v zvezi s črpanjem kohezijskih sredstev. Tako kot lokalne skupnosti, se tudi

poslanke in poslanci zavedamo pomembnosti področja oskrbe s čisto vodo, čiščenje odpadnih voda ter ravnanja s komunalnimi odpadki. Po zagotovitvi pristojnih ministrstev in vlade službe so bili v zadnjem času izdani večkratni in temeljiti pogovori s predstavniki upravičencev.

V Pozitivni Sloveniji si želimo, da se takšno proaktivno reševanje težav tudi nadaljuje, kajti le na takšen način bomo dosegli pozitivne rezultate. Žal pa nam je, če se za vse nas tako pomembna tematika uporablja za pridobivanje političnih točk. Zato v luči skupnega interesa Slovenije ponovno apeliramo na vse pristojne, da nadaljujejo s pogovori in poiščejo ustrezno rešitev. Hvala.

PRESEDNİK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. In gospod Srečko Meh bo predstavil stališče Poslanske skupine Socialnih demokratov. Izvolite.

SREČKO MEH (PS SD): Prijazen pozdrav, spoštovani gospe in gospodje!

To je še ena seja v nizu tistih, ki jih SDS producira zato, da si medijski prostor izkorišča in da vodi propagando, kar se mi zdi popolnoma nepotrebno petič razpravljati o istih stvareh ure in ure. Nazadnje smo na odboru o tem govorili pet ur, do polnoči, in včeraj popoldne še tri ure, kjer smo celo tako daleč sprejemali sklepe, da tudi sklepa, ki smo ga sicer lahko soglasno potrdili, kjer, recimo, Državni zbor predlaga in od Vlade pričakuje, da bo zagotovila izdajo odločb iz sredstev sedanje in nove finančne perspektive za sedem projektov in smo jih našeli, nismo sprejeli zato, ker je SDS vztraja pri datumu 20. oziroma 30. 6. 2014, kar seveda ni bilo v nobenem primeru možno.

Rad bi samo povedal, da tudi državljanke in državljani vedo, tisti, ki nas gledajo, upam pa, da to ne delajo, da smo bili pripravljene sprejeti tiste sklepe, ki bi nekako omogočili legalno delovanje in legalno delo slovenske vlade in seveda tudi županov. Smo se zavedali, da so pri tem lahko večje težave pri izvajanju projektov. Verjamem, da smo danes ministra v odstopu, kot radi rečete, poslušali, in da smo slišali vse, kaj je povedal, in v kakšnem stanju so okoljski projekti. Verjamem, da ste tudi poslušali, da ste razumeli, da je slovenska vlada sprejela tiste sklepe, ki jih je lahko sprejela na zahtevo, lahko tudi SDS, tistih petih zahtev in da je nanje tudi odgovorila. Danes postavljamo nove zahteve. Zaradi vsega tega je torej nedopustno, da nekdo poziva slovensko vlado in slovenskim državljanom in državljanom ne pove, da je dajanje odločb danes v tem trenutku, ne da bi zadaj bila finančna pokritost, nezakonito. In nezakonito navajanje oziroma sklepanje pa mislim, da ne bi smeli narediti.

Naj še to povem, zdelo se mi je dobro, da so se slovenski župani, teh 34 županov oziroma občin pogovarjali s slovensko vlado. S kom pa se naj

sicer pogovarjajo, lepo vas prosim? Z nami, tukaj v Državnem zboru? Mi smo zakonodajno telo, mi smo telo, ki mora kontrolirati, ki sprejema zakone, usmeritve in kontrolira, kako Vlada izvaja. Mi pa se sedaj tukaj z župani pogovarjamo o tem, kateri projekt bo kakšen župan naredil, to je bila razprava pri nas na odboru. Namesto, da bi prostor za razpravo in dogovor bil z Vlado, s službami, ki to delajo. Mi pa bi morali kontrolirati, ali to dela ali ne. In če danes v imenu slovenske vlade minister v odstopu Dejan Židan pove, da vsi projekti tečejo, da imamo najmanj za 250 milijonov več podpisanih pogodb, kot imamo sredstev na razpolago in da gre to vse iz proračuna države Slovenije, potem mislim, da je bilo odgovorjeno na vsa tista naklepanja oziroma ne morem reči tako, kot bi sicer rekel v Velenju, nakladanja, da ne bodo porabljena sredstva, da sredstva so prosta, da jih ne bomo porabili in da finančna perspektiva tudi ta trenutek ni dobro vodena. Zaradi tega jaz mislim, da je poziciji, ker je bilo tukaj rečeno, da poziciji ni mar, kako teče, da opoziciji pa je mar, tudi sam lahko rečem, da mi je še kako mar, da bi čisto v vsak slovenski dom ali pa tudi kakšen drug dom na slovenskem področju pritekla zdrava in pitna voda. Ampak vedite, gospe in gospodje, ti projekti tečejo od leta 2007. Od leta 2007 se mi pogovarjamo, kako bomo v slovenske vasi in podeželje pripeljali vodo oziroma v vse domove pripeljalo vodo, pa tega nismo do danes naredili. Do tega trenutka tega nismo naredili. Kdo je za to ogovoren? Odgovorna je slovenska vlada, ampak župani tudi. Vsak župan za svoje področje, zato ker ni naredil tistega, kar bi moral v pravem trenutku narediti.

Seveda pa naj povem še tole, da danes razpravljamo o priporočilih, ki jih na nek način dajemo slovenski vladi, in o stanju poročil, ki smo jih dobili najmanj petkrat zelo argumentirano in ki nam jih nenehno ponavlja in jih imamo tudi v pisnih gradivih. Naj seveda povem, da je bil razgovor opravljen z devetimi občinami oziroma devetimi projekti, sedmimi zelo konkretno in da noben od teh, s katerim smo se pogovarjali, ne pristaja ne na faznost in ne na to, da bi lahko sredstva koristili v naslednji finančni perspektivi. Torej, vsi župani zagotavljajo, da bodo sredstva porabljena do kraja. Naj še enkrat ponovim tisto, kar je bilo danes povedano in na odboru že nekajkrat, da smo leta 2007 podpisali pogodbe za 540 milijonov, v katerih ni možno pogodbe prekiniti tako dolgo, dokler tega občina ne sprejme, ne želi ali noče. Mimo tega ni možno prekinjati te pogodbe. To nam je povedala tudi naša Zakonodajno-pravna služba, ampak to poslanke in poslanci, veste. Je pa prav, da povemo tudi državljanom in državljanom, da je torej bilo takrat – zaradi kakšnega razloga, je pa treba vprašati koga drugega – sklenjeno tako, kot je seveda bilo.

Naj še enkrat povem, da je pri financiranju teh 11 projektov Janševa vlada

oktobra 2012 iz proračuna in še drugih projektov namenila 180 milijonov evrov, in sicer v koriščenju v letih 2013 in 2015. Tako, da bi lahko z dodatnimi projekti zagotovila obseg realizacij in da bi lahko slovenska vlada leta 2015 dobila povrnjeno iz evroproračuna vseh 540 milijonov. Naj ponovim, slišali ste ministra v odstopu Dejana Židana, da je 540 plus 180 plus 100 milijonov pogodb podpisanih in da ta realizacija po vseh teh zagotovilih bo. Pri tem pa je pomembno, da se je leta 2012 olajšalo pravila in da so zaradi tega občine pripravile bistveno več projektov, kot je bilo takrat namenjenih sredstev. Leta 2012 je bilo namenjeno 180 milijonov sredstev, projektov pa je bilo za 500 milijonov. Se pravi, 320 milijonov projektov več, kot je bilo zagotovljenih sredstev, gospe in gospodje. Takrat, ko smo te projekte razpisali, smo imeli na razpolago samo 180 milijonov evrov. Danes pa govorimo o tem, da bi nekdo moral pokriti tisto razliko, ki leta 2012 ni bila pokrita. Zato mislim, da bi se morali pogledati, kdaj pa kdaj v ogledalo, ne zaradi lepote, ampak zaradi tega, da vidimo, ali govorimo iskreno ali je vse tako, kot bi seveda moralo biti.

Pa še nekaj naj rečem, da leta 2012 ni bilo sprejetih pravil za dodatne predloge. Naj še to povem, da je izdajanje odločb leta 2013 do razpoložljivih 180 milijonov evrov potekalo v breme slovenskega proračuna in o tem najbrž govorimo že vseskozi.

Drugih razpoložljivih projektov za EU pravice, drugih razpoložljivih virov pravzaprav ni. Vse so dodeljene z odločbami. Tudi za slabe pravice nikoli niso bile odvzete in jih tudi ni bilo možno odvzeti zaradi odsotnosti klavzul pravnega varstva. Seveda je vprašanje, ali je bilo to namenoma ali se je to zgodilo slučajno, ampak najbrž danes ni čas za to.

Pri prejšnji obravnavi koriščenja kohezijskih sredstev je minister za 11 projektov obljubil, da bo vlada s pristojnimi župani lokalnih skupnosti preverila vse odobrene projekte, stališča, faznosti. To poročilo smo dobili, gospe in gospodje, seveda tudi vsem ostalim državljanom in državljanom še enkrat povem, da smo poročilo o možnem izvajanju faznih projektov dobili. Torej poročilo o razgovorih z župani. Čisto vsi župani so podpisali dokument, na katerem je bilo napisano, da faznost ni možna in da bodo projekte izvedli do leta 2015 oziroma do tistega roka, ki je bil v pogodbi tudi napisan. Težava je seveda tudi ta, ker so se torej občine lotile priprave projektov v večjem znesku, kot je na voljo sredstev, ampak seveda so bila za kohezijo na razpolago tudi rezervna sredstva. Veste, kam je bil razporejen rezervni denar? Rezervni denar je leta 2012 razdelila vlada, ki jo je vodil Janez Janša, na druge projekte, ki so jim takrat dali prednost, ne na projekte, ki so bili potrebni, o katerih danes vpijemo, na projekte z vodooskrbo. No, zato je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje na podlagi sklepov Odbora Državnega zbora za kmetijstvo in okolje ter sprejeta priporočila Državnega

zboru izvedlo poleg rednih še nekatere druge aktivnosti. Jih lahko tudi naštejemo, torej dodatne aktivnosti, v sklopu je bila tudi izdelana celovita analiza stanja na projektih in ocene na tveganost posameznih projektov. Skupna ocena strokovnih služb Ministrstva za kmetijstvo in okolje in službe je, da obstaja na 9 projektih možnost tveganja. Povedal sem, da so z vsemi temi projekti oziroma vodji projektov govorili in da so vsepovsod, obstaja tudi zapisnik, bili zapisani sklepi, da bodo projekti izvedeni in da faznost pravzaprav ni možna. Zato je Vlada Republike Slovenije ob obravnavi stanja izvajanja okoljskih projektov obravnavala tudi problematiko projektov, ki so pripravljene s strani občin in imajo pripravljeno dokumentacijo, torej o tem, o čemer govorimo danes, da bi Vlada pospešila pričetek del na omenjenih projektih in v izogib nevarnosti, da zapadejo že izdana dovoljenja s področja prostorskega urejanja za gradnjo, bančne garancije in vse ostalo, predlaga, da se začne z izvedbo teh projektov takoj.

Tudi tukaj je minister v odstopu, gospod Dejan Židan, povedal, da seveda v višini tistih sredstev, ki jih občine imajo. Pri tem pa je Vlada dala zagotovilo, da bo, kot je tudi danes tukaj bilo povedano in pravim, da smo slišali, takoj ko bo možno, izdala tudi odločbe za perspektivo 2014–2020 in če bi ostalo kaj sredstev za perspektivo 2007–2013 tudi za to področje. Ta predlog je bil na nek način usklajen z župani. Kako so jih župani razumeli in kako jih je Vlada razumela mi danes lahko tukaj razpravljamo, ampak na vsak način branje časopisnih člankov, branje vsega tega, kar je v časopisih pisalo, komentar posameznih sklepov je komentar, ki ne sodi v ta prostor. Je lahko samo kje drugje na kakšnem drugem prostoru. Tukaj imamo sklepe Vlade, kjer je Vlada sprejela tiste sklepe, ki jih lahko sprejme, ki jih sme sprejeti, ne da bi kršila. In če govorimo, da je ta vlada v odstopu, da ima seveda omejene možnosti odločanja in vsega tega, se mi zdi potem pa res neprimerno, da ji nalagamo, da naj sprejme nekaj za naslednje vlado ali za naslednje perspektivo, čeprav je lahko večinsko tudi ista in pri tem ne bi imel prav nič proti.

Zato pa naj povem še to, da je treba zaradi skladnosti, zavedati pa se moramo vsi in tudi to je bilo danes povedano, da je treba zaradi skladnosti naših projektov z evropskim pravnim redom in pogojev za sofinanciranje teh projektov zagotoviti pregled tudi z vidika presoje okolja, in to vsi odgovorni, ki to delajo, to tudi vedo. Vlada je torej naložila Ministrstvu za kmetijstvo in okolje in pa službi Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, da se ti projekti prednostno uvrstijo za financiranje iz večletnega finančnega okvira 2014–2020. Če sklep slovenske vlade kaj velja in če velja zapisan sklep in skrbi nekaj drugega, če je vlada v odstopu danes zapisala sklep, da se ti sklepi, da se teh enajst projektov prednostno uvrsti v finančno perspektivo 2014–2020, če danes predlagatelj te seje na

Državnem zboru dvomijo, da je to zadosten sklep, potem je seveda izjemno vprašljivo, gospe in gospodje, ali sklepi posamezne vlade veljajo tudi za naprej ali ima kdo kaj drugega v mislih. Jaz seveda mislim, da je sklep slovenske vlade, da se torej ti projekti uvrstijo v 2014–2020 in če kaj ostane tudi v 2007–2013 primeren in seveda zakonit, tisti, ki ga slovenska vlada lahko sprejme. Zaradi tega je tudi prav, da razumemo sklepe tako, kot so bili napisani. V sklepih Vlade Republike Slovenije, ki jih je sprejela s področja okolja, je tudi napisano, katere sklope je možno, treba izvajati, seveda prav tako z vidika ohranitve izvedenih javnih naročil in s tem povezanih bančnih garancij.

Še enkrat pa bi rad ponovil to, gospe in gospodje. Mi lahko danes na kateremkoli odboru, v katerikoli stranki, kakršnikoli stranki razpravljamo o kakršnemkoli operativnem programu in v tem operativnem programu projektiramo, dajemo odločbe, govorimo o tem, koliko sredstev bomo kam namenili, pa te pristojnosti nimamo. To pristojnost ima slovenska vlada ali ustrezna agencija. Zato je moje priporočilo, da bi bilo prav, da župani, če ne razumejo, če niso gotovi, če niso sigurni – in jih razumem –, da v tem primeru nadaljujejo pogovore s slovensko vlado tako daleč, da bodo lahko verjeli in da bodo lahko projekte začeli tudi izvajati.

Naj ponovim, Socialni demokrati mislimo, da je ta seja nepotrebna, ni pa neprimerna. Namreč, ko sem odhajal, mi je zelo draga oseba rekla, mimogrede pravi: "Ali imate Državni zbor?" Jaz sem rekel: "Sejo Državnega zbora imamo." Je rekla: "Ja, to pa bo danes propagandna oddaja." Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospa Alenka Pavlič bo predstavila stališče Poslanske skupine nepovezanih poslancev. Izvolite.

ALENKA PAVLIČ (PS NP): Problematika izvajanja okoljskih projektov, sofinanciranih iz kohezijskih sredstev, iz finančne perspektive 2007–2013, ni nova. Samo tu v Državnem zboru smo jo v zadnjem zboru obravnavali nekajkrat. Zadnjič smo jo obravnavali na izredni seji Državnega zbora 29. aprila 2014, večkrat pa na nujnih sejah odborov, tudi skupnih odborov. In če naštejemo nekaj teh obravnav. Na Odboru za zadeve Evropske unije 30. maja 2014, ko smo obravnavali poročilo o črpanju sredstev evropske kohezijske politike 2007–2013 za obdobje januar-marec 2014. Na Odboru za gospodarstvo 28. aprila 2014, ko smo obravnavali predlog priporočil v zvezi z zaustavitvijo izplačil kohezijskih sredstev. Na Odboru za kmetijstvo in okolje 23. aprila 2014, ko smo obravnavali problematiko v zvezi s črpanjem evropskih sredstev iz programskega obdobja 2007–2013 na področju okoljske infrastrukture, s poudarkom na 11 zavrnjenih

zahtevkih za projekte s področja oskrbe s pitno vodo in čiščenjem odpadnih voda.

Na skupni seji Odbora za gospodarstvo in Odbora za zadeve Evropske unije 19. februarja 2014, ko smo obravnavali zahtevo za sklic nujne seje z naslovom Ali je Slovenija s črpanjem evropskih kohezijskih sredstev na pravi poti? Na Odboru za zadeve Evropske unije smo 15. oktobra 2013 obravnavali izvajanje evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji v programskem obdobju 2007-2013 in njeno načrtovanje za programsko obdobje 2014-2020. Kaj imajo skupnega te seje? Prav vse seje so obravnavale črpanje evropskih sredstev iz evropskega kohezijskega sklada. Verjetno ni odveč izpostaviti pomembnost učinkovitega črpanja teh sredstev, še posebej, če to pomembnost izpostavimo v luči finančnega učinka v sicer zaostrenih pogojih državnega financiranja infrastrukturnih in drugačnih projektov ter v luči okoljskega vidika, saj bomo danes predvidoma 8 ur govorili o projektih, ki zadevajo pitno vodo in čiščenje umazane vode. Evropska sredstva so v Sloveniji ključni instrument spodbujanja konkurenčnosti, v času finančne krize pa tudi najpomembnejša sredstva za financiranje. UMAR v Ekonomskem ogledalu za marec 2014 ugotavlja, da se je gradbena aktivnost močno povečala. Če primerjamo januar 2014 z januarjem 2013, je to povečanje kar 42,9 %. Največji delež povečanja gradbene aktivnosti pa UMAR pripisuje izgradnji komunalne infrastrukture, sofinancirane z evropskimi sredstvi. In če se zopet vrnem k učinkovitemu koriščenju evropskih sredstev, ima Republika Slovenija v programskem obdobju 2007–2013 na operativnem programu razvoja okoljske in prometne infrastrukture oziroma krajše OP ROPI na razpolago tisoč 562 milijonov evrov evropskih sredstev. Del teh sredstev je iz kohezijskega sklada, del pa iz evropskega sklada za regionalni razvoj. Iz kohezijskega sklada je v okviru pravic porabe po OP ROPI za milijardo 411 milijonov 596 tisoč 858 evrov sredstev, podpisanih pogodb pa je že sedaj brez teh 11 projektov za milijardo 478 tisoč 200 milijonov 124 evrov. Vrednost podpisanih pogodb že sedaj kar za 66,6 milijona evrov presega pravice porabe iz naslova že odobrenih dodatnih pravic porabe iz leta 2012. V podpisu je še za 31 milijonov evrov pogodb, v teku pa so še javna naročila v skupni vrednosti 56 milijonov evrov evropskega dela. V primeru uspešne izvedbe bo za 153 milijonov evrov več prevzetih obveznosti, kot je celotnih pravic porabe v okviru OP ROPI. Pa tu ne govorimo o 11 projektih, o katerih smo govorili na prej omenjenih sejah in o katerih bomo danes še veliko govorili. V okviru OP ROPI je bilo od 1. 1. 2007 do 31. 3. 2014 dodeljenih sredstev za 115,10 % pravic porabe ali skoraj milijardo 800 milijonov evrov, podpisanih pogodb za 89,29 % pravic porabe ali skoraj milijardo 400 milijonov evrov, izplačil iz proračuna za 44,07 % pravic porabe ali skoraj 700 milijonov evrov in povračil s strani Evropske

komisije za 40,95 % pravic porabe ali skoraj 640 milijonov evrov. Torej, številke niso najboljše, posebej ne v delu, ki govori o povračilu s strani Evropske komisije in iz proračuna. To je seveda ugotovila tudi Vlada Janeza Janše in 11. oktobra 2012 s sklepom Vlade Republike Slovenije odobrila dodatna sredstva za OP ROPI v višini 307,3 milijona evrov, od tega za okoljske projekte 182 milijonov evrov. To dejansko pomeni, da je Ministrstvo za finance zagotovilo dodatne pravice. Te dodatne pravice v višini 182 milijonov evrov predstavljajo nekakšen blažilnik za to, da se namesto za projekte, ki se ne izvajajo, zagotovi dinamiko črpanja, ki bo zagotovila dosego cilja, in to je, da se porabi ves denar, ki nam je na voljo v finančni perspektivi 2007–2013. Kje je zdaj izvorni problem? Zakaj je poleg pravic porabe, ki jih imamo zagotovljene in evropskega proračuna sploh treba zagotavljati dodatne pravice porabe? Dodatne pravice, poudarjam, ki jih zagotavljamo iz integralnega proračuna. Izvirni greh, žal, leži v odločbah iz leta 2007 in delno tudi 2008. Izvirni greh leži v odločbah, ki jih ni mogoče odvzeti in kakorkoli spremeniti brez upravičenca, in to, spoštovani, vemo mi, veste vi, vedo vsi, tako tudi predlagatelji te izredne seje. Seveda pa se tega zavedajo tudi občine in upravičenci po odločbah, ki so, še enkrat, škodljive. Ne bom se spuščala v to, kdo je kriv, kdo je podpisal takšno odločbo, takšno pogodbo, ki ne dovoljuje prekinitve oziroma odvzema v primeru neizvajanja dogovorjenega projekta. Pravzaprav to niti ni pomembno. Kar je danes pomembno in kar nas zanima, je pa to, na kakšen način oziroma kako rešiti nastalo situacijo. Ena pot je že bila narejena. Zagotovile so se dodatne pravice porabe. A, spoštovani, danes vsi vemo, da zagotoviti nove pravice porabe iz integralnega proračuna, na katerem ni viška denarja, ni mogoče, vsaj ne brez da se poveča proračunski primanjkljaj. Pa smo zaradi primanjkljaja poslušali že tudi veliko očitkov, in to prav s strani današnjih predlagateljev te izredne seje. Odgovorna vlada ne more in ne sme povečevati primanjkljaja.

Kakšna bi lahko bila druga pot? Ali sploh je druga pot? 28. aprila 2014 smo na Odboru za gospodarstvo poslušali predstavnika občin gospoda Smrdelja, ki je izjavil, da se občine zavedajo, da ni možno izdati odločb za sofinanciranje okoljskih projektov iz nove finančne perspektive 2014–2020, to je odločb za tiste projekte, ki so pripravljeni in se jih lahko začne izvajati takoj. To je za tiste projekte, za katere je vlada v odhajanju leta 2013 izdala poziv občinam, da naj jih pripravijo oziroma dokončajo priprave na projektih kohezije oziroma okolja, to je tistih 11 projektov, za katere so že izdane bančne garancije in za katere so občine že za samo pripravo približno porabile 7 milijonov evrov. 28. aprila 2014 je to bilo razumljeno in podan je bil jasen predlog rešitve nastalega problema. Gospod Smrdelj je želel slišati zagotovilo, garancijo, da bo država, Vlada

teh 11 projektov uvrstila v novo finančno perspektivo takoj, ko bo za to nastala pravna podlaga oziroma se bodo izplačila izvrševala iz stare finančne perspektive, če se bodo pravice porabe sprostile. Ni bilo zahtev po odločbah, saj je bilo jasno izraženo zavedanje, da za odločbe ni pravne podlage. Za zakonite odločbe ni pravne podlage in to je gospod Smrdelj v svoji razpravi razumel in sprejel. Od Vlade se je zahtevo zagotovilo, garancija, da bodo projekti, ki jih občine lahko začnejo izvajati, tudi plačane. Ampak, to je bilo 28 aprila 2014. Kaj pa danes? Danes smo pred volitvami. Danes se zahteve nekaterih, vključenih v razpravo, spreminjajo, in kar me najbolj čudi, zahteve se spreminjajo od razprave do razprave. Sredstva za 11 že pripravljenih okoljskih projektov bodo po večini črpane iz naslednje finančne perspektive, občine pa projekte lahko nadaljujejo. To je sporočilo sklepov Vlade, ki jih je sprejela po sestanku z župani in po intenzivnem iskanju rešitve nastale situacije. Če bodo projekti razdeljeni v faze, bodo prvo fazo v primeru sprostitev sredstev lahko črpali iz stare finančne perspektive, sicer pa iz nove finančne perspektive 2014–2020, in to takrat ko bodo operativni programi iz nove finančne perspektive 2014–2020 potrjeni s strani Evropske komisije. Povejmo še to, da se ta trenutek operativni programi usklajujejo z Evropsko komisijo, kar Vladi daje možnost, da lahko vloge, ki so na ministrstvu, neformalno usklajuje z novimi zahtevami.

V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek, menimo, da je Vlada zadovoljivo rešila problematiko 11 okoljskih projektov, ki so pripravljeni za začetek izvajanja in ki so za prebivalce Slovenije nujno potrebni. Vlada je poiskala najboljšo in edino še zakonito možnost, ki jo je v svojih sklepih z dopisne seje 10. junija 2014 tudi potrdila. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek se zavedamo, da Vlada nima vzvoda, s katerim lahko investitorju odvzame projekt oziroma ga začne izvajati fazno. To je izključno v pristojnosti investitorjev, torej občin. Vlada ali Službe Vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko lahko le svetujeta in nudita maksimalno strokovno pomoč, odločitev pa morajo občine sprejeti same. V Poslanski skupini nepovezanih poslancev Zaveznitva Alenke Bratušek pozdravljamo rešitev, ki jo je Vlada sprejeta 10. junija 2014. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam. Gospod Marko Pavlišič bo predstavil stališče Poslanske skupine Državlanske liste. Izvolite.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo gospod predsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovane kolegice, spoštovani kolegi! Republika Slovenija je iz evropske finančne perspektive 2007–2013 upravičena do sredstev kohezijske politike, in sicer iz naslova strukturnih skladov do 2,7 milijarde evrov in iz kohezijskega

sklada 1,4 milijarde evrov, kar zneso skupaj 4,1 milijarde evrov sredstev, ki jih Slovenija lahko porabi najkasneje do konca leta 2015. Za Operativni program razvoja okoljske in prometne infrastrukture je dobila Slovenija na razpolago za okoljski del okoli 540 milijonov evrov. Že takoj v prvi fazi je bilo dodeljenih 584 milijonov evrov pravic. Ugotavljamo, da so vse pravice za črpanje razdeljene po projektih. Še več, da bi zagotovili črpanje vseh sredstev iz EU skladov je bilo razdeljenih več pravic kot znašajo zagotovljeni zneski iz EU skladov. Če bodo vsi projekti zaključeni, bo to šlo tudi v breme proračuna, s čimer seveda ni nič narobe. Prav je, da financiramo komunalno infrastrukturo, tudi z integralnega proračuna. O tej temi smo v Državnem zboru na posameznih odborih in na plenarnem zasedanju govorili že večkrat in bili seznanjeni tudi z oceno predlagatelja, da nekateri projekti zelo verjetno ne bodo zaključeni in bodo ostala rezervirana sredstva neporabljena. Podobna bojazen izhaja tudi iz zadnjega poročila Vlade na to temo.

Državni zbor je na seji obravnaval tudi predlog sklepa, s katerim smo Vladi naložili, da preveri projekte, ki izkazujejo tveganje, da se ne bodo ustrezno zaključili, s tem pa bodo evropska sredstva ostala neporabljena. Ugotavljam, da je Vlada ta del opravila. Predstavniki MKO in SVRK so opravili razgovore z občinami, nosilkami tako imenovanih tveganih projektov. Nosilci projektov zagotavljajo, da bodo projekti zaključeni v zahtevanem roku, tako da črpanje sredstev ni ogroženo. O tem nam govorijo tudi podpisani zapisniki s strani županov. Skratka, vse pravice za črpanje iz evropske finančne perspektive 2007–2013 so razdeljene. Za tvegane projekte župani zagotavljajo, da bodo izvedeni. Predlagatelj pa navkljub temu predlaga, da se podelijo še nove pravice za črpanje oziroma da se financirajo iz integralnega proračuna. Hkrati pa ob tem ne povedo, katere obstoječe projekte naj se ukine in se sredstva prenesejo na druge projekte, recimo na teh 11 projektov, niti iz katerih postavk integralnega proračuna se naj vzamejo sredstva za nove projekte. Predlagatelj predlaga izvedbo projektov brez zaključene finančne konstrukcije. Po drugi strani pa je Vlada sprejela sklep, da naj občine začnejo projekte s svojimi sredstvi. To ni idealna rešitev, je pa vsekakor ena od možnih rešitev. Ne bom ocenjeval, ali je primerna ali ne. To se mora odločiti vsak župan sam. Ima pa zavezo Vlade, da bo, ko bo to možno, dobil tudi ustrezne odločbe. Zaradi že rezerviranih sredstev in že sprejetega proračuna, to v tem trenutku ni možno. Vlada predlaga začetek projektov brez zaključene finančne konstrukcije. Skratka, tako predlagatelj te seje, se pravi SDS kot Vlada predlagata začetek projektov brez zaključene finančne konstrukcije. To me spominja na znameniti projekt, projekt Stožice. Rezultat projekta z nezaključeno finančno konstrukcijo je sicer res nova dvorana in stadion in dodaten betonski spomenik, od katerega je

očitno korist imel le dobavitelj betona. In pa seveda 100-milijonska luknja prenesena iz bank na slabo banko. Luknja, ki je padla na breme vseh davkoplačevalcev zaradi projektov z nezaključenimi finančnimi konstrukcijami. Bojim se, da bo ob tovrstnem nadaljevanju, pa naj si bo po enem ali drugem scenariju, treba ustanoviti slabo regijo. Regijo, na katero bomo prenesli slabe občine, ki se bodo s projekti brez zaključene finančne konstrukcije lahko znašle v bankrotu.

Spoštovani predlagatelji! Vsi se strinjamo, da je oskrba prebivalcev s čisto pitno vodo in ostala komunalna infrastrukturo zelo pomembna, vendar je zato treba zagotoviti ustrezne finančne vire. Le-te bi lahko predlagali, ko smo obravnavali proračun, pa tega niste storili. Tako vaši sedanji manevri ne pomenijo nič drugega kot predvolilno deljenje obljub. Brez zagotovitev virov, bodisi iz razveljavitven nekaterih potrjenih projektov bodisi iz drugih proračunskih postavk, je vaš predlog predlog za višji proračunski primanjkljaj in novo zadolževanje. In to hkrati, ko predlagate v sprejetje izvedbeni zakon o zlatem fiskalnem pravilu in problematizirate zadolževanje. Pa da ne bo pomote, oboje podpiram. Ampak hkrati se moramo tudi zavedati, da ne moreš hkrati krave spremeniti v zrezke in jo še naprej molsti. Dobiti v istem koraku meso in mleko od iste krave, od istega proračuna.

Še enkrat, izvedbo enajstih okoljskih projektov v Državljanski listi podpiramo in bomo še naprej podpirali vse predloge, naj bodo vladni ali opozicijski, ki bodo smiselni, ne pa le prazne predvolilne obljube.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Franc Pukšič bo predstavil stališče Poslanske skupine Slovenske ljudske stranke. Izvolite.

FRANC PUKŠIČ (PS SLS): Hvala lepa. Kolegice, kolegi, predstavniki Vlade, lep pozdrav!

Sprejeti predlogi sklepov, ki so bili dani na odboru, so bili popolnoma logični in takšni sklepi, take sklepe bi seveda bilo smiselno tudi sprejeti. Sprejeti sklepi Vlade Republike Slovenije z omejenimi možnostmi so sprejeti sklepi omejene Vlade, bi lahko rekli. In s tako omejenimi sklepi omejene vlade si slovenski župani in slovenske občine pri projektih resnično ne morejo pomagati. Jaz enostavno ne razumem tistih, ki danes tukaj za govornico govorijo, da je možno podpisati v skladu s sprejetimi sklepi Vlade, ko v četrtem sklepu napoti k podpisom pogodb z izvajalci iz druge in tretje točke, če je sama sprejela sklep, in sicer da Vlada Republike Slovenije ocenjuje, da je mogoče začeti. Poslušajte, Vlada Republike Slovenije ni eno prostovoljno turistično ali pa športno društvo, ki bi ocenjevalo, da je nekaj mogoče. Prostovoljno športno društvo ocenjuje, da je mogoče v naslednjem letu igrati z državno

reprezentanco. Oni to lahko ocenjujejo, ne more pa Vlada ocenjevati Vlade, bi jo vsaj naj imeli za to, da bi vladala, da bi odločala. Vendar sploh ne gre za omejeno možnost, ampak gre bolj za omejeno vlado, pa ne zdaj od časa odstopa, ampak se mi zdi, že nekaj časa, pravzaprav se nam to dogaja od leta 2009 naprej. V tretjem sklepu Vlada ocenjuje, da bo mogoče z izvedbo štirih okoljskih projektov. Tudi v tem primeru je popolnoma enako. Vsakemu slovenskemu županu najmanjše slovenske občine je jasno, da lahko pogodbo podpiše, če je zaključena finančna konstrukcija. To seveda ni jasno Zoranu Jankoviću, ni bilo jasno v Ljubljani in to ni bilo potrebno in zato se tudi seveda nič ni zgodilo in se tudi ne bo zgodilo. To očitno ni jasno Vladi. Ko sem pa razmišljal, zakaj v tem času Vlada Republike Slovenije, in ko smo se v Ljudski stranki o tem pogovarjali, gre v tej smeri, bi lahko pravzaprav ocenili, da želi s takšnim navideznim manevrom, torej brez zaključene finančne konstrukcije, župane pripeljati v ne samo neodgovorno, ampak celo v nepravno rešitev. Takšna pravna rešitev, kot je bila danes tu predstavljena s strani ministra, brez odločb, ni rešitev. To je zavajanje. Kaj se bo zgodilo? Letos so tudi lokalne volitve. Vsi ti župani, če ne bodo izvoljeni, bodo naslednji župani sigurno proti njim vložili ovadbe. Upravičeno. Zato, ker bodo nekaj naredili, ker je nezakonito, na tak način, na način, da jih je zapeljala Vlada. Posledice tega bodo podjetja v stečaju, na koncu evropskega denarja ne bo, v novi finančni perspektivi tega ne bo zagotovljenega, ni prerazporeditve – po mojem bo ostalo veliko denarja na prometni infrastrukturi, ki bi jo lahko na okoljsko prenesli –, tega ni in posledično bodo – kaj? Občine šle takorekoč v stečaj ali drugače povedano, načrt ukinjanja manjših občin s takšnimi projekti bi se lahko začel. Izdati odločbo za nekaj, za kar ni pokrite finančne perspektive, je iz vsega jasno, da je to nezakonito.

Danes govorimo, nekateri so rekli celo petič ali ne vem kolikokrat že o tej problematiki. Od leta 2009 v Slovenski ljudski stranki opozarjamo na koriščenje evropskih sredstev. 4,2 milijardi v 3 operativnih programih – bodo, žal, sredstva ostala v Bruslju. Nekaj tega bo ostalo v Bruslju tudi zaradi tega, ker je bil vedno problem ob zamenjavi vlade, kdo bo organ upravljanja. Samo spomnimo se prerivanja v času Pahorjeve vlade med dvema ministrstvom, Ministrstvo za lokalno samoupravo in Ministrstvo za evropske zadeve, kjer je celo takratna državna sekretarka, tudi danes je gospa državna sekretarka na Ministrstvu za kmetijstvo, kjer je seveda pomembno pri odločanju in koriščenju evropskih sredstev, nastal takšen spor po njenem posredovanju v Bruslju, da je minister Gjerkeš pisal tako predsedniku Vlade kot ministru za finance in mislim, da ministru Gaspariju. Upam, da se kdo danes tudi zaveda svoje odgovornosti. Kakšne pa bodo posledice za to,

pa bi jih zdaj prevalili na župane slovenskih občin. Za slovenske občine je nedopustno, da bi sredstva celo vračale v bruseljsko blagajno prav zaradi takšnih napak, ki so se dogajale, in prestižnih bojev znotraj ministrstev v zvezi z organom upravljanja.

Jaz sem vesel, da je danes minister Židan omenil gospodarsko rast in temelje, ki jih je postavilo Ministrstvo za kmetijstvo ob prihodu gospoda Bogoviča v letu 2012. Vsak teden so sedeli skupaj ministrska ekipa in so razpravljali o problematiki koriščenja evropskih sredstev. Gospodarsko rast imamo iz dveh naslovov, to je iz koriščenja, povečanega koriščenja evropskih sredstev, seveda, vse je bilo treba pripraviti prej, če si hotel to narediti v 2013 in seveda zaradi izvoznikov. Župani seveda nimajo tiskarne, da bi lahko tiskali denar in zagotavljali sredstva za to, za kar jim Vlada samo nekaj obljublja. Ne morejo in takšni sklepi so za moje pojme seveda popolnoma nesprejemljivi in popolnoma neodgovorni. Namreč, še vedno se bo Vlada sklicevala, da je ocenila, da je mogoče določene zadeve narediti, ampak seveda njena ocena je bila pač napačna.

Od takrat, ko v Slovenski ljudski stranki na to opozarjamo, ne tretjič in ne razpravljamo 3 ure, ampak smo vsaj tridesetkrat na to opozorili, razpravljali o koriščenju evropskih sredstev, lahko rečemo tudi v času Pahorjeve vlade, ob zadolževanju približno 2 milijardi evrov na leto, žal, niso bila sredstva usmerjena v sofinancerski delež Republike Slovenije za izvedbo projektov. V tem je problem. Bila so pač usmerjena v javno porabo in navidezno ohranjanje delovnih mest. pokazalo se je seveda, žal, kaj vse je iz tega izpadlo.

Nobenega razloga torej ni, da ne bi Vlada sprejela in se držala določenih obljub, ki smo jih dali že leta 2004 Evropi, dali smo, da bomo na področju pitne vode in čiščenja voda speljali vse, kar je na tem področju treba, do leta 2017.

Tudi v novi finančni perspektivi, žal, kot je že bilo rečeno, pa je leto 2014 proti koncu, ker seveda imamo omejeno vlado, ker imamo državnozbornsko volitve in tako dalje, torej je politično proti koncu, nimamo ne partnerskega sporazuma in ne operativnih programov. Še več. Ta ista omenjena vlada ni spoštovala, ne spoštuje sklepov Državnega zbora, ki so bili tukaj sprejeti, da mora pripraviti operativne programe v skladu z veljavno zakonodajo. V veljavnem zakonu imamo zapisano, da imamo dve kohezijski regiji, in to ni narejeno. Tudi tega ni poslala v Bruselj, in to je neodgovorno. Zaradi tega ne bomo izkoristili očitno ne tudi sredstev nove finančne perspektive oziroma s pospešitvijo tega bi se seveda lahko določeni projekti bistveno drugače odvijali.

Edini cilj in neodgovornost te vlade je torej zagovarjanje, tako je šlo v Bruselj, zato je bil tudi partijski sporazum zavržen, dobesedno raztrgan z nekimi mega projekti v centru. To si je ta vlada zastavila. To ne pelje v regionalni

razvoj, to ne pelje v izpolnjevanje obljub, ki smo jih dali Bruslju v zvezi z okoljsko problematiko. Če kaj, potem bi bil prav to zagon gospodarstva oziroma gradbeništva, nekaj delovnih mest seveda niti slučajno nikjer tistih 60 tisoč ali o čem je že bilo govora.

Spoštovani kolegice in kolegi, v Slovenski ljudski stranki popolnoma podpiramo predloge občin, županov, ki seveda so jasno povedali, da je treba nekaj narediti v zvezi z projekti, ki so pripravljani pa nimajo izdanih odločb s strani Vlade, in to tako, da bo zavezovalo Vlado Republike Slovenije, nenazadnje bil lahko prišli tudi s kakšnim zakonom v parlament. Verjemite, da bi se tukaj našli ne glede na torej opozicijo, pozicijo, sicer zdaj to tako ali tako več ne funkcionira, ampak glede na vsebino, tako kot smo se v prejšnjem mesecu oziroma zadnji mesec našli že pri nekaj projektih. Župani so seveda omenili, da je treba po zavezi Vlade, ki bo zagotavljala sofinanciranje teh omenjenih projektov, ne pa to preložiti in ostati neodgovorno, neodgovorno na občinah in potem zaradi tega nekatera podjetja in seveda tudi občine, tako kot sem že omenil, spraviti v stečaj. Vprašanje glede zakonitosti podpisov pogodbe z izbranim izvajalcem brez odločb – je nemogoče in ni pravno in je v nasprotju z veljavno zakonodajo. Izražena bojazen s strani županov, da bodo morale posamezne občine za projekte, ki ne bodo dokončani v roku, torej tudi evropska sredstva vračati, je seveda nujno treba te predloge, ki so jih župani dali, ovekovečiti ali s sklepi Vlade, ki bodo temu sledili, ali pa, če je treba, tudi s kakšnim zakonom. Dejstvo je, da v tem trenutku je dovolj sredstev znotraj operativnega programa. Vemo, da bo na prometu verjetno veliko tega ostalo, kdo bo za to dogovarjal, kdo je dogovarjal tudi materialno – seveda se to, žal, še v tej državi ni zgodilo. Upam pa, da bo kdaj do tega tudi prišlo in da bodo tisti, ki napeljujejo na nezakonito delovanje, in to Vlada, slovenske občine, župane, tudi za to kazensko dogovarjali.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Gospod Ivan Hršak bo predstavil stališče poslanske skupine Demokratične stranke upokojencev Slovenije. Izvolite.

IVAN HRŠAK (PS DeSUS): Hvala za besedo, spoštovani predsednik. Spoštovani državni sekretarki, spoštovani kolegice in kolegi!

Državni zbor je na 62. izredni seji aprila letos že sprejel ustrezna priporočila na temo zaustavitve izplačil kohezijskih sredstev za izvedbo 11. okoljskih projektov, sofinanciranih iz evropskih sredstev. V zadnjih dneh pa je med predsednico Vlade, ministrom za kmetijstvo in okolje ter župani prišlo do dogovora, da bodo sredstva po večini črpana iz naslednje finančne perspektive, občine pa lahko projekte nadaljujejo. Glede na to v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije ugotavljamo, da obravnava današnje točke ni več potrebna.

V Poslanski skupini DeSUS smo že na prejšnji seji na to temo izpostavili, da pričakujemo, da bo ponovno ustanovljena vladna služba za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, ki ima vsa pooblastila nad upravljanjem in nadzorovanja črpanja evropskih sredstev, delovala čim bolj učinkovito, transparentno in seveda v skladu z veljavno nacionalno in evropsko zakonodajo na tem področju. Ob tem velja opozoriti na vse prepegoste napake, ki se v Sloveniji dogajajo na področju črpanja evropskih sredstev. V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije ocenjujemo faznost financiranja kot primerno rešitev in upamo na podporo Evropske komisije. Seveda pa moramo imeti dobro pripravljeno strategijo, jasno opredeljene prioritete za vsa področja in dosledno izpolnjene pogoje, ki jih zahteva Evropska komisija. Glede na dejstvo, da se lahko zgodi, da bomo izgubili velik del sredstev iz aktualne evropske finančne perspektive zaradi neznanja, nepravilnega in prepočasnega vodenja postopkov ter slabo pripravljenih razpisov, v naši poslanski skupini pričakujemo, da bodo pristojne službe in odgovorne osebe v prihodnje svoje delo opravljale učinkoviteje. Namreč, učinkovito črpanje sredstev evropskih skladov je izjemnega pomena za obstoj in razvoj gospodarstva v Sloveniji. V času finančne krize, ki jo slovensko gospodarstvo še vedno močno čuti, so sredstva iz tega naslova ena najpomembnejših sredstev za investicije. Vlada je zagotovila, da so bili pregledani in analizirani vsi okoljski projekti, tako iz naslova rednih pravic porabe kot tudi dodatnih pravic porabe ter naložila pristojnemu ministrstvu, naj v sodelovanju s Službo vlade za razvoj in evropsko kohezijsko politiko te projekte prednostno uvrsti v financiranje iz finančnega okvira 2014–2020.

V Poslanski skupini Demokratične stranke upokojencev Slovenije verjamemo, da se bodo vsi pričeti projekti, ki so iz okoljskega vidika bistveni, nadaljevali in tudi uspešno zaključili. Tako bo pravočasno in uspešno zaključen tudi projekt CEROS iz Zasavja, od koder prihajam, in bo zanj pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje. Hvala.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala tudi vam.

Gospod Jožef Horvat bo predstavil stališče Poslanske skupine Nove Slovenije.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa za besedo, spoštovani gospod predsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani državni sekretarki s sodelavci, vsem prav lep pozdrav v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije - krščanskih demokratov!

O kohezijski politiki in okoljskih projektih smo veliko govorili, na odborih Državnega zbora, na plenarnih zasedanjih, na plenarnih sejah Državnega zbora, na kakšnih posvetih in tako naprej. Veliko govorili, ja, tudi veliko naredili, ampak očitno premalo, da je v

vseh nas bojazen, da ne bomo vseh sredstev, ki so na razpolago Republiki Sloveniji za okoljske in ostale projekte, počrpali. Naj spomnim, da je letos Odbor za zadeve Evropske unije sprejel sklep, da bo kvartalno spremljal črpanje kohezijskih sredstev. Torej je Odbor za zadeve Evropske unije pristojen za poglobljeno spremljanje črpanja in izvajanja projektov. Naj spomnim na nekaj sklepov, ki jih je omenjeni odbor sprejel, in sicer že 15. oktobra lansko leto v zvezi z dvema kohezijskima regijama, v zvezi s tem, da odbor Vladi predlaga, da pripravi dva operativna programa, ker imamo dve kohezijski regiji, enega torej za kohezijsko regijo Vzhodna Slovenija in enega za kohezijsko regijo Zahodna Slovenija, in tako naprej, da ne bom bral vseh teh sklepov, ki so javno objavljene, torej sklepi, sprejeti na seji 15. oktobra 2013. Seveda ima tudi v tem odboru koalicija večino, ampak sklepe praviloma sprejemamo brez glasu proti; mislim, da je to dober signal. In smo kar nekaj vaj tudi uspešno zaključili. Mislim na sklepe odbora, ko smo Vlado zavezali, da nekaj mora narediti, ne z zakonom, kot je bilo večkrat na odboru včeraj rečeno, da je potreben zakon, da šele takrat Vlada trzne – ne, Vlada mora trzniti na najmanjši sklep najmanjšega odbora Državnega zbora, če je v tej državi parlamentarna demokracija; če je kako drugače, potem bom to trditev zanimal. Naj spomnim na primer dobre prakse ali dobre vaje. 25. marca 2014 je Odbor za zadeve Evropske unije soglasno sprejel sklepe, od katerih bom samo prvega prebral: "Odbor za zadeve Evropske unije poziva Vlado, da nemudoma s prerazporeditvijo zagotovi manjkajoča sredstva kohezijskega sklada in nacionalne udeležbe na proračunske postavke Ministrstva za kmetijstvo in okolje za potrebe izvedbe projektov na področju varstva okolja, področje voda, v okviru operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture že v letu 2014." Kaj je povzročil ta sklep ali, bolje rečeno, izvedba tega sklepa: Vlada je naslednji dan na dopisni seji ta sklep realizirala in zaustavljeni projekt vodooskrbe v Posotelju je lahko šel naprej. Za to sem hvaležen vsem članom Odbora za zadeve Evropske unije. Po izvedbi tega sklepa s strani Vlade je minister Dejan Židan šel na teren in podpisoval sofinancerske pogodbe, kar je normalno, kar je prav. In to želimo na nek način tudi nadaljevati, zato dvodnevna razprava na Odboru za gospodarstvo na iniciativo Slovenske demokratske stranke. Nadalje, 30. maja je Odbor za zadeve Evropske unije obravnaval, prvič torej, poročilo o črpanju sredstev evropske kohezijske politike 2007–2013 za obdobje januar–marec 2014 in sprejel 9 pomembnih sklepov, ki Vladi nalagajo, da v roku osmih dni da odziv Državnemu zboru oziroma Odboru za zadeve Evropske unije in da tudi zagotovi, da 11 projektov, ki so, kot pravimo, ready-to-go, se pravi pripravljene za izvedbo, da Vlada omogoči, da se začnejo izvajati. Posebej se Vlada v roku osmih dni na naše sklepe ni odzvala, ampak kot predsedujoči omenjenemu odboru razumem, da

je mnenje o predlogu priporočil v zvezi z izvajanjem okoljskih projektov, sofinanciranih iz kohezijskih sredstev finančne perspektive 2007–2013, ki ga je Vlada pripravila za izredno sejo Odbora za gospodarstvo, da je to mnenje pravzaprav namenjeno tudi odboru in ga na nek način razumem kot odgovor na 9 sklepov Odbora za zadeve Evropske unije in v zvezi s tem ne želim komplicirati.

Gospo in gospodje, sredstva evropske kohezijske politike so v Sloveniji ključni instrument spodbujanja konkurenčnosti in razvoja nasploh, njihov pomen pa se je v začetku krize še povečal. To področje je absolutna prednostna naloga Vlade, ki si prizadeva, da bi aktivnosti potekale še učinkoviteje. S temi uvodnimi besedami je Vlada Republike Slovenije predstavila svoje poročilo o črpanju sredstev Evropske kohezijske politike 2007–2013 za obdobje januar–marec 2014, ki ga je Odbor za zadeve Evropske unije obravnaval, kot rečeno, 30. maja. Do sem vse lepo in prav. Pa je res to absolutna prednostna naloga naše države, gospo in gospodje? Lahko govorimo o skrbnosti dobrega gospodarja pri odzivnosti Vlade in njenih počasnih korakih pri črpanju evropskih sredstev? Kažejo njeni kazalci v pravo smer? In, če kateri? V Poslanski skupini Nove Slovenije smo prepričani, da postopki, ki jih naša država vodi na področju črpanja kohezijskih sredstev, kažejo na neodgovorno ravnanje Vlade Republike Slovenije, ki ni sposobna pridobiti evropskih sredstev, do katerih bi bili upravičeni, če bi seveda svojo nalogo dobro opravili. Poglejmo, konkretno. Doslej smo iz finančne perspektive 2007–2013 počrpali zgolj tretjino razpoložljivega denarja iz kohezijskega sklada. Za primerjavi povemo, da je bilo v tem obdobju črpanja sredstev v letu 2012 najbolj uspešno, kar 97 %, počasna oziroma pasivna vloga Vlade Republike Slovenije oziroma Ministrstva za kmetijstvo in okolje je zaradi že tako nezavidljive gospodarske situacije v državi nerazumljiva in kaže na neodgovoren odnos do financiranja infrastrukturnih projektov, ki so za občane množice slovenskih občin še vedno prioritetenega pomena. Vlada si sicer v svojem poročilu o črpanju sredstev Evropske kohezijske politike 2007–2013 za obdobje januar–marec 2014 zastavlja cilj, da bodo sredstva iz operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture 2007–2013 do konca leta 2015 v celoti izkoriščena.

V Poslanski skupini Nove Slovenije izražamo dvom, da bo takšen cilj možno doseči. Saj je bilo v obdobju sedanje finančne perspektive doslej realiziranih zgolj 688 milijonov evrov. Medtem ko naj bi v preostalem letu in pol realizirali kar 874 milijonov evrov, to je 41 milijonov evrov na mesec oziroma 60 % dinamike izplačil iz proračuna. Do težav pri črpanju evropskih sredstev prihaja tudi in predvsem zaradi premalo rezerviranih sredstev v proračunu države predvsem na področju velikih infrastrukturnih

projektov, za katere je v vlogi posredniškega telesa minister za kmetijstvo in okolje.

Kolegice in kolegi, mi govorimo o večletnem finančnem okviru 2007–2013, 2014–2020 in tudi večkrat o finančni perspektivi. Večkrat se v teh besednih zvezah uporablja beseda finančno, finančen, ampak pogledjte, zakaj sem na Odboru za gospodarstvo včeraj in predvčerajšnjim povedal, da so sklepi Vlade Republike Slovenije sprejeti na 134. dopisni seji, 10. 6. letos, v posmeh kohezijskim projektom. Zato, ker Vlada v Državni zbor pošilja 12 ljudi, ki so vsi spoštovanja vredni tukaj, ki sedijo za menoj, pa tudi tisti, ki jih ni, so spoštovanja vredni, nobenega pa ni iz Ministrstva za finance. Nekdo se dela norca iz nas, ne iz poslancev Nove Slovenije, ampak iz dva milijona državljanov. Projekti vodooskrbe in kohezijski projekti se vendarle ja gradijo z denarjem. In sedaj seveda državni sekretarki in sodelavci se bodo tu osem ur naposlušali kritik in tako naprej, minister Čufer je pa morda nekje v klimatiziranem prostoru, ne vem, morda je na ECOFIN, če sedaj poteka ECOFIN, se bori za Slovenijo. Upam, da nas ne zadolžuje. Upam, da je potegnil ročno zavoro, da je zmanjšana hitrost zadolževanja iz enega milijona evra na uro vsaj na 900 tisoč evrov na uro. Poglejte, to je nezaslišano. In ne morem mimo tega, da tu javno problematiziram s tem, da nikogar ni za to temo, za to zelo pomembno temo iz Ministrstva za finance. Jaz verjamem, tako kot smo se na Odboru za zadeva Evropske unije z državno sekretarko iz Ministrstva za finance Vraničarjevo dogovorili, kaj je treba narediti, da če bi bila tu oziroma že včeraj na Odboru za gospodarstvo, da bi se nekega vruga dogovorili in z nekimi proračunskimi telovadbami bi se dalo narediti prerazporeditve, če je Vlada znala narediti in zaseči sredstva univerz, potem, nočem reči, da je treba nekomu zaseči, vzeti na silo, ampak pogledati, kje se vsak evro da najbolj pametno naložiti. In to je delo Ministrstva za finance. Zato je moja ost in bo moja ost danes uperjena v Ministrstvo za finance.

Še morda nekaj o sklepih Vlade, ki jih pošilja na podlagi sklepov Odbora za zadeve EU, tako vsaj v prvem odstavku piše, in za nujno sejo Odbora za gospodarstvo. Sklepi Vlade, sprejeti na 134. dopisni seji 10. junija, za 11 projektov, o katerih govorimo že sedem mesecev, ne prinašajo nič in ne rešujejo nič. Zato je tvit Alenke Bratušek zgolj piar in zavajanje in delanje norca iz ljudi, iz občin, županov, občanov in državljanov. To moram tu zelo jasno povedati in to sem pripravljen še ne vem kako dolgo zagovarjati. Zakaj ti sklepi ne prinašajo nič? Zato, ker ni časovnice, ni finančnih obveznosti in ni sredstev v proračunu Republike Slovenije ali bolje rečeno, ni sredstev na pravih proračunskih postavkah. Kot že rečeno, smo mi na Odboru za zadeve EU nekoč z Vlado dobro sodelovali v projektu vodooskrbe Posotelja, in smo računali, da bo v tem stilu Vlada naprej sodelovala na področju kohezijskih

projektov z Državnim zborom. Ampak preprosto temu ni tako. Če preberemo, kolegice in kolegi, četrti sklep, ki ga Vlada navaja v tem svojem dokumentu, četrti sklep pravi takole: "Z namenom ohranitve izvedenih javnih naročil in s tem povezanimi bančnimi garancijami ter gradbenimi dovoljenji Vlada Republike Slovenije predlaga upravičencem, da začnejo z izvajanjem projektov pod točko 2 in točko 3," to je seznam teh 11 projektov, "in jih financirajo iz lastnih (občinskih) virov." Ja, če jih imajo okej, ampak jaz verjamem in vem, da jih nimajo. Zato tudi ta današnja seja.

Obžalujem, da na Odboru za gospodarstvo nismo spravili skupaj toliko pozitivne energije, da bi sprejeli vsaj kakšen sklep, da bi Vlado zavezali in dali nekaj optimizma, predvsem pa zeleno luč za teh 11 velikih kohezijskih, okoljskih projektov, ko gre pretežno za oskrbo s pitno vodo, s katero se v Republiki Sloveniji, žal, ukvarjamo, moramo ukvarjati na začetku tretjega tisočletja, ker pač to vprašanje še ni rešeno. Na drugi strani imamo predloge za spremembo ustave, kjer bi naj pisalo, da je pitna voda pravica vsakega, to ne rabimo pisati v ustavo, to vsak nekako razume po defaultu, kot se reče, ampak ko pa je treba zasadi lopate, ko je treba nekaj konkretnega narediti, kot rečeno, morda neke prerazporeditve na proračunu, potem pa enostavno te volje ni in Ministrstvo za finance ignorira, jasno ignorira kakršnekoli pogovore, ki bi morda privedli do nekih rešitev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Končali smo s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Prehajamo na splošno razpravo poslank in poslancev o predlogu priporočila. Besedo ima najprej v imenu predlagatelja mag. Andrej Vizjak, za njim se pripravijo gospod Zvonko Lah, gospod Branko Ficko, mag. Katarina Hočevnar. Izvolite, mag. Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa. Moram se odzvati na nekatere trditve, ki so bile izrečene v imenu poslanskih skupin. Pravzaprav gredo v znanem politikantskem duhu, češ, problema ni, predlagatelj politizirate, želite spodbuditi javnost in nagovarjate to javnost pred prihajajočimi volitvami in podobno. Spoštovani, če bi se na teh 11 okoljskih projektih kaj pomembnega zgodilo od zadnje seje, ki je bila aprila, te seje ne bi bilo in tudi te priložnosti ne bi bilo, in če bi ta vlada bila sposobna obdržati se skupaj, ne bi imeli volitev čez dober mesec dni. Skratka, opozicijo ali Slovensko demokratsko stranko opozarjati in ji očitati, da želi s kazanjem oziroma ambicijo po reševanju nekaterih res aktualnih problemov zgolj politizirati in nabirati točke, je milo rečeno nekorektno. In zakaj se niste izognili tej diskusiji in rešili tega problema? In zelo zanimivo je tudi to, da tisti, ki niso sposobni operativno rešiti tega problema, kažejo in terjajo od nas poslancev tu, da rešimo ta problem, če ne ne bi imeli vlade in parlamenta.

Parlament je dal Vladi vizavi teh 11 okoljskih projektov že nekaj zelo jasnih signalov, zelo jasnih signalov. In praktično nič od tega se ni zgodilo. Nič. Še huje je, jaz mislim, da se je zgodil tudi korak nazaj oziroma da se je zgodilo zavajanje županov, ki seveda želijo uresničiti te projekte. Namreč, en takšen sklep Vlade, ki se je zgodil pred dvema dnevi, češ, te projekte prepoznavamo kot prioritete in jih bomo prednostno uvrstili, vi pa začnite z njimi, v okviru svojih finančnih zmožnosti. To se pravi – in kaj potem –, občina, ki ima recimo v svojem delu za recimo 5 milijonov evrov enega vodovoda, lastnih sredstev zagotavlja nekaj 100 tisoč evrov, bo zaradi teh nekaj 100 tisoč naredila, ne vem kaj, jarke bo skopala in potem bo čakala eno leto dni, ali se bo ta projekt nadaljeval, pri čemer nima resnih zavez, zgolj neko sporočilo, da bo ta projekt prednosten. To je milo rečeno delanje norca iz teh občin. Ali je pa sporočilo vlade drugačno – sfinancirajte v celoti ta projekt, če ga želite. Oboje je slabo, oboje je nekorektno! In zdaj je še nekaj, minister je tu rekel, da so to projekti, ki jih vodijo občine. Tehnično ja, vsebinsko in sicer pa so to projekti, nacionalno-lokalni projekti, saj so jih občine vodile vedno v tesnem sodelovanju, v tedenskih, dnevnikih sestankih skupaj z ministrstvi, da so jih pripeljale do te faze. To so pravzaprav nekako usklajeni projekti, za katere je bilo vseskozi več kot jasno, da bodo deležni sofinanciranja iz evropskih sredstev, skratka sofinancirane s strani države in da je lastni delež občin tu 15 %. To je bilo več kot jasno. Zdaj pa država se na nek način po ministrovih besedah umika ali pa, bi rekel, vsaj daje nekoliko roke stran od tega in prepušča, češ, peljite to vi naprej. Kaj želim povedati? Želim povedati to, da karkoli ste na podlagi sprejetih sklepov operativno naredili na Vladi, ni vodilo pravzaprav k nobenemu resnem rezultatu na tem področju. Rezultat pa je, da se ta projekt naredi in nič drugega. Torej ambicija nas, predlagateljev, je – in s tem nas boste tudi najbolj utišali –, če boste rekli to pa to bomo konkretno naredili na tem projektu. Danes pa imamo sporočilo, da pač iz finančne perspektive 2007–2013, ki se je že iztekla, denarja ni mogoče zagotavljati, saj se bodo vsi projekti, za katere je že alociran denar v tej finančni perspektivi zagotovo izvedli, in še več, ker gre za overcommitmente, in da sredstev iz nove finančne perspektive, torej te, katero živimo, ne moremo alocirati za te projekte, ker ustrezni dokumenti niso sprejeti. Tretjega vira pa ni. Zakaj ste potem peljali te občine skozi vse te procedure vsa ta leta in zakaj ste jih vodili za nos? Zakaj? Minister Židan je prej povedal, da je on vse naredil na tem, da bi se to zgodilo. On je to rekel, da je on rešitelj kohezije, tako ga je bilo za razumeti. In potem je bil seveda demantiran s strani številnih tu.

Spoštovani, jaz menim, da boste kaj naredili, če želite seveda kaj narediti, samo na dva načina. Samo na dva. Povejte resnico ljudem, povejte resnico, da tega denarja za

financiranje teh projektov ni, ali pa ga zagotovite. In potem še ena zavajajoča trditev s strani ene izmed poslanskih skupin, to je ta, kje vzeti denar ali s tem povečati primanjkljaj in dodatno zadolževanje. Ja, ja, pod vašo filozofijo je res samo ta možnost, ampak ta možnost se bo izpela prej ali slej v bankrotu države, če ne boste nič spremenili oziroma če ne boste iz tega konkretnega, zaprtega pogleda enkrat spregledali. Ta država od leta 2009, ko je prevzela vlado Pahorjeva Socialna demokracija, pa vse do danes ima tekočih odhodkov približno za milijardo več kot tekočih prihodkov. Se pravi, to, kar ta država porabi za funkcioniranje vsega državnega aparata z vso transferno politiko do vseh blagajn in do vseh upravičencev, se pravi, kar porabimo za to, da se vrtimo, da živimo v tej državi, porabimo eno milijardo več, kot poberemo z vsemi davki in vsemi nedavnimi prihodki, trošarinami in tako naprej. Ta zadeva je nestabilna. Če ne boste nič naredili na odhodkovni strani v proračunu, ta država ne bo preživela. Ni šans. In tega se vi otepite in pišete neke reformne programe, od katerih mi tudi državni sekretar Mavko ne zna pojasniti, s katerimi ukrepi naj bi kaj dosegli. Govorite, da boste še dodatno vzeli občinam denar, v reformnem programu, preberite si, da boste povprečnino znižali oziroma jo naredili na podlagi standardiziranih prihodkov. Jaz vam govorim, še kako je to povezano s to temo, o kateri danes govorimo, ker vidim, da vas že malo spravljam v nervozo. Kajti če znižate malo tekoče odhodke te države, boste imeli denar za investicije, ki so potrebne. To je vir, ne primanjkljaj, ne zadolževanje, ampak tekoči odhodki, tekoče odhodke te države je treba znižati. Mi imamo burokratizirano državo do te mere, da potrebujemo za eno parkirišče ob eni osnovi šoli 47 soglasij in dovoljenj, da se lahko zazida parkirišče. In to traja 10 let, da se od spremembe OPN do vseh soglasij lahko tam zakopljejo lopate, potem je pa tisto parkirišče narejeno v 3 mesecih. In vsak se pase na teh državnih jaslih do nedogleda. In vi govorite seveda, da nimate denarja za najnujnejše investicije vodooskrbe. Tu je denar. Vam bom povedal, še kje je denar. Na MKO konkretno. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje, to leti na vse dosedanje ministre ne glede na vlado, ni znalo do danes zaračunati koncesije marsikateremu uporabniku vode, ki jo uporablja bodisi za kopališča bodisi za nekaj drugih stvari. To so ljudje, ki so oddajali vlogo, ker pač uporabljajo vodni vir za to, da bi plačali koncesijo, pa jim država ne zna podeliti koncesije, kaj šele zaračunati koncesijske dajatve. Pa gre za nekaj milijonov evrov, gotovo, vsako leto. Gotovo. Tega ne zna nihče pobrati, pa ta denar pravzaprav leži. Še več. Ministrstvo je poslalo inšpekcije, da zapirajo te vodne vire, čeprav ti vodni viri zagotavljajo dejavnost, gospodarsko dejavnost in seveda tudi delovna mesta. Hvala bogu smo skozi novelo Zakona o vodah tudi ta problem poslanci reševali, zaradi

neoperativnosti. Torej želim povedati, da denar praktično tudi pri Vladi leži na tleh, le pobrati ga je treba in nameniti za te investicije. Vi pa tu tarnate in jokate, da se to pač ne da. To se da, samo vi tega ne znate. Dajte to enkrat že priznati! Vi ne znate tudi sobivati skupaj, kaj šele da bi znali operativno kaj narediti. To je težava, ki jo imamo. Pa nimamo mi tukaj v SDS te težave. To težave imajo slovenski državljani, najmanj teh pol milijona, ki so vezani na te vodovode, ki se zdaj ne bodo gradili. In kar je pa najbolj, bi rekel, dejansko neka ambicija po zadovoljevanju neke zunanje podobe, neke optike brez vsake vsebine, so ti sklepi Vlade. Češ, rešili smo problem. A res? Me zanima, kateri izmed teh ključnih projektov se bo začel graditi na podlagi teh sklepov vlade. Niti eden, mogoče se bo kateri nadaljeval, zgolj nadaljeval, ker že poteka, pa se bo nadaljeval v enem omejenem obsegu, kolikor bo pač občinskega denarja za to.

Jaz menim, spoštovani, da smo res tukaj polni navajanj, zakaj se nekaj ne da narediti, zakaj se teh projektov ne da spustiti naprej. Zelo zelo malo pa smo slišali o predlogih, kako to narediti, katere ukrepe bi bilo pa treba sprejeti, da se ti okoljski projekti izvedejo. Spoštovani, jaz sem sedel že večkrat na različnih stolih, na tej strani in teh klopeh in vem, da je treba iskati stvari, da se dajo narediti. In smo tudi številne stvari naredili. Ja, dragi gospodje v zadnji vrsti in gospa, res je, naredili smo. V času prejšnje vlade smo na primer sprejeli pet reformnih zakonov, pet reformnih zakonov. Pa mi povejte enega, ki ste ga vi. Neoperativni totalno, a veste. In ste se lepo podrli in sesuli sami vase in zdaj smo vsi drugi krivi in nenazadnje ne vem kdo bo še kriv, da se tudi teh enajst okoljskih projektov ne da izvajati. Spoštovani, namesto, da iščete razloge, zakaj se to ne da narediti, bi bilo prav, da vladni naložimo, da poišče rešitve. To ste seveda z veseljem pohodili, zavrnil in danes nimamo nobenega sklepa, da bi ga sprejeli, ker ste jih včeraj vse zavrnil. Vse. Morebiti celo naši sklepi niso najboljši. Morebiti. Morebiti bi bili vaši boljši, ampak jih niste predlagali oziroma predlagali ste bolj mlačne sklepe, nekatere, kot pa so ti sklepi Vlade, ki jih je sprejela pred dvema dnevoma. Se sprašujem, retorično, ni mi pa treba odgovoriti na to. Ali bi prišlo do teh sklepov Vlade pred dvema dnevoma, če ne bi bilo današnje izredne seje? Stoodstotno ne bi prišlo. Še tega ne bi bilo. In vi govorite, da so vsi ti predlogi predlagateljev jalovi, brezvezni in politikantstvo. Če nič drugega, smo stisnili iz Vlade vsaj nekaj, čeprav veliko veliko premalo oziroma toliko, da se ne da nič na podlagi tega narediti, ampak vsaj neko videnje je vlada s tem pokazala. Pa še nekaj, mi za aktualno finančno perspektivo sploh nismo še pripravljani. Nimamo sprejetega nobenega dokumenta, ne partnerskega sporazuma, ne operativnih programov, ne ničesar. Imam podatke, da so nekatere države že sprejele partnerske

sporazume, Danska, Nemčija, Grčija, Poljska. Vi govorite, da smo vse naredili, kar se da narediti. Ni res! Dokumenti, vsaj nekateri, bi lahko bili že sprejeti in bi lahko že delali po njih. Ne, mi pa čakamo, kot da smo sami sebi zadosti, kot da smo sami sebi najboljši in kot da ne rabimo evropskega denarja.

Se enkrat, namen predlagatelj je bil samo to in samo ena stvar, da se teh 11 programov vodooskrbe širom po državi, ki zajemajo 34 občin in preko pol milijona ljudi, pol milijona državljanek in državljanov, se pravi, da se te projekte spravi v funkcijo, v operativnost, da bodo dajali, ko bodo končani, tudi rezultate. V fazi gradnje bodo dajali rezultate okrepljene gospodarske aktivnosti, ko bodo pa zgrajeni, bodo dajali pa rezultate bistveno bolj zdrave oskrbe s pitno vodo za toliko ljudi, kot sem prej povedal. Zato bi bil zelo vesel, da bi poskušali tudi vi v poziciji, ki vas seveda taki predlogi bolijo, vsaj enkrat pokazati malo konstruktivne drže in narediti korak k temu, da se res zgodi to, kar je intenca te točke in teh sklepov. Ne pa da pritrjujete tistim, ki pravijo, da se nikoli ne da ničesar narediti, in naštevate sto en problem, pri čemer pa ne pokažete ali vsaj ne nakažete niti ene rešilne poti iz te situacije.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Hvala lepa za besedo, predsedujoča.

Tudi jaz bom takole začel. Pred dvema dnevoma smo kar naenkrat slišali: "Vlada našla rešitev za 11 projektov." In pripadniki AB Zaveznitva so na veliko začeli razglašati, "projekti bodo krenili, denar je, bodo nova delovna mesta, izvajalci bodo imeli delo, vse je v najboljšem redu." Popoldne pa smo imeli sejo Odbora za gospodarstvo, kjer smo na mizo dobili člani in tudi župani tistih občin, ki so v teh projektih, sklepe Vlade. In na osnovi teh sklepov vprašamo župane, ali bodo res lahko začeli delati, ali bodo podpisali pogodbe. Župani so rekli: "Ne, ne bomo." Nekateri so zatrjevali: "Podpišemo pogodbo samo tripartitno, da bo še država zraven podpisala pogodbo in se zavezala, da denar iz Evropske unije in iz državnega proračuna sigurno bo. V nasprotnem primeru, nismo neumni, saj bomo šli v zapor. Izvajalci nas bodo tožili, ker imamo samo 15 % potrebnega denarja, to, kar morajo zagotavljati občine." Potem vprašamo državne sekretarke: "Ali bo denar, to, kar je Vlada oziroma minister dopoldne obljubljal in predsednica Vlade v odhajanju, no, in minister v odhajanju?" "Ne, denarja ni. Podeljene so vse pravice porabe, še več, odločb iz nove finančne perspektive ne moremo dati, dokler ne bo partnerskega sporazuma podpisanega in operativnega programa." Stvar je bila popolnoma jasna. Naslednji dan vidimo v enem od časopisov naslov Rešitev ali le predvolilna obljuba. Ne eno

ne drugo, niti predvolilna obljuba ne, ampak napotilo županom v nezakonito podpisovanje pogodb z izvajalci in začetek izvajanja del. Čista laž. Nič drugega. In zdaj smo pred situacijo, ko je 11 projektov za 200 milijonov evrov predvsem na področju vodooskrbe in odvajanja in čiščenje odpadnih voda nasledlo, so izbrani izvajalci, podaljšujejo vsak mesec bančne garancije, zaradi tega ne morejo novih poslov pridobiti, ker imajo rezervirane bančne garancije za te projekte. Se pravi, dela se jim škoda in čakajo in upajo na rešitev, da bodo na nekatera področja, ki nujno potrebujejo zdravo pitno vodo in določene čistilne naprave in kanalizacije zgrajene, da se to pokrene. Ampak vlada ne išče nobenih rešitev. Trdno stoji na stališčih, denarja iz stare finančne perspektive več ni in iz nove finančne perspektive se ne da dati nobenih odločb. In smo tam, kje smo. In kdaj to bo, vprašamo. Ko bo operativni program, čez ne vem koliko časa, poslali smo v Bruselj, zdaj pa čakamo odgovor. In nihče ne ve, kaj bo s tem. Zakaj je do tega prišlo? Projekti, ki so dobili odločbe v letu 2009, se pravi, z vso pravico porabe, so se zelo počasi pripravljali. Minister Bogovič je ugotovil, če bo šlo s tem tempom naprej, da sredstva ne bodo počrpana, projekti ne bodo izvedeni, zato je pospešil rezervne projekte, da se pripravijo in pridobijo gradbena dovoljenja in celo izbirajo izvajalce, občine so resno šle v posel, in to tudi pripravile. S prihodom nove vlade, ministra Židana, pa so se, glej ga, na hitro ti projekti, ki so prej stali toliko časa, napihnil in v pol leta vsi pripravili. Seveda, ker so se projekti napihnil, nekateri projekti, ki so bili prej iz nabora, če pogledate, pripravljenost projektov v letu 2010, 2011, za čuda so nekateri bili pospešeni, prekmurski ali pomurski vodovod C, prej ga nikjer ni bilo, enkrat je bil pa pripravljen, pa vrednost je bila še toliko večja, mogoče iz 800 km vodovodnih cevi je prišlo na 1100 km vodovodnih cevi. In zdaj se projekti izvajajo, vsi bodo izvedeni do konca drugega leta. A kdo ve, koliko od teh 1100 km vodovodnih cevi je že danes položenih? A ve kdo povedati, koliko je še treba in ali bo to v dobrem letu narejeno? Normalno, Vlada ugotavlja, da je 9 tveganih projektov. Župani so dali izjave, da bo vse zgrajeno. Bomo videli, koliko teh županov bo oktobra še kandidiralo. Če ne bo izvedeno, bodo pripeljali svojo občino v bankrot. Ampak vladi je vseeno, vlada ima izjavo župana – župan je investitor, predstavnik občine in od odgovarja. Vlada ne odgovarja nič, ona je pokrita s papirji. Gospod Pavličič je včeraj že izjavil in danes povedal, da mi kot predlagatelji ne povemo, kje vzeti, iz katerih projektov denar za začetek teh 11 projektov. Če teh 11 projektov pričnemo zdaj – in je pričakovati, je tudi vlada povedala, da bo v roku pol leta podpisan partnerski sporazum in potrjen operativni program –, potem mi rabimo denar za premostitev za tega pol leta. Stroka na ministrstvu pravi, da za pol leta rabimo 40 milijonov, ne več. Potem se pa že lahko črpa iz

nove finančne perspektive. Tukaj imamo projekte. Eden od teh devetih tveganih projektov je tudi CERO Zasavje, prej smo slišali kolega, ko je povedal: "Upam, da bo pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje za ta projekt, ki mora biti končan jeseni drugo leto." Ljudje božji, vsak delovodja v gradbeni firmi ve, da ta projekt ne bo končan, če nima okoljevarstvenega dovoljenja, nima gradbenega dovoljenja, se ne more pričeti izvajati in da v takšnem obsegu, kot je ta projekt, ne bo dokončan. Če ga hočemo rešiti, moramo iti v faznost, drugače bo ta občina oziroma te občine morale vračati evropski denar. Pika. CERO Dolenjske, tudi moja občina pokriva – podobna situacija, ni okoljevarstvenega dovoljenja, gospa podpredsednica, tudi vaša občina, kateri ste županovali, je v kritični situaciji, kar se tega projekta tiče, če ne bo zgrajen do konca prihodnjega leta. Nima okoljevarstvenega dovoljenja, ima pa odločbo za sredstva. Tukaj z vso odgovornostjo trdim, ne bo zgrajen. Kam bodo šli ti milijoni, ki so namenjeni za ta projekt? Ne vem, kateri župan bo to pogodbo podpisal. Investitor je novomeška občina, vprašajte župana, če jo bo podpisal. CERO štajerske regije, Slovenska Bistrica, tukaj ne poznam točno situacije, ampak je tukaj naveden. Seštejmo te tri projekte, koliko milijonov. To je ena varianta, da Vlada nekaj pokrene in da se dobi denar za zagon teh sredstev, za zagon teh 11 projektov. Teh 11 projektov je ekvivalent 5 tisoč novih delovnih mest. Ali jih ne rabimo?! Dajmo čakati.

Druga varianta. V okviru operativnega programa OP ROPI je možno razporejati sredstva. Iz programa prometne infrastrukture – ko smo imeli pred kakšnim mesecem sejo na temo kohezije, je isti dan Vlada sprejela sklep o sprejemu državnega lokacijskega načrta za en tak državni projekt in spodaj napisano, da so zdaj vsi pogoji za začetek izdelave projektne dokumentacije in pridobitev gradbenega dovoljenja, da se ta projekt začne izvajati. Zdaj pa iz prakse vemo, da do gradbenega dovoljenja za en tak projekt rabimo nekaj let, a projekt mora biti končan konec naslednjega leta. Kdo bo tukaj odgovarjal? Kdo je odgovoren? Minister za infrastrukturo in prostor. Ko je bil on vprašan, ali je prepričan, da se bodo vsi ti projekti končali do naslednjega leta, ja, veste kakšen je bil odgovor. "Ni hudo prepričan." Ali kdo pozna stanje na teh projektih? Nihče. Ali pa pozna pa mora biti tiho. Zato ker država nima – država se obnaša tako, kot tisti, ki je iskal delo in boga prosil, da ga ne najde –, ker nima teh 10 ali 15 % lastnega denarja, da bi ga porabila za te projekte, pa tudi če ostane 85 % denarja teh projektov v Evropi. Naj mi kdo reče v vladi, da nimam prav. Mi smo več let že prosili za pregled pripravljenosti teh projektov, pa ga nismo dobili. Poslanci, člani določenih odborov, ki naj bi pokrivali to področje. Tukaj je možnosti več, ne rabimo lomiti rok tistim županom, ki jim ne moremo obljubiti faznosti, da bodo lahko projekt izvajali še v novi finančni perspektivi pod

enakimi pogoji, če bodo šli zdaj v faznost. Lahko zlahka najdemo ta denar znotraj operativnega programa na področju prometne infrastrukture. Zlahka. Tudi bivši minister Stepišnik je povedal na odboru, da on misli, da bo 100 milijonov denarja ostalo. Po drugi strani pa imamo projekte, ki so bili pripravljani 7 let, z obljubo države, da bodo 85 % sofinancirani vsi ti projekti, ki so nujno potrebni za nekatere občine. Povedal sem dva primera, ki jih dobro poznam. Hidravlične izboljšave vodooskrbe Dolenjske – 50 tisoč prebivalcev, župan Šentjerneja je povedal, da škoda, da ni prinesel vode pokazati na samo sejo odbora. Mislim, da bo še imel priložnost glede na situacijo, kakršna je sedaj tukaj. 150 dni od 365 je treba prekuhavati vodo za 50 tisoč prebivalcev. Koliko javnih zavodov, kuhinj? Z vodo, ki ni prekuhana ne smejo niti sadja, solate prati, za vse mora biti voda prekuhana. Ta projekt se pripravlja 7 let. Če zmanjka elektrike, čez dve uri zmanjka vode za 50 tisoč prebivalcev, ker je samo taka kapaciteta v vodohranu. Kako naj župani teh občin zagovarjajo stanje na teh projektih in zdaj povedo ljudem, da ti projekti še ne bodo šli v realizacijo in ne vemo kdaj bodo. In to nekaj mesecev pred volitvami, ko ljudje vedo, da se izteka ta finančna perspektiva, v kateri naj bi bilo to zgrajeno. Kdo je tukaj odgovoren? Suhokrajinski vodovod – občina Žužemberk kupuje vodo od sosednje občine, polovico te vode se izgubi v zemljo, ampak jo morajo ljudje plačati. Plačati, ker je kupljena od sosednje občine. 20 % ljudi, prebivalcev te občine pa sploh še nima vode. Kmet, večji kmet plača 400 evrov na mesec za vodo, da jo pripeljejo gasilci. Kako naj bo ta kmet na suhokrajinskem delu konkurenčen, kako naj še kmetuje? Ali je občina kriva? Ni kriva občina. Projekt je bil pripravljen že zdavnaj. Gradbena dovoljenja so bila že podaljšana, ker je dvoletni čas veljavnosti gradbenega dovoljenja že enkrat potekel. Denarja pa ni. Kako naj občina Žužemberk prične z gradnjo tega vodovoda za, ne vem, 14 milijonov evrov, ko komaj shaja s tistimi najnujnejšimi stvarmi, ima komaj zagotovila tisti svoj delež v proračunih za naslednji dve leti. Zakaj ne bi štartali s tem projektom, našli možnost faznosti izvajanja teh projektov in končali to v letu 2016 ali 2017, tiste projekte, za katere vemo danes, ki imajo odločbe, rezerviran denar, da ne bodo zgrajeni. Gospod Pavlišič, prej sem konketno povedal, kje je denar. Na treh projektih. Dosti denarja, da se teh 11 projektov začne takoj, če bodo pol leta podpisani partnerski sporazum in sprejet operativni program, da se lahko izdajo odločbe, bo stvar pokrita. Če pa Vlada rabi kakšen zakon, da se sprejme, mislim, da je pripravljenost vseh nas poslancev, kot pozicijskih kot opozicijskih, da ta zakon sprejmemo, da dobi Vlada neko garancijo, da lahko določene aktivnosti naredi, da se to izpelje, da se izognemo nevarnosti, da bo lahko tudi več 100 milijonov evropskih sredstev iz kohezije iz finančne perspektive

2007–2013 ostalo nekorisčeno. Če ne verjamete nam v opoziciji, vprašajte bivšega ministra za gospodarstvo, v kateri pristojnosti je bil, ali pa magnetogram si preberite iz Odbora za gospodarstvo. Ne govorimo to v tri dni, niso to samo neke predvolilne aktivnosti, ampak je skrb za te projekte. In rešitev smo podali. Jaz sem prepričan, v enem tednu na tem ministrstvu najdem tri variante ali pa trikrat toliko denarja iz teh projektov, brez vsake škode, da se ti projekti lahko začnejo. Samo če je volja. Ampak te volje ni. S strani Vlade te volje ni. Da je stvar pa še hujša, je pa minister zavajal župane, jih je silil v nezakonito dejanje. Župani so povedali, da v to ne gremo in to ni nobena rešitev. Saj se tudi vidi, ker je v dveh dneh v časopisih, v medijih vse potihnilo, ampak projekti še vedno stojijo in bodo stali. Jaz vidim rešitev, končna rešitev je samo čim prej nova vlada, nov veter in dobra metla, da bo pometla po tistih ministrstvih, kjer se ne vidi, kjer se ne dela tako, kot bi se moralo delati.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima gospod Branko Ficko. Gospod Pavličič, želite postopkovno? Ne. Replike zdaj ne morete imeti, ker še niste razpravljali. Po Poslovniku Državnega zbora, takoj po vašem razpravljanju, po vaši razpravi vam smem dati besedo za repliko. Lahko pa postopkovno poveste, če imate kaj postopkovnega poudariti, vam dam besedo. Izvolite. Ne želite. Dobro. Hvala vam lepa. Za Brankom Fickom se pripravi mag. Katarina Hočevnar, potem gospod Franc Jurša in potem gospod Jožef Horvat.

Izvolite, gospod Branko Ficko.

BRANKO FICKO (PS PS): Hvala predsedujoča.

Vsem lep pozdrav!

Vsi kandidati, predsedniki strank, potencialni mandatarji bodo seveda v prihajajočih dnevih obljubljali gospodarsko rast in nova delovna mesta eni 10 tisoč, 15 tisoč, 60 tisoč in tako naprej. Realne možnosti seveda obstajajo. Kje? Seveda poleg izvoznega gospodarstva predvsem v investicijah v linijsko infrastrukturo, v energetske objekte in tako dalje. Teh 11 oziroma 7 plus 4 okoljski kohezijski projekti, je seveda eden od potencialov za gradbeništvo in njene multiplikativne učinke. Da seveda investicijski projekti pozitivno vplivajo na gospodarsko rast, je razvidno tudi iz kazalcev predvsem v zadnjem kvartalu leta 2013, kar je bil tudi rezultat podpisanih projektov z velikim vplivom v gradbeništvo. In ko je novi vladni urad za kohezijo v aprilu zavrnil zahtevek za potrditev 11 okoljskih projektov, je nastal upravičeni revolt. Seveda v tistem obdobju po mantri sta 10. 6. Alenka Bratušek in Dejan Židan podala izjavo, da sta rešila evropske okoljske projekte, s tem, da je dejstvo, da rešitve nista našla, ampak sta dala v bistvu samo obljubo prolongiranja, da bodo projekti prednostno obravnavani, pogodbe o sofinanciranju pa ne bodo podpisane. Razlog

je seveda v tem, da ni denarja, da razporeditve niso možne. Seveda tudi osebno menim, da niso bile predvsem na MKO preverjene vse možnosti za prerazporeditve. Tudi če bi seveda bilo za to treba delno spremeniti zakonodajo, kot ste to naredili leta 2011, ko ste denar iz vodnega sklada usmerili v energetiko na Savi, cirka 32 milijonov evrov. Iz novim predlogom bi radi ta znesek povečali še za 4 milijone. Približno takšna višina, 32, 35 milijonov evrov manjka tudi pri teh okoljskih projektih, kjer bi bila potrebna udeležba slovenskega deleža v višini cirka 35 milijonov evrov. Sicer se pa tudi teh 34 milijonov evrov vrtil nekje v zraku, glede na danes zaznana tveganja, če se seveda iz te perspektive zgodi neugodni scenarij in bi seveda izgubili cirka 34 milijonov evrov kohezijskih sredstev. Moje mnenje je tudi, da se vse da, samo potruditi se je treba. Najlažje je seveda birokratsko povedati, da se nič ne da. V tem momentu pa seveda ne preostaja nič drugega, kot da posamezne akterje v teh prihajajočih dneh, ko bodo obljubljali gospodarsko rast in delovna mesta, pobaramo, kako in na kakšen način, če seveda ne bo investicij v linijsko infrastrukturo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak, kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Jaz sem zopet vesel, da je gospod Ficko ponovil eno laž, ki jo večkrat izreče, ko govori o spodnjesevskih elektrarnah in novovodnem skladu, in omenil je leto 2011. Gospod Ficko sicer prihaja iz povsem drugega dela Slovenije, kot je pa Posavje, kjer se hidroelektrarne gradijo, kajti če bi vsaj malo bil seznanjen s tem projektom, bi vedel, da ta projekt teče tam od leta 2000 naprej in da je bil temeljni namen vodnega sklada prav zagotavljanje sredstev za infrastrukturo hidroelektrarn na Spodnji Savi. To je bil temeljni namen, gospod Ficko. Če tega ne veste, bi vas prosil, da si pogledate magnetograme sej iz takratnega časa.

In jaz bi gospoda Ficka spomnil še na en sklep Vlade, ki ni bil nikoli preklican, ki ga ni sprejela vlada Janeza Janše, ki ga ni sprejela vlada Boruta Pahorja, Alenke Bratušek ali katerakoli vlada po letu 2004, temveč ga je sprejela Ropova vlada leta 2002. Sklep Vlade iz leta 2002, ki vam ga lahko prinesem, da si boste enkrat prebrali in nehali zavajati ljudi, govori, da se sredstva vodnega sklada prioritarno namenjajo za izgradnjo hidroelektrarn na Spodnji Savi. Ta sklep je iz tistega leta. Nato je bil sprejet leta 2004 zakon, ki določa vire za financiranje vodne infrastrukture na Spodnji Savi iz Vodnega sklada.

Gospodu Ficku bi rad pojasnil, da je pomemben del pri financiranju infrastrukture protipoplavna zaščita Posavja, da je občina Sevnica, še posebej mesto Sevnica pa tudi Boštanj in tako

naprej, dobro preživela katastrofalne poplave pred nekaj leti prav zaradi tega, ker je bila že zgrajena akumulacija pri hidroelektrarni Blanca, in s tem tudi protipoplavna zaščita. Vas prosim, nehajte zavajati ljudi, da se sredstva iz Vodnega sklada za financiranje infrastrukture na Spodnji Savi trošijo nenamensko, v neskladju z zakoni in predpisi in tako naprej. Povem vam pa še nekaj, da žal nobena vlada doslej, razen morebiti zadnjih nekaj let po res vodnih ujmah, ni bila v stanju pripraviti enega resnega državnega prostorskega načrta protipoplavne zaščite, da bi se sredstva Vodnega sklada sploh lahko namenila za resen projekt protipoplavne zaščite v državi, razen za protipoplavno zaščito Posavja.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Branko Ficko, imate repliko.

BRANKO FICKO (PS PS): Ker sem bil omenjen in gospod Vizjak govori o lažeh. Jaz govorim o Zakonu o vodah iz leta 2004, noveliran je bil v lanskem letu, Zakon o vodah, ki seveda govori o Vodnem skladu, ki se črpa iz vseh koncesnin, vodnih povračil, iz teritorija cele Slovenije. Osnovni namen Vodnega sklada, to, kar tudi tisti zakon govori, govori o tem, da se Vodni sklad uporablja za vodno infrastrukturo, za protipoplavna področja in tako dalje, seveda na celotnem teritoriju Slovenije ne pa samo v Posavju oziroma v Brežicah. Na to, da se ta sredstva uporablja nenamensko, je seveda tudi opozarjal Računsko sodišče, ki govori o nenamenskem denarju, se pravi ta Vodni sklad in ta denar bi seveda moral iti v vsa področja in teritorije Slovenije, kjer so seveda problemi z vodo, s protipoplavnimi zadevami in tako dalje. Jaz o tem govorim in to tudi v zakonu piše. Vi pa seveda govorite o posameznih sklepih Vlade, ki jim jaz ne nasprotujem, ampak zakon je zakon in vi ste takrat, leta 2011 seveda sprejeli drug zakon, seveda z drugimi interesi, da ta denar gre za hidroelektrarno Brežice in ste denar, dve tretjini denarja s tem zakonom, ki sicer je sprejet, to drži, preusmerili preko javnega podjetja Infra za gradnjo infrastrukture, na katerem ste seveda za energetiko porabili cirka 115 milijonov, za ostali del infrastrukture, vse kar se tiče te lokacije, pa seveda že cirka 135 milijonov. Jaz o tem govorim in trdim seveda, da to ni laž. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Andrej Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Ja spoštovani, če vi o tem govorite, potem ste se pa zelo zelo čudno izrazili prej, ko te videli, da me ni v dvorani. Zdaj ste že malo bolj tako, malo bolj mehko nastopil. Vi ste govoril, da z zakonom iz leta 2011 se nenamensko troši denar iz Vodnega sklada. Zakon iz leta 2011 pravzaprav govori in uvaja nov sistemski vir za financiranje

infrastrukture na Spodnji Savi, to je Sklad za podnebne spremembe. Predlagatelji, jaz sem bil prvopodpisani pri tistem zakonu, smo se zavedali, da je Vodni sklad zaradi različnih problemov, vodarskih problemov v državi izpostavljen do različnih koncev in smo se zavedali, da to ne more biti več naprej edini vir za financiranje. To smo se zavedali in zato je tudi ta zakon leta 2011 nastal. Vendar govoriti, da Vodni sklad ni pravi vir oziroma da je bilo to celo sporno ali pa celo nezakonito, da bi se iz tega financirala infrastruktura na Spodnji Savi, pa mi rečeno ne drži. Ker sem vam govoril o tem, da je zakon do leta 2011 ta vir predvideval. Še huje, v letu 2002 je bil sprejet sklep Ropove vlade, da je prioriteten namenjen temu. In gospod Ficko, še nekaj, kdo polni sklad za vode? Kdo je največji vplačnik v sklad za vode? Hidroelektrarne v Republiki Sloveniji. Hidroelektrarne skozi koncesijske dajatve in skozi vodna povračila prispevajo levji delež v Vodni sklad. In kaj je pomembno pri tem vedeti, da vsaka novozgrajena hidroelektrarna je dodaten, nov vir za polnjenje Vodnega sklada. Povarjamo se približno o tem, ali kupiti semenski krompir, da bomo imeli čez leto dovolj krompirja, ali vložiti v nekaj, kar daje kasneje tudi denar. In pred letom 2012 je vedno, spoštovani gospod Ficko, v Vodnem skladu ostajal denar. Vedno, ni bil porabljen, ker ni bilo projektov. Potem se je ta denar prenašal, marsikdaj tudi izgubil v integralnem proračunu. Če ne bi bilo projektov na Spodnji Savi, denar sploh porabljen ne bi bil. Saj do nedavnega sploh bil ni, ker ni bilo projektov. Jaz bi vas prosil, da se o tem res prepričate, da pogledate kakšen dokument, kakšno poslansko vprašanje iz preteklosti. Sploh pa ne vem, kako ste povezali sklad za vode s to današnjo temo, o kateri govorimo.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Katarina Hočevar.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Hvala za besedo. Lep pozdrav predstavnikom ministrstva in pa vsem prisotnim!

Jaz sem mislila, da čeprav sem šele tri leta v politiki, da me nobena stvar več ne more presenetiti in da sem spoznala že vse cvetke in lepote političnega življenja in da ne bo prav prevelike škode, če se umaknem, ampak tale zadnji mesec pred volitvami se pa zdi, da me bo obogatil še za kakšno novo spoznanje. Poglejte, jaz mislim, da predlagatelji te izredne seje seveda pretiravajo in pa izkoriščajo to temo v predvolilnem obdobju. Moram pa priznati, da tudi sami sklepi Vlade so bolj v stilu tistega, ali veste, zvest ti bom do groba. Potem pa vemo, kako se po navadi te stvari končajo.

Predlagatelji seje problematizirajo tri večje okoljske naložbe v skupni vrednosti 51 milijonov evrov. Teh 11 projektov, ki so v fazi, ki bi se lahko začeli z gradnjo, pa je ocenjeno na 236 milijonov. In jaz se seveda zdaj sprašujem, kako

bomo 236 avtomobilov parkirati v garažno hišo, kjer je prostora za 51 avtomobilov. Denarja za okoljsko infrastrukturo na tem področju je 548 milijonov in podpisanih pogodb – to je bilo že večkrat povedano, ampak očitno je treba še kdaj – je za 450 milijonov. In do leta 2015 se lahko seveda, če se to spremlja še vedno, da odločba financerske pogodbe, če bodo seveda v pravem roku opravljene. Ampak če vsi župani, če na vseh projektih trdijo, da bodo zadeve izvedene do konca, jaz pač razumem tiste, ki to področje pokrivajo, da se drugače ne da. Tudi sama sem na zadnji seji govorila in bila kritična do ministrstva oziroma do tistih, ki so v letu 2007 pisali odločbe, pogodbe, zakaj se ne dajo razveljaviti. Zato sem se zdaj pač od te zadnje seje do danes tudi sama pozanimala, kako ti projekti, ki jih problematizirajo nekateri, res stojijo v praksi. In zdaj tako, gospod Vizjak pač trdi, da na Spodnji Savi vse štima. Jaz bom pa pač trdila, da bo pri regijskem centru za ravnanje z odpadki v Zasavju zadeva realizirana do konca. Moji rojaki oziroma občine v regiji Zasavje trdijo, da bo zadeva izpeljana do konca. Seveda so pa tukaj drugi projekti. In zato bom rekla, da tudi ta moj govor in možnost, da govorim, izkoriščam za to, da pristojno ministrstvo pozivam, da jim seveda pri tem pomagajo. Ker v čem je problem CERO Zasavja. Največji problem predstavlja uredbo o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata. Ta je namreč začela veljati decembra 2013 in retroaktivno posegla v že izdano pravnomočno gradbeno dovoljenje, ki je bilo njim izdano 3. 9. 2013 za gradnjo kompostarne. In kot mi povedo, tudi zadnji sestanek na Ministrstvo za kmetijstvo in okolje v zvezi s tem pač ni dal dokončnega odgovora. Novo vlogo za spremembo tega dovoljenja so dali 10. 9. 2013, poziv za dopolnitev s strani ARSA pa prejeli kar 8 mesecev kasneje, in sicer 31. 5. 2014. Ali veste, če pa zadeve v praksi potem res trajajo tako dolgo in če je toliko enih birokratskih ovir, ja, potem pa verjamem, da ne morejo biti projekti do konca izvedeni. Tako da tukaj na tem mestu jaz pozivam, da vse pristojne institucije v državi, ministrstva, agencije, vsi, ki so seveda za to pristojni, pospešijo svoje aktivnosti, tem projektom pomagajo v smislu, če so problem administrativni in birokratske ovire in pa razna dovoljenja. Seveda tam, ko pa temu ni tako, je pa pač treba sproti spremljati in notri pač v to prejšnjo finančno perspektivo seveda umeščati projekte, ki so, ne vem, bom rekla na tako imenovanem čakanju. Tako da mene mogoče tudi malo preseneča mnenje strokovnih služb, ki govori o tem, da pač obstajajo tveganja na devetih ali ne vem kolikih projektih. Jaz pač enkrat pozivam, da naj tisti, ki so nenazadnje za to tudi plačani, poskrbijo, da teh tveganj ne bo, seveda v tistem delu, za katere lahko poskrbijo. Za konec bi dejala, da imamo seveda samo eno rešitev. Treba je, da vsi stopimo skupaj in pristojne institucije poskrbijo, da bodo sredstva, ki so v finančni perspektivi 200–2013 na

razpolago, da so do konca počrpana in da bo v novi finančni perspektivi čim manj birokratskih ovir in čim več tudi take logistične in neposredne pomoči pristojnih institucij, da bodo lahko projekti izvedeni do konca in pa sredstva počrpana, kar mislim, da je cilj nas vseh. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Vizjak kot predlagatelj.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Gospa Hočevar me je omenila, pa bi rad reagiral na to.

Jaz verjamem, da gospa Hočevar nima nekih negativnih izkušenj v delu svojega političnega življenja, ko je bila članica Slovenske demokratske stranke. Verjamem, da zadnja tri leta zgolj ima te zanimive izkušnje, ko je v Državlanski listi. Vsaj jaz sem imel tudi z gospodom Virantom zelo zanimive izkušnje, pa verjetno še marsikdo v tej državi, tako da jo čisto razumem v tem, ampak oglašam se v bistvu zaradi dejstva oziroma navedbe gospe Hočevar, češ da v Brežicah vse štima, druge pa verjetno kje ne. Ni res. Žal mi je, sem moral tudi pred enim tednom vložiti zakon, jutri ga bomo obravnavali na Odboru za kmetijstvo, kjer imamo en fenomen, saj človek ne more verjeti. Predsednica Vlade položi temeljni kamen za hidroelektrarno Brežice, ministra Židana na tej otvoritvi ni, pride na ta temelji kamen zgolj minister za infrastrukturo, ki ta projekt podpira. Potem izvemo, da ni naključje, da ministra Židana ni, in potem ugotovimo čez čas, da ni zaprte finančne konstrukcije za financiranje infrastrukturnega dela te iste elektrarne, za katero se je postavljala temeljni kamen. In potem ugotovimo, da ni denarja niti za nadaljevanje pridobivanja projektne dokumentacije. Govorimo o letošnjem letu, o mesecu juniju. Skratka mi imamo spet primer, ko gradimo elektrarno, energetski del, nimamo pa denarja niti za načrtovanje, kaj šele za izvedbo akumulacijskega bazena. Saj jaz pa sploh ne vem, ali lahko funkcionira in sigurno ne more funkcionirati hidroelektrarna brez akumulacijskega bazena. Tako da, spoštovana gospa Hočevar, imamo probleme in zato sem tudi predlagal zakon, ki bi rešili ta problem. Jaz bom zelo vesel, da ga boste podprli, ker jaz bom tudi podprl vsak zakon, ki bo rešil kakršenkoli problem drugod po Sloveniji. Zato tudi predlagamo danes to sejo in razpravljamo o tej točki. Mi ne razpravljamo o tej točki zaradi tega, da bi vam ali komu drugemu čas kradli, ampak samo iz enega preprostega razloga, da se teh 11 projektov spelje in izvede ali pa da se reče, da jih ne moremo izvesti, ker za to ni denarja. Samo ti dve opciji sta. Doselej smo pa od Vlade slišali vedno eno tretjo opcijo, ki je veliko bližje tej zadnji, to se pravi, da ne bomo nič naredili, samo ne pove to odkrito in motovili z nekimi sklepi, ki so ne operativni in govori z nekimi če-ji in pravi, bomo, če bomo, ko bomo itn. Mi pa

pravimo, če so ti projekti v redu – in teh enajst okoljskih projektov, vodooskrbe, jaz sem jih naštel že prej, gre za vodovode, gre za 34 občin, gre za preko pol milijona ljudi – se pravi, da so ti projekti potrebni ne glede na to, ali so tehnični problemi s črpanjem aktualne finančne perspektive, naslednje finančne perspektive. Prej sem naštel tudi, kje je denar, ki bi lahko pomembno soprispeval k tej investiciji. Enega sem povedal, pa ga še enkrat omenim, ne pobiramo koncesijskih dajatev od vodnih virov. Par milijonov evrov, da ne govorim o tem, kolikokrat nas je na to že Računsko sodišče opozorilo, ko je bilo prej govora o Računskem sodišču. Pa še gospodu Ficku, ki vidim, da ga ni več, niti en evro se ni porabil za izgradnjo vodne infrastrukture hidroelektrarne Brežice, ko je rekel, da gre vse v Brežice. V Brežice ni šel niti en evro še. Ni ti en evro. To sem zadnjič že gospodu Mehu pojasnil, ko je rekel, da se dol gradi ne vem kaj vse. Nič se ne gredi. Saj pravim, da še projektov ni, in denarja za projekte ni.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa. Mag. Katarina Hočevar ima repliko.

MAG. KATARINA HOČEVAR (PS DL): Gospod Vizjak bi me že drugič rad nekako, bom rekla, dal v paket Slovenske demokratske stranke, zato je prav, da to pojasnim. Res, v enem najtežjih obdobjih mojega življenja so mi pomagali določeni ljudje, ki so mi v letu 2009 dali za podpisati eno izjavo, ko ste imeli eno akcijo nabiranja članstva. In res je, jaz sem takrat to izjavo podpisala, ampak nikoli vam nisem plačala članarine in nikoli se nisem udeležila prav nobenega sestanka ali vašega kakšnega drugega shoda. Niti se nisem štela pripadno vaši stranki. Če bo pa to način pridobivanja vaših članov, potem pa verjamem, da jih imate 30 tisoč. To sem morala pojasniti, ko gospod Vizjak to vedno znova ponavlja.

Kar se tiče pa projektov, problemov je pa zadeva takšna. Vem, da jih rešujete na Spodnji Savi, ampak rešujemo jih tudi v Zasavju in verjamem, da jih bomo z ustreznim pristopom strokovnih služb na kmetijskem ministrstvu rešili in projekt ravnanja z odpadki v Zasavju pripeljali pravočasno do konca. In tako kot želim – in bom vedno dala glas –, da bo izpeljanih tudi vseh 11 projektov v zvezi z oskrbo z vodo in še številni drugi, ni nobenega problema, ampak ne želim, da se v bistvu na račun projekta v Zasavju govori ali nekako v javnosti vzpodbuja mišljenje, da so zdaj eni zavoženi projekti, bi morali pasti ven, zato da lahko pridejo eni drugi notri. Denarja imamo toliko, kot ga imamo, moramo ga počrpati in gledati tudi za naprej in za novo finančno perspektivo, predvsem to, da bomo pravočasno začeli z aktivnostmi že v letu 2014, ne pa tako, kot kažejo izkušnje za nazaj, ko je bilo v letih 2007–2008 in tako naprej premalo narejenega. Zato danes vsi hitimo oziroma imamo probleme s tem. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Mag. Andrej Vizjak ima besedo.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovana gospa Katarina Hočevar, jaz vas preveč cenim in spoštujem, da bi verjel, da ste kar tako podpisali neko izjavo in da niste vedeli, kaj pravzaprav podpisujete. Sem pravzaprav vesel, da ste bili v dobri stranki, v Slovenski demokratski stranki. Če bi vas prej spoznal, bi lahko še bila, ne vem, bi vas prepričal, da ostanete. Vem pa, da se je gospod Virant odločil za nek nov projekt, je tudi on, kako bi rekel, na nek način to našo sredino zapustil. Končal je, kakor pač je končal. To je to.

Jaz bi rad samo še to povedal, nihče ne želi povedati, od nas predlagateljev, da mi vidimo problem v tem, da je nekaj projektov zavoženih in tako naprej. Mi samo opozarjamo na eno realno možnost, da na nekih projektih zaradi objektivnih okoliščin denar ne bo porabljen in da se ga lahko alocira za te projekte. Določeni projekti so lahko dobri, pa se ne realizirajo. Želimo samo povedati, da je določen obseg sredstev možno alocirati že v tej finančni perspektivi, vsaj po našem vedenju je to možno. In seveda nihče iz vlade nam pri tem ne pritrujuje, kar pa še ne pomeni, da to ne drži. Žal se bo pokazalo, kdo ima prav, prepozno. Ko bo prihodnje leto, ko bo konec, ko ne bo možno več nič narediti, se bo pa pokazalo, kdo je imel prav, ampak takrat bomo lahko bruseljski denar vozili nazaj v Bruselj.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Jurša, za njim gospod Jožef Horvat, gospa Sonja Ramšak in potem gospa Aleksandra Osterman. Izvolite, gospod Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Podpredsednica, hvala lepa za besedo. Lep pozdrav vsem kolegicam in kolegom, tudi predstavnikom ministrstva!

Prepričan sem, da v tej dvorani projektov ne bomo rešili. Je pa res, da bomo projektom dali večjo politično težo. In to je cilj, verjetno, tudi današnje razprave. Jaz bom črtal to, da bodo za mesec in kakšen dan volitve in da je temu primerna tudi razprava. Tudi sam sem v preteklosti, v prejšnjem mandatu skupaj s poslanci takratne opozicije in koalicije uspel doseči to, da smo v tej dvorani razpravljali o pomembnem projektu za področje Pomurja, to je pomurskem vodovodu, in sem bil zelo hvaležen vsem, ki so me takrat podprli, da smo skupaj lahko dali politično težo temu projektu, ki se pa danes po moji presoji uspešno tudi realizira oziroma odvija. Če gledam rezultate, tako mislim na dodelitev sredstev, odločbo okoljskega projekta OP ROPI pa potem pogodbe o sofinanciranju, pa če nadaljujem, o črpanju sredstev, seveda lahko rečem, da se v zadnjem

obdobju, zadnjih dveh let dejansko evidentno vidi, da so vsa ta področja, katera sem maloprej omenil, z rastjo relativno zelo visoko v primerjavi z začetkom perspektive. Če gledam občine, ki imajo odločbe OP ROPI, to je 138 občin, je skoraj cela Slovenija zelena. To se pravi, da smo na tem področju vseeno dosegli zavirljive rezultate. Vsi projekti niso izpeljani, verjetno tudi zaradi tega, ker enostavno in preprosto ekipa, ki je pripravljala zadeve, ni tvorno sodelovala. Sam se s projekti ukvarjam od leta 2007, se pravi od takrat, ko je dejansko ta finančna perspektiva, ki se zaključuje, seveda zaključila se je po letih, imajo pa še občine in ministrstva možnost, da zadevo speljejo do naslednjega leta. In temeljito spremljam, kdo je in na kak način meni takrat, ko sem na teh projektih začel delati, tudi pomagal. Omenil bom ministre, s katerimi sem sodeloval, in vam tudi lahko dam oceno, kdo je bil pripravljen vložiti maksimum, da bi s temi projekti uspeli. Sodeloval sem z gospodom Podobnikom, gospodom Erjavcem, gospodom Bogovičem, tu je sodeloval tudi gospod Židan, minister nekega drugega ministrstva, in tudi gospod Žarnič. In moram reči, če bi sodelovanje bilo na ravni prvega ministra, ki sem ga omenil in tudi ministra, ki je bil v naši kvoti stranke DeSUS, mislim na gospoda Žarniča, potem tega projekta pomurskega vodovoda nikoli ne bi izpeljali. Vsi drugi ministri, tudi na načelu z ministrom Erjavcem, ker takrat smo dejansko dali spodbudo, verjetno tudi nekaj zaradi tega, ker sem bil pripadnik stranke, kateri je on predsedoval in bil minister za okolje, in zadeva je stekla. Ampak spoštovani, če želiš speljati en obsežen projekt z okoljskega naslova, potem je to strašno mukotrpno delo. Tu morajo ministrstva pa tudi občine pristopiti profesionalno. Če te profesionalnosti ni, potem je vse skupaj en velik problem. Projekt, o katerem zdaj govorim, to je pomurski vodovod, tu je bilo 27 občin. In seveda nekatere občine niso imele ustreznih kadrov, nekatere so se spretno izognile pa niso pomagale, ker so te rešitve že imele na nek način izpeljane. Ampak na koncu koncev prva pogodba, če vam povem, je bila podpisana 2005 leta. 2015 leta bo projekt verjetno zaključen ne v celoti, ampak grobo zaključen projekt. To se pravi 10 let je trajalo, predvsem zaradi tega, ker so nekateri zavirali, nekateri pa so potem hvala bogu na koncu tudi močno pomagali. In ta projekt za Pomurje nekaj pomeni, to je 142,4 milijona evrov, in to ni mali projekt. Tudi je prispevek rasti gospodarstva na področju gradbeništva. In danes vemo, da imamo v Pomurju največje gradbeno podjetje in da dejansko to gradbeno podjetje v vseh poročilih, ki jih daje tudi v javnost, pove, da dela okoljske projekte in da dela tudi na pomurskem vodovodu, kot enem največjih projektov, če jih seveda vse skupaj seštejemo.

Ne bi pa bilo korektno, da bi govoril samo o tem projektu pomurskega vodovoda. Moram reči, da tudi na področju prometne infrastrukture imamo v severovzhodni Sloveniji zelo velik projekt, ki se

v tem trenutku intenzivno izvaja, in jaz upam, da bo do naslednjega leta do določenega roka tudi izpeljan. To je elektrifikacija železniške proge od Pragerskega do Hodoša. Ta projekt je vreden 366 milijonov. V tem trenutku se nadvozi, podvozi preko železniške proge gradijo skoraj v vseh krajih severovzhodne Slovenije, prav tako pa se posodablja tudi železniška proga. In tu so prispevki na nek način vseh tistih, ki so udeleženi v tem, in tudi seveda nas, ki sedimo v tem Državnem zboru, saj smo skozi proračune prispevali svoj delež, da so ti projekti bili znotraj proračuna tudi zapisani. In to ni zadnji projekt severovzhodne Slovenije. Še en projekt, s katerim se lahko Pomurci še kako pohvalimo. To je CERO Puconci. To je okoljski projekt, je, mislim en najboljši urejenih projektov, ki je dejansko v zaključni fazi. To je dejansko zeleni vrt, bi lahko rekli temu, in ponosen sem, da smo skupaj z vsemi tistimi, ki so dali svoj delež, tudi ta projekt pripeljali do tega nivoja.

Zato ne bi, kot bi mi Štajerci, Prleki rekli, samo šimfal, tudi pohvalil bil, da je v manj razviti del Slovenije prišlo kar nekaj projektov. In hvala vsem tisti, ki ste na kakršenkoli način pri tem sodelovali in nas tudi podpirali.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Spoštovani kolegice in kolegi, predstavniki Vlade!

Obžalujem, da ta vsebina, ta razprava ni bila pred evropskimi volitvami. Najbrž bi bilo tudi v Sloveniji malo manj evroskepticizma in malo več bi se najbrž tudi vsi skupaj naučili, kaj pravzaprav pomeni 10-letno članstvo Republike Slovenije v Evropski uniji. In jaz bom tudi nadaljeval, ker pač naš mandat izzveneva, z zahvalo. Kolega Jurša je opozoril na največji kohezijski projekt v državi, to je pomurski vodovod, sam prihajam iz občine, ki je občina koordinatorka za krak A. 10 let je trajalo od pisma o nameri do podpisa sofinancerskih pogodb. 10 let. Zahvala vsem – na ministrstvu, nekateri sedijo tukaj, nekaterih ni več, nekateri še pridejo, ker projekt še ni zaključen –, hvala tudi vsem kolegicam in kolegom pomurskim poslancem, ki smo hodili na projektne sestanke in projekt spravili do tega, da projekt teče. Jaz samo držim pesti, da se ne bi zgodilo kaj večjega, vremenske neprilike in tako naprej, ki bi časovno zamaknile izvedbo projekta. Vesel sem tudi, da smo konec leta oziroma konec mandata 2004–2008 dobili sofinancersko pogodbo oziroma odločbe za dolinsko kanalizacijo, prav tako Pomurje, 6 občin, vesel sem, da gre ta projekt h koncu. Mi smo 2008 volitve izgubili, se sploh ne sekiram in se nisem sekiral, važno je, da smo za ljudi nekaj dobrega naredili, med drugim tudi avtocesto in leta 2008 sprejeli poroštvni zakon za elektrifikacijo železniške

proge Pragersko–Hodoš, ki jo je v Državni zbor prinesel zdaj že pokojnin minister Bajuk. Nimam veliko časa, na žalost, zato rezime današnje razprave z moje strani. Če bi ključni akterji srčno želeli in s podjetniško strastjo, bi se z nekaj proračunske telovadbe z lahkoto našlo in zagotovilo sredstva za teh 11 projektov. Prst ponovno uperjam v Ministrstvo za finance. Projekte, ki bi jih teoretično lahko z normalnim tempom zaključili do konca leta 2018, malo v perspektivi 2007–2013, ostalo 2014–2020, odvisno od projekta do projekta. Če sredstev ne bo, gospe in gospodje, bodo ti projekti razpadli sami od sebe. Izvajalci ne bodo podaljševali bančnih garancij in je konec. To pomeni, da se bodo najbrž ti projekti izvedli v perspektivi 2014–2020, vendar je prej treba dobiti partnerski sporazum in operativni program. Preživeti državnozbornske volitve, preživeti lokalne volitve, potem pripraviti vlogo za odobritev evropskih sredstev s prilogami, skoraj na novo čakati na odločbo, pripraviti in izvesti kompletno novo javno naročilo, upati, da ne bo zahtevkov za revizijo, in šele potem podpisati izvajalsko pogodbo ter začeti z deli nekje – kdaj? – leta 2017 ali celo 2018. In smo v enakem zosu kot v perspektivi, ki izzveneva, 2007–2013. Da bo ironija še večja, gospa Alenka Bratušek se ne zaveda, da investicije v javno infrastrukturo generirajo gospodarsko rast. Gospe in gospodje, kdo je tu nor? Obžalujem ponovno, da ne bomo danes z nobenim sklepom omogočili Vladi, da bi zagotovila finančna sredstva in prižgala zeleno luč za teh 11 okoljskih projektov. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Sonja Ramšak.

SONJA RAMŠAK (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani državni sekretarki s sodelavci, kolegice in kolegi!

Res je, da je za nekatere vsaka tema, ki jo predlaga opozicija oziroma Slovenska demokratska stranka, odveč, ne glede, ali je to na začetku mandata ali je to na koncu mandata. Vendar bi vas, spoštovane kolegice in kolegi, opozorila na to, da je v Slovenski demokratski stranki do opozarjanja na neustreznost črpanja evropskih sredstev prišlo tudi takrat, ko smo obravnavali rebalans proračuna za leto 2014 in proračuna za leto 2015. Na neustreznost črpanja evropskih sredstev smo v Slovenski demokratski stranki opozarjali takrat, ko smo prenesli službo, ki je odgovorna za to, z Ministrstva za gospodarstvo na Vlado. In se je Vlada oziroma ministrstvo 6 mesecev ukvarjalo z reorganizacijo, namesto da bi se ukvarjalo z evropskimi projekti oziroma s črpanjem sredstev za odpravo administrativnih ovir. In ko se danes pogovarjamo o tem, v Slovenski demokratski stranki nismo vedeli, da bo padlo v čas pred volitvami. Zato so tudi ti očitki iz trte izviti, zato ker je za vas vse propaganda in tako naprej. Ampak, jaz prihajam iz mestne občine, ki je

dokazala in pokazala, da se lahko tudi na učinkovit način lotiš projektov in na učinkovit način počrpaš evropska sredstva. / oglašanje iz dvorane/ Ja, EPP, gospod Meh. Mislim, da ste ga imeli vi včeraj, pa tudi danes ga boste še imeli lahko dovolj. Jaz pa nimam EPP-ja. Mestna občina Celje je s svojimi službami dokazala, da je možno počrpati sredstva, če imaš prave ljudi, če znaš odpreti marsikatera vrata, čeprav bi morala tu pristojna ministrstva pomagati občinam. In ko me nekateri opozarjajo na to, da nimajo ustreznih kadrov in tako naprej, da morajo iskati zunanjo pomoč, moram reči, da velikokrat naletijo na podjetja, ki se ukvarjajo s tem, da pomagajo pri pripravi projektov, ampak zakaj, zato da bogato kasirajo, na račun vseh nas, davkoplačevalcev, namesto da bi poskrbeli tako na Vladi, na ministrstvih, pa tudi v Državnem zboru, da bi z določenimi ukrepi, z določeno pomočjo pomagali občinam in podjetjem za uspešno črpanje evropskih sredstev. Ko se danes pogovarjamo o tem, ali se bo nekatere projekte pravočasno zaključilo, in ko se pogovarjamo o teh 11 projektih, bom spomnila še na eno drugo stvar, ki jo gospod Židan, predsednik vaše stranke in minister za kmetijstvo in okolje – veste, da podpira spremembo ustave za zagotavljanje pitne vode državljanom in državljanom. In teh 11 projektov se dejansko nanaša na to, da bi zagotovili državljanom in državljanom pitno vodo. Pa ne gre samo za zagotavljanje pitne vode. S tem, ko se realizirajo projekti, se zagotavlja tudi ustrezna delovna mesta, da določenih sredstev ne bo potrebnih za socialne transferje, kajti najboljša socialna politika, kar smo že večkrat povedali, je tista, da ljudem možnost zaposlitve. In skozi to je treba pogledati to zadevo. In to, kar je naredila Vlada, ki spodbuja občine k nezakonitemu ravnanju, da se naj lotijo projektov, ki nimajo finančno zagotovljene konstrukcije, kar je v nasprotju z Zakonom o financiranju občin in še z marsikaterim zakonom, je pa nedopustno, da nekateri v tem Državnem zboru to podpirate. Ko na drugi strani veste, da smo mi tisti, ki moramo čuvati ustavno ureditev in zakonodajo. In to je tisto bistvo. In jaz upam, jaz vem, da je bilo veliko pozitivnega narejenega tudi s strani ministrstva, tudi vlade, vendar to, kar ugotavljamo, je to, da Slovenija ne zna pobrati s tal denarja. Danes imamo 125 tisoč brezposelnih oseb. Pogovarjamo se o tem, ali bodo nekatere, bom rekla, pod navednicami podjetja, ki nimajo perspektive, ali jih bomo ohranjali pri življenju ali pa bomo dopustili zunanjo investicijsko sposobnost, ker doma denarja ni. In mi denarja, ki se nam sam po sebi ponuja, ga ne znamo počrpati. In to je moto te današnje seje in vsi tisti, ki govorite o EPP-ju, mislim, da se morate zamisliti, kaj ste delali dve leti in pol. Hvala.

PODPRESEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospa Aleksandra Osterman, za njo se pripravijo dr. Ljubica Jelušič, gospod Marko Pavličič, gospod Jožef Jerovšek in gospod Franc Breznik.

Izvolite, gospa Aleksandra Osterman.

ALEKSANDRA OSTERMAN (PS PS): Hvala za besedo, predsedujoča.

Sama bi želela povedati, kot sem tudi povedala že v stališčih, da smo v Pozitivni Sloveniji zagotovo med prvimi, ki si želimo, da se teh 11 okoljskih projektov prenese v novo finančno perspektivo. Zavedamo se, da so ti projekti pomembni tudi s stališča gospodarstva in novih delovnih mest. Vemo pa, kot je bilo že tolikokrat rečeno, da denarja v stari finančni perspektivi, v finančni perspektivi 2007–2013 preprosto več ni. Že dosti sklepov je bilo izdanih, pred seboj imam tri sklepe, 31. 1. 2013, ki so ga sprejele občine, 27 različnih občin ga je sprejelo, to je obvestilo glede načina uvrstitve novih projektov, ki govori predvsem o tem, da se zmanjšajo administrativna bremena in da je potrebno prioritarno oziroma urgentno vse projekte, za katere je vloga za potrditev pomoči v začetni fazi priprave in koncept načrtovanja, ki ni usklajen med upravičenci, posredniškimi telesom in organom upravljanja, obravnavati na način, da se njihovo potrditev in izvedba prenese v programsko obdobje v novo finančno perspektivo 2014–2020. Potem imam pred seboj tudi drugi sklep, sklep Ministrstva za kmetijstvo in okolje, ki je zavrnil zahteve za potrditev pomoči za 11 okoljskih projektov, o katerih je danes tudi govora. Potem pa je vlada 10. 6. 2014 podala sklep, kjer je teh 11 projektov razdelila v dva sklopa. V prvem je sedem projektov, s katerimi je mogoče začeti takoj oziroma tistih projektov, ki imajo gradbena dovoljenja, seveda pa vemo, da ti projekti nimajo pravne podlage oziroma odločbe. Potem so pa še štirje projekti, ki potrebujejo še določena mnenja in ki se tudi dajejo, tako po mnenju Vlade, prenesti v novo finančno perspektivo. V Pozitivni Sloveniji razumemo stisko županov, vemo, da obstajajo majhne občine, ki nimajo zadosti sredstev, da bi projekt izpeljali do konca. Kajti problem je v tem, možno je, da občine izpeljejo projekt s svojimi lastnimi finančnimi sredstvi do polovice, potem pa se bo pojavil problem, ko za dokončanje ne bo denarja. Občine, ki bodo podpisale pogodbe z izvajalci, bodo morale izvajalcem plačati ta sredstva oziroma račun po domače, ki bo pač ustrezal oziroma sredstva, ki jih bodo morali, če ne jih bodo izvajalci lahko tožili. Zgodi se lahko posledično, da občine bankrotirajo. Tega si pa najmanj želimo v tem trenutku. V Pozitivni Sloveniji se tudi zavzemamo in županom in občinam predlagamo, da svoje projekte, če je možno, prenesejo v faznost. Vemo, da se je za to odločila do sedaj samo občina MOL. Zavedati pa se moramo, da faznost brez soglasja občin ni možna. Naj omenim, da je tudi iz okolja, iz katerega prihajam, med temi sedmimi oziroma

enajstimi projekti in med 7, za katere je vlada sedaj izdala sklep tudi občina Kočevje, projekt oskrba s pitno vodo na območju Sodražice, Ribnice, Kočevja. In če kaj, potem tudi sama osebno želim, da bi bilo to območje oskrbovano s pitno vodo.

Zavedamo se tudi, da ne moremo sklepov, ki so bili predlagani na petih sejah, kjer je bilo govora o teh kohezijskih sredstvih, da teh sklepov, ki niso v skladu z zakonom, pač ne moremo podpirati, pa če so še tako všečni. Tako smo tudi včeraj v Pozitivni Sloveniji želeli podpreti priporočila opozicije, vendar nikakor ne z nekim datumom, ki bi silil Vlado za dokončanje teh projektov oziroma izdaje odločb, ker to preprosto ni zakonito, je pa všečno.

Strinjam se, da Vlada nadaljuje z vsemi aktivnostmi, da se ti projekti realizirajo, predvsem teh sedem, kot tudi ostali štirje projekti, da se prenesejo v novo finančno perspektivo, kajti kot že rečeno to vpliva tudi na gospodarstvo, vpliva na delovna mesta, vemo, da bi nastalo z realizacijo teh okoljskih projektov tudi nič koliko delovnih mest, ki so sedaj v naši državi še kako potrebna. Absolutno moramo zavezati Vlado, da zagotovi finančna sredstva tako v naslednji finančni perspektivi za izvedbo vseh teh projektov.

Naj še povem, da smo tudi na Odboru za zadeve EU sprejeli nič koliko sklepov, priporočil Vladi, vendar vsi ti sklepi, vsa ta priporočila za občine, za župane ne pomenijo nič kaj dosti, saj morajo sklepi, tudi prihodnja vlada, ki bo prišla, opredeljevati neko časovnico, do kdaj se morajo ti sklepi izvršiti, morajo opredeljevati neko finančno podlago in predvsem pravno podlago z odločbami. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:

Hvala lepa.

Besedo ima dr. Ljubica Jelušič.

DR. LJUBICA JELUŠIČ (PS SD): Najlepša hvala za besedo, spoštovana podpredsednica. Lep pozdrav vsem skupaj!

Nekateri govorite o tem, kakšne so okoliščine, v katerih debatiramo o porabi evropskih sredstev, in govorite o tem, da gre za razpravo v predvolilne namene. Treba je mogoče dodati, da ne gre samo za predvolilne namene državnoborskih volitev, ampak po vsej verjetnosti tudi že prihajajočih lokalnih volitev. Bi pa se bilo treba postaviti tudi v realne okoliščine, v katerih smo v tem trenutku, in ugotoviti najprej, da smo razpuščen državni zbor, torej državni zbor, ki ga je predsednik republike razpustil, in da poskušamo sprejeti priporočila vladi, ki opravlja tekoče posle. Se pravi, stopnja legitimnosti naših priporočil in naših pričakovanj je zelo majhna, tudi naša pričakovanja, da bo vlada, ki opravlja tekoče posle, preobrnila stvari in sprejemala nov proračun in nove rebalanse delala, torej ta naša pričakovanja so povsem nelegitimna. Dejstvo je, da sprejemamo priporočila ali želeli bi sprejeti priporočila, ki se

nanašajo na bodočo vlado. Jaz mislim, da bi bilo korektno, če bi predlagatelj pripravil svoja priporočila ali predlagal sklepe na vseh dosedanjih sejah Odbora za gospodarstvo, pa tudi na kakšni drugi seji, da bi bili ti sklepi pripravljene tako, da bi jih lahko izvajala katerakoli vlada. Torej tudi tista, na čelu katere bi bili sami. Kajti sklepi bi morali biti take vrste, da bi bili zakoniti. Katerakoli vlada, ki pride na oblast, lahko izvaja sklepe oziroma priporočila Državnega zbora, ampak seveda samo v primeru, če so ti zakoniti. Čakam, da bo po teh treh urah in pol razprave in pa tudi na podlagi osmih ur razprave na Odboru za gospodarstvo predlagatelj vendarle ugotovil, da kar se tiče gradiva, ki je bilo pripravljeno za današnje sejo in nosi datum 30. maj 2014, v katerem je na koncu pet priporočil, torej da bo ugotovil, da so ta priporočila v bistvu uresničena. V teh priporočilih ste namreč pričakovali oziroma zapisali, da bi najprej Državni zbor ugotovil, da je opravil razpravo v zvezi z izvajanjem okoljskih projektov. Absolutno jo je opravil, in to dolgovezno, zelo dolgo razpravo, na Odboru za gospodarstvo, na Odboru za zadeve EU in na Odboru za kmetijstvo, prehrano, gozdo in še za kaj in pa seveda tudi na plenarnih sejah. Potem Državni zbor priporoča Vladi, da do 15. junija preveri, katere so občine, ki se jim zaradi slabe realizacije projektov sofinancerskimi odločbami ne bo uspelo počrpati denarja do konca leta 2015. Vlada je vse to naredila in nam je to tudi jasno sporočila v svojem mnenju, ki ga je pripravila za današnje sejo oziroma mnenje k temu predlogu priporočil. Vlada je izvedla pogovore z občinami, je naredila tudi zapisnik, v tem zapisniku so se občine jasno zavezale, tudi tistih 9 spornih, da bodo izvedle vse svoje projekte do konca leta 2015. Tretje priporočilo se nanaša na to, da Vlada pripravi take dokumente za črpanje sredstev v finančni perspektivi 2014–2020, da bodo zadovoljili standardom Evropske komisije, na osnovi katerih bo mogoče maksimalno počrpati sredstva. To priporočilo ni odvisno samo od Slovenije oziroma zadeva bolj spoštovanje s strani Slovenije vsega tistega, kar od nas zahteva Evropska komisija. Drugačnih projektov iz evropskega denarja niti ni mogoče financirati, kot samo tiste, ki so narejeni skladno s standardi Evropske komisije. Četrti predlog se nanaša na priporočilo, da se pripravi iz operativnega programa za finančno perspektivo 2014–2020 dovolj finančnih sredstev za izvedbo projektov, ki jih je MKO v vlogi posredniškega telesa odobrilo in posredovalo v potrditev organu upravljanja. V ozadju so skriti ti projekti, ki jim pravimo 11 projektov, ki zadevajo vodooskrbo in pa čiščenje odpadnih voda. Tudi glede tega je vlada odreagirala in je v svoje mnenje k priporočilu zapisala v enem od sklepov, da bodo vsi ti projekti prednostno obravnavani pri novi finančni perspektivi 2014–2020. Peto priporočilo pa se nanaša na aktivnosti vlade v zvezi z zamrznjenimi 185 milijoni evrov izplačil s strani

Evropske komisije, kot vemo pa teh 185 milijonov ne vpliva neposredno na vprašanje črpanja Evropskih sredstev, ampak bolj zadeva vprašanje likvidnosti državnega proračuna.

Se pravi pričakujem, da bo predlagatelj povedal, da je vlada kar se tiče pričakovanih priporočil iz dokumenta s 30. maja letos izvedla vse, kar ji je bilo naloženo. Lahko tudi povem, da sem sodelovala na sejah Odbora za zadeve EU in Odbora za kmetijstvo, kjer smo tudi sprejeli celo vrsto sklepov in priporočil vladi in duh vseh teh priporočil je vedno bil, da je treba za teh 11 projektov zagotoviti prednostno izvajanje in financiranje z nove finančne perspektive in da je treba ugotoviti, če bo ostalo kaj prostih neporabljenih sredstev iz finančne perspektive 2007–2013, in tiste usmeriti v teh 11 projektov. Vlada je na ti dve ključni zahtevi odgovorila. Kot slišim, ste na včerajšnji razpravo Odbora za gospodarstvo prinesli neko novo zahtevo po novem sklepu, in sicer da bi morala vlada začeti izdajati sofinancerske odločbe do 20. junija. To pa je zdaj tisto priporočilo oziroma tisti sklep, ki nima več nobene normalne zveze s tistim, kar ste dobro pripravili, verjamem, da z dobrimi nameni 30. maja za to razpravo. Sedaj ko ste pa videli, da je vlada v bistvu vse tisto izpolnila, kar ste zahtevali 30. maja, še vedno ne želite priznati, da je to že narejeno, in hočete nekaj novega, dodatnega, kar pa je, na žalost, nezakonito. Vlada sofinancerskih sklepov seveda ne bo mogla izdajati, sploh pa ne bo mogla prevzemati odgovornosti, ki se pričakuje na strani občin. Če so občine izvedle vse postopke, tudi izbire izvajalcev, in če so ti izvajalci že dali bančne garancije, kako naj zdaj vlada vstopi v ta odnos, v nek tripartitni odnos in ona prevzame odgovornost za tisto, kar je izvedla občina? Kaj pa, če so občine izvedle te postopke na neustrezen način in bodo še kakšni revizijski postopki prišli v poštev v prihodnjih dnevih oziroma mesecih? Občine naj torej prevzamejo svoj del odgovornosti, vlada pa, kot je zapisala v teh svojih sklepih, ki so dejansko priporočila za naslednjo vlado, predlaga, da naj občine, če so prepričane, da imajo dobre projekte, izvedljive projekte, ki imajo vso podporo in tudi izpolnjujejo vse prej omenjene standarde Evropske komisije, naj začnejo izvajati te projekte z lastnimi sredstvi. In sicer zato, ker morajo občine itak zagotoviti pri porabi evropskih sredstev tudi lastno soudeležbo. Zdaj smo na polovici leta, ne govoriti, da bo ne vem koliko let poteklo do izdaje odločbe, če bi slučajno občine s temi projekti začele zdaj. V drugi polovici letošnjega leta, verjamem, da bodo komaj lahko porabile sredstva, ki so jih morebiti same namenile za te projekte in potem, minister je zjutraj rekel, v prvem kvartalu leta 2015 bi bilo optimistično pričakovati podpisovanje pogodb iz novega operativnega programa iz naslova nove finančne perspektive 2014–2020. Realno gledano, če bodo vsi postopki tekli normalno in če ne bo velikih pretresov pri sestavljanju nove vlade, bi se

projekti, ki bi jih lahko začele izvajati občine letos v drugi polovici leta z lastnimi sredstvi, nadaljevali v prihodnjem letu že z evropskimi sredstvi, upoštevaje zagotovilo, ki ga je vlada napisala, da bo mogoče občinam priznati vsa povračila iz evropskih sredstev za stroške, ki bodo nastali od 1. 1. 2014 dalje. Jaz mislim, da je vlada naredila v okviru svojih pooblastil vlade, ki opravlja tekoče posle, ki v bistvu sprejema sklepe, ki bodo zavezovali naslednje vlade, da je naredila maksimalno, kar je mogla. Strinjam se z vsemi, ki govorite, kako pomembno je podpirati možnosti vseh prebivalcev Slovenije, da imajo dostop do čiste pitne vode. Tudi jaz podpiram spremembo ustave, v katero bi zapisali pravico vseh naših državljanov in državljanek do čiste pitne vode. Ampak za ta namen je treba poskrbeti z ustreznimi, prvič, finančnimi viri, in drugič, z ustreznimi zakonitimi podlagami in odločbami. In če že iščemo krivce za sedanjo situacijo, je vseeno prav da se vrnemo v leto 2012 in natančno pogledamo tiste sklepe, ki jih je vlada 11. oktobra leta 2012 sprejela in v katerih piše, da se sprejema možnost dodatnih pravic porabe ne samo na okoljskih projektih, na okoljski koheziji, ampak na vseh treh operativnih programih. Od razvoja človeških virov, regionalnega razvoja pa do razvoja okoljske in prometne infrastrukture. Se pravi, da je takratna vlada menila, da bo na vseh treh operativnih programih prišlo do težav pri črpanju evropskih sredstev, in je dovolila dodatne pravice porabe, pričakujoč, da bodo najbrž nekateri projekti, za katere so bile izdane odločbe tudi v letu 2017 na zelo sumljiv in čuden način, torej da nekateri od tistih projektov najbrž ne bodo mogli biti izvedeni do konca leta 2015. Toda tista vlada leta 2012 je bila zelo previdna pri sklepanju zavez glede povečevanja proračuna zaradi evropske kohezije. Jaz ne razumem, zakaj zdaj predlagatelj, ki je vodil takratno vlado leta 2012, od te vlade, ki opravlja tekoče posle, zahteva, da se dodatno zadolži oziroma, da išče neke dodatne, dodatna sredstva, ki presegajo proračunsko porabo, kot je bila sprejeta za leti 2014, 2015. Pri vsakem od teh sklepov piše, da te dodatne potrjene operacije iz dodatnih pravic porabe se potrdijo, vendar ne smejo predstavljati dodatnih finančnih obremenitev za državne proračune za leta 2012, 2013 in 2014. Vlada je oktobra 2012 zelo natančno vedela, da je nezakonito sprejemati sklepe, ki presegajo sprejeti proračun. Zakaj se zdaj pričakuje od te vlade, da bi sprejemala nezakonite sklepe?

Bilo je tudi navržnenih nekaj takih besed, kot da sedanja vlada in Ministrstvo za kmetijstvo vleče občine za nos. Če je kdo začel občine vleči za nos, je bil to tisti, ki je leta 2012 naročil občinam, da začnejo pripravljati projekte, potem pa je ugotovil, da so te občine pripravile ne samo za 180 milijonov projektov, kolikor je bilo rezerviranega denarja v integralnem proračunu za te dodatne pravice porabe, ampak je bilo teh projektov za 500 milijonov. Za to gre zdaj pri teh 11 projektih. Za 180 milijonov je bilo sredstev, za

235 dodatnih milijonov pa ni bilo sredstev, ne v integralnem proračunu in ne v evropskih sredstvih.

Zato bi jaz rekla, bodimo vsi skupaj poštene in priznajmo, kakšna je bila zgodovina nastajanja teh projektov. Povejmo občinam, ki so korektno pripravile te projekte, da z njimi lahko začnejo, kar je rekla Vlada v svojih sklepih, in ni treba, da tukaj sedi tudi Ministrstvo za finance, ker, ko Vlada sprejme sklepe, takrat se z njimi strinja tudi Ministrstvo za finance, pa četudi so na dopisni seji. To samo pomeni, da Ministrstvo za finance ni imelo nič proti, ko so se sprejemali na dopisni seji ti predlagani sklepi. Se pravi, gremo po postopku, ki ga predlaga Vlada v svojih sklepih z 10. junija, in pričakujemo, da bo naslednja vlada dovolj konstruktivna, da bo nadaljevala z uresničevanjem teh sklepov. Tako kot je bila tista Vlada leta 2013, ki je nadaljevala z uresničevanjem sklepov Vlade Janeza Janše iz leta 2012, iz 11. oktobra 2012. Če bi bila vlada Alenke Bratušek leta 2013 hudobna in ne bi spoštovala sklepov prejšnje vlade, kar, mimogrede, so nekatere vlade delale v preteklosti, da niso spoštovale sklepov prejšnjih vlad. Torej, če bi bila hudobna, bi teh sklepov ne spoštovala. Tako pa so nadaljevali z izdajanjem odločb v okvirih 180 milijonov iz državnega proračuna, kar je bilo predvideno že z sklepi vlade Janeza Janše iz oktobra leta 2012. Jaz polagam na srce naslednji vladi, da poskuša spoštovati te sklepe, o katerih danes govorimo. Predlagateljem pa tudi predlagam, da nehalo prihajati z novimi sklepi, ki so neuporabni, nezakoniti in neizvedljivi. In naj ostane, če je že pripravila eno priporočilo, naj ostane v okviru svojih priporočil, ki so bila razumna. Če bi ta priporočila obravnavali tako na Odboru za gospodarstvo kot tudi danes, bi najbrž nihče od nas ne imel nič proti njim, ampak resnica je, da so ta taka, kot so bila, očitno premalo ambiciozna, zato jih je vlada že vse uresničila. In zdaj želite z novimi in novimi predlogi in z novimi širitvami razprav predlagati stvari, ki so v tem trenutku v teh okoliščinah s temi pristojnostmi tega razpuščenega parlamenta in vlade, ki upravlja tekoče posle, neizvedljivi.

Spoštovani kolegi in kolegice, jaz predlagam, da se nadaljevanja te razprave lotimo kar se da razumno in ugotovimo, kaj je bilo narejeno, katere stvari so bile izpeljane in kaj bi še morebiti bilo primerno priporočati prihodnji vladi. Ampak z diskusijami o tem, da ta vlada ni ničesar naredila, da vleče občine za nos in podobnimi, te diskusije pa ne kažejo, da gre za kakšno konstruktivnost, ker gre za nepriznanje realnih dejstev oziroma tistega, kar je tudi vlada Alenke Bratušek že naredila. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Pavlišič, za njim gospod Ljubo Žnidar, potem gospod Franc Breznic in za njim gospod Branko Smodiš.

Izvolite, gospod Marko Pavlišič, imate besedo.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala za besedo.

Gospa Ramšak, lepo da ste ostali tukaj, ker gospod Lah je očitno pobegnil, preden bo slišal odgovor, pa me je prej tako veselo pozival, da naj malo pojasnim, kar sem govoril na odboru.

Rekli ste, da ne znamo počrpati sredstev. Pa saj so vsa razpoložljiva sredstva razdeljena! Še več kot to, ne samo tista, še dodatna, še del iz integralnega proračuna je razdeljen. Tako da res ne vem, od kod vam ta ocena tukaj. Očitno tudi vi zapadate v te pravljice, saj veste tisto, nekoč za sedmimi gorami in sedmimi rekami živi nek EU-projekt, ki leži na EU-sredstvih, pač ne pusti, da se bi počrpala. Poglejte, to so pravljice, ki ste jih prodajali že na odboru, in danes s tem tukaj nadaljujete. Ampak dajte povedati, kateri so ti projekti. Kateri so ti projekti, ki ta sredstva rezervirajo, pa jih ne bodo počrpali in bodo ostala neporabljena ta sredstva? Povejte konkretno, kateri so ti projekti. Tukaj moram pohvaliti gospoda Laha, včeraj na odboru ni znal odgovoriti na to vprašanje, pa smo ga kar nekajkrat zastavili ali pa sem ga jaz sam kar nekajkrat zastavil. Ampak čez noč je očitno namenil svoj čas temu, da se je posvetil tem projektom in je naštel danes konkretne tri projekte, ki so po njegovem mnenju lahko vir za teh 40 milijonov, ki jih potrebujemo za premostitev pri teh enajstih projektih, kot je gospod Lah omenil. 40 milijonov po njegovi oceni potrebujemo za premostitev. In zato je navedel naslednje projekte: CERO Zasavje, tudi Vlada je označila ta projekt za tvegan projekt – pozdravljeni gospod Lah, lepo da ste prišli nazaj, o vašem projektu CERO Zasavje govorim – vlada je tudi prepoznala ta projekt kot tvegan in so izvedli ustrezen sestanek z izvajalci oziroma tega projekta. Naj povem, katerim občinam predlaga gospod Lah, da se vzame 5 milijonov 494 tisoč 187,31 evrov. Gre za občino Hrastnik, občino Litija, občino Zagorje ob Savi, občino Trbovlje in občino Radeče. To piše tukaj v zapisniku. In zadaj v drugi točki, pojasnilo upravičenca, piše: "Upravičenec pojasnjuje, da bo operacija zaključena v predvidenem roku." In tukaj imamo podpis, župan Miran Jerič. Ta projekt, za katerega vi predlagate, da se ukine in se omenjenim občinam vzamejo ta sredstva, ocenjujejo oni, da bo operacija zaključena v predvidenem roku.

Poglejmo naslednjega, ki ste ga omenili, in se vam res zahvaljujem, da ste do danes našli te tri projekte. Naslednji je bil omenjeni CERO Dolenjska. Tukaj imam zapisnik sestanka v zvezi z izvajanjem operacije Regijski center za ravnanje z odpadki CERO Dolenjska, druga faza. Se pravi, predlagate, če se vas prav razumel, da se 18 milijonov 969 tisoč 704,06 evrov vzame upravičencem, Mestni občini Novo mesto, Občini Šentjernej, Občini Žužemberk,

Občini Dolenjske Toplice, Občini Škocjan, Občini Mirna Peč, Občini Šmarješke Toplice, Občini Straža, Občini Krško, Občini Brežice, Občini Sevnica, Občini Kostanjevica na Krki, Občini Črnomelj, Občini Metlika in Občini Semič. 18 milijonov, skoraj 19 milijonov. In tukaj znova pojasnilo upravičencem, da izven obdobja upravičenosti bo nastanek izdatka v višini cca 1 % celotne investicije. Skratka večina projekta se bo zaključila v roku 1%, se pravi od 18 milijonov pride to cca 180 tisoč oziroma 190, ker smo tam na meji, pa naj bi se zunaj tega. Se pravi, po mnenju podpisnika, v tem primeru je to gospod Alojzij Muhič, župan, tukaj imamo podpis na tem zapisniku, bo 190 tisoč zunaj tega. Vaš tretji predlog je bil CERO Štajerska, če sem si prav zapomnil. Tukaj imamo tudi zapisnik v zvezi s tem projektom. Gre pa za 7 milijonov 280 tisoč 90 evrov, in sicer predlaga gospod Lah, da se vzame upravičencem Občini Slovenska Bistrica, Občini Makole, Občini Poljčane, Občini Oplotnica, Občini Rače-Fram, Občini Slovenska Bistrica, Občini Vitanje, Občini Zreče. Tem občinam torej naj se vzame.

Pa pogledjmo, kaj so pa tukaj ugotovili upravičenci, se pravi tisti, ki vodijo ta projekt. Upravičenec zagotavlja, da bo operacija izvedena v obsegu in v rokih iz odločbe. Gradbena dela bodo predvidoma zaključena v mesecu avgustu 2014. Se pravi, to je približno čas dva, tri mesece. Podpisnik tukaj v tem primeru po pooblastilu je gospod Stanislav Mlakar, podžupan. Od teh 40 milijonov, za katere ste sami ugotovili, da jih potrebujemo za premostitev za teh 11 projektov, dokler se ne omogoči črpanje iz nove finančne perspektive, ste vi našli vir v teh projektih, vendar tudi če to skupaj seštejem, dobimo 7 milijonov 200 tisoč plus 19 milijonov plus 5 milijonov, a ne pridemo do 40 milijonov, ki jih rabite, pa četudi tukaj vsi upravičenci zagotavljajo, da bodo ti projekti končani v roku. Zato vas ponovno pozivam, da poveste, od kod naj dobimo teh 40 milijonov. Saj lahko zaradi mene tudi iz kakšne druge proračunske postavke to poberete. Ko smo obravnavali proračun v Državnem zboru, amandmajeve na ta proračun iz tega naslova niste dali. To je za vas postalo aktualno zdaj, ko se bližajo volitve. Zdaj ne vem, katere vas tukaj bolj žulijo, ali lokalne ali državne, vendar takrat je pa to postalo aktualno. Ko pa je bilo treba o tem razpravljati v okviru proračuna, takrat pa nič. Glejte, danes smo velikokrat poslušali, kako je pomembna čista pitna voda. Jaz se s tem absolutno strinjam. Država mora zagotavljati in pomagati tukaj, da občine to infrastrukturo ustrezno uredijo. Ampak infrastruktura, oskrba s čisto pitno vodo je samo en del. Drugi del, potrebujemo tudi to čisto pitno vodo, da lahko potem distribuiramo po tej infrastrukturi za oskrbo. Kar pa vi predlagate tukaj, so pa trije projekti, ki so vsi povezani z ravnanjem z odpadki. Vendar brez korektnega in ustreznega ravnanja z odpadki, tudi čiste pitne vode ne bo. Tudi čiste pitne vode ne bo, da bi jo distribuirali

po infrastrukturi, ki jo predlagate s temi drugimi projekti, s katerimi se strinjam, absolutno, da so potrebni in jih je treba čim prej izvesti. Vendar za to potrebujemo tudi ustrezne finančne vire. In pri finančnih virih smo žal tudi danes tam, kjer smo bili včeraj. Navkljub tem vašim predlogom smo še vedno pri pravljičah, ne morem reči temu drugače. Mi se moramo tukaj zavedati, da vsak projekt je pomemben, prinaša nova delovna mesta, ampak vsak tak projekt mora tudi imeti zaključeno finančno konstrukcijo. Če nimamo te zaključene finančne konstrukcije, če bo projektu na sredi zmanjkalo sredstev in se ne bo mogel nadaljevati – kaj bomo dobili? Dobili bomo neplačane delavce, dobili bomo neplačane podizvajalce in dobili bomo neplačane kredite. Vse to smo že videli v marsikaterem projektu v tej državi. Bomo dobili pa nekaj drugega – dobili bomo en krasen betonski spomenik. Pa tudi takšnega smo že srečali tukaj naokoli. Tako da, lepo prosim, če predlagate, da se ti projekti izvedejo, in lepo ste v predlogu sklepov našli vse te projekte, za katere predlagate, da se še najdejo nekako sredstva, da se realizirajo, dajte na drugi strani lepo prosim konkretno predlagati še vire za ta sredstva. Zaradi mene lahko ponovimo še enkrat vse tri projekte, ki ste jih, gospod Lah, omenili, in se vam zahvaljujem za to, ker je korak naprej od včeraj. In lahko še enkrat pogledamo vse te občine, katerim predlagate, da se vzame, da vidimo, ali se da morda tukaj vseeno kaj narediti ali ne. Ampak dajte to potem zapisati v nek predlog sklepa, se pravi, da predlagate, da se občinam tem in tem vzame toliko in toliko milijonov. In potem bomo razpravljali o tem. Lahko tudi razpravljamo o tem, ali je bolj pomembno, da imamo projekte, ki zagotavljajo infrastrukturo za distribucijo čiste vode, ali je bolj pomembno, da višjo prioriteto dobijo projekti, ki zagotavljajo čisto vodo skozi ustrezno ravnanje z odpadki. Lahko tudi o tem debatiramo tukaj, samo dajmo nehati debatirati o tem, kaj vse bi dali, pa nič o tem, kje bi vzeli. Jaz razumem, da je to naloga opozicije, da deli predvolilne bombončke, in to je lahko delo. Vendar glejte, morate se zavedati realnosti in ne nazadnje tudi vaš kolega je včeraj na odboru kot tisto zadnje rešitev, ko ni več vedel povedati, od kod naj vzame sredstva, pa je rekel: "Saj, ko bomo pa mi v vladi, bomo pa vse to rešili." Glejte, saj lahko je tudi to, ampak potem se vsi skupaj zavedajmo, da gre pač tu za predvolilni boj in da gre za predvolilno nastopanje. Vendar mislim, da je za to prostor nekje drugje in ne v tej dvorani. Hvala.

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Za repliko je prosil gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Gospod Pavlišič, napačno ste me razumeli. Tudi včeraj ste izzivali, da bomo rekli, katerim projektom je treba denar vzeti, celo naštevati ste občine. Jaz sem govoril o tem, da tisti projekti, za katere mislimo,

vemo in smo prepričani, ne le jaz, pač pa tudi tisti, ki delajo na ministrstvu, ki so skrbniki teh projektov, da bi te projekte izvajali fazno. Rekel sem, da ne vem, kaj je s projektom v Slovenski Bistrici, ampak za ostala dva pa vem, da nimata okoljevarstvenih dovoljenj. Okoljevarstveno dovoljenje je predpogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja. In ko pridobiš gradbeno dovoljenje, potem začneš šele graditi. Že to je bilo v teh postopkih narobe, ker marsikateri projekt je izbral izvajalca, preden je pridobil gradbeno dovoljenje. V primeru, da gre po rumeni knjigi, je to jasno, ker izvajalec izdelava projekt in potem pridobi gradbeno dovoljenje. V drugem primeru pa ne. Če nimaš gradbenega dovoljenja, ne moreš pričeti graditi. In ti projekti, kot ste brali, 20 milijonov, če nimajo zdaj okoljevarstvenega dovoljenja, bodo rabili vsaj pol leta, da bodo prišli do gradbenega dovoljenja. Potem pa, kako za 20 milijonov zgraditi objekt, da bo končan v enem letu. Vsak projekt ima terminski plan, vsak izvajalec ga mora priložiti, in več kot delati se ne da. Vsaka investicija ima določen časovni potek. Mi smo predlagali, da se pomaga tem projektom, da ne bodo zašli, da jih ne bo čas prehitel in do konca leta 2015 ne bodo izvedeni. Kaj pa, če ne bodo izvedeni? Potem jih leta 2016 lahko občine samo z lastnimi sredstvi še dokončajo. Če pa nimajo teh sredstev, da ne morejo dokončati, je pa treba ves porabljeni evropski denar vrniti z obrestmi. Mi smo predlagali rešitev, da do tega ne bi prišlo. Vi ste tudi našli občino Mirna Peč, ki je v enem od projektov, kjer sem bil štirikrat izvoljen za župana. In marsikateri projekt sem tudi izpeljal. In vem, koliko časa traja, da se nek 20-milijonski projekt izpelje. Poleg tega imamo še Novo Gorico, kjer so odstopili od projekta, ker tudi sredstev ni bilo prerazporejenih. In če je samo polovica teh sredstev, dobimo že 30 milijonov, ki mogoče zadostujejo za te projekte. Samo na teh treh, kje so še ostali ...

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Tri minute so minile, gospod Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Veste, gospod Pavlišič, Prešeren je rekel: "Le čevlje sodi naj kopitar."

PODPREDSIEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Postopkovno, izvolite, gospod Marko Pavlišič.

MARKO PAVLIŠIČ (PS DL): Hvala.

Gospod Lah očitno ni seznanjen s tem gradivom, ki smo ga dobili in sem ga citiral v svoji razpravi, tako pač sklepam iz njegove replike. Zato postopkovno predlagam, da se gospodu Lahu posreduje to gradivo, ki je bilo včeraj dano na odboru, v katerem so jasni odgovori glede razdelitve na faznost posameznih projektov. Med njimi je, recimo, tudi to, kar sem že prej povedal, se pravi, "upravičenec zagotavlja, da bo operacija končana". Pa tudi v povezavi z gradbenimi

dovoljenji in temi zadevami so notri pojasnila, kot je, recimo, "... nadzorni inženir je podal pripombe na osnutek PGD in izvajalec zaključuje dokumentacijo za pridobitev gradbenega dovoljenja ..." in tako dalje.

Postopkovno predlagam, da se gospoda Laha seznanijo s tem gradivom, da ne bo tu govoril kar tako tja v tri dni. Hvala.

PODPREDSEDNICA RENATA BRUNSKOLE:
Hvala lepa.

Gospod Pavličič, prepričana sem, da je gospod Zvonko Lah tako izkušen poslanec, da bo zagotovo vse potrebno dokumentacijo pridobil, če je morda nima.

Besedo ima gospod Ljubo Žnidar.

LJUBO ŽNIDAR (PS SDS): Spoštovana podpredsednica, spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Včerajšnji naslovi v medijih so zelo optimistični za nekatere zelo razveseljujoči: Bratuškova in Židan z župani našla rešitev za 11 okoljskih projektov. Jaz bi rekel, da je to spodbudno, vendar ko pogledaš samo vsebino oziroma te rešitve, potem se pa resno vprašaš, kakšne so te vladne rešitve. V nadaljevanju je tudi naslov Rešitev ali le predvolilna obljuba? Jaz se bom ustavil pri sami rešitvi. Sklepi Vlade so pri 11 problematičnih okoljskih projektih naslednji. Občine lahko projekte nadaljujejo in jih financirajo iz lastnih občinskih sredstev. Je to rešitev? Občine lahko za svoj denar investirajo v svoje projekte. To je rešitev vlade. To je za mene povsem novo. Skratka, za mene to ni rešitev. In potem nadalje še izjava ministra gospoda Židana: "Občinam dajemo možnost, da lahko same projekte nadaljujejo." Spoštovani, kakšno možnost pa potrebujejo občine, da lahko s svojim denarjem svoje projekte nadaljujejo? To je res dobra, spodbudna poteza. Spoštovani, občine ne potrebujejo nobene ministrove možnosti, da lahko za svoj denar nadaljujejo svoje projekte. Potem še nadaljnja ministrova obljuba, da po njegovi oceni se bodo odločbe lahko podpisale v naslednjem letu, to je v letu 2015. To se pravi, minister ocenjuje, da bi v letu 2015 bilo mogoče možno te odločbe podpisati. Jaz mislim, da župani niso tako naivni, da takšnim obljubam, ki so tako v zraku, brez kakršnegakoli zagotovila in dokumenta vladi ne bodo verjeli. Tudi jaz sam vladi ne verjamem, da bodo te obljube izpolnjene. Navedel bom zelo konkreten primer, izjava ministra Omerzela, ki je dejal, da je bil naiven, ker je verjel vladi, da mu bodo kasneje zagotovili finančna sredstva. Rekel je, da takšne naivnosti nikoli več ne bi ponovil. To je izjavil minister gospod Omerzel, ki se ni mogel zanesti na obljube vlade. In potem po štirih mesecih tekočega leta dejansko v resnem ministristvu ostane brez sredstev. Ostane brez sredstev zato, ker je verjel vladi. To so vladne obljube, to so dejstva, to ni predvolilna kampanja. To so dejstva. In jaz verjamem in vem, da župani ne bodo tako naivni, kot je bil

minister Omerzel, da bi verjeli vladi, da bo vlada te obljube izpolnila. Če bi ti župani v preteklosti tako ravnali, vam povem, da danes ne bi bili več župani. Ker tako se ne dela. Ne dela se na obljubah. Ne peljejo se investicije na obljubah, ampak se peljejo na dejanskih in trdnih osnovah, posebno če so te osnove finančne. Tu jaz absolutno trdim, da se dejansko vlada in tako minister gospod Židan dela norca iz županov.

Danes v jutranjem času je minister Židan izjavil, da okoljski projekti, ki so v izvajanju, uspešno in dobro tečejo. Jaz bi pa temu rekel, da to ni res. Zato bom spoštovani državni sekretarki zastavil eno konkretno vprašanje. Govorim o projektu Zagotavljanje protipoplavne varnosti v Spodnji Savinski dolini, prva faza. Dne 26. marca 2014, se pravi v mesecu marcu letošnjega leta je bil sprejet sklep na dopisni seji vlade, kjer se poveča pravica porabe za ta projekt za 90 milijonov 955 tisoč. Projekt je v operativnem izvajanju, ampak projekt je ustavljen. Pa me zanima, zakaj je ta projekt ustavljen. Ni ne finančne težave, zagotovljen je celo ne samo osnovni okvir finančnih sredstev, celo sklep vlade z meseca marca za povečano pravico porabe, projekt je pa fizično ustavljen. Pa me zanima res konkretno odgovor, zakaj je projekt, ki vemo, da mora teči, da se evropska sredstva koristijo, zakaj je ta projekt ustavljen. Pa bi prosil za odgovor.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo Franci Breznik, za njim pa se pripravi gospod Branko Smodiš, Marjana Kotnik Poropat in mag. Ivan Vogrin. Izvolite gospod Breznik.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Hvala za besedo, gospa podpredsednica.

Moram priznati, da se človek vedno načudi ko posluša razprave, posluša, ali sem še del neke zgodbe, ali sem bil prisoten, ali sem morda bil na neki drugi seji in v bistvu sem napačno razumel.

Zadnje 54. nujno sejo Odbora za gospodarstvo mi je usoda pač namenila, da sem jo vodil jaz, pa tudi nadaljevanje, ko je bila ta seja prekinjena, sem jo vodil jaz. In sem spremljal prvič vse goste, vse njihove razprave, dialoge in vse tiste osebne zgodbe, ki so mi jih zaupali tudi med sejo in tudi po seji. In poglejte, na tej seji, govorim seveda o predvčerajšnjim, zvečer ob 7. Uri, ko smo začeli sejo Odbora za gospodarstvo, smo imeli na tej seji prisotnih 9 županov občin, ki imajo pripravljene projekte, skupaj s predsednikom Skupnosti občin, županom Pivke gospodom Smrdeljem. Ti župani so bili ogorčeni. Doživeli so nekaj, kar se vsaj uradno v politiki naj ne bi dogajalo. Doživeli so, da sta predsednica Vlade in minister za kmetijstvo dobesedno lagala v kamere. Potem Vlada na 134. dopisni seji popoldne pošlje tudi na Odbor za gospodarstvo dokument z

naslednjo vsebino. Pred tem novinarji javnost obvestijo, Radio Slovenija, občinam v prihodnje 235 milijonov evropskega denarja za vodovode, denar bo po "zavezujočem sklepu" vlade, to je dikcija v enem od stavkov, da bo zavezujoči sklep vlade. To je bilo v radijskem dnevniku, Radio Slovenija. Čas 19.03. Torej že tri minute po tistem, ko smo mi tudi začeli z Odborom za gospodarstvo. Naslednji sestavek v Delu: Vlada našla rešitev za okoljske projekte, novinarka Barbara Pavlin. Naslednji sestavek Primorske novice: Bratuškova in Židan z župani našla rešitev za 11 okoljskih projektov. Edine novice, edini dnevnik, ki je kolikor toliko podvomil v to, po vsej verjetnosti je novinarka Vanja Brkič dobila na mizo sklepe vlade 134. dopisne seje, in je vseeno vsaj konkretno napisala: Rešitev ali le predvolilna obljuba? Tudi s tem delom smo mi začeli sejo Odbora za gospodarstvo. In na tej seji ali pa pol ure pred sejo so nekako župani spoznali, da so dobesedno šli žejni preko vode. Dobesedno jih je nekdo peljal žejne preko vode, se jim zlagal, predvsem pred kamerami in tudi mediji so o tem pisali. Zdaj že 48 ur mineva od tega, jaz v nobenem mediju nisem zasledil nobenega sestavka, ki bi demantiral točno te velike naslove, ki so jih napisali v svoje časnike, v neko komunikacijo. Laže se še naprej državljanom in državljanke, zavaja javnost, zavaja predvsem v prvi vrsti tiste, ki so kazensko, materialno odgovorni za te projekte, to so župani teh občin. Predvsem pa se ne najdejo nobene rešitve.

Zdaj pa si pogledimo, kaj se je dogajalo po 134. dopisni seji vlade, torej točke vlade. Pogledajte si to dikcijo, ali se vam zdi, da so te dikcije zavezujoče. Druga točka: Vlada RS ocenjuje, da je mogoče pričeti z izvedbo naslednjih projektov. Tretja točka: Vlada ocenjuje, da bo mogoče z izvedbo štirih okoljskih projektov ... Četrta točka: Vlada Republike Slovenije predlaga upravičencem .. In peta točka: Pod točko 2 in 3 bodo ob izpolnjevanju pogojev prednostno uvrščeni. Ali se vam zdi katera od teh točk zavezujoča? Ali je bila to rešitev? Kliping z dne 10. 6., o katerem sem govoril, in sklepi vlade. To je ena od prvih zadev, ki kaže na jasno sliko teh zadev. Danes smo iskali krivca, zakaj ti projekti nimajo realne finančne osnove niti v integralnem proračunu. Pogledajte, tudi tukaj je kolegica Jelušičeva govorila in kazala z rokami na drugo Janševo vlado. Ampak, pogledajte, problem je, da ravno na začetku se je minister Židan zahvalil kolegu Bogoviču, ki je vodil Ministrstvo za kmetijstvo v drugi Janševi vladi, da je določene projekte pospešil, da smo nekako, lahko rečem, neko slabo obdobje predvsem Pahorjeve vlade nekako nadomestili. Pa tudi danes tu na seji govorite o tem, da nekateri moji poslanski kolegi zavajajo. Ti poslanski kolegi so bili ministri, ki so konkretizirali večino velikih projektov v tej državi. Kolega Lah in vsi ostali so bili vsi župani. Mislim, da je bil kolega Lah celo štiri mandate. To so ljudje, ki operativno delajo na projektih in se zavedajo tega. In pogledajte, ne bom govoril samo

tega, ali je oskrba Slovenije s kvalitetno pitno vodo v določenih regijah potrebna. To mora biti, spoštovani kolegice in kolegi, nacionalni interes, o katerem danes vsi govorite. To mora biti nacionalni interes. Dober kilometer stran si pogledajte Onkološki inštitut, celo vrsto onkoloških bolnikov, katerih bolezni so dostikrat tudi vzrok nezdrave in nečiste pitne vode, ki je marsikje v Sloveniji, tudi v Prekmurju, od koder prihajajo nekateri kolegi, zelo kontaminirana s pesticidi, herbicidi in tako naprej. In mislim, da to mora biti nacionalni interes. In zdaj govorimo, da denarja ni. Pogledajte samo primer, mi smo dajali garancijo za TEŠ 6, recimo, dokapitalizirali smo v tem mandatu, 3,2 milijardi evrov smo dali v banke. Nadaljevanje, pred nekaj dnevi je odjeknila vest, da smo imeli v zadnjih treh letih – Računsko sodišče dobesedno je dalo vest – 18 tisoč fiktivno vpisanih študentov. 50 milijonov evrov smo samo preko študentskih ugodnosti izgubili. Pogledajte, minister za šolstvo je v teh dneh, mislim da na dopustu, vdal se je v usodo in v letu in nekaj mesecih ni niti ene strukturne reforme v tej vladi. Niti ene strukturne reforme. In pogledajte, vlada je s področja črpanja teh kohezijskih projektov v tem mandatu naredila bore malo. Hvalila se je z nekimi deli, pospeševanjem, ki ga je naredila druga Janševa vlada. To so dejstva. To je tudi minister Židan danes povedal. Zdaj pa, ker mi boste po vsej verjetnosti dejali, da nimam prav, bom jaz še drugo zadevo povedal, ki sem jo tudi na odboru. Prihajam iz Slovenskih goric. Občine v Slovenskih goricah, to so občine, predvsem tista, ki ima upravno enoto Lenart, Cerkvenjak, Sv. Ana, Sv. Trojica, Benedikt in Sv. Jurij, so s še šestimi soprodpisnicami, z občinami Šentilj, Kungota, Duplek podpisale tako imenovani projekt celovite oskrbe severovzhodne Slovenije s čisto pitno vodo. Ta projekt se je začel realizirati leta 2008. Imeli smo celo vrsto problemov s propadom velikih gradbenih podjetij, ampak projekt se je lani uspešno zaključilo. To smo potrebovali, lahko rečem, to je bilo življenjskega pomena za Slovenske gorice, ker smo imeli več kot 40 let star vodovod z azbestnimi cevmi, potrebovali smo za terme v Benediktu večji pretok vode, da bi morebitni investitor nekega hotela tam dobil tudi dober infrastrukturni priključek, kar se vode tiče. To so projekti življenjskega pomena. Ta projekt se je financiral v 59 % iz kohezijskih sredstev, 27 % so prispevale vse občine in 14 % je moralo prispevati Ministrstvo za kmetijstvo. Odkar je gospod Židan minister za kmetijstvo, te občine niso dobile, kljub temu da se je projekt zaključil lansko leto, do danes niti enega evra z Ministrstva za kmetijstvo. Niti enega evra! Mi lahko poveste, zakaj ne? Dve poslanski vprašanji na to temo, nekaj manj kot 5 milijonov dolga, Ministrstvo za kmetijstvo niti enega evra, spoštovane državljanke in državljani. Niti enega evra, še enkrat ponavljam. Pogledajte, še nekaj. Samo opozarjam, lahko samo opozarjam na napake. Ne verjemite jim! Spremljajte jih, po

njihovih dejanjih jih boste prepoznali, ne po besedah. In to je tipično za nekatere politike v tej državi.

Kot poslanec, ki sem dve leti in pol v parlamentu, ko smo dobili drugo Janševno vlado, mislim, da 14 dni po tistem, ko smo vlado konstituirali, smo takoj predlagali novelo Zakona o kmetijskih zemljiščih. V Pahorjevi vladi minister Židan, ki govori, da ohranja kmetijstvo, takoj predlaga novelo Zakona o kmetijskih zemljiščih. Mladi prevzemniki kmetij v Slovenskih goricah čez noč spoznajo, da parcela, ki jim jo je oče poklonil, da bodo lahko ostali doma, da si bodo zgradili hiše, morajo plačati 10 tisoč evrov za spremembo namembnosti. V Slovenskih goricah, na nekem bregu, kjer v bistvu ne ogroža nobenega kmetijskega zemljišča, ker so ljudje bili tako umni stoletja na tem območju, da so si hiše vedno gradili navkreber, v hribih, in so najlepšo kmetijsko zemljo hranili za to, da so jo lahko obdelovali. In, pogledjte, 10 tisoč evrov za spremembo namembnosti! Dvignili ste v tej vladi katastrski dohodek. Ali je to dvig neke kvalitete ali samooskrbe s hrano? Dvig spodnje stopnje DDV za 1 %, slovenske prehranske verige ni v tem spodnjem cenovnem razredu. Torej tudi procent povečanja DDV pomeni, da če imaš že danes dražjo hrano, bo še dražja. In bo še dražja tudi slovenska predelovalna industrija. To so projekti Ministrstva za kmetijstvo pod vodstvom Dejana Židana. Eno je reklama, ko imaš pač naklonjene medije, drugo so pa projekti uničevanja malih kmetov, predvsem tistih, ki jih najbolj poznam. Kot sin slovenjgoriškega veterinarja sem povedal, kako so trpeli. Ti ljudje so trpeli, imajo majhne kmetije, težko preživijo, ukvarjajo se z določenimi dejavnostmi na kmetijah, da lahko kmetija preživi. In pogledjte, kmetijstvo – ne čudim se, da se Slovenija zarašča. Z ljudmi, ki nimajo realne osnove, ki niso praktiki, ki so v bistvu nastopači pred kamerami, v realnosti pa ne delajo ničesar, ne moremo reševati ne kmetijstva, posledično preko teh projektov tudi ne gospodarske panoge, kot je gradbeništvo, in ne moremo teh projektov izpeljati do konca, ker nam to praksa govori. Ta zgodba iz Slovenskih goric, od koder prihajam, je tipična takšna zgodba. To je nedopustno. In zdaj boste sigurno rekli, da niso plačali, ker je bila ena situacija za 200 tisoč evrov, kolikor imam podatek, da je bila pač nekako sumljiva. In potem zadržiš 4,7 milijona evrov sredstev. V občinah, ki imajo proračune med 2 in 3 milijoni, morda je Lenart izjema, ki ima 8 milijonov evrov proračuna. Tako se ne dela. Verjamem, da je gospod Židan po nekih informacijah zamenjal skrbnika pogodbe, ker ni ravnal razumno, kakorkoli, ampak pogledjte, te občine so zdaj najele kratkoročne kredite, so zadolžene, in to se nam dogaja. In tudi na to so moji kolegi opozarjali na seji, kaj se bo zgodilo, če bo Vlada, ki ni dala nobenega obvezujočega projekta, kaj se bo zgodilo tem občinam, če bodo te projekte, ki jih imajo, teh 11 projektov izpeljale. Kaj se bo zgodilo? Propadle bodo. Še

pred tem ne bodo propadle, ker jim Ministrstvo za finance ne bo dalo soglasja, da se lahko zadolžujejo. In mi sploh ne vemo in nimamo odgovora, ne moremo, prejudiciramo stvari, ali so lahko ti projekti temelj neke nove finančne evropske perspektive na področju kohezijske politike. Po vsej verjetnosti ne vemo. To je loto. In bistvo razprave tudi na odboru je, kdo bo prevzel tveganje v tem času. In država lahko prevzame. Če bi hoteli ta problem rešiti, bi lahko šli z nekim garancijskim zakonom in bi rekli, glejte, nimate problema, prevzamemo tveganja v tem času, prevzeli smo tveganja za banke, za privatne banke, prevzeli smo vsa tveganja za ljudi, ki so najmanj naredili za to državo. Bankirje. Koliko jih je odletelo tukaj prek 500 metrov? Kaj je naredila Nova Ljubljanska banka v zadnjih dveh letih, kaj so naredili? Ali so menedžerji odšli – tisti srednji in višji menedžerji? Ne. Zaprli so določene poslovalnice nekih malih bančnih delavk, ki niso za to krizo ali pa za to bančno luknjo bile nič krive. In tako se rešujejo ti problemi. Nikoli noben velik ne odgovarja v tej državi. In pogledjte, tukaj so krivci predvsem minister in Ministrstvo za kmetijstvo. Lahko bi prišli z zakonom in mi smo vam tudi v tej razpravi hoteli povedati, da imate besedo, če boste tudi šli v to tveganje, vam damo podporo. Ne zanima nas, ali ste vi minister leve vlade ali niste, ampak damo vam to politično podporo, da kakorkoli bo, bomo v naslednji vladi držali besedo. Držali bomo besedo, da smo vam dali podporo, da je država stopila na stran nekega tveganja, da se je obvezala, če pride do nerealizacije s strani Evropske unije ali pa Evropske komisije, da imate neko politično podporo. To smo vam hoteli dati. To je bil temelj, nobena reklama. Jaz upam, da boste to našo dobronamernost nekako vzeli v zakup. In tudi tisti šesti amandma, ki smo ga predlagali poslanci potem naknadno kot predlog odbora, je šel v smeri datuma 30. junij. Malo je manjkalo, ampak časovno se je treba obvezati, kaj je treba narediti. Brez neke določene časovnice ne morete projektov speljati. In tudi to je jasno. Vsak, ki je vsaj malo izkušen, ki je operativen, ki je kdaj v življenju počel kakršnekoli projekte na različnih področjih, se tega zaveda.

Lahko vas samo prosim za razumnost, za pomoč tem županom. In prosim, pokličite jih še enkrat, če mislite, da mi zavajamo slovensko javnost, naj še oni enkrat povedo, kaj smo se pogovarjali na odboru. Najlepša hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Najprej ima besedo predstavnica Vlade mag. Andreja Jerina.

MAG. ANDREJA JERINA: Hvala lepa.

Spoštovani, dovolite, da odgovorim na konkretno vprašanje, ki ga je postavil gospod Žnidar, in sicer je vezano na poplavno varnost Savinje. Gospod poslanec je govoril o dveh ločenih zadevah. Sklep, ki ga je sprejela vlada v

marcu in s katerim je s prerazporeditvami zagotovila dodatnih skoraj 100 milijonov evrov sredstev za realizacijo desetih projektov s področja oskrbe s pitno vodo in odvajanja voda, se ne nanaša na projekt poplavnega varnosti Savinje. Poplavna varnost Savinje je izredno pomemben projekt, s katerega realizacijo naj bi v Sloveniji zagotovili za 4 tisoč hektarjev ozemlja večjo poplavno varnost. Ta projekt je vreden približno 40 milijonov evrov. Od tega naj bi iz evropske blagajne pridobili 32 milijonov evrov. Realizacija projekta poteka na treh ključnih področjih. V okviru področja Laškega je dokončana. Na področju Luč je dokončana do približno 87 %, nadaljnje dokončanje se je na terenu zapletlo. Zapletlo se je v tem, ker lokalni prebivalci niso pripravljeni dati na razpolago svojega zemljišča, zato da bi država lahko poskrbela za njihovo poplavno varnost. Na področju celjskega območja pa je realizacija malo manj kot 50 %. Tam pa je res, zaustavila se je gradnja na osmih gradbiščih. To pa zaradi tega, ker je potekala na nezakonit način. Namreč gradnja, ki ni skladna z zakonodajo, se ne more izvajati. Problem je bil, ker niso bila izdana gradbena dovoljenja. Do današnjega dne je na šestih od osmih gradbišč izvajalec že pridobil gradbeno dovoljenje in se dela nadaljujejo, dva pa trenutno še stojita in sta v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja, to se pravi v postopku zagotovitve zakonsko predpisanih pogojev, da lahko nadaljujejo s črpanjem javnih sredstev. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sedaj pa gospod Branko Smodiš, izvolite.

BRANKO SMODIŠ (PS SD): Hvala za besedo, gospa podpredsednica. Spoštovani vsi prisotni, dober dan!

Sedaj ne vem, ali sem pri pravi točki, ker prej je kolega, ki je bil pred menoj, nekaj stvari govoril, ki nimajo nič z dnevnim redom današnje seje. Ne bom se ponavljal, ker kaj je bilo že rečeno, saj ponavljanje v tem državnem zboru je že kot nacionalni šport. Omenil bom le nekaj stvari, ki se mi zdijo pomembne. Minister Židan in njegovi sodelavci so dali jasne odgovore, vendar jih nekdo ne sliši ali ne želi slišati. To je zdaj vprašanje.

Naslednje, kar se mi zdi pomembno, je tudi to, velikokrat je bilo rečeno, kdo nosi odgovornost, govori se o resnosti in take stvari. Ali je minister Židan podpisal pogodbe leta 2007 za projekte? In so te pogodbe, moram reči, unikatne, ker se take pogodbe v gospodarstvu ne podpisujejo, da se ne dajo razveljaviti. Ampak to je bilo leta 2007. Tedaj ni bil minister Židan. Ve pa se, kdo je bil minister in katera vlada je bila, da ne bi bilo pomote. Če ne bi bile tedaj te pogodbe tako podpisane, mislim, da danes tudi ne bi imeli takih problemov s temi enajstimi projekti in bi se dalo mogoče lažje rešiti. Ampak

ne vem. Lepo je tukaj govoriti, dajte, sprostite sredstva. Tudi na Odboru za gospodarstvo je bilo rečeno, vzemite kredit, pa ne vem kaj vse. Ampak tukaj se vprašajmo, predlagatelji ste strastni zagovorniki zlatega fiskalnega pravila in tukaj je sedaj potem dvoličnost. Vzeti kredit pa zlato fiskalno pravilo.

Naslednje. Da leta 2014 nimajo vsi državljanke in državljani Slovenije pitne vode. Tukaj se morajo tudi s pepelom posipati bivši župani, sedanji župani in tudi vsi odgovorni v državi. To je res žalostno ali pa celo katastrofa, da nimajo vsi pitne vode. Glede projektov, za katere mislite, da ne bodo izvedeni. Tukaj mogoče naloge niso opravili Združenje mestnih občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Skupnost občin Slovenije, da bi se dogovorili s tistimi občinami, ki mislite, da bi lahko šle v fazni del, da bi vsaj one kako pomagale. Ampak ne. Na žalost ne. Do sedaj so bile in tudi na odboru so bile dane zelo zanimive izjave. Zadolževanje, kredit. Prej, če sem prav slišal, je nekdo predlagal koncesije za kopališča. Res zanimivo, zdravilišča, terme. Do sedaj ste stalno govorili, da se ne sme obremenjevati gospodarstva, ampak s temi koncesijami bi se turizem obremenil. In turizem je še ravno toliko, da plava nad vodo, mi bomo pa še tem koncesije dali. Zanimivo, kaj ne?

Naslednje. Predlagatelj seje in župani enajstih projektov bi radi, da se vzame denar drugim projektom, ki so že v izvedbi. Gospod Pavličič je prej lepo povedal. Ne morem verjeti, da so pogodbe podpisane, tiste 2007, da ne bom ponavljal. Je pa tudi žalostno, da se v času, ko so parlamentarne in lokalne volitve na pragu, take izredne seje razpisujejo.

Sedaj pa bi še vseeno na koncu, gospod Lah, vas sem že večkrat vprašal na vsaki seji, zakaj ste obremenjeni s pomurskim vodovodom. Da vam samo nekaj povem, prekmurski krak C, ni prekmurski, ampak je pomurski vodovod. C-krak se dela v Prkeliji. To je na drugi strani Mure, kar pa ni prekmurski C-krak. Tudi ne vem, od kod vam za C-krak tisoč 100 kilometrov. V C-kraku se je zmanjšala številka, ni se povečala, zaradi Evropske unije. Tvegani projekti, ki jih vi stalno omenjate – kateri so to? Ali je res samo pomurski vodovod ali pa je mogoče tudi projekt CERO Dolenjska tvegan. Ne vem, jaz upam, da ne, in da bo izveden, ker želim, da se v Sloveniji vse izvede. Nimam nič proti drugim projektom. Zato vas še enkrat res prosim, gospod Lah, kot poslanca SDS, kaj vas tako moti pri pomurskem vodovodu, ali pa res v Pomurju ne smemo dobiti kohezijskih sredstev, kar je žalostno. Kot sem vam že včeraj in predvčerajšnjim povedal, jaz se vsak dan vozim domov v Prlekijo, v Ljutomer in vidim, kako C-krak napreduje. Zelo lepo napreduje in zato ne bodite v skrbeh, ker bo narejen.

Na koncu pa bi samo še dodal, vsa pohvala ministru Židanu in njegovim sodelavcem za opravljeno delo. Res, pohvala. Delajo maksimalno in do zdaj mislim, da so največ

naredili tudi za pitno vodo. Želi pa se, da bi se vneslo v ustavo, da je pitna voda res za vsakega. In na koncu tudi pohvala pri črpanju EU sredstev. Mislim, da bi si ti ljudje danes tudi zaslužili kakšno pohvalo, ne pa samo grajo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.
Imamo repliko. Gospod Zvonko Lah, izvolite.

ZVONKO LAH (PS SDS): Sem bil kar večkrat imenovan in tudi narobe razumljen. Nič me ne moti pomurski vodovod oziroma projekt C. Glede dolžine cevovodov je tukaj minister danes povedal. Rekel je milijon 100 tisoč metrov. To je tisoč 100 kilometrov za vse vodovode, ne za pomurski vodovod. Ker gre za zelo veliko dolžino vodovodnih cevi, katerih polaganje zahteva določen čas in določen postopek, da je kvalitetno položeno, ker te cevi morajo zdržati vse pritiske 50 let, ne pa samo nekaj let, skrbi me zaradi tega, da bi lahko takšni projekti, ki so ogromni, če so že sporni glede dokončanja v tem roku, se lahko fazno gradili, in bi lažje občine zagotavljale svoj lastni delež, če se porazdeli. Če se bolj počasi dela, se tudi bolj kvalitetno izvede. To sem jaz mislil. Glede CERO pa sem že jaz prej omenil, da me skrbi, ker nima okoljevarstvenega dovoljenja, da je tudi eden od projektov, v katerem je udeležena moja občina, in me skrbi, če projekt ne bo dokončan, ker bodo morale vse te občine, ki jih je prej gospod Pavlišič naštel, vračati z obrestmi ta evropska sredstva. Ve se, da ima vsak projekt določen čas izgradnje in potem še poskusnega obratovanja, da je praktično projekt dokončan. In to zahteva svoj čas. Zakaj bi zdaj na vrat na nos hiteli, če je možno bolj počasi in bolj kvalitetno to graditi, istočasno pa začeti projekte, ki so že pripravljene in bi se lahko takoj začeli graditi. Samo za to gre. Jaz sem pa samo povzel tisto, kar so kolegi oziroma kar so predstavnice ministrstev tukaj povedale, da so nekateri projektih, 9 je takšnih, ki so vprašljivi. Tudi razložil sem prej v svoji razpravi, zakaj se mi zdi, da so vprašljivi. Zakaj so župani podpisali te izjave? In da me vseeno skrbi, da ti projekti ne bodo dokončani. Očitno pa vlado to nič ne skrbi. Za vlado je važno, da ima izjave županov, katerih mandat se izteče letos oktobra in ne bodo mogoče več župani ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: ... 3 minute gospod Zvonko Lah.

ZVONKO LAH (PS SDS): Se opravičujem. Samo to sem hotel, da ne gre za to, da se odvzamejo sredstva, da se projekti ne izvajajo. Gre za to, da se kvalitetno izvedejo in se začnejo tudi drugi, ki so pripravljene.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji bi imel besedo mag. Ivan Vogrin, pa ga ni v dvorani. Gospod Alojz Potočnik, se odpoveduje. Še pred tem pa, se opravičujem, gospod Jožef Jerovšek.

Gospod Jerovšek, izvolite.

JOŽEF JEROVŠEK (PS SDS): Hvala lepa.

Problematika, o kateri danes govorimo, je za Slovenijo izjemno pomembna. Vlada bi morala biti hvaležna za skrb poslancev o tem, kako se bodo končali nekateri projekti, ki so že v izgradnji. Eden takih je tudi Center za ravnanje z odpadki drugega reda v Slovenski Bistrici, ki naj bi po teh informacijah ne bil ogrožen. Vemo pa, da ta državna komponenta vsepovsod šepa, in je vprašanje, če bo pravočasno končan. To je moja zaskrbljenost, da ne bo prišlo potem do kakšnih zadev, da se ne bi dokončalo ali pa se vračalo karkoli.

Jaz bom govoril načelno, na splošno. Sramotno je, da so številni projekti, ki so bili pripravljene, zastali na Ministrstvu za kmetijstvo oziroma pri okoljevarstvenem dovoljenju. Minister pravzaprav po Sloveniji razlaga druge stvari, nastopa o drugih stvareh. O tem, od česar je pa odvisna usoda številnih občin, in kar bomo počrpali iz evropskih sredstev, o tem pa ne razpravlja. Meni se zdi, da je vse to posledica kompletno nekompetentne politike vlade. Vse to, čemur smo sedaj priča, na kakšen način si bo ta vlada v odstopanju pridržala pravice imenovati komisarja, gre seveda za to, da bo svojega maziljenca lahko izbrala. Ne pa, da bo izbrala po usposobljenosti, po formatu človeka. Tudi državno sekretarko predstavljati iz enega ministrstva v drugo ministrstvo in s tem kazati, kot da se nekaj dogaja, je, milo rečeno, nekaj neumnega, nezaslišanega. Tu ne mislim, da je gospa Andreja kaj kriva, državna sekretarka, bila je moja odlična sekretarka preiskovalne komisije dva meseca, tako da je ne želim involvirati, ampak ko začnejo funkcionarje predstavljati z ministrstva na ministrstvo oziroma v kabinet predsednice Vlade, kjer bi naj isto delala, pa ljudem govoriti, da sedaj bo pa vse potekalo, ker je bližje predsednici Vlade, je pa, se mi zdi, neokusno. Predsednica Vlade je v zadnjih mesecih naredila veliko takšnih potez. Jaz se pridružujem vsem našim poslancem, ki so kot bivši župani bolj ekspertni, natančno poznajo te probleme, s katerimi država načrtno omejuje, zavlačuje in nekaj taktizira, da bi v končni fazi ne vem kam speljala ta denar. Ne gre pa za to, da tam, kjer so župani in lokalne skupnosti vse pripravili, da bi bila država čim bolj ekspeditivna. In te ekspeditivnosti ni. Še posebej tisti resorji v vladi, ki so tudi direktno involvirani, pravzaprav medsebojne koordinacije ni. In se zablokira. Žal pri sedanji vladi na vsakem koraku opažamo, da ne ve levica, kaj dela desnica. Eden takih primerov je odvzem denarja visokemu šolstvu. Potem pa govori predsednica Vlade, da je prišlo do napake. Minister sedaj jasno pove, da je bilo tako načrtovano. V takih pogojih, v taki konstalaciji mi v Evropi ne bomo uspeli. Ne

zaupajo več. In seveda bomo izgubili ta denar. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji ima besedo gospod Samo Bevk, ki ga ni v dvorani. Gospod Jakob Presečnik, izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Hvala lepa za besedo, gospa podpredsednica. Gospa državna sekretarka, kolegice in kolegi, vsem prisrčen pozdrav!

Že zadnjič sem rekel na seji odbora, predčerašnjim ponoči, ko smo obravnavali to zadevo, da je to stvar, ki se obravnava že, ne vem, petič ali šestič. Zelo dobre sklepe smo sprejeli že na aprilski seji Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje in na Odboru za zadeve Evropske unije, pa tudi Odbor za gospodarstvo je že pred tem to obravnaval. Če bi stvari normalno potekale, sem prepričan, da bi bilo to dovolj, ker včasih so rekli v našem koncu, da se v mlinu in žagi dvakrat pove, drugače pa ni treba, drugače je treba enkrat slišati. In takih razprav seveda ne bi bilo treba. Mislim in sem prepričan, da ni naloga Državnega zbora ali kateregakoli odbora, da išče rešitve, da zahteva take in take rešitve, ampak je naloga, kontrolna naloga vladnih institucij, tega dela institucij države pa je, da iščejo in najdejo rešitve ter projekte, v tem primeru v sodelovanju s skupinami občin, kjer se ti projekti primerno izvajajo in pravočasno izvajajo, in poskrbijo za to, da so izkoriščena tudi evropska sredstva. Saj za to pa konec koncev gre. Dva razloga sta za to, da je treba te projekte realizirati, tudi okoljske, enako na prometni infrastrukturi, enako na področju kadrov, sociale in še in še. Konec koncev so to najbolj zlahka sredstva. Konec koncev so to sredstva, ki nam jih nihče ne podarja iz Evrope, ampak so to sredstva, ki jih Slovenija mesečno vplačuje v Evropo. In slab gospodar je tisti, ki teh sredstev ne potegne nazaj, če ima za to možnost. In mi to možnost v prvi in naslednji finančni perspektivi imamo. Zato bo kriva država, če tega ne bomo storili.

Takrat smo na Odboru za kmetijstvo, gozdarstvo, prehrano in okolje sprejeli tri sklepe. Mislil sem, ker vodim ta odbor, da bomo na podlagi teh treh sklepov – enemu poteče rok realizacije za odmev s strani Vlade 15. Junija, in sem mislil, da v tem roku po 15. juniju, ker ne želim prehitovati, sklicati sejo odbora, ki bi to isto problematiko ponovno obravnaval. Zaradi tega predvolilnega časa in zaradi današnje obravnave verjetno tega, ne da ne bo treba storiti, ne bo smiselno storiti. O tem se bomo še odločili. Ampak tam smo takrat razpravljali v smeri, da se tudi za teh 11 projektov, o katerih je danes na tej seji govora, ustvarijo pogoji za realizacijo. Tudi jaz se strinjam, da morajo biti realizacije teh projektov v skladu z zakonodajo, da ne sme biti pri tem nihče prisiljen podpisati nečesa, za kar bo čez nekaj let mogoče

odgovarjal na sodišču, pa naj bo to župan, minister ali pa kdorkoli, nekdo, ki se, recimo, na neki občinski upravi ali medobčinski upravi s temi projekti ukvarja oziroma vodi te projekte. Ena težava zagotovo je pri nas, pa zelo nerad kritiziram nazaj, treba je iskati rešitve za naprej. Če kritiziramo za nazaj, potem najdemo kritiko pa napake za vse. Vsak se je z nečim ukvarjal v preteklih letih ali pa v preteklih desetletjih. Nam radi pripišejo na primer kakšne probleme v kmetijstvu, češ, saj se ve, kdo je kmetijstvo vodil, čeprav dve tretjini ali pa tri četrti obdobja, vsaj kar sem jaz v tem parlamentu, pa sem že od 1996. leta, smo mogoče eno tretjino ali pa še manj tega obdobja z ministrom vodili kmetijstvo, pa se nam pribija to na nos. Tudi marsikdo, ki v tej dvorani sicer sedi. Nimam rad takega načina dela, ker vsi imamo določene možnosti, da kaj popravimo, da kaj zrihtamo, ne da zrihtamo, da dajemo dobre rešitve. Na parlamentarcih je to, da sprejemamo ustrezno zakonodajo in da kontroliramo izvajanje te zakonodaje in programov, ki so v Sloveniji sprejeti na tak ali drugačen način.

Prej mi je eden od kolegov navrgel eno razmišljanje, kar se tiče kohezijskih in drugih sredstev tega sklada, sredstev evropskega sklada, da zelo radi potiskamo ta del enkrat v to ministrstvo, drugič v drugo ministrstvo, tretjič na vladni nivo, kot je zdaj v tem trenutku. Ne vem, imam občutek, da tam, kjer ima nekdo večje želje in večji interes, rezultat tega pa je, da se zadeve razdrobijo pri teh selitvah, rezultat tega je, da se malo zameglijo pri teh selitvah. Podobna zadeva je pri energetiki. Energetika, jaz imam v spominu, je vedno tam, bom malo grob, kjer ustreza trenutnemu predsedniku vlade oziroma kateremu od ministrov najbolj zaupa, tja po navadi potem tista koalicija prestavi energetiko. In to ljubo energetiko prestavimo iz gospodarstva, kamor po mojem prepričanju sodi, pa je bila že na MOP-u, pa smo rekli, da je to MOP-e v odboju 2000–2004, zdaj je na neki infrastrukturi in kaj vem kaj še. Podobna zadeva je tudi okrog teh skladov. Trdno sem prepričan, da je potrebna odgovornost vsake trenutne vlade, da te projekte, te evropske projekte realizira v skladu z zakonodajo. Konec koncev že mnogo kolegic in kolegov je reklo, ko smo pri teh 11 projektih, voda je seveda tista, do katere imamo pravico vsi, ki prebivamo na tem področju in ki na to področje v našo lepo državo tudi prihajajo, prihajajo občasno ali stalno, in seveda mi in z vlado vred smo pa zadolženi, da v doglednem času in s pomočjo tudi teh evropskih sredstev to vodo pripeljemo vsakemu tja, kjer jo potrebuje za svoje življenje, za svoje zdravje in tudi za druge potrebe.

Ne bi želel, da bi bili to kakšni že večkrat omenjeni predvolilni bombončki in tako naprej, ampak vlada je tista, ki išče operative rešitve in za to je tudi zadolžena. Predčerašnjem sem najprej kar z veseljem prebral eno novico, ki je bila objavljena na STA, naslov sporočila je bil: Bratuškova in Židan z

Župani našla rešitev za 11 okoljskih projektov. Moram reči, da sem bil čez nekaj ur začuden, jaz nisem poznal vsebine, ampak ko sem dobil pa sklepe vlade in odziv županov, tistih županov, ki te projekte tudi izvajajo, ki je bil pa zelo negativen in kritičen odziv, pa sem videl, da so nekateri ti projekti za moje pojme malo vprašljivi. Ali se jih da z neko modifikacijo teh sklepov na kakšen način tudi operativno izvajati, tega jaz v tem trenutku ne vem, ker tudi nimam vseh materialov. Na vsak način je pa treba vključiti Ministrstvo za finance. Jaz se strinjam, da je verjetno pri teh sklepih sodelovalo Ministrstvo za finance, vendar pri nadaljnjem delu bo Ministrstvo za finance tisto, ki bo dajalo soglasje, to sem že zadnjič rekel na odboru, ki bo dajalo žegen na, ne vem, na kakšne dodatne zadolžitve, če bo občina z lastnimi sredstvi začela izvajati projekte. Tukaj se odpira cel kup vprašanj. Bil sem presenečen in potem proti večeru razočaran, da so vsi tisti, ki so dopoldne sodelovali, bili popoldne ali pa zvečer malo drugačnega mnenja. Jaz pa ne poznam vsebine pogovorov v dopoldanskem času, celo na tiskovni konferenci je bila skupna slika, kaj se je pa dogajalo tam, kakšni so bili dogovori, pa jaz ne vem. Če so bili dogovori taki, da bo možno še s kakšnimi drugimi sklepi te projekte realizirati, in vlada je leta 2012 ugotovila, da najmanj, kar je, da so ti projekti potrebni, pa še marsikateri drug, ki pa verjetno še ni pripravljen v taki meri, pa mu bo treba zagotoviti svoje mesto v naslednji finančni perspektivi 2014 oziroma 2020.

Zagotovo je še cel kup takih projektov in na občinah je, da te projekte izredno hitro tudi pripravijo do tiste mere, za kar so občine zadolžene. Jaz poudarjam še enkrat, da bom vesel kakršnekoli zakonite rešitve s strani dogovora med vlado in občinami nosilkami projektov in ostalimi občinami. Mislim, da manj ko bo besed v tej dvorani tudi v prihodnje, pa več ko bo operativnega dela na terenu in v dogovarjanju med vlado in občinami, bolje bo za državljanke in državljane in vse tiste, ki v tem primeru to vodo tudi nujno potrebujemo in si jo tudi zaslužimo. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sedaj imamo kar nekaj odpovedi od razprav. Naslednji bo na vrsti gospod Mirko Brulc, za njim gospod Franc Pukšič, potem Matjaž Han, Zvonko Černač in mag. Marko Pogačnik.

Izvolite, gospod Brulc.

MIRKO BRULC (PS SD): Hvala lepa za besedo. Lepo pozdravljeni!

Ja, velikokrat se, kolega Presečnik, z vami strinjam, in danes tudi z vsem povedanim. To, kar ste rekli na koncu, manj besed pa več operativnega dela, to bi bilo treba si pripisati za nadaljnje delo. Mi imamo danes en debatni krožek, ki bo trajal 8 ur. Spremeniti nimamo kaj, kajti uvodni nastop ministra je povedal vse. Če

mu ne verjamemo, potem je to drug problem. Če ga nismo slišali, je pač treba zadevo poslušati oziroma ušesa imamo vsi, samo kaj je na sredi med ušesi, je pa vprašanje. Povedal je, kako stvari tečejo, povedal je, da so projekti, ki bodo šli v realizacijo, poimensko navedeni, se pravi ne kar enajst, ampak poimensko. Da stroški, ki so upravičeni, bodo poplačani in da imamo očitno tudi nekaj projektov, ki so danes na zalogo, in hvala bogu, da so, kajti nova perspektiva je tukaj. 1. januarja ne moremo začeti s projekti, ne vem, z drugo birokracijo, ampak bodo v prvem kvartalu, kot je bilo rečeno, šli ti projekti že v realizacijo. Garancija celotna ekipa, ki je danes bila tudi tukaj v Državnem zboru in so bili pohvaljeni. Tudi jaz jih pohvalim. Čistilna naprava, zelo zelo pereča zadeva na Goriškem je šla v investicijo, kanalizacija Nova Gorica, Vrtojba, Miren in tako dalje, tako da se rešimo tega čezmejnega problema, ki so nam ga Italijani desetletja očitali. Ekipa, ki je danes tukaj, je zaslužna za to. Ampak da ne bom samo te vlade hvalil. Ko je bil na vladi Janez Janša s svojo ekipo, jaz sem bil takrat župan, smo dobili 24 milijonov za vodovod čez goro, kot rečemo, Banjšice in tako dalje, izjemno zahteven projekt, težek teren in tako dalje. Se pravi, vsak ima nekaj dobrega, nekaj slabega. Tisto, kar je dobro, je treba pohvaliti, kar je pa slabega, je treba poskušati spremeniti. Mi se zdaj že petič intenzivno ukvarjamo s tem istim problemom izključno zaradi tega, ker so nekateri župani na povabilo, kot je bilo rečeno, pripravili projekte, ki so preseglji ves predviden denar, ne bom o številkah govoril, ker so bile danes tukaj že nešteto povedane, in je bilo treba narediti neko selekcijo. Imamo tudi župane, ki točno vedo, da lastna udeležba mora biti toliko, pa še tistega ne morejo zagotoviti. In danes čakamo, da bo vlada prevzela neko odgovornost oziroma ministrstvo in namesto njih zadevo izpeljala, čeprav niso finančne konstrukcije do potankosti pokrite za naslednje leto ali pa za naslednje obdobje, kot ga imenujemo. Bil sem župan, bi bil zelo vesel, če bi kdaj namesto mene odgovornost prevzela vlada. Zakaj pa ne? Super. Jaz si izmislim projekt, zaženem rovokopače, potem bo pa že vlada reševala, kakor ve in zna. Ne more biti tako. Župani morajo z vso odgovornostjo pristopiti k projektom, k investicijam in za svoj del tudi odgovarjati, za svoj del pa tudi ministrstvo in drugi.

Lahko je biti v opoziciji in stalno, stalno ponavljati določene zadeve, ker potem ljudje začenjajo to tudi verjeti. In to vi vsi veste, da je tako. Zelo lahko je reči, ministrstvo bi lahko znotraj ministrstva vzelo sredstva za te projekte in jih rešilo. Potem bi pa udarili na drugo stran, na tisto, ko nam vedno očitata, kako so kmetje revni, kako trpijo, pa v hribih, pa mamca z eno kravo komaj živi in podobno. Če takim odvzamemo subvencijo in jih damo za teh 11 projektov, bi bila pa 2. svetovna vojna pri nas. Tega ne more ministrstvo narediti in tudi ni

potrebe, da bi vzeli iz nekega integralnega proračuna. Če bi se pa za teh nekaj 10 ali pa 100 milijonov država dodatno zadolžila, pa bi zopet bil kraval. Tako da ni druge rešitve, kot da tisto, za kar so sredstva v tej perspektivi, peljejo, da nekaj delajo na zalogo, če bodo kopali za vodovod, poenostavljam zadevo, novembra, decembra, bo plačilo šele marca, aprila, takrat bomo že v novi perspektivi in zato mora biti garancija, da takrat ne ostanejo ti župani in ti projekti na suhem. In to je danes minister tu javno potrdil in mislim, da ne bo tega problema.

Kdo od poslancev ne bo podpiral projektov, o katerih danes govorimo? Vsi so potrebni. In da si bomo očitali, da bom jaz rekel, zakaj pa vaša vlada ni rešila vseh problemov vodooskrbe prebivalcev, pa saj se ne moremo tako pogovarjati – naša, vaša, mi, vi. Če bi ta vlada lahko rešila vse probleme v tej državi, potem ne rabimo ne parlamenta, ne evropskih sredstev ne nič več, bi živeli v blagostanju, kar je iluzija. Brez očitkov lahko stvari zelo konkretno rešimo in izpeljemo zadeve tako, da bodo res prebivalci imeli korist. Tudi v lokalni skupnosti moraš neštetokrat krajanom razlagati, letos bo to v proračunu, prihodnje leto to, čez pet let pridete pa vi na vrsto. Ampak takrat morajo priti na vrsto. Jaz vem, kakšni problemi so z vodooskrbo, kakšni stroški so prevozi pitne vode na teren, kakšne težave so ob sušah in podobno. Obenem pa ima že za naslednjo sejo Odbor za kmetijstvo pripravljen predlog zakona, kjer bomo pa vodni sklad namenjali savskim elektrarnam. V nekem delu, ja, lahko pa vse damo tja, pa ne bo dovolj – kje je pa potem vodooskrba, kje so hudourniki, da ne naštevam, ker to vse vsi zelo dobro poznamo? Zato je nujno potrebna ena treznost. Lahko rečemo, da je to danes bil debatni krožek, da se pogovarjamo. Jaz sem vesel vsaj to, da se spodobno pogovarjamo, da si ne očitamo še kakšnih zgodovinskih drugih dejstev, kar smo že vajeni na drugih sejah, in da ministrstvo naredi to, kar je minister danes tukaj ponovno obljubil, kar sta obljubila predsednica vlade in minister županom. In zavedajmo se, jaz poslanec ne morem reševati problema vodooskrbe nekega kraja, ker nimam pojma. Nimam pojma, kakšna investicija je to, kakšni so problemi in tako dalje. Tega ne moremo tukaj v parlamentu reševati, to je relacija župan ali pa investitor, kakorkoli že – in predstavniki ministrstva. Te reči, kjer tečejo, kjer so ti dogovori, se tudi rešujejo. Ministrstvo mora zelo konkretno reči, ta projekt je zrel, vprašljivi projekti pa morajo ali iz programa ali pa se tako popravijo, da bodo izvedljivi. Če samo spomnim, čistilna naprava v poplavnem ali močvirnem območju, ta projekt je še minister Žagar podpisal, če vemo, da ne more tam biti čistilna naprava, potem nehajmo z glavo skozi zid. V Novi Gorici, veste, da so odstopili od enega izjemno zahtevnega projekta, ker se pač ni dalo to izpeljati iz neštetih razlogov. In naj še kdo to naredi, da bo potem za teh 11, ki pa so vsi očitno čisti, kar je to že posebna skupina na

ministrstvu ugotovila, da pa gredo ti v realizacijo. Ne pa, da jaz v žepu špamam 150 milijonov, tam pa primanjkuje in projekti ne bodo šli v realizacijo.

Jaz bi samo to še enkrat poudaril, Socialni demokrati podpiramo rešitev vodooskrbe prebivalcev po celi Sloveniji, in to ni važno, ali je Prekmurje, Pomurje, Štajerska, Primorska ali kakorkoli že, da se to razreši čim prej, da se mogoče odpovemo čemu drugemu, ne vem zdaj čemu v naslednji perspektivi lahko, da res ima vsak državljan pitno vodo. Da pa je to v Sloveniji zelo drago, je logično. Relief je takšen, kot je, teren je takšen, kot je, razlika je delati vodno napeljavo na Krasu ali pa v Alpsem svetu ali pa v Prekmurju. Stroški so ogromni, povsem drugačni. Odmislimo take seje, ne bom rekel, da je to EPP pred volitvami, ampak tak debatni krožek, ki si ga lahko privoščimo tudi v kakšnem bifeju. Hvala.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam. Gospod Franc Pukšič bi sedaj imel besedo, pa ga ni v dvorani. Naslednji je gospod Zvonko Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa. Lep pozdrav vsem prisotnim!

Kolega Brulc, žal, vsega ne pozna, ne glede na to, da je dolgo časa v tem parlamentu in da je bil vrsto let tudi župan, ampak nekatere stvari, o katerih je govoril, ne držijo. In je prav, da se pove, kaj pa je res. Drži to, da bi si morala vsaka vlada prizadevati, da bi v največji možni meri koristila evropski denar. Ker je to edini likviden denar za investicije, denar, za katerega se ni treba zadolževati, denar, ki je na voljo. Druga Janševa vlada je 8. februarja 2013 izpogajala dodatne 3 milijarde 200 za naslednjo finančno perspektivo do 2020. Ampak do danes še ni enega operativnega dokumenta, ki bi omogočal črpanje tega denarja, pa smo že sredi leta 2014. Najmanj kar je, bi lahko imeli pripravljene operativne programe, na podlagi katerih bi lahko ta sredstva čim prej črpali, glede na to, da so tudi nek generator gospodarske rasti in gospodarskega razvoja. Ko govorite nekateri o tem, da bi bilo prav, da je več dejanj in manj besed v tem parlamentu, to seveda drži, ampak to ni odvisno od tistih, ki opozarjamo, da je tej dejanj premalo, in ki nimamo druge moči, kot da na to opozarjamo z besedami in s konkretnimi predlogi. V zadnje pol leta dni smo teh konkretnih predlogov, da bi bilo teh dejanj trenutne vlade Alenke Bratušek v odstopu več, nanizali neštetokrat nešteto, vendar učinka ni bilo nobenega. Pri teh projektih, o katerih govorimo danes, se o tem, da je nekaj treba narediti, ker gre za projekte, ki so ready to go, vse je pripravljeno, pogovarjamo oziroma na to opozarjamo že več kot pol leta dni. Ko smo prevzeli vlado februarja 2012, smo ugotovili, da kljub temu da smo že ob zaključku perspektive 2012, 2013 – 2013 je formalno zaključek perspektive, ki se je začela 2007 – je koriščenje

evropskega denarja zelo slabo. Na nekaterih programih je bilo katastrofalno. Recimo na okoljski, prometni infrastrukturi samo 5-odstotno takrat. Edini način, da lahko počrpamo, da bi lahko dosegli ta cilj počrpati vse, kar je bilo težko izpogajano v času prve Janševe vlade 2006, je bil nabor dodatnih projektov in prerazporeditev sredstev tam, kjer se je dalo zagotoviti hitro izvedbo novih dodatnih projektov. S tem ciljem je bilo septembra leta 2012 tudi umeščenih teh 11 projektov, o katerih se pogovarjamo danes, vodooskrbe v dodatnih program, v tako imenovani overcommitment, in tudi zagotovljena shema, kako in na kakšen način naj bi se ti projekti financirali. Res je, da se je v vmesnem času zgodil pospešek na nekaterih projektih, za katere se takrat ni ocenjevalo, da se bo ta pospešek zgodil, vendar ta pospešek ni tolikšen, in to ugotavlja tudi Vlada v mnenju, ki ga je sprejela pred dvema dnevoma, da bi onemogočil izdajo odločb za teh 11 projektov, kar bi se moralo zgoditi že septembra lani, pa se ni. Mi smo z argumenti na odboru in tudi na odborih pred tem povedali, kaj bi bilo treba narediti, da na eni strani ne ogrozimo izvajanja teh projektov, ki so pripravljeni, da se lahko nadaljujejo, in na drugi strani, da se omogoči zaključek tistih projektov, ki so dobili nek pospešek in bodo lahko prišli v tej perspektivi do konca. Skupna ocena je bila tudi s predstavniki občin, predvsem Združenjem občin Slovenije, da je to ne samo možno narediti, ampak da je to racionalno in gospodarno, da se naredi. Nevarnosti da bi teh sredstev ne bilo dovolj, ni. Teoretično še vedno lahko, tako kot pravi kolega Vizjak, zagotovimo manjkajoči del iz državnega proračuna, vendar to ne bo potrebno, ker smo na presečišču stare in nove perspektive, in vemo, da za take projekte, kot je teh 11 projektov, so sredstva namenjena tudi v koheziji za naslednje finančno perspektivo. Nerazumljivo je in nelogično, da se vlada, minister Židan dobesedno igra z 230 milijoni evrov, ki so na voljo, in da se igra predvsem s čisto pitno vodo. Ti projekti namreč zagotavljajo čisto pitno vodo tretjini populacije na območju Republike Slovenije, 600 tisoč prebivalcem. Vemo, da bo čista pitna voda v prihodnje strateška surovina, pomembnejša od nafte. Vemo, da je Slovenija bogata s tem naravnim bogastvom in prav je, da ga ne samo zaščiti, ampak da ga tudi omogoči, da ga ljudje čistega in neokrnjenega tudi konzumirajo. Teh projektov brez tega denarja ne bo mogoče izvesti. Jih je pa treba in nujno izvesti.

Tisto, kar je bilo sprejeto pred dvema dnevoma na Vladi, je bila ena velika manipulacija z javnostjo, z župani, in tudi neodgovorno dejanje. Sklepi, ki so bili sprejeti predvčerajšnjim, so neuresničljivi. Reči, češ, župani kar delajte, ne rabite nobenih odločb organa upravljanja, nobenih odločb o tem, da imate sredstva iz kohezije na voljo, vam bomo, ko bodo ti projekti prestali presojo v novi perspektivi, ta denar zagotavljali naknadno,

upravičeni bodo vsi stroški od 1. 1. 2014 dalje, za teh 230 milijonov se pa znajdete, kot veste in znate. In najmanj kar je, bodo seveda vsi ti, če bodo želeli to delati, morali iti po kredite, dobiti soglasje Ministrstva za finance in tako naprej. To je igranje, igračkanje z ljudmi, z javnostjo, neodgovorno ravnanje, ki si ga tudi vlada, ki je v odstopu, ne bi smela in dovolila privoščiti. Da je temu tako, je bilo ugotovljeno tudi isti dan in dan kasneje na odboru za gospodarstvo, da ti sklepi ne pomenijo nič, da ne rešujejo situacije, kot je bilo javno povedano s strani Alenke Bratušek in ministra Židana, pač pa na nek način odlagajo ta problem naprej, ga prevajujejo na pleča županov, češ, če pa tega ne boste naredili, nekaj, kar je na meji protizakonitosti in za kar niso zagotovljena sredstva, boste pa vi odgovorni za to. Tako se ne dela. In naš namen je bil že takrat, ko smo to vprašanje sprožili, 29. aprila na izredni seji, da se vlada resno sooči s to problematiko in da stori tisto, kar smo predlagali v sklepu, ki bi ga večina prejšnje vladajoče koalicije včeraj tudi sprejela, če ne bi bilo v njem datuma, da naj se to zgodi do 30. junija. Zanimivo. Včeraj smo predlagali dodaten sklep, kjer je bilo rečeno, da naj vlada izda tem upravičencem odločbe, kajti to je temelj da se lahko potem podpisujejo pogodbe in koristijo sredstva, na tak način, da bo mogoče te projekte izvajati s koriščenjem denarja iz sedanje in naslednje finančne perspektive. In tega niste sprejeli samo zato, ker je bil napisan datum do 30. 6., se pravi, da bi sprejeli nek deklaratoren sklep, da bi se ponovno problem pometel pod preprogo. Vsi ti so dobili v začetku aprila obvestilo s strani službe, ki jo vodi gospa Andreja Kert, da so te njihove vloge zavrnjene in da naj računajo, da v tej perspektivi ne bo nič, da bodo morali ponovno prijavljati v novi perspektivi vse te projekte. In to je dejstvo. In to do danes ni bilo preklicano. Tudi ti sklepi vlade govorijo isto. Ponovno bo treba vse prijavljati, vsa procedura bo morala iti na novo, kljub temu da imajo vsi ti izbrane izvajalce, pridobljena pravnomočna gradbena dovoljenja, podpisane služnosti in tako naprej.

Ko sem bil sam minister, odgovoren za področje prometa pa tudi energetike, in ko sem ugotovil, da ne bo mogoče projektov, ki so bili prvotno načrtovani na področju prometa v tej finančni perspektivi zapreti, sem 100 milijonov evrov prerazporedil na energetska področja. V tistem trenutku je bilo to dobro, da sta bili obe področji v istem ministrstvu, kajti če se to ne bi zgodilo, bi verjetno poleg teh 100 milijonov še nekaj sredstev, za katera tudi zdaj ocenjujem, da bodo ostala na področju OP ROPI-ja predvsem na prometnem delu, zapadlo. Tako pa se od Lendave do Pirana energetska obnavlja in sanira preko 200 vrtcev, osnovnih šol, zdravstvenih domov in ostalih javnih objektov. Tukaj v tem primeru sredstva so in na koncu leta 2015 se bo zgodilo, da bodo ostala, na eni strani pa ne bodo izvedeni projekti, ki so pripravljeni za izvedbo. To je slabo in mi ne bomo odnehali.

Mi pričakujemo, da bo ta vlada ponovno obravnavala to problematiko in sprejela odločitev, ki bo omogočila operativno izvajanje teh projektov na ta način, da bodo financirani iz sedanje in naslednje finančne perspektive.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Naslednji bi imel besedo gospod Hršak, ga ni v dvorani. Jani Möderndorfer, ga tudi ne vidim. Gospa Alenka Jeraj, izvolite.

ALENKA JERAJ (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Nekajkrat je bilo danes povedano, da imamo sejo ponovno zato, ker smo v predvolilnem obdobju, ker se približujejo volitve in zato v SDS predlagamo takšne seje in takšne teme. Treba je povedati, da smo že nekajkrat v tem mandatu predlagali sejo na temo črpanja kohezijskih sredstev, nismo je predlagali zaradi tega, ker so pred nami volitve, več sej smo imeli na to temo. Opozarjamo na probleme, problem pa je to, da se stvari ne premaknejo z mrtve točke. Minister vsakič nekaj obljubi, potem pa od tega ni nič. Sprejmemo tudi sklepe, ki so zavezujoči, ki bi zahtevali od ministra določeno aktivnost, pa se ponovno srečamo z istimi vprašanji, župani se ponovno obračajo na nas, da se stvari niso dogodile. Nekdo je celo rekel, da če damo vladi neke roke, določimo datum, do kdaj mora nekaj narediti, da to ni zakonito. To seveda ne drži, v Državnem zboru sprejmemo mnogo sklepov, s katerimi zavežemo, predlagamo, spodbujamo Vlado da karkoli naredi, in to tudi časovno omejimo, ker sicer se lahko stvari raztegnejo v nedoločen čas oziroma se ne zgodi nič. Nekateri ste govorili tudi o tem, da je treba, če bi se teh 11 projektov uvrstilo, zagotoviti dodatna sredstva. En mesec nazaj je gospa premierka v odhajanju tukaj razlagala, da ima milijardo in pol denarja, ki ga bo pustila naslednji vladi. Če ima denar, v čem je problem, da ga ne namenimo za to, da bomo pospešili gospodarstvo, da bodo vsaj nekatere investicije stekle, za katere skrbijo župani? Kolega Brulc je rekel, da nismo mi tukaj, da gradimo vodovode in tako naprej. Res nismo, ampak župani pa so, zato so tudi pripravili projekte, ker so zavezani k temu, da naredijo vse, kar je treba za svoje občane. In oskrba z vodo je zagotovo ena od prioriteta vsake občin. Nekateri bi jo celo zapisali kot ustavno pravico v ustavo, ko pa morate glasovati za to, da se za to namenijo sredstva, pa vaših glasov več ni. Župani to delajo in župani so v prvi fazi komunicirali in se sestajali z ministrstvom, s predstavniki ministrstva ravno z namenom, da se stvari uredijo in dogovorijo tam. Ko pri tem niso bili uspešni, so se obrnili tudi na nas. In prav je, da poslanci na to odreagiramo. Medtem smo pa v naši poslanski skupini ves čas spremljali zelo slabo črpanje, zelo slabe odstotke. Nam očitata, da ni važno, ta vlada, ona vlada. Zelo važno je, kako vlade delajo. In če boste pogledali rezultate, boste tudi videli,

katera vlada se je zelo potrudila in naredila marsikaj za črpanje sredstev. Kje se je pa potem spet zataknilo? Prenašamo službo zdaj pod predsednico vlade, ki je istočasno še ministrica za zdravje, pa je na zdravstvenem ministrstvu kup stvari nepodpisanih, ker tega ne počne. Kako je potem pričakovati, da bo urejala še druge stvari? Najbolje, da je kar vse v eni osebi, sploh ne rabimo ministrstev.

V gradivu, ki nam ga je Vlada poslala, ste napisali, da služba prioriteto spremlja in odpravlja nepotrebne ovire in težave. Mi ocenjujemo, da se črpanje ne premakne nikamor. Zato me zanima, kaj spremljate in kakšne nepotrebne ovire odpravljate, kaj ste že odpravili v tem času. Potem zapišete, da vodite aktivnosti za pospeševanje črpanja EU sredstev, odpravo zaostankov, poenostavitev administrativnih postopkov. Tu me zanima, koliko administrativnih postopkov ste odpravili in katere. Kolikor vem, so vedno samo novi in dodatni. Potem pravite, da spremljate ukrepe. Služba je zadolžena za izvajanje, ne pa za spremljanje ukrepov. Potem zapišete tudi: "V preteklosti se je z največjimi težavami pri črpanju EU sredstev Slovenija srečevala na področju okoljske in prometne infrastrukture, na področju izvajanja operativnih programov, zaostanek dinamike porabe predvsem na okoljskih projektih." Pri ministru, ki ga kujejo v zvezde, kaj vse bo naredil, že skoraj mandatar je tukaj, pri tem je pa popolnoma neaktiven oziroma ravno na njegovem področju leto in pol, pa še pred tem, vmes je bila eno leto Janševa vlada, prej je bil pa tudi gospod Židan na istem mestu – nič od nič, na mrtvi točki oziroma se nikamor ne premaknemo s črpanjem. Poglejte trende, kaj se je dogajalo v času naše vlade. Tu zapišete tudi: "V sklopu dodatnih aktivnosti je bila izdelana celovita analiza stanja." Celovita analiza stanja je bila izdelana leta 2012, in to pred potrditvijo overcommitmentov. Se pravi, kar se je naredilo, smo mi naredili oziroma naša vlada. Celo leto 2013, imeli ste pol leta 2014, pa se pogovarjamo o istih stvareh kot pred letom in pol ali pa pred enim letom. Kljub aprilski seji, kjer smo sprejeli nekatere zaveze, Vlada je obljubila, kaj bo vse nam posredovala. Da ne govorimo o tem, da so podatki, da tudi za naslednjo perspektivo stvari niso pripravljene. In bomo spet zapravili dve leti, tri leta, preden se bo karkoli zgodilo. Ne bo razpisov in bo morala spet priti neka malo bolj aktivna vlada od te vaše, da bo stvari pospešila in naredila kakšen napredek.

Mi smo ponovno predlagali kar nekaj priporočil oziroma sklepov. Vse je zavrnjeno oziroma temu niste prisluhnili v koalicijskih strankah, čeprav bi vseeno upali, da glede na predvolilni čas najbrž s težkim srcem glasujete proti ukrepom, ki bodo prizadeli nekaj sto tisoč ljudi v Sloveniji. Ampak očitno je treba nagajati, je treba biti proti samo zato, da si proti, samo zato, ker pač mi zahtevamo, ker mi opozarjamo, ker mi predlagamo neke stvari. Na Odboru za gospodarstvo ste sami ugotovili, da glede 11

kohezijskih projektov tisti sklepi, ki jih sprejela Vlada na 134. dopisni seji, ne rešujejo ničesar. Ugotovljeno je bilo, da bi, če bi skladno s temi sklepi prijavitelji sami začeli z izvedbo brez formalne odobritve, brez podpisanih pogodb in z lastnimi sredstvi, ravnali celo v nasprotju z zakonodajo. Torej to narekujete županom in jim obljubite, da če bo denar, ko bo, ga bodo pa dobili. Smo že imeli v preteklosti take stvari, ko so v obdobju 2009–2011 obljubili nekatere projekte, tudi že podpisali kakšno pogodbo, dali kakšen sklep, potem so pa tisti projekti izpadli, kljub temu da so bili pripravljeni. Od obljub ne more nihče živeti. Treba je pač izdati odločbe, treba je napisati in dati neke zaveze, da se bo to naredilo, da ne bomo spet v naslednjem obdobju zapravili cel kup denarja in časa, pa ne bomo nič naredili. Kot rečeno, da ne znate načrtovati denarja, itak vidimo vsak dan. Enkrat zmanjka na šolstvu, enkrat zmanjka na prevozih, vsak dan je neka nova zgodba, kako se prerazporeja denar sem in tja, davčna nakaže dvakrat dohodnino, konfuzija je popolna, tako kot je konfuzna vlada v odhajanju. Ampak kot sem rekla prej, premierka v odhajanju je pred mesecem in še nekaj rekla, da ima milijardo in pol denarja za naslednjo vlado. Potem verjetno ni hud problem sprejeti neko odločitev in ta denar nameniti za projekte, ki so življenjskega pomena za nekaj sto tisoč prebivalcev te države. Sicer jo pa vprašajte, kje ima tisto milijardo in pol, za katero pravi, da jo bo pustila naslednjim. Če bi šli v te projekte, če bi se stvari izvajale in začele izvajati tako, kot so bile načrtovane, bi to pomenilo in gospodarsko rast. Sklenjene so že neke pogodbe z izvajalci, gradbena dovoljenja so. Celo gospodarstvo je na pol v umiranju in še s takimi impulzi, ko bi mu lahko pomagali, tega ne želite. Jaz seveda mislim, da je prav, da se o teh stvareh pogovarjamo, da je prav, da opozarjamo, da se stvari ne urejajo, da minister pride tukaj in odrecitira svoje oziroma prebere in potem spet izgine in ga naslednjih ne vem koliko časa ne bomo videli, ne da bi odgovarjal za karkoli, ne da bi odgovarjal županom, ki ga pozivajo in sprašujejo, kaj se bo zgodilo z njihovimi projekti.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Gospod Vizjak, v imenu predlagatelja, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Torej spoštovana podpredsednica, jaz sem zelo zaskrbljen. Kaj takega jaz še nisem doživel, pa sem v tem parlamentu že štirinajsto leto. Zdaj se nam je gospod Bosnić pred kakšno minuto pridružil. To, da ne bi bilo v dvorani niti enega poslanca koalicije, niti enega, še huje, niti enega drugega razen poslancev SDS, je pravzaprav en podcenjujoč odnos ne nazadnje tudi do te izredne seje in do tega problema, ki ga danes obravnavamo. Mi danes obravnavamo problem in prizadevanje Slovenske demokratske stranke, spoštovane podpredsednica, se opravičujem,

kajti vi ste edina, ker pač silom prilike vodite sejo in drugače pač ne gre, ker opozicijskega podpredsednika, kot vsi vemo, ni več. Torej Slovenska demokratska stranka je predlagala to izredno sejo in to temo z enim samim namenom, da se enajst pomembnih vodooskrbnih projektov širom po Sloveniji, ki zadevajo 34 občin, ki zadevajo več kot pol milijona prebivalcev, zgodi, da se realizirajo čim prej in da dajejo svoje pozitivne učinke čim prej. Danes že cel dan poslušam od vseh, od vlade, od koalicije, da se to ne da, da bomo videli, če bomo to sploh delali. Tudi Vlada je sprejela ene zelo medle sklepe. Jaz mislim, da je takšno obnašanje milo rečeno neodgovorno, ne samo do nas tukaj, do predlagateljev, ampak še posebej do vsebine, ki jo obravnavamo.

Iz tega lahko zaključim, da nihče od pristojnih ne misli s temi projekti resno, zato tudi beži od kakršnekoli polemike v zvezi s temi projekti. Do sedaj smo slišali samo to, zakaj se to ne da narediti, kljub prizadevanjem, ki smo jih iskali tudi poslanci opozicije oziroma Slovenske demokratske stranke, ki smo iskali možne rešitve, čeprav za to nismo poklicani, možne rešitve tega problema, kako bi se kljub temu odobrili ti projekti in šli v financiranje. Takšna ignoranca kolegov iz koalicijskih strank pa je zame zelo ponižujoča, mislim pa, da je ponižujoča tudi do tega parlamenta.

PODPREDSEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Jaz sicer ne želim polemizirati z vami, ampak kolegi poslanci lahko to sejo spremljajo tudi od drugod, ne samo v dvorani. Tudi kdaj se je že z vaše strani zgodilo, da so bili prazni sedeži. Kar se mene tiče, pa seveda nisem tukaj silom prilike, ampak sem tukaj po svoji uradni dolžnosti in tudi želim tukaj biti tudi, kadar ne sedim tukaj in predsedujem Državnemu zboru.

Zadnji od razpravljavcev je prijavljen gospod Jože Tanko, če želi besedo. Izvolite, gospod Tanko, imate besedo.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Tudi vlada to sejo zelo nemo spremlja. Skoraj ves čas, ki ga je imela za razpravo za odgovore poslancem, je ostal neporabljen. Tukaj pred nami je bilo deset ali enajst strokovnjakov, predstavnikov vlade za kohezijsko politiko.

Najprej bi se dotaknil sklepa oziroma dogovora, ki sta ga predsednica vlade in minister za okolje sklenila ali pa obljubila predstavnikom občin oziroma županom. Samo vprašanje – zakaj tega sklepa Vlada ni predlagala že lani, ko so bile te zadeve odprte na enak način? V čem je razlog, da je vlada prišla s to rešitvijo zdaj tik pred tem, ko so parlamentarne volitve, vmes je preteklo eno leto in pol, ko vlada ni našla nobene možne rešitve za realizacijo ali pa za zagon teh projektov. Kaj je razlog za to, gospa državna sekretarka, da ste šele zdaj izumili to rešitev?

Tisti, ki poznamo proračun, vemo, da če neke postavke ni v proračunu, je ni možno z novim proračunom plačevati za nazaj. Vse tiste župane, ki ste jim obljubili poplačilo projektov na takšen način, ste jih, po domače rečeno, nafarbali. To, kar ste jim obljubili, enostavno ni mogoče. S proračunom za leto 2015 ni možno plačevati lastne udeležbe za projekte iz leta 2014. Naj vas samo spomnim, takoj ko se je vlada Alenke Bratušek sestavila, mesec ali dva po tistem smo v Državnemu zboru imeli rebalans proračuna za leti 2013 in 2014. In tam je bilo izrecno poudarjeno, ko je bila predsednica vlade za to govornico, da ste sanirali vse napake vlade Janeza Janše, vlade, ki je bila pred vami, in da ste sprejeli takšne rešitve, ki bodo omogočale izvrševanje proračuna. Torej, kaj ste sprejeli? Predsednica vlade se prodaja kot največji poznavalec državnega proračuna v tem državnemu zboru in v tej sestavi vlade. Bila je deset ali ne vem koliko let direktorica Direktorata za proračun. In se vam zgori takšna napaka. Pa to še ni edina napaka, ni edina napaka! Teh napak v tem proračunu, ko se ne da narediti popolnoma nič, je še zelo veliko. Ne da se zagotoviti lastne udeležbe oziroma subvencije Vlade za dijaške in študentske prevoze, ne da se dobiti denarja za nobeno investicijo, ne v zdravstvu ne kjer koli drugje. Ne da se zagotoviti lastne udeležbe na projektih kohezije in tako naprej. Skratka, ne da se nič – razen pokrivanje bančne luknje. To je edini projekt, ki funkcionira v tej državi. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa tudi vam.

Sprašujem, če morda želi besedo Vlada ob koncu. Ne želi.
Še v imenu predlagatelja, mag. Vizjak, izvolite.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Spoštovani, kako poteka črpanje evropskih sredstev v Republiki Sloveniji pričajo številke. In pravzaprav smo si lahko enotni, da se vedno proti koncu finančne perspektive zgolj kažejo neke številke, da bomo zvozili, da bomo le počrpali večino odobrenih sredstev. Tako pri okoljski infrastrukturi še danes ne vemo, jaz mislim, da ga ni tukaj heroja, ki bi si upal z gotovostjo trditi, da bomo tudi te odobrene projekte, za katere so podpisane pogodbe in ki se gradijo, v celoti tudi realizirali v danih okvirih. Jaz vas lahko opozorim recimo na en primer iz okolja, iz katerega prihajam, iz enega že odobrenega projekta, ko se dela na enem vodovodu ustavljena, ker so ugotovili, da se vgrajujejo neustrezne cevi. Kaj se bo s tem projektom v nadaljevanju zgodilo, jaz ne vem. Ampak zaplet je in trenutno gradbišče, vsaj kar se vgradnje teh cevi tiče, stoji. Koliko je še takih gradbišč, kjer se lahko kaj tudi zalomi, tudi ko govorimo o izvajalcih ali okoliščinah, na katere danes nimamo niti vpliva, ne vemo. Škoda bi bilo, da bi zaradi takšnih zapletov, ki se dogajajo, da bi propadel en sam cent kaj šele evro evropskega denarja. Zato smo

že v mandatu vlade Janeza Janše šli v te tako imenovane prekoračitve porab, v te overcommitmente, in je veliko vprašanje ali so šli v zadostni meri. Sedaj, ko smo pa začeli z novo finančno perspektivo 2014–2020, je pa več kot jasno, da imamo nekaj prioritet v tej državi. Jaz mislim, da je vodooskrbna in zagotavljanje teh enajstih projektov, ki zdaj stojijo in čakajo kljub podpisanim izvajalskim pogodbam, prioriteta. V Slovenski demokratični stranki smo prepričani, da se tehnično v okviru pogajanj o novem operativnem programu in glede faznosti izvedbe projektov iz stare finančne perspektive da najti modus vivendi rešitev tudi za teh enajst okoljskih projektov. Še enkrat, teh enajst okoljskih projektov temelji na vodooskrbi štiriintridesetih občin oziroma preko pol milijona slovenskih prebivalcev. Jaz mislim, da bi se ta rešitev lahko poiskala, če bi bila le volja. Reči zgolj, da mi smo že tako ali tako prekoračili pravice porabe, s temi projekti se ne da, za novo finančno perspektivo še nimamo sprejetih osnovnih strateških dokumentov, zato je tudi ne smemo obremeniti in konec in pika. In še huje, naročiti občinam oziroma jim povedati, naj same začnejo s projekti s svojim denarjem, je seveda milo rečeno neodgovorno, kajti vsi vemo, da obseg sredstev, potreben za te projekte, daleč prekaša in presega možnosti občinskih proračunov in financiranje na lokalni ravni, kajti na to lokalno raven tako radi naložimo številne druge obveznosti. Še huje, Vlada celo v reformnem programu napoveduje krčenje sredstev občinam skozi reze v primerno porabo. To je napisano, lahko vam celo stran citiram. Meni je pravzaprav žal, da smo že nekajkrat opozorili vlado na ta problem. Nazadnje na aprilski seji. Takrat so bile dane določene obljube, ki so napovedovale, da se lahko tudi kaj premakne. Mi smo danes zopet v obravnavi ugotovili, da se ni premaknilo nič in da je Vlada dva dni nazaj v neki paniki sprejela neke smešne, res, sklepe, ki sicer pravijo, da je teh enajst vodarskih projektov prioriteten, ne prioriteten, bodo prednostno uvrščeni v naslednjo finančno perspektivo. To je pa tudi vse. In občinam je naložila, naj jih začnejo izvajati. Predlagatelji smo prepričani, da je to veliko veliko premalo, da se bo v naravi res kaj zgodilo. Jaz dvomim, da bo katerikoli župan od teh 34 občin resno začel izvajati ta projekt na podlagi teh sklepov Vlade, kajti nihče ne bo upal prevzeti odgovornosti za izvedbo tega projekta kljub totalno nezaprti finančni konstrukciji. Jaz se sprašujem, kdo bo prevzel od aktualne oblasti odgovornost za to, da danes nismo želeli najti rešitve oziroma v teh dneh nismo želeli najti rešitve in bo /nerazumljivo/ kakšen evro evropskega denarja. Kdo bo odgovoren, če se bo to dejansko zgodilo? Lahko se zaplete. Lahko se bo to zgodilo in nam bo še kako žal, da nimamo kakšnega projekta na stand by. Najlažje je seveda natresti številne razloge, zakaj se nekaj ne da narediti, ampak od vlade bi pričakovali predvsem operativne rešitve, kako se nekaj da narediti in kako se teh 11 projektov da

spraviti v življenje, ker so pač potrebni in pomembni. In nikogar od vas danes nisem slišal, da ti projekti ne bi bili pomembni in potrebni. Slišal sem samo, da ni denarja, da jih naredimo. Mi pa menimo, da je denar, če ga pa ni zadosti tudi v prihodnji finančni perspektivi oziroma tej, o kateri se zdaj pogaja, je treba pravice porabe za te namene, za te okoljske projekte povečati na račun nekaterih drugih pravic porabe na nekaterem drugem področju. Kaj je boljšega kot tega, da imamo takojšno absorpcijo na tem delu, da takoj porabimo evropska sredstva na tem delu in s tem zagotovimo ljudem 5 let prej pitno vodo kot 5 let kasneje. Da ne govorimo o sinergijah, ki jih ima to tudi na gradbeni sektor, na slovensko gospodarstvo in na okrevanje letega.

Mi z žalostjo ugotavljamo, da večina oziroma takšna in drugačna razpadla koalicija ni podprla priporočil Slovenske demokratske stranke, ki so šle vse v smeri operacionalizacije oziroma tega, da se za teh 11 projektov najde čim prej rešitev in da se izdajo odločbe o sofinanciranju, da se lahko v naravi tudi začne delati. Slaba popotnica, spoštovani, je, da se tolikokrat v parlamentu relativno zedinimo, da so to pomembni projekti in da se pravzaprav kljub temu zedinjenju na teh projektih kaj malo naredi ali pa praktično nič. Ta grenkoba tudi razmeroma pasivnosti razpravljavcev ob tej točki, zlasti s strani razpadle koalicije, je skrb vzbujajoča in verjetno tudi pišmeuharska do te problematike, ki tangira res dobršen del Slovenije.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste želeli besedo, ste jo tudi dobili. Seveda pa lahko v skladu s prvim odstavkom 71. člena Poslovnika opravimo razdelitev časa. Prijavite se lahko samo enkrat. Predlagatelja in Vlado pa pozivam, da se prijavita z dvigom rok, da vam lahko dam besedo tudi v razdelitvi. Prosim za prijavo vse, ki želite še razpravljati. Prijavljenih imamo še 5 razpravljavcev. Vsak ima po 5 minut. Prijavljen pa je v imenu predlagatelja tudi gospod Vizjak kot zadnji.

Izvolite imate besedo, gospod Branko Grims.

MAG. BRANKO GRIMS (PS SDS): Hvala za besedo. Vsem prav lep pozdrav!

Koriščenje evropskih sredstev se nikakor ne odvija pod to vlado, tako kot bi se moralo. Ta zadeva je bila sicer pereča že tudi kdaj prej, vendar je treba vedeti, da v trenutku, ko je soočena Slovenija s takim stanjem, kot je, so to edina realna investicijska sredstva, ki se jih sploh da pridobiti. Zaradi tega je naravnost neverjetno, da država ne opravi tiste svoje naloge, ki bi jo morala, da bi potem lokalne skupnosti in vsi ostali, ki so do teh sredstev upravičeni, lahko pri svojih projektih do teh sredstev nemoteno tudi prišli. Dogaja se potem to, da občine najemajo kredite, tudi na

Gorenjskem je tako v tem trenutku, v Kranju, od koder je mimogrede tudi predsednica vlade, da je tragikomedija popolna, in te občine najemajo kredite, da začenjajo izvajati dela, ki bi morala biti poplačana iz kohezijskih sredstev. Vendar denarja ni od nikoder, ker pač država svoje naloge ne opravi. In stvari zastajajo in bodo zastajale in potem se bo postavilo vprašanje, zakaj Slovenija ne gre nikamor več. Tako vprašanje je upravičeno. Tako vprašanje je več kot upravičeno in bi si ga moral postaviti vsak. Dvema vladama, vladi Boruta Pahorja in še posebej seveda sedanji vladi Alenke Bratušek, je uspelo Slovenijo zapufati do te mere, da se je dolg iz leta 2008, ko je znašal še dobrih 7 milijard, ampak to skupaj z nekdanjim podedovanim jugoslovanskim dolgom, sedaj že praktično približal 30 milijardam evrov. In ob tem se ne najde denarja za tisti del, ki bi ga morala država prispevati k realizaciji projektov, za katere je pač mogoče pridobiti evropska sredstva. To je nekaj nepojmljivega. Veste, kaj je 30 milijard evrov? To je toliko, da bi lahko rekli, da je vlada tranzicijske levice, kajti obe vladi sta seveda vladi tranzicijske levice, vsaki slovenski štiričlanski družini zažgala eno stanovanje, ki ga bo ta družina morala plačati, danes to stane 57 tisoč evrov, tam nekje, kot je to denarja. In ta družina ga bo morala plačati, nikoli pa v njem ne bodo živeli. Ali pa če hočete vsakemu dojenčku, vsakemu otroku, vsakemu odraslemu je ta vlada zagonila in zažgala en avto, dober avto, nov avto srednjega razreda, v vrednosti 15 tisoč evrov, ki ga bo treba plačati. Ampak nikoli pa se v njem ne bodo ljudje vozili. In še ene take vlade ta država ne bo preživela. Zato je treba zelo jasno povedati, da je popolnoma vseeno, ali bodo na naslednjih volitvah, ki bodo vsak hip, ljudje volili Alenko Bratušek, Mira Cerarja, ali gospoda Šoltesa, ali SD, ali pa DeSUS ali pa kateregakoli od teh, ki so bili zraven pri teh vladah tranzicijske levice, ker bodo v vsakem primeru dobili isto: nov dolg. In ko bo ta dolg nekje med 30 in 50 milijardami, in verjemite, da tam bo, ker drugega kot dolgove klepati te vlade ne znajo, potem bo država v bankrotu in Slovenije kot suverene države ne bo več. Danes se suverenost brani z učinkovitim podjetništvom, z učinkovitim gospodarstvom. Te pa potrebujejo za to svoj okvir. Edini okvir, ko gre za postavitev infrastrukture, so ravno sredstva iz evropskih skladov, ki jih sedanja vlada, ob tem ko se noro zadolžuje, enostavno ne zna pridobiti. In Slovenija drsi iz nesreče v katastrofo. Vladi tranzicijske levice, če jih postaviš zaporedno, so dobesedno utelešenje Murphyjevega zakona, da je naravni razvoj stvari od slabega na slabše. In še enkrat povem, popolnoma vseeno, in to bi ljudje enkrat pa že lahko razumeli, ali bodo volili Alenko Bratušek, ali SD, ali Cerarja, ali Šoltesa, isto bodo dobili: nove dolgove in popoln razpad slovenskega gospodarstva.

Treba je pač Slovenijo narediti primerljivo Evropi, da bo tudi sposobna koristiti

evropska sredstva. To je prvo in osnovno. In ni razloga ne za strah, ne zna za apatijo. Samo treba je iti na volitve in voliti tiste, ki so bili uspešni. In samo ena vlada je prejela za to priznanje s strani Evropske unije, to je bila zadnja vlada Janeza Janše.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa. Gospod Jakob Presečnik. Pardon, Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za ...

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Gospod Jakob Presečnik, v redu.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): V redu ali ni?

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Jože Tanko je sicer na vrsti. Ampak v redu.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): Dobro. V redu. Imam besedo ali je nimam?

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Kar dajte, izvolite.

JAKOB PRESEČNIK (PS SLS): V redu, hvala lepa, gospa podpredsednica.

Jaz sem že prej pri svojem javljanju poudaril pomen na eni strani koriščenja evropskih sredstev in na drugi strani pomen vode kot dobrine, ki pripada vsem oziroma do katere smo vsi upravičeni. Državni zbor je tisti, ki daje posamezne usmeritve. Jaz trdim, da smo na dveh odborih, predvsem na Odboru za evropske zadeve in na Odboru za kmetijstvo in okolje že pred meseci, dvema in enim, sprejeli dobre sklepe, vlada pa je seveda tista, ki je zadolžena za iskanje operativnih rešitev, v sodelovanju z župani iz tistih občin, na področju katerih se ti projekti izvajajo. Jaz sem že prej rekel, da sem bil izredno vesel sporočila STA, da je sta v terek Bratuškova in Židan, piše v sporočilu, našla z župani rešitev. Vendar malo manj vesel sem bil potem, ko sem bral nekatere sklepe Vlade, ki so pa vsaj na prvi pogled, pa ne čisto mogoče s strokovnega stališča izvedljivi. Moje pričakovanje je, da bo Vlada pri operativnem izvajanju teh projektov našla takšne operativne rešitve, da bo vsa ta izvedba teh projektov tudi zakonita in da ne bomo silili posameznih županov, konec koncev tudi vlade oziroma ministrov v nezakonita dejanja, da bodo vsa dejanja, ki bodo, da bodo tudi zakonita. Zdi se mi potrebna tudi taka razprava kot neka kontrola vlade pri izvajanju teh projektov, ki so še kako pomembni za nas. Pa naj še enkrat rečem, evropski denar ni nek denar od nekih Angležev, Francozov ali koga, to je naš denar, ki ga mesečno pošiljamo, da rečem po domače, v Bruselj. Neumni bi bili, če tega denarja ne bi počrpali nazaj. Vesel sem pa, da se nam je pridružil predstavnik predlagatelja, da tudi prisostvuje seji, ker se je prej obregnil v to, ko

sem šel jaz ven neke stvari urediti. Upam, da boste sedaj vztrajali do konca točke. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR: Hvala lepa tudi vam.

Sedaj pa gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Projekti, ki jih financira ali sofinancira Evropska unija, so za katerokoli državo izredno ugodni projekti. Recimo za te kohezijske projekte je obveza države 15 -odstotna lastna udeležba, vse ostalo so viri EU. Če država Slovenija za te projekte, o katerih govorimo, ne najde 15 % lastnih sredstev, približno 40 milijonov evrov, da bi potem realizirali projekte, vredne 240 milijonov evrov, je nekaj hudo narobe. Nekaj je hudo narobe zaradi tega, ker bi ta država v dveh letih samo z DDV dobila 50-odstotni pribitek na lastno udeležbo. Če bi dala 40 milijonov lastne udeležbe skozi DDV, ki je 22 %, dobi ven še dodatnih 20 milijonov evrov, torej 60 milijonov evrov. Ne da bi ob tem upoštevali vire za pokojninsko blagajno, za zdravstveno blagajno, ne da bi ob tem upoštevali tudi tisto, kar bi se nabralo pri dohodnini. In ne nazadnje na koncu bi državi in ljudem ostal projekt, ki ga nujno potrebujejo. Takih projektov v tej državi enostavno ni na razpolago, kot je ta, tako ugodnih, pa se Vlada v tem primeru sploh ne zgane.

Pristop, ki ste ga ubrali je na nek način perversen. Po eni strani znižuje Vlada sredstva za občine, se pravi sredstva primerne porabe ali glavarine ali kakorkoli to zapakirate, po drugi strani Vlada daje dodatne obremenitve in sedaj je nagovorila občine, ki so zajete v te projekte, da bi še same na zalogo na lepo besedo investirale in založile sredstva. To mislim, da je problem predvsem zaradi tega, ker več ali manj vse občine nimajo gotovinskih lastnih sredstev, ampak se morajo zadolžiti in bodo po neki inerciji morali priti spet na Ministrstvo za finance in do ministra Čuferja, torej do tistega, ki ne zagotovi niti lastne udeležbe države za te projekte. To je ta krog, neskončen krog farbanja, zavajanja in uničevanja lokalnih skupnosti in pa tudi evropskih projektov.

Mislim, da tak pristop, ko onemogočaš občine pri njihovih naporih pri teh projektih, ker to so linijski projekti, pri katerih je enostavno treba dobiti izredno veliko soglasij, da lahko sploh projekt umestiš v prostor, da se država, Vlada, Ministrstvo za finance, Ministrstvo za okolje, se pravi ministra Čufer in Židan na tak način igrata z državo Slovenijo. Mogoče bo možno podaljšati kakšno dovoljenje za kakšno leto, potem pa padejo soglasja, pade vse in vajo bo treba ponoviti znova. In spet bo trajalo dve leti, tri leta, da se bodo te zadeve obnovile in da bomo pripravljeni na koncu te nove perspektive, da bi prišla spet neka takšna vlada, kot je ta, ki se ne zna niti obrniti, niti zorganizirati, niti delati na nek, bom rekel, sistematičen in usmerjen način. To vse nekam samo leti. Pravzaprav je

tudi problem, da prav na koncu pod pritiskom teh javnih razprav v Državnem zboru, vlada izumi neko rešitev, ki ni ne rešitev, ki ni sistemska rešitev, ki nima nobene podlage v nobenem aktu, ki ga je sprejela, ampak ima podlago zgolj v neki izjavi predsednice vlade in ministra, oprta pa ni na nobeno pravno podlago. Da pa si to privoščita dva tako pomembna funkcionarja v tej državi samo zato, da bo minil čas do volitev, samo zato da se bo nekaj odpeljalo in zgodilo nič na koncu, pa mislim, da je dejanje, ki zasluži vso kritiko. Delati na tak način ali pa upravljati na tak način z državo, onemogočati in farbati na tak način lokalne skupnosti, je problem. Prav pri teh kohezijskih projektih se je pokazalo, kako manjka ta regionalna struktura države. Če bi bila ta sredstva alocirana na pokrajinski sistem, bi znali ljudje že ugotoviti, kaj je za njih primerno, in bi se teh poslov lotili pravočasno. Tako pa državna birokracija mlati po svoje. Hvala lepa.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa tudi vam.

Gospod Jani Möderndorfer, izvolite, imate besedo.

JANI MÖDERNDORFER (PS NP): Današnja seja je žal pokazala zopet ves ta bes in gnev, ki rohni že cel dan s te moje leve strani predvsem zaradi tega, ker so v resnici na nek način jezni, ker jim ni uspel ta maneuver, ki so ga v resnici na samem začetku skuhalo sami. Delno neposredno, delno pa posredno znotraj svoje vlade, svojih koalicijskih partnerjev. Včeraj oziroma predvčerajšnjim, ko se je začel odbor, sem poslušal eno in isto zahtevo – ta vlada naj enostavno samo napiše in izda odločbe oziroma sklepe in bo stvar rešena. Kot da se nismo naučili ničesar iz leta 2007 pa vse tja do leta 2012, ko je bil narejen izvirni greh, in so se v resnici izdajali sklepi oziroma odločbe po tekočem traku všečnim županom, svojim županom predvsem za projekte, za katere se je v resnici že takrat vedelo, da ne bodo ne izpeljani. Še več. Ravno zato, ker so vedeli, da ne bodo izpeljani, kot so bili zastavljeni, ker ni bilo ne finančnega pokritja ne ničesar, še vse je bilo v zraku, so bile tudi odločbe izdane tako, da v resnici danes ne moremo niti z vidika države ukrepati. Ker pa je govoriti pavšalno in kar povprek brez dejstev malce nerazumljivo, še posebej za tiste, ki v resnici ne poznajo te materije, in moram reči, da vsi tisti, ki so neuki in so poslušali današnjo razpravo, v resnici vedo samo to, da gre evropska sredstva, vse to, o čemer se je tukaj govorilo, od odločb, samih kohezijskih sredstev, pa v resnici ne razumejo nič.

Bom pa zato poskušal plastično razložiti tisto, kar je izvirni greh. Od leta 2007 do leta 2012 se je v resnici praktično porabil ves denar oziroma se je razdelilo nekaj, kar se v resnici kasneje nikoli ni moglo izčrpati, ker ni bilo nikoli končano. Ko je to Janševa vlada ugotovila, je naredila

zelo modro, verjetno zelo prav v tisti smeri, da je treba aktivno začeti črpati ta sredstva in je zato odprla dodatno možnjo leta 2012 in dodatno razdelila še 182 milijonov evrov, misleč, da bo začela dobro in kvalitetno črpati evropska sredstva. Kasneje je bilo še dodatno dodeljenih 31 milijonov pravic porabe na posameznih projektih. Vse skupaj iz same okoljske in prometne infrastrukture je bilo dodeljenih 218 milijonov evrov pravic porabe. Vse skupaj je prišlo tako daleč, da smo v resnici presegli vsa sredstva in iz tega poziva se je znašlo še teh nesrečnih enajst projektov, ki pa posežejo kar v dodatna sredstva, govorimo o okoli 236 milijonih, in je seveda nastal problem, kdo v resnici bo ta denar dobil. Zdaj nas poslanci in poslanke, ki so zahtevali to izredno sejo, v resnici vse skupaj prepričujejo, da bi bilo modro narediti, da še enkrat naredimo to, kar so v resnici oni že naredili v svoji vladi, da izdamo odločbe brez pokritja. Nekaj za vnaprej, česar sploh ne bo. Na to seveda ta vlada nikoli ni hotela pristati.

Da je bil to vse skupaj en volilni pamflet, ste lahko videli tudi iz elegantnega poziva, ki smo ga videli od dveh razpravljavcev pred menoj, ko je pravzaprav ni bilo sploh več govora o kohezijskih sredstvih, ampak samo še o tem, koga je treba voditi v tej državi 13. julija. To je ta seja, ki je pravzaprav temu namenjena.

Jaz moram reči in obžalujem pobudnike oziroma tudi predlagatelje, ki so zahtevali sklic te izredne seje, da so tako v svoji znani maniri zlorabili to sejo. Nekajkrat pa sem opazil celo posameznike, ki so bili ministri v vladi, da so se nasmihali svojim kolegom, ko so prekleto dobro vedeli, da govorijo dejstva, ki jih nikoli in nikdar ne bi počeli, če bi bili spet aktivno v vladi. Nezakonitih stvari verjetno ne bi več podpisovali ali pa jih celo predlagali. Hvala.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Še gospod Zvonko Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): To sejo ste sklicali vi z enajstimi točkami, mi smo samo eno dodali, toliko o tej seji, gospod Möderndorfer. Lepo pa, da ste si, verjamem da po zelo težkem, napornem in natrpanem urniku vzeli pet minut časa in prišel ob zaključku te razprave na delitev, da ste povedali nekaj stvari, ki pa ne držijo in bi bilo korektno vsaj do javnosti in do tistih redkih volivcev, ki vas še spremljajo in ki vas bodo mogoče še volili, da bi govorili iz argumentov in iz dejstev in iz tistega, kar je bilo danes tukaj tudi povedano. Če je kdo zganjal volilni populizem, ga je zganjala pred dvema dnevoma skupaj z ministrom Židanom predsednica Vlade v odstopu, Alenka Bratušek, ko je šla pred kamere in rekla, da je problem teh projektov rešen, lahko se nadaljujejo, da so zagotovili tisto, kar je treba zagotoviti. Ob tem da je ta izjava še toliko bolj težka in nespodobna, ker je vedela, da to ne drži. In to je vedel tudi minister Židan, da kar

izjavlja, ne drži. Če bi bila zavedena, bi jim bilo mogoče še oprostiti, pa na takšnem položaju, kot ga zasedata, tudi to ni mogoče.

Danes je popolnoma jasno, kar je bilo jasno že nekaj časa tistim, ki spremljamo delovanje te vlade, da so ti projekti žal pokopani. Danes je dokončno pritisnjena rdeča luč zanje, razen če se ne bo hitro odvila sestava nove vladne ekipe po volitvah in bo, prepričan sem, v dveh tednih rešila ta problem. Še prej, rešila ga bo v enem dnevu. Kajti toliko je potrebno, da se ti projekti rešijo, da dobijo zeleno luč in da bi lahko šli naprej.

Govorimo pa o projektih vodooskrbe. Med njimi je tudi naš, postojnski projekt, postojnski vodovod, ki zagotavlja pitno vodo za celotno pivško dolino in ki pomeni potencialno strateško rezervo za vodooskrbo Obale, celotne Obale. Tudi ta ne bo izveden, kot ne bodo izvedeni še vsi ostali projekti na območju, ki pokriva 600 tisoč prebivalcev. Odgovornost za to nosi ta vlada, minister Dejan Židan prvi, Alenka Bratušek, premierka v odstopu, druga in vsi ostali člani ministrske ekipe zraven. Odgovornost za to, da 600 tisoč ljudi ne bo imelo v Republiki Sloveniji v tretjem tisočletju čiste pitne vode in pravice do nje.

Nekateri so bili pred dnevi na Ustavni komisiji, kjer se je razpravljalo o pobudi poslanca Goluboviča za vpis te pravice, da ostane voda javna dobrina v ustavo, mimogrede, to je že v ustavi zapisano, ampak nekateri menite, da ni, pa želite to tudi dodatno utrditi, nič slabega s tem. Če je treba dvakrat napisati, če nekateri ne razumejo enkrat, je v redu. Ampak kaj želim povedati? Tisti, ki so bili na Ustavni komisiji pred nekaj dnevi zelo glasni in ki so govorili o tem, kako je treba ljudem zagotoviti, da je voda javna dobrina, da ostane javna dobrina, da se ne sme privatizirati, da mora ostati v javni lasti in da mora ostati čista, neoporečna, večine tistih danes ni bilo slišati v tej dvorani, niti z besedico – tudi predlagatelja te pobude ne. Ni dovolj, da se samo govori in da se nekaj deklaratorno izjavlja. To smo poslušali eno leto od te vlade. Samo izjave o tem, kako nam gre dobro, kako gospodarstvo cveti, kako se vse stvari odvijajo. 9 milijard smo se zadolžili, ne vemo niti zakaj, za pokrivanje bančno-tajkunskih rabot, ni bil pa narejen nek konkreten premik pri tistih stvareh, ki so bile že na mizi, ki so bile že izpogajane. Treba bi bilo samo operativno zastaviti stvari in nobenega problema ne bi bilo. Za enega od teh projektov imam tule na mailu sporočilo, s katerim so prijavitelji 9. 8. lani – pazite, 9.8. lani! – na takratno ministrstvo za gospodarstvo naslovili vlogo, da se ta projekt odobri. In takrat je bil minister še sedanjí kolega Stepišnik in se je trudil, da bi nekaj naredil. Njegovi zadnji dopisi izhajajo tam nekje iz novembra. Ampak po novem letu, ko je ta pristojnost prišla neposredno v ingerenco Alenke Bratušek, se pa ni zgodilo nič, do aprila, ko je bila na podlagi tega javnega izpostavljanja problema prižgana prva rdeča luč za ustavitev teh projektov. Ko so

vsí ti prijavitelji dobili obvestilo, da pač denarja ni in da se bodo lahko prijavili na naslednjo finančno perspektivo 2014–2020. In mi danes, včeraj in predvčerajšnjim in še prej na izredni seji 29. aprila in še prej smo vam z dokumenti dokazali, da bi se ti projekti lahko nadaljevali, da ni nobenega rizika glede zagotavljanja finančnih sredstev, ker smo na presečišču ene in druge perspektive. V tem trenutku bi bilo dovolj, da bi dobili zeleno luč, da lahko gredo naprej, ker se je eno leto že zamudilo zaradi te birokratske neaktivnosti, in ne bodo izvedeni do konca leta 2015, ampak v najboljšem primeru dve leti kasneje. Kar pomeni, da bodo v večini črpali sredstva prihodnje finančne perspektive, ki pa so na voljo in na razpolago. Vendar ta vlada tega ne želi, očitno, ne da ne zna, ampak ne želi operativno izpeljati. 600 tisoč ljudi v tej državi bo prikrajšanih, in tista pravica, ki jo želite dodatno vpisati v ustavo, tudi.

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:
Hvala lepa.

V imenu predlagatelja še kot zadnji mag. Andrej Vizjak.

MAG. ANDREJ VIZJAK (PS SDS): Hvala lepa. Poglejte, Slovenija ima nekaj izkušenj s črpanjem evropskih sredstev. Imeli smo eno kratko finančno perspektivo 2002–2004, so bila predpristopna sredstva, potem smo imeli finančno perspektivo 2004–2007, 2007–2013 je bila finančna perspektiva in sedaj 2014–2020. To so finančne perspektive, kjer smo se, upam, vsaj česa naučili, kar se tiče črpanja evropskih sredstev. In eno izmed temeljnih spoznanj je to, da bi morali biti strateški dokumenti, ki omogočajo črpanje, pravočasno narejeni, strukture, absorpcijske, organizacijske strukture, primerne, da se črpa kar se da učinkovito, brez birokratskih zapletov in ovir. Vlada Janeza Janše, dve vladi sta bili zelo pomembni v odločitvah, koliko bo sploh Slovenija dobila sredstev za dve najdaljši ali pa relativno dolgi finančni perspektivi. To se pravi, finančna perspektiva 2007–2013 se je izpogajalo leta 2007, finančna perspektiva 2014–2020 leta 2012. Slovenija je po vseh teh perspektivah dobila znaten kos milijard. Res je, v bistvu naših milijard, saj zelo pomembno prispevamo sredstva v bruseljsko blagajno, zato da lahko za določene namene ta sredstva počrpamo. Žalosti me, da smo v letu 2014, se pravi po nekaj finančnih perspektivah, še brez vseh strateških dokumentov za črpanje sredstev iz tekoče finančne perspektive. Tu sem prebral nekaj držav, pa jih bom ponovil, to so Danska, Nemčija, Grčija, Poljska, ki so del teh strateških dokumentov že sprejele. Mislim, da mi zopet zamujamo. Če ne bi zamujali, bi po moji oceni lahko ta problem 11 okoljskih projektov danes relativno enostavno rešili. Umestili bi jih v finančno perspektivo, bili bi umeščeni, to bi bilo požegnano in odločbe bi bile lahko podpisljive in bi bile povsem zakonite. Ker ni tako, je treba

najti neke druge vmesne rešitve v kombinaciji med staro in novo finančno perspektivo. Tu je prej eden izmed razpravljavcev povedal, da je nemogoče prevzeti obveznosti dobesedno za nekaj za vnaprej, česar sploh ne bo. S tem je gospod Möderndorfer zelo jasno povedal, da teh projektov ne bo. To je povedal, dobesedno, nekaj za vnaprej, česar sploh ne bo. Če tega ne bo, pač ne bo. Jaz mislim, da bi bilo korektno od vlade Alenke Bratušek, da tem 600 tisoč ljudem v teh 34 občinah tudi zelo jasno pove, ne pa da jih zavaja s sklepi vlade izpred dveh dni, ko jim obljublja pravzaprav nasprotno od teh izjav. Še več. Napotuje občine, da začnejo s temi projekti, ne glede na to, da nimajo zaprte finančne konstrukcije. Kaj pa je to drugača kot višek nezakonitosti?! Da napotujete župane – če država ne more imeti zaprte finančne konstrukcije za te projekte, kako naj jo imajo potem občine? Od kod? In ker nimajo tega denarja, tudi ne morejo začeti s temi projekti. Še huje je to, da so po medijih sprožili neko piar zgodbo, češ, da so s tem problem rešili in da so projekti, da se bo začelo z bagerji kopati že danes. Danes bi se moglo že kaj kje videti na terenu. Ampak se ne bo videlo, ker župani tudi niso po župi priplavali in pravzaprav vedo, na kakšen način lahko začnejo s temi projekti.

Spoštovana vlada, spoštovana koalicija, kljub prizadevanjem predlagateljev na nekaj izrednih sejah oziroma na nekaj točkah, da bi le našli modus vivendi, neko rešitev za teh 11 okoljskih projektov, ki mimogrede tangirajo tudi Ljubljansko polje, ta del, tangirajo tudi številne druge kraje po Sloveniji, se to ni zgodilo. Pravzaprav še več, zdaj smo pripeljali zadevo tako daleč, da sami priznavate, da se to tudi ne bo zgodilo in da bodo ti projekti, če bodo sploh kdaj, financirani v pač neki prihodnosti. Za te projekte pa je bilo namenjeno že veliko občinskega denarja, za te projekte je bilo namenjeno veliko dela občinskih uradnikov, pa tudi ministrstva za kmetijstvo in okolje, kajti da so prišli do dokumentacije in do izbranih izvajalcev, je bilo po moje tudi potrošenega veliko denarja. Škoda in jaz sem res razočaran, da predlagatelji s pobudo, da bi le začeli s temi projekti, da smo ... / izklop mikrofona/

PODPRESEDNICA POLONCA KOMAR:

Hvala lepa.

Tako zaključujem splošno razpravo o predlogu priporočila. V skladu z razlago Komisije za poslovnik z dne 9. decembra 2009 Državni zbor ugotavlja, da je postopek obravnave predloga priporočila končan.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. Prekinjam 69. izredno sejo zбора, ki jo bomo z glasovanjem nadaljevali čez pol ure, to je ob 15.40. Se vidimo.

(Seja je bila prekinjena ob 15.08 in se je nadaljevala ob 15.40.)

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Spoštovane kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo zбора. Prehajamo na glasovanje zбора o predlogih odločitev, zato vas prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Nadaljujemo s prekinjeno 2. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije po nujnem postopku.

Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona, to je na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti nihče.

(Za je glasovalo 43.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 3. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah Zakona o subvencioniranju študentske prehrane po skrajšanem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vložnem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vložene amandmaja z dne 11. 6. 2014. Prehajamo na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 2. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 68 poslank in poslancev, za je glasovalo 30, proti 35.

(Za je glasovalo 30.) (Proti 35.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi predlagani amandma ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 45, proti nihče.

(Za je glasovalo 45.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko. Samo trenutek. V zvezi s to točko dnevnega reda vlada

predlaga zboru, da na podlagi drugega odstavka 153. člena Poslovnika zbora sprejme naslednji sklep: Zakonodajno-pravna služba pripravi uradno prečiščeno besedilo Zakona o subvencioniranju študentske prehrane. Lahko odločimo o tem sklepu?

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 67, proti nihče.

(Za je glasovalo 67.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 4. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o elektronskem poslovanju in elektronskem postopisu po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker k predlogu zakona matično delovno telo ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji Državnega zbora ni bilo možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 69, proti nihče.

(Za je glasovalo 69.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 5. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o šolski prehrani po skrajšanem postopku.

Nadaljujemo z **drugo obravnavo**, to je z odločanjem o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 11. 6. 2014. Prehajamo k 7. členu in na odločanje o amandmaju Poslanske skupine Socialnih demokratov k 7. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 41, proti 4.

(Za je glasovalo 41.) (Proti 4.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Končali smo z glasovanjem o amandmaju in z drugo obravnavo predloga zakona v okviru skrajšanega postopka.

Ugotavljam, da je Državni zbor v drugi obravnavi sprejel amandma k 7. členu dopolnjenega predloga zakona in zato sprašujem kvalificirane predlagatelje, ali nameravajo k temu členu vložiti amandmaje. Ugotavljam, da ne. Zato prekinjam... Prosim?

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ugotavljam, da k predlogu zakona za tretjo obravnavo ni bilo vloženih amandmajev. Obveščam vsa tudi, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih v drugi obravnavi, predlog zakona neuskkljen, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 49, proti nihče.

(Za je glasovalo 49.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 6. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah po skrajšanem postopku.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandmaji k dopolnjenemu predlogu zakona niso bili vloženi, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Obveščam vas, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista obvestili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih je 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 48, proti 19.

(Za je glasovalo 48.) (Proti 19.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 7. točko dnevnega reda, to je z drugo obravnavo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o ohranjanju narave v okviru rednega postopka.

Prehajamo na odločanje o vloženem amandmaju, ki ga bomo opravili na podlagi pregleda vloženega amandmaja z dne 11. 6. 2014. Prehajamo k 40. členu in odločamo o amandmaju Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke k 40. členu. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 27, proti 36.

(Za je glasovalo 27.) (Proti 36.)

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

S tem smo zaključili z odločanjem o amandmaju in s tem tudi zaključujem drugo obravnavo predloga zakona.

Prehajamo na **tretjo obravnavo** predloga zakona. Ker v drugi obravnavi amandma k dopolnjenemu predlogu zakona ni bil sprejet, prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Pred tem vas obveščam, da me Zakonodajno-pravna služba oziroma Vlada nista opozorili, da bi bil zaradi amandmajev, sprejetih na matičnem delovnem telesu, predlog zakona neuskkljen. Lahko odločimo o zakonu?

Glasujemo. Navzočih 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti nihče.

(Za je glasovalo 68.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 10. točko dnevnega reda to je z obravnavo Predloga za

sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa matičnega delovnega telesa, ki se glasi: Predlog za sprejem avtentične razlage petega odstavka 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju se sprejme. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 69 poslank in poslancev, za je glasovalo 46, proti 2.

(Za je glasovalo 46.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je bil sklep sprejet.

Prehajamo k besedilu avtentične razlage, in sicer bomo najprej odločali o amandmaju Odbora za delo, družino in socialne zadeve in invalide. Lahko odločimo o amandmaju odbora?

Glasujemo. Navzočih 59 poslank in poslancev, za je glasovalo 34, proti nihče.

(Za je glasovalo 34.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

Prehajamo na odločanje o predlogu besedila avtentične razlage v celoti. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 66 poslank in poslancev, za je glasovalo 43, proti 2.

(Za je glasovalo 43.) (Proti 2.)

Ugotavljam, da je besedilo avtentične razlage v celoti sprejeto.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na 8. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O USTANOVITVI CENTRA ZA RAZVOJ FINANČ.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal.

Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Želi kdo besedo v imenu poslanskih skupin? Ugotavljam, da ne. S tem smo končali s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zboru ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona. Lahko odločimo?

Glasujemo. Navzočih 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 66, proti nihče.

(Za je glasovalo 66.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PREHAJAMO NA 9. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O ZRAČNEM PREVOZU MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO DRŽAVE KUVAJT.

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo, ki je zboru pisno poročal. Ali želijo predstavniki poslanskih skupin besedo? Ugotavljam, da ne.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zboru ni možno vlagati, zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 70 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti nihče.

(Za je glasovalo 70.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

PREHAJAMO NA 11. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO SO MANDATNO-VOLILNE ZADEVE.

Pod točko a prehajamo na obravnavo **Predloga sklepa o imenovanju predsednice in članov Sveta Agencije za energijo.**

Vlada je Državnemu zboru predlagala, da za predsednico in člane Sveta Agencije za energijo imenuje za 6-letni mandat: za predsednico Ivano Nedižavec Korada ter za člana dr. Tomaža Žagarja in Mojco Veljkovič. Za 3-letni mandat pa predlaga v imenovanje za člana sveta dr. Maksa Babudra, Alojzija Zupanca in mag. Petra Grubelnika.

Predstavniki Vlade, ki bi lahko predstavili ta predlog, ni. Predlog je obravnavala tudi Mandatno-volilna komisija kot matično delovno telo in zboru predložila predlog sklepa. Ali želi predsednica komisije besedo? Ugotavljam, da ne. Želite besedo predstavniki poslanskih skupin?

Gospod Jože Tanko, v imenu Poslanske skupine Slovenske demokratske stranke, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo.

Naša poslanska skupina je na Mandatno-volilni komisiji, ko smo obravnavali ta predlog, predlagala, da se točka umakne z dnevnega reda, vendar koalicija tega predloga ni podprla. Mnenja smo, da samo nekaj dni pred izrednimi volitvami ni higienično, da vlada predlaga kandidate kamorkoli, ne samo v Svet Agencije za energijo, in to za mandat, ki je dolg 3 ali 6 let. Se pravi, nekaj dni pred tem, ko bo Vlada izgubila mandat, predlaga v imenovanje člane organov za dobo, ki je daljša od mandatne dobe naslednjega sklica državnega zbora. Na to smo na seji Mandatno-volilne komisije opozorili. Sicer se zavedamo, da je nekatere stvari treba urediti, vendar organ, ki ga Vlada zamenjuje in nadomešča, obstaja, ta bi lahko tudi do septembra ali oktobra nadaljeval svoje delo. In prav bi bilo, da bi naslednja vlada predlagala organ, ki bi potem opravil delo na tem področju. Na tak način, kot se je pa vlada lotila tega postopka imenovanja – opozarjam pa, da to ni

edini postopek, ki je v proceduri, se pa ne moremo znebiti občutka, da gre za neko politikantsko ravnanje samo z namenom, da se naredi naslednji vladi po volitvah neka težava in se bo ukvarjala tudi na tak ali drugačen način s tem problemom. To so lahko sicer dobri, strokovni ljudje, vendar postopek, po katerem se je vlada lotila imenovanja, ni ravno primeren. Če vlada že želi na nek način ravnati v skladu z nekimi normami, ki veljajo, potem bi od vlade pričakoval, da bi najprej uredila tisto ustavno normo, ki je povezana s sprejetjem izvedbenega zakona o fiskalnem pravilu. Pri tistem zakonu je potekel rok novembra, Vlada oziroma koalicija nista storili ničesar, da bi ta zakon sprejeli. Preteklo je 8 mesecev, vlada besedila kljub nekaterim poskusom ob grožnjah, ki so, ni predlagala. V tem primeru pa se loteva kadrovskega projekta, ki sodijo v obdobje po volitvah, predlaga rešitve za mandat in pol naprej, in to je zagotovo ravnanje, ki ni primerno. Kakorkoli si pač to razlagate v koaliciji, v poslanskih skupinah, ki podpirate vlado, zagotovo ne sodi to v neko ravnanje, ki bi ga lahko odobraval, ki bi ga lahko spoštovali in ki mu lahko rečemo, da je postopek izpeljan pravočasno.

Mi bomo tej kadrovske rešitvi vlade nasprotovali. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

V imenu Poslanske skupine Socialnih demokratov ima besedo gospod Srečko Meh.

SREČKO MEH (PS SD): Saj, tako se dela. Pred pol ure smo govorili o tem, da naj vlada v odstopu naredi tisto, kar naj ne bi smela, tukaj pa govorimo, da tisto, kar bi morala, ne sme narediti. Se pravi, mi smo zdaj v odstopu, odstopljeni, razpuščeni, kakorkoli hočete že temu reči, in imamo zakonsko pravico, da to naredimo. Mislim, da so ti možje in žene ugledni, in da lahko to naredimo. Naj spomnim, da je neka vlada predstavljala tik pred svojim odhodom načelnike upravnih enot na zalogo. Gospe in gospodje, tako se pa res ne dela! Zaradi tega se mi zdi, da je prav, da danes tukaj odločimo, če smo imeli res pravico, če bi morali odločiti o kohezijskih sredstvih in je to bila taka zahteva, potem se mi zdi dvoličnost in Poslanska skupina Socialnih demokratov bo ta predlog z veseljem podprla. Mislim, da je prav, da to naredimo in da pri tem ne igramo dvoličnih in ostalih iger, ki jih tako radi igramo. Ali si za ali si proti, naredi in zadeva potem teče mimo. Hvala lepa.

PREDSEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Drugih prijavljenih za besedo v imenu poslanskih skupin ni, zato zaključujem s predstavitevjo stališč poslanskih skupin. Sprašujem, če želi besedo kdo od poslank in poslancev.

Gospod Zvonko Černač, izvolite.

ZVONKO ČERNAČ (PS SDS): Hvala lepa.

Gre za agencijo, ki jo poznamo, ki je delujoča, ki pa je svoj status spremenila s sprejetjem energetskega zakona, in to bistveno v temeljih. Očitno je bil eden od argumentov, da se je to zgodilo, predvsem ta, da se je s to spremembo omogočilo imenovanje novih ljudi v novo agencijo. To je bil očitno edini argument, zakaj je bilo treba v energetskega zakonu, po tistem, ko smo imeli javno agencijo, ki je bila že preizkušena, mimogrede, v času našega mandata nismo teh ljudi v tej javni agenciji menjavali, so ostali isti, kot so bili prej še iz Pahorjeve vlade, ampak zdaj je pa očitno bilo to potrebno storiti, kajti takrat, ko se je to zgodilo, ko je bil ta energetski zakon v obravnavi in v sprejemanju, se še ni vedelo, da bo mandat te vlade Alenke Bratušek tako kratek, in se je naredila podlaga za naslednja dva mandata. S tem imenovanjem danes, v času, ko je vlada v razsulu, v odstopu, ko je praktično ni več, se trasira pot za vodstvo regulatornega organa vsaj še za dva naslednja mandata, tako državnega zbora kot vlade. To je najmanj, kar je, neokusno. Te rabote, ki jo boste storili danes, ni mogoče primerjati z javnimi natečaji, in upam, da tokrat o tem zadnjič govorim, ki se tičejo načelnikov upravnih enot, ki so bili razpisani s strani prejšnjega ministra, ministra Pličaniča, in ki jih je minister, ki je prevzel njegove posle, samo zaključil. Zakaj se je minister Pličanič odločil, da je nekatere razpise dal malo prej, nekatere celo prepozno, morate vprašati njega. Ampak tisti postopki so bili razpisani v času njegovega ministriovanja, so bili popolnoma legitimni, natečajne komisije so opravile svoje delo, ki so bile iste, kot so bile že prej, tako da teh postopkov ni mogoče primerjati, jih ni mogoče primerjati in je tudi neokusno, da te stvari ponovno izpostavljate. Je bilo pa zelo neokusno, da so bili številni ljudje potem v tej postopkih lustrirani, politično lustrirani. Kajti vi, Socialni demokrati, Državljanska lista, Pozitivna Slovenija in vse ostalo, kar sodi zraven, vključno z DeSUS-om, ste se šli v tem mandatu izrazito politično lustracijo, ne vsebinsko lustracijo, ne ločevanja zrnja od plev, slabega od dobrega, kar bi bilo potrebno in upravičeno storiti, in marsikoga zamenjati, ki ni dobro opravljal svojega dela v tem mandatu, pač pa ste izrazito politično lustrirali ljudi. Produkti te politične lustracije so bili formalno korektno imenovana edina prijavljena načelnica Upravne enote Ljubljana, gospa Mojca Kucler Dolinar, še sedaj ni tam načelnika upravne enote s polnim mandatom, še sedaj ga ni. Da ne govorim o Grosuplju, gospodu Predaliču in tako naprej. To so bile tipične politične lustracije ljudi, ki so izpolnjevali vse kriterije, ki jih je uradniški svet imenoval na te položaje in je minister formalno samo podpisal potem izbiro, ker ni po vsebinski plati presojal ustreznosti njihovih referenc. Vi to dobro veste, vendar venomer razpravljate o tem, manipulirate z javnostjo, ob tem pa seveda počnete mnogo hujše stvari. Pri Agenciji za energijo glede na pooblastila, ki jih je z novim

zakonom dobila, gre seveda za zelo pomemben organ, in ni vseeno kakšno legitimnost bo ta regulator imel. Če bo imenovan v času, v katerem smo danes, v času vlade, ki odhaja, je verjetnost, da je podlaga za imenovanje tega regulatornega organa neka druga politična, lobistična, interesna mnogo večja, kot če bi imeli stabilno vlado s polnim mandatom in tudi državni zbor s polnim mandatom. Ni pa mogoče tega organa odpoklicati. Zakon je pri teh postopkih zelo jasen in je jasno, da bodo ti mandati polni, šestletni in tako naprej. To je nedostojno tudi do naslednikov, ker je prav, da nova zakonodajna in izvršilna oblast ima možnost, da tudi na teh področjih postavi najbolj kompetentne ljudi, predvsem pa ljudi, ki bodo potem nekako sledili usmeritvam, ki jih bodo v političnem smislu, vsebinskem smislu v okviru programa, ki ga bodo izvrševali v naslednjem mandatnem obdobju, sprejemali. Jaz menim, da ni nobenih razlogov, da se to imenovanje ne bi odložilo. Žal je bil ta del zamujen, zaradi tega nam ne preostane drugega, kot da v tem primeru glasujemo proti, kar pa seveda ni najbolj korektno do teh ljudi, ki so sedaj tu javno izpostavljeni. In odgovornost za to je v vsakem primeru vaša.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Lahko zaključim razpravo? Razpravljati še želi gospod Jože Tanko, s tem da vas želim resnično opozoriti, da je razprava mogoča o predlogu sklepa o imenovanju predsednice in članov Sveta Agencije za energijo. Gospod Jože Tanko, izvolite.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala za besedo.

Najbrž se vsi spomnite prvega nastopa predsednice Vlade za to govornico v Državnem zboru, ko je dejala, da poziva vse tiste, ki so bili imenovani pred iztekom mandata te druge Janševe vlade, da sami odstopijo, sicer bodo razrešeni. Spomnite se tudi, da nekateri, ki so bili takrat imenovani po natečajnih postopkih, so se odpovedali, kljub temu da so bili izbrani, funkciji, na katero so bili imenovani. Sedaj ta ista predsednica vlade, ko se ji zaključuje mandat, prihaja v državni zbor s kadrovskimi predlogi z dolgo življenjsko dobo. Se pravi s šestletno življenjsko dobo. Kaj lahko rečemo ob tem, ko smo poslušali prvi nastop predsednice vlade, ko je prišla sem z novoimenovanimi ministri, in je povedala točno to, kar sem na začetku povedal. Kakšno ravnanje je to, da se v enem obdobju dela in govori eno, v drugem obdobju ravno nasprotno od tistega, kar zahtevaš od vseh drugih, ki so bili pred teboj ali pa bodo prišli za tabo? Ni nobenega koncepta, ni nobenega pravila. Edino pravilo je jaz – jaz predsednica vlade. Takrat ko prevzemam funkcijo, bodo taka pravila, takrat ko bom v opoziciji, bodo pravila čisto drugačna. Predlagam, da ta predlog zavrnemo in da se tudi v nadaljnjih kadrovskih predlogih, ki so še pred Državnim zborom in na Mandatno-volilni komisiji takšnih ravnanj

vzdržite, da upoštevate nastop predsednice vlade, tisti prvi, ki je bil tukaj v Državnem zboru, ko je napovedala pravilo, kako se ravna v takšnih primerih, in da pač tako tudi ravnate. To ste imeli v koalicijski pogodbi najbrž, prvi, drugi, to etičnost, pravilnost ravnanja in tako naprej. Predlagam, da se tudi svojih besed včasih zaveste, da poslušate kaj kdo govori in da se po njih tudi ravnate. Hvala lepa.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Hvala.

Dovolite mi samo da pojasnim. Današnje odločanje Državnega zbora je vezano na določbe Energetskega zakona, in sicer 392. člen določa, da Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za predsednika oziroma člana sveta v 30 dneh po prejemu predloga Vlade. Ta rok se izteče 16. junija, in Energetski zakon nam nalaga odločanje o tem, tako da Državni zbor, kljub temu da je v fazi predčasnih volitev, odloča s polnimi pooblastili.

Želi še kdo besedo pri tem predlogu? Ugotavljam, da ne, zato zaključujem razpravo. Prehajamo na odločanje o predlogu sklepa o imenovanju predsednice in članov Sveta Agencije za energijo, s katerim se za dobo 6 let za predsednico imenuje Ivana Nedižavec Korada, za člana pa dr. Tomaž Žagar in Mojca Veljkovič. Za dobo treh let pa se za člane imenujejo dr. Maks Babuder, Alojzij Zupanc in mag. Peter Grubelnik. Lahko odločimo o sklepu? Glasujemo. Navzočih je 67 poslank in poslancev, za je glasovalo 31, proti 29.

(Za je glasovalo 31.) (Proti 29.)

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Zaključujem 69. izredno sejo Državnega zbora. Hvala in nasvidenje na naslednji izredni seji.

Seja je bila končana 12. junija 2014 ob 16.13.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BEVK, SAMO	10, 12
BIKAR, ALENKA	19, 46
BOSNIČ, DRAGAN	42
BREZNIK, FRANC	51, 80
BRULC, MIRKO	42, 86

Č

ČEHOVIN, JERKO	31
ČERNAČ, ZVONKO	87, 94, 99
ČRNAK MEGLIČ, DR. ANDREJA	15, 16, 44, 47, 49

D

DIMIC, IVA	14, 37, 45
------------------	------------

F

FICKO, BRANKO	69, 70
---------------------	--------

G

GRILL, IVAN	27
GRIMS, MAG. BRANKO	22, 92

H

HERCEGOVAC, MAG. LEJLA	30
HOČEVAR, MAG. KATARINA	12, 30, 35, 41, 70, 72
HORVAT, JOŽEF	18, 33, 63, 73
HROVAT, ROBERT	54
HRŠAK, IVAN	62

J

JELUŠIČ, DR. LJUBICA	39, 75
JENKO, MAG. JANA	17, 37, 48
JERAJ, ALENKA	89
JERIČ, ALJOŠA	12, 16, 21, 28, 47
JERINA, MAG. ANDREJA	36, 43, 82
JEROVŠEK, JOŽEF	84
JURŠA, FRANC	72

K

KAVTIČNIK, JOŽEF	34
KOS, SAŠA	20, 23, 24
KOTNIK POROPAT, MARJANA	13, 22, 26, 33
KRIVEC, DANIJEL	14
KUMER, MAG. BOJAN	10
KURNJEK, BRANKO	17, 21, 25, 43, 48

L

LAH, ZVONKO	67, 79, 84
LAMPE, ALENKA	28
LEVANIČ, DEJAN	15, 44

M

MEH, SREČKO	8, 9, 56, 99
MÖDERNDORFER, JANI	94

N

NOVAK, LJUDMILA 22, 27

O

OSTERMAN, ALEKSANDRA 56, 75

P

PAVLIČ, ALENKA 40, 58

PAVLIŠIČ, MARKO 60, 78, 79

PERTINAČ, ALJUŠ 20, 24, 29

POTRATA, MAG. MAJDA 28, 29

PRESEČNIK, JAKOB 13, 17, 36, 41, 85, 93

PUKŠIČ, FRANC 61

R

RAMŠAK, SONJA 74

RIBIČ, JANEZ 21, 25, 32

S

SMODIŠ, BRANKO 23, 83

T

TANKO, JOŽE 9, 10, 90, 93, 98, 100

TOMC, ROMANA 18, 19

V

VELIKONJA, JOŽE 11, 38

VIZJAK, MAG. ANDREJ 46, 49, 50, 65, 69, 70, 71, 72, 90, 91, 95

Z

ZATLER, MAG. RENATA 30

Ž

ŽIDAN, MAG. DEJAN 52

ŽNIDAR, LJUBO 38, 42, 43, 80

LEGENDA

PS PS – Poslanska skupina Pozitivna Slovenija
PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke
PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov
PS DL – Poslanska skupina Državljska lista
PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije
PS SLS – Poslanska skupina Slovenske ljudske stranke
PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije
PS NS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti
NeP – Nepovezani poslanec